

శ్రీ భగవద్గీతా గర్భిత భావనోధిని

శ్రీ కోకా వెంకటరామానుజులు నామరూపంగా రచించినది.
 కౌముదీ, శ్రీమద్భగవద్గీతకు ఇంత చక్కని మహాభాష్యం మరొక
 లేదు. శ్రీ నామరూపంగా భగవద్గీత అంటూ పేరకాలం పొందాడు
 చేసి, మహాం చేసి, ముద్రించీ రాము తెలుసుకున్న సూక్ష్మాన్ని
 అంతప్రేయస్సుకోరి యీ గ్రంథరూపంగా భిక్షువెంచి మనసు ప్ర
 తించారు. వారు ప్రతీ ధ్వీకాసితీ ముందు ప్రతిపదార్థం ఇచ్చి
 తరహాత ప్రశ్నోత్తరాల రూపంగానూ వివరణరూపంగానూ సూక్ష్మా
 లన్నీ ఉద్ఘాటించారు. ఈ గ్రంథం సరిశీలించకుండా ఎవరైనా
 “నేను భగవద్గీత చదివాను” అనుకోడం సాహసం అనిపించుకుంటు
 నామలుజ్ఞాన 724 పేజీలూ, 16 పేజీల అనంతానగా గల గోష్ఠ్యగ్రంథ
 కాలికోటైందు చెయ్యబడ్డది. కాని వెలమాత్రం పదమ సులభం 6-0

శ్రీత్యాగ రాజస్వామి కీర్తనలు

సంపాదకులు - శ్రుతస్థానం నరసింహభాగవతులవారు.

కౌముదీ, మేళకర్త రాగాల పదసను 505 కీర్తనలూ, 19
 (పు) కీర్తనలూ వున్నాయి. సుసహగవంచకం కీర్తనలకుమా
 ముదట స్వరం పేర్చబడివుంది. తక్కిన కీర్తనలన్నీ మూలం మా
 ముద్రించబడ్డాయి. కవినవదాలకు అర్థమున్నూ తెలుపబడ్డది. 16
 శ్రీ త్యాగరాజస్వామి చరిత్ర గలను. మొదట మేళకర్త
 పదసనూ, చివర అకారాదిగానూ కీర్తనల మూనిక చేర్చ
 దశపది కాగితాలు. చక్కని బైండు. వెల 5-0-0 మూత్ర

మంగళహారతులు, శ్రీకృష్ణ సేవ.

శ్రీమతి కొచ్చెర్లకోట నీరలమ్మమ్మగారు రచించినవి.
 ఈ రెండు పుస్తకాల్లోనూ శ్రీల కందుబాటుగా ఉండే శైలిలో చక్క
 నూదివలలో 150 పాటలకు తక్కువకాకుండా ఉన్నాయి. అన్నీ భక్తిర
 ఘ్నపదవి, శ్రీరావ, శ్రీకృష్ణుల సేవను తెలియచేసేవిని. దేనికదే పేజీ 1-0
 మూ పుస్తకములు పేరుపడ్డ అన్ని బుక్ షాపులలోనూ ఈ ధరలకు తరుగు

శరస్వతీ గ్రంథమాల . ౫౧

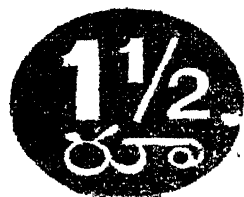
శాఖురంభ సంపాదితము

స్త్రీసాహసము

మొదటి భాగము

సుప్రసిద్ధాంగ్లనవలకు 'భాషాంతరీకరణము

శ్రీ నిష్టల కృష్ణమూర్తిగారు

వల్లభుడు: అద్వైతబ్లి అండ్ కో
నరస్వతి పవర్ ప్రెస్
రాజమహేంద్రవరము

1st Edition 1936

2nd Edition 1946

Saraswathi Power Press, Rajahmundry
Printed and Published by
A. Lakshmanaswamy Naidu
For Addepally & Co., Educational Publishers
Order No. 4112 — 29-7-46,

ఇది సుప్రసిద్ధాంగ్ల నవలారచయితలందఱికి పుస్తక ప్రాసంగికములకు
భాషాంతరీకరణము. కథాకల్పన మతిచిత్రముగను, అత్యంతాశ్చర్యకరము
ముగను నుండుట గాంచి దీని నాంధ్రీకరింప కుతూహల ముండుట.
అన్యభాషాగ్రంథములు కొన్నిటి ప్రాశస్త్యమును గ్రహించి చూచిని
మన భాషలోనికి పరివర్తింప నెంచి,—మన భాషయందుటవంటి
గ్రంథములు లేవని కాదు, ఆ గ్రంథములను యథామాతృకముగ
నాంధ్రభాషయందుంచవలయునను కుతూహలమున—కథాకల్పన
మును కొలదిగవో, గొప్పగనో మార్చి, సంఘపరిస్థితుల కనువసరితిని
సమ్మించుకొనుటవో రసము సభాసము చేయుచు ననుచుండుట కంటె,
సులభమై లిసి గ్రంథస్థప్రదేశచార సృజనహారములు మనవానికి తెలియు
నట్లు, భాషాంతరీకరించుటయే యుక్తమనమంజనముగా నుండునని
తోచెడిది. అదియును గాక అన్యదేశీయుల సాంఘికవిప్లవములను,
పారి గ్రంథరచనాచమత్కారములను, రసపోషణవిధానములను, ఆంధ్ర
తరభాషలలో జదివి ఆంధ్రుల నానందించుచుండలేదా? అందుమూల
మున తమ విజ్ఞానము సతిశయింప జేసికొనుచుండలేదా? అట్టి యమ్మా
ల్యావకాశములను ఇతర భాషల నెఱుగని ఆంధ్రనాదరుల కేల నొస
గూర్చరాదు? అన్యభాషాగ్రంథములలోని గుణాతిశయములను మెచ్చు
కొని విదేశీయులెంతమంది ఇతరభాషాగ్రంథములను తమ భాషల
లోనికి భాషాంతరీకరించుకొనుచుండలేదు? అట్టిస్థితిలో సతరభాషల
లోని గ్రంథములపై మక్కువనొంది వాని నాంధ్రమున కనునడించు
టలో కథాకల్పనకు సరిపడని మనదేశ పరిస్థితుల కచట పరిస్థితుల
నెఱుగనో యదికి మాతృగ్రంథరసమును గాని, మాతృగ్రంథ నామ
రసమును గాని పోషించాలకుండుటకంటె, సతరభాష నాంధ్రీక

‘రిండుటయె యుత్తమ మని ఈపద్ధతి నవలంబించితిని. రసజ్ఞులు లోపము లను మన్నించెదరు గాక !

ఈ పుస్తకమును తమ యమూల్యగ్రంథావళియం దొకటిగ జేర్చుకొన నంగీకరించి నా కమితశౌరవ సంతోషము లొనగూర్చిన ఆధునికాంధ్రభాషాపోషకులం దగ్రశ్రేణి నలంకరించుచున్న మ.రా.శ్రీ అద్దేవల్లి లక్ష్మణస్వామినాయుడుగారికి నా కృతజ్ఞతాభివందనములు.

బి రం పు రం }
1-9-34 }

విధేయుడు

నిష్ఠ ల కృష్ణ మూర్తి

శ్రీ రస్తు

ఆ వి ఘ్న మస్తు

శ్రీరామచంద్ర పరిబ్రహ్మణేనమః

కృ తి స మ ర్పణ ము

“శ్రీసాహస” మను ఈ సవలాగ్రంథమును, నా విద్యాబుద్ధుల కును, గుణశీలములకును, నా సర్వస్వమునకును కారణభూతులై, నా యందలి యపరిమితానురాగమున నకల కష్టములకు లోపయి తమ పౌఖ్యము లన్నిటి నమిత పుత్రవాత్సల్యమున విడనాడి న ప్న సవరతము పరిమప్రేమ నాదరించు నా యిహలోక దైవతములు, మామకజననీ జనకులు హరితన పవిత్రగోత్రులు నిష్ఠలవంశవార్ధి చంద్రులు సూర్య నారాయణార్య, వేంకటలక్ష్మణుల పాదపద్మములకు మదీయ పితృ మాతృభక్తికి శాశ్వతచిహ్నముగ నర్పించుచున్నాడను.

విధేయుడు,

నిష్ఠ ల కృష్ణ మూర్తి

చిన్ననాటనుండియు సకలైశ్వర్యములఁ దులతూగుచు పెరిగిన నావంటి వారికి నా వినాహము చాల వింతగఁ దోచును. వింతగఁ దోచుటయె కాదు; కేవల మనందర్భముగను, అస్పృహజముగను గూడఁ గన్పింప వచ్చును. నేనట్టి యనంగత కార్య మొనర్తునని మానాన్నగారు కల నైనఁ దలచియుండరు. తెలిసియుండియు తమ యభిప్రాయమునకు వ్యతిరేకముగ ప్రవర్తించినందుల కతఁ డా మరణాంతము నన్ను క్షమింపకుండెను.

ప్రథమ సమావేశముననె నేనును నెడ్డుభేజును అన్యోన్యప్రేమవల్ల రులఁ దగుల్కొంటిమి. నా మిత్రురా లంపిన యాహ్వానమున కంగీకరించుచు నేనొక విందున కరిగితిని. అదట మేముభయములముఁ గలిసి కొంటిమి. నెడ్డునకు విందులు, విలాసార్థపు విహారములు అంతగా రుచింపవు. అయిన నతఁ డా దిన మదేలనో యిష్టపడి ఆవిందున కేతెంచెను. అటు లా బుద్ధి తిరుగుట కేమి కారణమో ఆయనకుఁ గూడ తెలియదు. మమ్ముభయముల నేకము చేయుటకై మాయదృష్ట దేవత సమకూర్చిన పన్నాగఫలితముగ నా విం దేర్పడిన దని యతి మనోహరముగ నుండిన యూరోజులలో మేమున కొనుచుండెడివారము.

ఆ యాకస్మికసమావేశము మా కప్పటి కెంత యమృతప్రాయముగ నుండినను మా నాన్నగారి కది యత్యంత విషాదకరముగ పరిణమించెను. ఈ యసమానదాంపత్యము మా కుభయముల కెంతయో యరిష్ట దాయక మగుటయె కాక, తన కులశౌరవప్రతిష్ఠ లంతటితో రూపు మాయునని యతఁడు గినియుచుండెను. మా నాన్నగారి పేరు సర్ మార్చిను డ్యూకు. ఆయన కీర్తిప్రతిష్ఠలను గాంచి ప్రభుత్వమువారాతనికి “సర్” బిరుదము నొసగిరి. “డ్యూకు అందు డ్యూకు” నామ

మున నుగంధదవ్యముల వ్యాపార మొనరించుచున్న కంపెనీ కతడు యజమాని. ఆయనకు నేనొకరైన కుమార్తెను. నాకుఁ గోఁబుట్టువు లెవ్వరును లేరు. నా చిన్నతనముననే తల్లి మరణించెను. లండను నగర పరిసరప్రదేశమున మే మొక ప్రాసాదమున నివసించుచుంటిమి. ఆభవనము పురాతనఫక్కి నెన్నడో నిర్మితమయ్యెను. దానియం దెందఱో హ్యాకుల్లు జన్మించిరి; ఎందఱో డ్యూకులు మరణించిరి. కాని వారిలో నెవరు నా యింటిని విడువకుండిరి. చుట్టుప్రక్కల సంతకంటె నెన్నియో విధముల నెక్కువ మనోహరములగు మందిరము లెన్నియో గలవు. అయినను తాతలనాటి యావాసమని మావారాగృహము విడువకుండిరి. మా నాన్నగారి కాయావాస నివాస వాసనను గానోపు పూర్వాచారాభిమానము మొండు. తన పూర్వాచారపరాయణతయే తమ కంపెనీకి సకలజగద్వ్యాప్తమైన పేరుప్రతిష్ఠలు లభించుటకు కారణమని యతని నమ్మకము.

నా భవిష్యత్తుజీవిత మీ రీతి నుండవలెనని నా జన్మదినముననే మా నాన్నగారేదీయో కార్యక్రమమును తమ మనసునం దేర్పరచుకొనిరి. వివాహప్రాయము ప్రాప్తింపగనే మా పెదతండ్రి కుమారుడగు లారెన్సు డ్యూకును నేను పరిణయ మాడవలయుననియు, ఆపిమ్మట మా కంపెనీ వ్యాపారము నెప్పటి యుత్కృష్టకీర్తి ప్రతిష్ఠలతో మే ముభయములము కొనసాగింపవలయుననియు మానాన్నగారి సంతకల్పము. కాని నాకా పాయము వచ్చువరికి లారెన్సునకు బుద్ధి స్థిమితములేకుండెను. అందువలన వానికి బుద్ధికుదురు సంతవరకు నాన్నగారా వినాహము నాపివేసిరి.

లారెన్సునకు బుద్ధి కుదురులోపల నాకు మతి పోయినది. ఈ లోపల నాకస్మికముగ ప్రొకరినొకరముఁ గలసి కొనుటయెగాక నేనును నెడ్డుభేజును అన్యోన్యప్రేమవల్లరులఁ దగుకొనుటయు గూడ సంభ

వించెను. మా వివాహమున కెట్టి యంతరాయముఁ గలుగకుండుటకై మేమెవరి కీసంగతిని తెలుపకుండగనె మా పాణిగ్రహణకార్యక్రమ మంతయు నిశ్చయపరచుకొంటిమి.

మా నంకల్పము ప్రకారమెట్టి యంతరాయము గలుగకుండ మా పాణిగ్రహణ కార్యక్రమము పూర్తియయ్యెను.

తల్లిలేని దాననని నా కెట్టి లోపము గలుగకుండ మా నాన్న గారు నన్నతిగారాబమునఁ జెంచుచుండిరి. నేనాడివదియాట ; పాడినది పాటగ నతడు జరిగించుచుండెడివాడు. అందువలన నాకతనియం దమితవుగు ప్రేమ; గొప్పగౌరవము. అయిననేమి ? నేను నెడ్డుభేజి నతి గాఢముగ వలచితిని. నావలపు నన్నంధురాలినిగఁ జేసెను. మానాన్న గారి మాటను ధిక్కరించుటయొ గాక కాబోవు పెనిమిటి నిరుపేదరి కప్పు స్థితి నై నఁ గమనించకుంటి. నావలనె నెడ్డుఁగూడ తన నిస్సహాయస్థితి నేమిటియుండెను. తనపొట్టనై నఁ దాను పోషించుకొనఁజాలని హీనస్థితియందున్న తనవంటి యువకుఁడు మహాదైశ్వర్యసంపన్నుని యింట నకలభాగ్యభోగ్యములఁ జెరుగుచున్న నావంటి కన్య నీరీతి నప్రతిష్ఠపాలుచేయుటకు ప్రపంచమంతయుఁ దన్ను దూషించక మాన దను సంగతి నతఁడు గుర్తింపకుండెను.

సుప్రసిద్ధకీర్తి సంపదల చెన్నలరారు సర్ మార్బినుగారి యేకైక తనూజ, ఈరీతి వూరును పేరునులేని యనామధేయుని, ఒకరి యుదర పోషణమునకైన సంపాదించఁజాలని పేదయువకుని, అన్న విక్రయశాలలో రాత్రి గుమాస్తాగా పనిచేయుచున్న సిర్భాగ్యుని యెట్లు పెండ్లి యాడవచ్చునను వివేకము నాకప్పుడు లేకపోయెను. మోహము నన్నమితగాఢాంధకారమునఁ దోసివేయుచుండ నే నెట్లీ సంగతి నంద ర్భములన్నిటి నాలోచింపఁగలను? చిన్ననాటనుండియు నన్నింత గౌరవమున లాలించి, ప్రేమించి, పెంచినతండ్రి మా పేదజీవము నొంచ

సహాయమొనరింప కుండునా యనియే తలంచుచుంటినిగాని, నాచేయు పనికి నాన్నగారితో యటుక వహింతురనియు, నాగతి యింతహీనమాన మగుననియుఁ గలనైన దలంపకుంటిని.

మానాన్నగారి న్యభావ మిరువదిసంవత్సరముల నుండియు నెఱింగిన దాననగుటవలన నతని కీవనివలన చాలకోపము వచ్చునని నాకు తెలియును. కాని తన యనుమతి తీసుకొననందులకు దూషించి కాలక్రమమునఁ గోప ముఁశ్రమించి యూరకుందురనుకొంటిని. కాని తా నొకటి తలఁచిన వైవమింకొకటిఁ దలఁచునుగదా! వివాహమయిన నాటి సాయంకాలమున నాన్నగారిచేత కరిగి నేను నెడ్డుభేజు నుద్వాహమైతినిని చెప్పి ముందుగా వారియనుమతిఁ బడయనందులకు యింపఁ గోరితిని. నామాటలు వినినంతనె యతని శరీరమంతయు తెల్ల బాటి కొయ్యగట్టిపోయెను. కోపోద్రేకమున తనువెల్లయుఁ గంపింప సాగెను. కొంత సేపటికి తెలివి తెచ్చుకొని కాద్రాకారముతో గుమ్మము వైపు వ్రేలుచూపించుచు, “అవలకు పొమ్ము. ఒక్క-క్షణమైన నా యింట నుండరాదు.” అని యాజ్ఞాపించిరి. ఏమియుఁ బలుకక తల వాల్చి మున్న నా దెస మరియొకసారి వీక్షించుచు నత్యంతకఠినరూక్షర స్వరమున నిట్లు పలికిరి. “పొమ్ము. నీపెనిమిటికడకు పొమ్ము. నా యనుమతి లేనిది చేసిన ఈతుంటరిపనికి నిన్నే పూడును యింపను. నా కంఠములో ప్రాణమున్నంతవరకు నీకొక్క చిల్లిగవ్వయైనరాదు. తిరిగి యింపుట జరుగదు. నీవిటుపై నాకంటపడవలదు. నీజీవిత మీ రితివి పాడుచేసిన ఆతులున సా శత్రుడైదురుపడినను, వాడి తుంటరిపనికి తగివట్లు గుట్టువుకన్నాతో శరీర మరయడుగు మేరనుబ్బునట్లు మర్దించి యావలి కంపెదనని చెప్పము. ఇదియే యా కుక్కకు మరకట్నము. దానీదానికి నీ విలాసము నిచ్చునడల నీ బట్టల నంపెదను. మరియొక క్షణమయిన నా యింటనిలువ కావల్సికి పొమ్ము.”

ఈక్రూరవాక్యములు నిశిత బాణపగంపరలవనిని మనసు ననేక విధముల నొప్పించు మారు గూటాడఁజాలక నివ్వెఱుపడి చూచుచుంటిని. నోటవచ్చిన ప్రతిమాట నశఁదఁ జరిపితగునని కేకఁ గుదును. ఎవరెంత చెప్పినను కార్యమా లేదని యెఱుగుదును. అయినను నాకుగూడ పట్టరానంత కోపమువచ్చినది.

“నన్నింత చురుకైన తూటనాడుట తగదు. నీకి మీకెప్పుడైన నంతాపమా—”

నేటిల్లు నలుకుచుండగనే యతఁడు వీధితలుపు తెఱచెను. అతఁడేష్టలతిధి యుచుకరముగ నూడెను. చుత్తుఁడేపతనైన గంపిరనఁజేయు నిప్పు కణములవంటి గ్రుడ్లతో నూచుచు, విభిన్నములదెన తన గక్కిణ హస్తముజూచి, తర్వనితో విభిన్నానికి నూరిజూపించుచు, “అట్టిదినమే వచ్చునెడల మహారాజరాజశ్రీ భేజనతిగానికి శ్రీముఖ ముంచెదను లెండు. ఇప్పుడుమాత్ర మహాలికి నయచేయు” డనుచు నేను గుమ్మములో నెడుగిడునంతనె తలుపు గడియ్యచైచెను.

చేయునదిలేని, మార్గాఙ్గిరియు నోపక, కండ్లనీరు గ్రమ్మియుండుటను దారియొక గన్పించకఁ బోత్రెఱుచు, చిన్ననాటనుండియు నతి గారాబమును పెనుగుచునుండిన పుట్టిల్లు నీకుభవినమున నీరీతి విడువ వలసి వచ్చెగదా! యని కుండుచు భర్తగృహలోన్ముఖునైతిని. ప్రేమించి పెండ్లియాడిన వాడయ్య భర్త క్రొత్తవాడు ఇదివరకెట్టి పరిచయమునులేదు. ఇటుపై నెట్లుండునో తెలియదు. ఏది యెట్లుండునను, చిన్నప్పుడు తల్లి మరణించిన నాటనుండియు తానే తల్లియు తండ్రియు, నాసర్వస్వమునైనను. పెంచి పెద్దజేసిన తండ్రి నిక జూచుటకైన నోచు కొనలేదు కాబోలును!

నావివాహానంతర దినములు నాకీష్టము విశేషముగ జ్ఞాపకము సచ్చుచుచుండును. ఎన్నియిడుముల నొందినను నాకాదినములై మనోహరములుగఁ దోచుచుండును. నాన్నగారి కోపము తగ్గకుండినను నాకు లక్ష్యము లేకపోయెడిది. కాని నేను స్థితిగతులన్నియు తలక్రిందులై నెట్లున్నవి.

రాత్రి పరుసొకండచగంట కొట్టునప్పటికి నాభర్తకచేరీ కరుగుచుండును. పరుసాడుదళము తొమ్మిది గంటలకు మరలవచ్చెడివాడు. పవలంతయు చాలవరకు నిద్రలోఁ గడచిపోవుచుండెడిది. అయినను మధ్యాహ్నము మూడుగంటలు మొదలు రాత్రి కచేరీకరుగువరకు మే మఃకీసఁజోషముగఁ గాలక్షేపము చేయుచుంటిమి. మానూతన సంసారపు పుర్రాట్టుల నాలోచించు కొనుటకు మాకదియె సమయము. అయినను నాకన్నజేమియు బాధయనుపించలేదు.

నెట్లఁ జితము చాలాతక్కువ. దానితో సంసారము నడపుట మిక్కిలి కష్టమగుచుండెను. అయినను నాకు దైవము మాత్రము తగ్గలేదు. వివాహమునకు పూర్వము కాలిజోడునైనఁ దొడుగనేరని నేను వివాహమైన నెఱుఁగెంటనే యిల్లాడ్పుట మొదలు నంటపెట్టులవరకు సర్వ గృహకృత్యముల నిర్వహించు కొనవలసివచ్చెను.

ఈపనులన్నియు నాకొక్క రోజులో నెట్లు రాగలవు? ఓషితో నేర్చుకొనుచుండిననుఁ గష్టముగనె తోచుచుండెను. చేజేతులఁ దెచ్చుకొంటిని గావున “కక్కరు బెక్కరు” మరకుండ నేర్చుకొనుచుంటిని. దైవనశముఁ చేసిన వ్రయత్నములు చాలవరకు సఫలములగుచుండుట వలన కొంత ఉత్సాహముగ నుండెడిది. అదియునుఁగాక నెట్లు చాల చురుకైనవాడు. నాకీపనులన్నిటియందునుఁ దోడ్పడుచు నోషికతో న్నాటినన్నిటి నాకు నేర్పుచుండెడివాడు.

ఎప్పుడెప్పుడొచ్చునను మాకు విచారము లేకుండెడిది. తెలియక
తెలియకనే నేనను జేపదార్థమును హడుచేసినను నెక్కు నొచ్చుకొనెడి
వాడు కాదు. ఆపదార్థమును వాటనే సమీపమునందలి భోజన
శాలలో కొని తెచ్చుచుండెడివాడు. అందులకు వెచ్చయు నామరు
చటివారని ఆయవ్యయములు దెలులనొకరికెట్లుచుండెడిదానను. ఏది
యెట్లున్నను మించిన్నిగ్రహము, గానయందలి వస్తువులన్నియు
నెల్లప్పుడును పరిశ్రామముగ నుండెడివి. చావడిలోఁ జెత్తచేరుటయో,
ఏపూటగిన్నెల నాపూటవరకు కడిగొనుకుండుటయో నెప్పుడైన సంభ
వించునెడల ఆ మేనాటకముతో సిగీమాకో పోవుటలన సంభ
వించియుండునే గాని పసిబద్ధకమువలన మాత్రము కాదు.

నూతనవధూనగుల నూతనసంసారమునం దెన్నిలోపము లుండువు?
ఉన్నను, వారి యన్యోన్యప్రేమాంబుధి మునిగిపోవక నెట్లు నీలువ
గలవు? అప్రేమ, ఆస్థితోపము, ఆయన్యోన్యానురాగాలాపములు
నెంత వినోదకరములుగ నుండునో అనుభవముచే గ్రహించుకొయునే
గాని మాటలతో నెటు వర్ణింపగలము?

మాసంసారము చాలవర కరువుబేరము మీదనే నడచుచుండెను.
ఇదివరకెట్టి సంసారసరళియు నొకరిగని నాకట్టిసంసారము లభించినందు
లకు అప్పుడప్పు డలజడి కలుగుచుండెడిది. ఇంటిపనులన్నిటిని చేసి
కొనుట కష్టముగ నుండెడిది. పనిమనిషిని పెట్టుకొనుటకు డబ్బు లేకుం
డెడిది. ఎప్పుడైన పని మిక్కుటముగ నుండునపుడు రెండుమూడు
రోజుల కూలి కెనరినైన మాట్లాడుచు కాలక్షేపము చేయుచుండెడి
దానను.

పిమ్మిళికంటలో నొక పూలవర్తకుని మేడపై మేగుబైకొండెడి
వారము. తాతలనాటి స్వతఃభవనమున మేడమీదికాదు క్రిందపెట్ట
నవసరములేకయె యడిగిన తక్షణము తనకు కావలయునది యెల్ల

తెప్పించుకొనుచు సత్యంతవిధముతో నున్న నాన్నగారిని తరచుగ నేను తలచుకొనుచుండుటగా నాశ్చర్యములేదు. కాని నాపై నతని కెట్లు కోపము తగ్గలేదో నాకుగూడ నతనిపై నటులనే కోపము తగ్గలేదు. ప్రేమించి పెండ్లియాడిన ప్రియభర్తతో నేనంత యుల్లాసముగ కాలక్షేపము చేయుచున్నదియు నతిదొకసారి చూచునెడల సతని మనస్తాపము చాలవరకు తగ్గియుండెడిది. కాని నాన్నగారి స్వభావము నేనెఱుగనిదికాదు. సాహసబుద్ధిచే నేనుపేక్షించి విడిచిన లారెన్ను డ్యూకున కత షింకొకతను వివాహము చేసియుండునని నేననుకొంటిని. కాని ఆవిధవము లెన్నిటిని విడిచినను నాకిందువలన నెట్టివిచారము కలుగలేదనియు, నాజీవితము సాహసకృత్యసమన్వితమయ్యు, మనోహరసౌఖ్యసంధాయకముగూడ నగునని నాన్నగారు గ్రహించిన బాగుండెడిదని తలంచుచుండెడి దానను.

ఇట్లత్యంతసంతోషసంరంభముతో నొక సంవత్సరము గడపితిమి. అంతట నొకనాటి యుదయమంతయో దిగులుపడి లేచితిని. అదివరకవలెమితానందముతో గడపుకొనుచుండిన మాచిన్ని సంసారసుఖము లానాటితో నాకస్మికముగ నడుగంటిపోవు నూదనల గాంచి నేనెంతే నియు భయకంపితమైతిని.

3

సుచూరు రెండువారములనుండి నెడ్డు శరీరస్థితి బాగులేకుండెను. రొంపవలన నతడు బాధపడుచుండెను. దానికితో డేదియో మనోవేదనకూడ నున్నట్లుండెను. గాసికేటు కారణమని నే నేన్నినూరులు గ్రుచ్చిగ్రుచ్చి యశిగినను క్రత్యుత్తరము లేకుండెను. పూర్వమువలె నతడంత యుత్సాహముతో నూట్లాడకుండెను. అదివరకు నాయెడ నుండిన హావభావచేష్టలు మారిపోయెను. అట్లని నాయందలి దమూ ధాక్షిణ్యములకుగాని, ప్రేమాభిమానములకుగాని లోపము గలిగిన

దని యెంచరాదు. అవి మరింత హెచ్చినవని గూడ చెప్పవచ్చును. నావలన పొందనెంచినదేదియో లభ్యమానముగాక సతః శాశ్వతభంగ మొందినట్లు నేను గ్రహింపగలిగితిని.

ఒకనాడతఁడు చాల తక్కువగ భుజించి, కొన్ని వంటకముల నటు లనె విడచి లేచెను. అదిచూచి “అకలి చాల మందముగా నున్నట్లున్నది, భోజనమేమియు బాగులే”దని నే నంటిని. అందుపై సతః శాత్రముతో నావైపునూచుచు, “అవును, తగినమందు కావలే” ననెను.

“అట్లయిన నేల ఆలస్యము ? వెంటనే తగినమందు తీసికొనరాదా ?” అని నేనంటిని.

“నిజమే. నాకు కావలసిన ముదుఖరీదెంతయో యుండదు. రెండు వందల సవరనులు మాత్రమే. నాకిప్పటిస్థితిలో నామాత్రపుసామ్యు దొరకెనా!—”

“రెండువందలే!” అని నే నాశ్చర్యవివశనై యడిగితిని.

“అవును రెండువందలు మాత్రమే. ఆరెండువంద లెంతగారిడినైన చేయగలవు. ఆమాత్రము ప్రస్తుతవ్యవహారమునకు చాలును. అటుపై సంతయు మనమనుకొనునట్లు జరుగును. ప్రపంచమంతట నెక్కడ జూచి నను లక్షలకొలదిగ ధనము ప్రవహించుచున్నపుడు మన కీ మాత్ర మైన లభింపకుండుటఁ జూచి నాకు మతిపోవుచున్నట్లున్నది.”

“ప్రపంచమం దెంత సామ్యున్న మనకెందులకు ? మనకున్నదేదో మనకు చాలును లెండు. దీనితో మనమెంత హాయిగనైనను కాలక్షేపము చేయనచ్చును. నా కింకొక చిల్లిగవ్వయైన నవసరములేదు.”

“నీ వన్నదంతయు నిజమే ! లోర్నా ! నీవే నా బంగారుగనివి. నీ వంటి సాధుశీలను వరింపగల భాగ్యవంబ్బిన నాకు వేరుభాగ్యము లేల ; నా నిఱువేదఱికపు స్థితిలో నీ వెట్లెన్ని యిబ్బందుల కోర్చు

చుంటానో నాకు తెలియకున్నది.....అయ్యో! లోర్నా! అమాయకురాలా! నా యూహ లెట్లున్నవో నీ కేమియు తెలియకున్నవి. నేను చెప్పుటకు వీలులేదు ఏమిచేయను? నే పునయము తెల్ల వారునరికి నాకు రెండువందల సవరనులు కావలయును. లేదా——” అని నిట్టూర్పుచు నతఁ డూరకుండెను.

“ఏదైన ఋణము తీర్చవలసియున్నదా?” అని నే నాశ్చర్యముతో నడిగితిని.

“అవును. ఋణానునినను సరియె. మరయేమనినను సరియె. కాని నాకా సొమ్ము మాత్రము కావలసినమాట వాస్తవము.” అనుచు నొక సిగరెట్టును వెలిగించుచు నతఁడు, “లోర్నా! ప్రాణప్రియా! దున్నాభ్యమైన పని నొకదాని నిపుడు చేయవలసి వచ్చినది. నన్ను ద్వారా హమైనదాదిగ నాగుంచి నీ వనుభవించుచున్న బాధల కలవియె లేకున్నది. వాటిలో నీవిపుడు చేయవలసినది యొక లెక్కలో నిడికాదు. కష్టమని యెంచక, ఎట్లయిన మీ నాన్నగారి నడిగి మనకా మాత్రము సొమ్ము ఋణముగ నిచ్చుని యడుగగలవా? ఎంతయో యైన మూడునాలుగు మాసముల కధికము కాదు తీర్చి కేయుటకు.” అనుచు మిగుల కష్టముపై నడుగలేక, నడుగలేక నడిగెను.

ఎట్లడిగిననేమి? నా వలన సాధ్యముకాని పని నన్నతఁడు చేయఁగోరెను. తన కెంతమిక్కుటముగ నున్నను, ఎన్నియిట్లుందులు వచ్చినను, నా స్థితిగతులన్నటి నెఱిగిగూడ నన్నీకోరిక నితఁడెట్లడుగ గలిగెనని నే నాశ్చర్యమొందితిని. ఏమిచెప్పుటకును దోచక చివరకిట్లంటిని.

“స్థూ! నీతో నే నెన్నియిక్కట్టులనైన నిర్విచారముగా భరింపఁగలను. ఎన్ని బాధలనైన బొందగలను. కాని ఈపనిని మాత్రము చేయఁజాలను. మన్నింపవలయును. మన యింటియందున్న వస్తువుల నమ్మివేసియైన——”

“అయ్యో వెళ్ళిదానా! వాటిలో విలువగలవన్నీయు సుపుమీద తెచ్చినవియె. తక్కినవాని నమ్మిన నొక చిల్లిగవ్వయైన రాను.”

“మూడునాలుగు మాసములే యైనయెడల నేదియో విధముగ నిబ్బందిపడి గడపింకొందము. ఇంతలోనే అప్పులువారు తొందరపడుదురా? వారికి మాత్రము దయయుండదా?”

“అయ్యో లోన్నా! యేమిచేయును? నీకు తెలియదు. తెలియునట్లు వివరించి నేను చెప్పకూడదు. కాని నీ వేమియు నలజడి పొందకుము. నీవు చెప్పినదంతయు నిజము నిన్నెంతమాత్రము సందింపను సరికదా నీ యాత్మశౌరవాభిలాష నాకు నచ్చినది.....” అనుచు నతఁడు పడఁగడిలోని కరిగెను.

నా కేమియుఁ దోచక నాతురతతో దిగులునడుచుఁటెని. నూచిన్న సంసారమున కింత తొందరగ నితఁసామ్రేలు కావలసివచ్చినది? మా సూతన దాంపత్య సుఖమున కంతరాయముఁ గల్గిగించుట కిష్టజేసి దాపరించినది? అని నేను పలునిధముఁ విచారింపజొచ్చితిని. అతఁడేని సంపాదించుచున్నాడో, ఏమి వెచ్చించుచున్నాడో యది యంతయు నే నెఱుంగనిది కాదు. ఈ స్వల్పాచారమున కొక్కసారిగ నింత వ్యయమే కావలసినచున్నది? విజముగ నితని కిష్టజిత సామ్రేకావలసి యుండునెడల నితఁడు జూడనూడుటయొ మరె యే దుర్మయమునకైన లోనగుటయొ జరిగియుండవలయును. జూడనూడుటకైన నింత సామ్రేకసారిగ నోడుట సంభవింపదు. అందువలన నీ యాపరి జూడనూడుటవలన నుంచుకొనిరాలేదు. ఇంత స్వల్పజీతము నందున నెట్లువంటి సత్వీలన. పన్నుడు జూడనూడునా? కాదు కాదు. ఇది జూడనూడుటవలన వచ్చిన ప్రమాదముకాదు. ఏదైన వ్యవహారన బంధమైన దగునెడల నతఁడినివరకే నాతోఁ జెప్పియుండును.

ఈ విధముగ లేనిపోని యూహలతో నా దినమంతయు గడచినది

ప్రతిదినముకంటె ముందుగలేచి నెడ్డు ఒంటరిగ విహారమున కరిగెను. మధ్యాహ్నము భోజనసమయమున నే నావుకొనజాలక మా నాన్న గారికి నా వివాహ మిష్టములేకపోవుటయు, అందువలన నతనికి నాపై కోపము వచ్చుటను గూర్చియు, నా నిస్సహాయస్థితిని గూర్చియు తెలుపుచు ఈ విషయమునునం దెట్టి సహాయమును చేయజాలమికి మనస్తాపమును పెల్లడించితిని. నామాటలు వినిపించికొననిరీతి నతడు మాటలధోరణిని మరల్చి వేరుప్రసంగములోనికి త్రిప్పివేసెను. భోజనము చేయుచున్నంతసేపు సతః డేవియో యాలోచనని నొనరించుకొనుచు ఖిన్నుఁగుగఁ గన్పించెను. అతఁడెంత ఖిన్నుఁడుగ నున్నను నేనీ విషయములో సతని కెట్టిసహాయమును జేయలేకుండుటయె గాక అట్టి ప్రయత్న మేమూత్ర మునరించినను మరియెన్నడును తలయెత్తుకొనలేనట్లు నాన్నగారు అవమానింతురని నే నెఱుఁగుదును. అందువలన నేమి చేయుటకును దోచక నూరకుంటిని.

నెడ్డు కచేరి కరుగు వేళయైనది. అందువలన నతఁడరిగెను. రాత్రి యంతయు నేమియుదోచక దిగులొందుచు చున స్పృశకవిధముల బాధ నొందుచుండ నేడ్చుచు గూర్చుంటిని.

ఉదయ మారు గంటలయ్యెను. చీకటి యింకను దట్టముగ నుండెను. తలుపునెవరో పెక్కుసారులు తట్టినట్లు చప్పుడుకాగా నప్పుడే పట్టిన కలత నిద్రనుండి త్రుల్లిపడిలేచి దారిలోని వస్తువుల నాచీకటిలోఁ దన్నుకొనుచుఁ బోయి తలుపు తెరచితిని. ఏమి జరిగిపోయినదోయని మన మాందోళన పడుచుండెను. ఏదియో వివరీతము జరిగిపోయినదని యంతరాత్మ చెప్పుచుండెను. తలుపు తీయగనె యమదూతలవలె నిద్దఱు రక్షకభటులు గుమ్మములో నిలచియుండిరి. వారినిఁ జూడగనె గుండియలు రుట్లుమని మేనెల్లఁ గంపింపసాగెను. హడలిపోయి లోని కరిగి విద్యుచ్ఛక్తి మీటనొక్కి దీపమును వెలిగించితిని. వెంటనే వారు

లోనుకే తెలిసింది. వా శేషమిదేనా చచ్చిపో? చావడమే నేనెట్లు చెప్పగలను?

“భేజ గొట్టి దయ్యో?” అని వారిలో నొకఁ డడిగెను.

“అవును. నేనతని కాగ్యము. ఏమి జరిగిపోయినది?” అని వారెందులకు వచ్చిరో, నేనెట్లు చూట్టాడవలయునో ఆలోచింపకయే ప్రశ్నించితిని.

“ఏమియును జరిగిపోలేదు. భయపడకుము. మీ భర్తగా రింటియొద్దనే యున్నారా?”

“లేదు ఉదయము శోబ్బునిగంటలవర కింటికిరాదు. మీరిక్కడి కేలవచ్చిందో తెలుపనే దయయుంచి చెప్పినరా?”

నామూటల వాలించి చారొకరి ముఖము నొకరుఁ జూచుకొనిరి. నేనేమైన తెలిసికొన్నదని మాట్లాడితి నేమో? అందువలన వారి కేమైన అనుమానము కలిగిందేమోయియు నేనపడు శంకించితిని. కాని వారి మాటలలోని చుర్రమును మాత్రము గ్రహింపజేకుంటిని. కొంత నేపటికి రెండవ భటునిని నాకిట్లు ప్రత్యక్షింపజేసెను.

“నా నుభవన డ్యూకుగారికి నొప్పు ప్రసాదము సగభవించినది——”

“అఁ! మానాన్నగారికే?”

“అవునమ్మా, మీనాన్నగారికే! నుమారు నాలుగైదు గంటల క్రిందట వారి యింటిమందొక దొంగప్రవేశించి నిద్రలోనున్న డ్యూకుగారిని లేపెను. పిమ్మట వారికేదియో మాటపై మాటవచ్చి కలహించుటలో నదును చూచుకొని వాడు డ్యూకుగారిని తుపాకితోఁ గాల్చెను. డ్యూకుగారి కందువలన గాఢముగ దెబ్బతగిలెను. బ్రతుకుట దుర్గభవమని తోచుచున్నది. మీకాసంగతి చాలా దుఃఖముఁగలిగించునని తెలిసినను కడుపునఁ బట్టినవారు గదాయని చెప్పితిని.”

అనుచు నతఁడు నాముఖము నొకసారి దిలకించి నేనేమియు మాట్లా

డనేరకుండుటయు గాంచి మరల నిస్స పలికెను.

“ఆ దబ్బర బాటలో నాతుంటు తనకోటు పడచి పారిపోయెను. ఆకోటు జేబులలోని కాగితములనుబట్టి అది మీ భర్తగారి దైన్యము తెలియుచున్నది.”

నాగుండెలలో పెద్దరాయి పడినట్లయ్యెను. కాళ్లు చేతులు చల్లబడి నవి. నోటమాట పచ్చులయె కిచ్చుచుయ్యెను. చివరకెట్లినో దైర్యమవ లంబించి, “మీ నేరాగోపణము సరియైనదికాదు. నాభర్త స్నేహితుల హాటేలులో పనిచేయుచున్నాడు ఆయనను చూడవలయునని మీకు ద్వేష్య మున్నయెడల మీరచటి కిరుగవచ్చును. మీ గేగు సరకతర డచట పనిచేసికొనుచుండును.” అని పలికితిని.

నే చెప్పనది సరికాదనునట్లు పెదవి విరచుచు నాతో మాట్లాడు చుండిన భటుడు మరల నిస్స పలికెను.

“నర్ మూర్తినుగారి మనిషి మా కీ నంగతిగ గూడఁ జెప్పించి. వెంటనే మేమచటి కరిగితీయి. మీ భర్తగారచట స్వేచ్ఛ మ నేపనిసఁ జేయలేదని వారు చెప్పిరి.”

౪

“ఇంతకంటె ననందిర్భవునూట మరియొకటి యు డయోను.” అని యాశ్చర్యముతోఁ బలికి యూచుకుంటిని. గట్టిగ వాదించుటకు నామాట నిలువదేమోయని నాకె యనుమానముఁ గలిగెను. తానచట పనిచేయుచున్నట్లు నాభర్త చెప్పగా వినుటయెఁగాని నేనెప్పు డచటి కరుగలేదు. అతఁడచట పనిచేయుచున్నట్లు మరియొక నిదగ్గనిమేదియు లేదు. నిన్న నెడ్డు నాతోనాడిన మాట కనుకూలముగనున్న నేటి యుప్రద్రవము నామతి నంతటిని బూర్తిగఁ గలంచెను. ఏమి చూట్లాడిన నేను తప్పోయని నేనేమియుఁ బ్రశ్నఁజాలకఁటిని.

“నాథార్థముగ, మీభర్త యెప్పుడు జింటికి వచ్చెదరు?”

“ఉదయము తొమ్మిది గంటలకు.”

“ప్రతిదిన మదేవేశకు వచ్చుచుందురా?”

“తప్పకుండా నదేవేశకు వచ్చుచుందురు.”

“నేను కూడ సత్తె వచ్చెదరా?”

“తప్పకుండా వచ్చెదరు.”

“రాశేమో యనుకొనుటకు ఏలున్నదా?”

“ఎట్టి సందేహమును లేదు. తప్పకుండా వచ్చెదరు. మీశేదియో పొరపాటుండి యు డవలయును. నాభర్త వచ్చినప్పటి నది విశదము కాగలదు. మీరుచెప్పిన ఆశోటు—”

“అవునమ్మా! నిజమే! ఆశోటు మీభర్తగారిది కాకపోవచ్చును. మీరు తిరిగి యింటికి వచ్చునకు మావాడిచ్చటనే యుండును. మీరొక్కపర్యాయము నాతోవచ్చి, ఆశోటుఁ జూచి వారిదైనది, కానిది కొంచెము చెప్పగలరా?”

ఆ ప్రశ్న కేమి ప్రత్యుత్తరమిచ్చుటకును నాకు దోచకుండెను. రమ్మని నిగ్బంధించుటకు నారి కధికారమున్నదేమో? ఉండునెడల రానని చెప్పటవలన నేమిప్రయోజనము? ఇంతకును నేను చిన్నదానను. ఇట్టి కష్టముల నెన్నడు ననుభవించలేదు. అందువలన తలవని తలంపుగ వచ్చిన ఈ వివత్తునకు మన ముజడినొందుటయు, దాడలలోనుండి కంపమెత్తుటయు, అమితభయమునఁ బడ్లు చలుచుకొని పోవుటయు జరిగెనని చెప్పకొనుటకు నేనేల బిడియమొందవలయును?

పోలీసు స్టేషనున కరుగుట కింకొకట్టు కట్టుకొనబోవునపుడు గుండె లతోనుండి వెచ్చని పొగలువచ్చి యొడలంతయు గడగడ వణక నారంభించెను ఉపాయాంతరమేదియుఁ గోచక వెంటనే రక్షకభటునివెంటఁ బయనమైతిని. అప్పుడే తెల్లనారుటవలన చలి విశేషముగ నుండెను.

నగరమంతటను పొగమంచు విశేషముగ సల్లుకొనియుండెను. అప్పటి నాయాందోళనావస్థయు దట్టి ప్రయాణ మెట్లు మనో నేకుగ నిర్దిష్ట నవసరములేదు. లండనునగరమున పేయకరముగను, దుర్గరముగను నాశంతకుముం దెన్నడు దోచలేదు. చిన్ననాటనుండియు పుట్టి పెరిగిన ఈనగరమె నాయందింత క్రొవ్యము పహించుచని నేనెన్నడునుకొనలేదు.

* * * * *

అకోటు నెడ్డుదే! సంశయములేదు. ఎంతయొ పరిశీలించి చూచితిని కాని యెట్టి సందేహమునకుఁ గారణములేకుండెను. ఆజేబులలో నుండిన ఉత్తరముల పెట్టియును, విజటింగుకార్డులుగూడ నతనివె. దానియందున్న తాళముచేతల గుత్తియును, “జమ్మి”యను మూరు తాళముల చేవి నేనిదిచరకుఁ జూడలేదు. అందువలన నవి తప్ప తక్కినవన్నియు నాభర్తవే యని నేనొప్పుకొంటిని

అప్పటికప్పుడే నాకు నీరసముగ నున్నట్లుఁ దోచెను. స్తేషనుయజ్ఞ మానురా లొక కప్పు తేనీటిని తెచ్చియిచ్చెను. దానిని త్రాగి కొంత నేదందేటి యచటి బల్లపై గూర్చుంటిని. అయిన నేనచట లేనట్లు భావించి యచటి రక్షకభటు లిరుప్రిట్లు మాట్లాడుకొనిరి.

“ఆ సంగతి ఆమె కేమియుఁ దెలియనట్లున్నది.”

“అవును పాపము. దుర్మార్గుఁ డామెను మోసగించినట్లున్నది”

“జాన్సనూ! వ్రేలిముద్రలను గుర్తింపఁ జేసితివా?” అని లోపలి యుద్యోగి యడిగెను.

“చిత్తము చేసితినండి” యని వారిలో పొట్టియువకుఁడు ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను.

లోపలి సార్జెంటు తొంగరగ నీవలి కరుదెంచి, “ఎవరు” అని యడిగెను.

“మరియెవరు? వింతపురుషుడే! ఇప్పటి కప్పుడే మఱియొక రావు

చేరుకొనియుండును.

“నంటయింటికుండేలు యీమాతెంతదూరము పోగిలకు లెమ్ము?” అనుచు సాజ్జెంటు నిర్లక్ష్యమును విజయగర్వమును సూచించుచు చిగు నగవుం దొలకరించెను.

నాగో నెవరును మాట్లాడకుండుటకు జ్ఞప్తి చూడ నా పని పూర్తి యైనట్లు నాకు దోచెను. నా యిష్టము వచ్చినచోటున కరుగవచ్చును. నాని అమాచితముగ లభించిన ఈ స్వాతంత్ర్యముతో నాకెట్టి ప్రయోజనము గన్పించలేదు. ఇంటికరుగునెడల కెవరెవరు వచ్చి యేమడిగెదరో యని భయముం గలుగుచుండెను. స్పెండ్లీశీ హోటలున కరిగి నెట్లు పోలీసు గాలిక జిక్కకుండ సెచ్చరించవలయునని యనుకొంటిని. కాని యతడచట లేడని పోలీసువారు చెప్పిన సంగతి జ్ఞాపకము వచ్చెను. ఇకెచటి కేగుదమన్నను గూఢాచారులు నన్ననున రింతురు. పాపమును వెంట బెట్టుకొనునట్లు వీరిని వెంటబెట్టుకొని యెచటి కరుగుటకును నా కిష్టము లేకుండెను.

ఇట్లేమి చేయుటకును గోచక విచారించుచుండగా మరణవేదన నొందుచున్న నాన్నగారి నొక్కమారు చూడవలయునని బుద్ధిపుట్టెను. ఆ చెంత నిలిచియున్న రక్షకభటు నొకఁడు బిలచి గుట్టపుబండి నొకదానిఁ దెచ్చుంటిని. బండివచ్చిన వెంటనే దాని నారోహించి పుట్టింటికి బయనమైతిని.

మా యింటిముంగిట నొకవైద్యుని మోటారు వేచియుండెను. నట్టింటిగో నొక రక్షకభటుఁడు పచారుచేయుచుండెను. ఈ విషమస్థితిలో నే నిట్టి దీనభావముతో నచటి కరిగినందులకు నాకే కష్టముగఁ దోచెను. ఇంటిగోనున్న విద్యుద్దీపము లన్నియుఁ బ్రకాశమానముగ వెలుగుచుండెను. “ఏడోఫారము” కంపు గృహమంతట రొప్పుచుండెను. అచటనున్న దాని కొత్తది. నా పేరు చెప్పినరికి ప్రతిపది

మానురానిని దెచ్చెనని బోధి కనెను. ఆ మానురానిలు గూడ క్రొత్తవయె. ఆమెవేళు “ప్రాప్త” అట. కొన్ని గుణాంతరములు వేచియుండిన పిమ్మట నామె మెల్లగ వచ్చి, విచ్చించియు నివలడని కంఠస్వరముతో, “మీ వేళు భేజుగారా?” అని యడిగెను.

అప్పు సమస్తము తలనూపగా, “నర్ మాస్తినుగారి కుమార్తెలా?” అని యడిగెను.

“అప్పు సమస్తము మరలఁ జలనూపి, మానాన్నిగా గెట్లున్నానో చూడవచ్చితిని” అంటిని.

“వారస్థితి చాల అపాయకముగనె యున్నది. కాని బ్రదుకవచ్చు నేమో యని వైద్యుడనుచున్నాడు.” అనుచు నామె నా ముఖము నిదానించి చూచెను. ఆ ముఖవైఖరి శత్రుత్వమునుఁ గాని మిత్రత్వమునుఁ గాని సూచింపకుండెను. ఏమి మాట్లాడుటకును దోచక నే నిట్లు పలికితిని.

“పోలీసువారు నన్నుఁ జూడవచ్చిరి. నా భర్త—నా భర్తక— ఈ విషయములో—కొంత—కొంతసరకేమైన—”

“నిజమే కాని యిందునుగూర్చి నే నిప్పుడేమియుఁ జెప్పజాలను, మీ రొకవేళ వచ్చునెడలఁ దనసమీపమునకైన రాసీయవలదని డ్యూకుగా రాజ్జాపించిరి. ఆయన మనసున కేదియో కష్టముగఁ దోచినట్లున్నది. అని నాముఖముఁ దేటిపాటఁజూచుచు, అదిగో మీకుఁగూడఁ దెలియునట్లున్నది. అందువలన నేనిప్పుడేమి చేయుటకు నవకాశములేదు. మీతో నింత కఠినముగ మాట్లాడవలసి వచ్చినందులకు నా కెంతయో విచారముగ నున్నది. కాని—”

ఆమె హాస్యమును ముగింపక నె యారకుండెను. అయినను దాని హాస్యము నాకు బోధపడినది. కనులఁ గ్రమ్ము నశ్రుకణములు నేల పాకుండుట కూపిరి బిగియఁబట్టి పెదవులఁ గొఱికికొనుచు మఱియొక

మైనట్లయ్యెను.

“నా పెనిమిటి—”

“లేదమ్మా! యింకను రాలేదు! మరి రాడనుకొనియెదను.”

తొమ్మిదిగంటలు దాటినవి. కేళ యతిక్రమించుచుండెను. నెట్లు వచ్చుజాడఁ గానరాకున్నది. రక్షకభటులు చెప్పినదే నిజమైనట్లు న్నది. నెట్లు ఎప్పటికిని రాకుండెను. నా కేళియు దోచకుండెను కాలము నెఱుంగో వెళ్లబుచ్చుటకును, చుతి చెడకుండుటకును, దిచ కృత్యములలోఁ బడి ప్రస్తుతవిషాదమును పురువ. బ్రతుక్నించితిని. కాని గుమ్మములో రక్షకభటుడున్న సంగతి అనుక్షణము జ్ఞాపకము వచ్చుచు మనసు దిగులు పడుచుండెను.

పదిగంటల కెరిచిరుములకు పూలవర్తకుని కుమార్తె పెరటివైపున నున్న మెట్లనెక్కి పరుచెత్తుకొని వచ్చెను. వారిభోనులో నెట్లు నన్ను పిలచెననియు, నా క్షోణకచటనే వేచియున్నాడనియు నామె చెప్పెను.

X

మాయింటు తెలిభోను నుంచుకొనుటకు డబ్బులేకుండుటవలన మాయింటి యజమాని భోను నుపయోగించు కొనుచుంటిమి. పాపము మాకత దెప్పుకు సభ్యంతరము చెప్పలేదు. ఈ శుభవర్తమానము దెచ్చిన పిల్ల ననేకవిధముల నాశీర్వదించుచు పెరటివారి నామె వెంట నుగితిని.

భోనులో మాట్లాడుచున్న ఆకంఠస్వర నీవరిది? నెట్లుదేయైనను చాల దూరమునుండి మాట్లాడుచుండుటవలన గుర్తించుటకు చాల కష్టముగ నుండెను.

“ఏమో లోర్నా! అయ్యో, నీవు చెప్పందేమియు వినిపించ కున్నది. ఏమోదేయను? పోనిమ్మ నీను చెప్పవదియైన వినుము. యజమాని లింకొకపనిమీద వన్ను దేశాంతరము పొమ్మనిరి. ఇంటికి

వచ్చుటకైన వ్యవధిలేనందుల కెంతయు విచారముగ నున్నది....ఆ ! ఏమనుచున్నావు ?

నానోటవచ్చు ప్రతిమాట తరాలు వినుచుచున్నదియు, వారందుల కేమైన సంశయించుచున్నదియు, కావున జాగ్రత్తగ మాట్లాడవలయు ననియు జ్ఞాపకముంచుకొనియే మాట్లాడ నారంభించితిని. కాని ఆతొం దరలో నిట్లంటిని.

“నెడ్డా ! నాకంతయు తెలిసిపోయినది. మరి దాన్ని లాభములేదు. వారిక్కడికి వచ్చి. ఒకడింక నిచటనే యున్నాడు. నీవిట్టి యకార్య కరణము నెట్లానర్చితివో తెలియకున్నది.

నెడ్డు కంఠస్వరము మరిత దూరమున కరుగుచున్నట్లుండెను. “నేను మరల వచ్చునప్పు డంతయు దెలియవరచెదను లెమ్ము. నీవేమియు బెంగపెట్టుకొనకుము. ఇపు డిచట నొకడున్నాడని చెప్పితివే? అతడెవరు? “నిన్ను చూడవచ్చిన వారిలో నొకడు” అని మాటలధోరణిని బట్టి సంగతి సందర్భముల నూహించుకొనవచ్చునని పలికితిని.

“ఎవరైన నెందుకు వత్తురు? అట్లేంత మాత్రము జరుగదు”

“ఎందుకు జరుగదు? మీకోటునచట మరచితిరి. నాన్నగారు బ్రతుకరేమోయని వారనుచున్నారు.” అని నాకన్ని సంగతులు తెలసిపోయినవని గ్రహించుకొనునట్లు పలికితిని.

“నీవు చెప్పినదేమియు వినపించకున్నది ...”

“వేళ అయిపోయినది, మరి రెండు నిమిషములలో సంభాషణ ముగించవలయును.” అను పెలిఫోను ఉద్యోగి లేచుధ్వని వినవచ్చెను. తరువాత నేమిమాట్లాడుటకు నేమియు తోచకుండెను.

చెప్పలేనంత బాధతో నాదినమెట్లతో గడచిపోయెను. పిమ్మట మరియొకటి గడచెను. ఇంకొకటిగూడ గడచెను. కాని నెడ్డు జాడ మాత్రము కనుపించకుండెను. బ్రదుకక మాననని భీష్మించుకొనినట్లు

నాన్నగారి శరీరస్థితి రోజునకు నయమగుచుండెను. అతని నెవరో తుంటరులు తుపాకితో గాల్చిరని పత్రికలన్నియు నట్టహాసముగ ప్రకటించినవి. కాని వాటి ధర్మమాయని నెడ్డుపేరునుగాని సంబంధమును గాని ఏ పత్రికయు ప్రకటించలేదు.

గతసంవత్సర మంతయు నాజీవితము నెడ్డుతో నొంటరిగ గడచి పోయెను. పూర్వస్నేహితులందఱు నెచటికో తొలగిరి. వారు ధనవంతులు. వారితో సహవాసము చేయుట కిప్పటి నాస్థితి యనందర్థముగ నుండెను. అందువలన నీవిశాల ప్రపంచమంతట నేనిప్పు డేకాకినై తిరుగవలసివచ్చెను. నాయుడంతయు చెప్పుకొనుటకుగాని, విచారము మానుమని యూరార్చుటకుగాని ఎవ్వరును గాన రాకుండిరి. నెడ్డు యొద్ద నుండియేక యుత్తరముగాని, వర్తమానముగాని లేకుండెను. క్రూరము, దయావిహీనమునగు మూకీభావముతప్ప వేరేమియు గన్వింపకుండెను.

చౌర్యవృత్తి ననబించి నెడ్డు కీచించుచున్నట్లు పోలీసువారి రెండు చున్నారు. అత డిదివరకు చేసిన దొంగతనము లెవరుచేసినదియు గుర్తింపజాలక నతనికి “వింత పురుషు”డని వారు పేరుపెట్టిరి. ఇట్టి యనందర్థపు జీవనోపాధిగల పురుషు డొక సంవత్సర మొకేగ్రహము నందింత కాలమెట్లు నివసింపగలిగెనో తెలియకున్నది. వారి ధర్మమాయని పోలీసువారు నాకుమాత్ర మెట్టియపచారమును చేయలేదు. నాయుం దతిదయతో ప్రవర్తించుచుండిరి. ఆమర్దినములలో వారే నాకు హితులు నాప్తులుకూడ నగుచుండిరి. మారెండుపొట్టల పోషించుట కీ వింతపురుషు డీవంతమార్గ మవలంబించిన సంగతి నా కావంతయు తెలియదని వారు గ్రహించిరి.

ఈది నిట్టియలజడితో నెట్లనో మూడువారములు గడచినవి. అప్పుడు అతఁడైచ్చిన కుక్క, మేజా మొదలుగాగల వస్తువులకు నీమాయవలయు వారిదా ఆమరుడటిరోజున వడెను. సొమ్మెట్లయిన

చెల్లించక తీరదని బాకీదారు దుష్టరము వ్రాసెను. ఆ బాకీ చెల్లించుటకుగాని, ఇంటి అద్దె చెల్లించుటకుగాని దినచర్య గడపకొనుటకుగాని చేత నేమియు లేకుండెను వర్తకునకు మరియొక నారమురోజులు వాయిదావేసి ఉత్తరము వ్రాసితిని. ఆనాటికిగూడ డబ్బువచ్చు అశలేకున్నను రేపటియిట్లుండి గడుపవలయునుగద ! ఈరీతి నిట్లనుదినము నిచారించుచు నింటియొద్దనే కూర్చుండుటవలన శరీరము కృశించుచుండుటనుగాంచి ఎన్ని దినములనుండియె మురికిపట్టియున్న యుడుపులనె ధరించి పార్కునకు విహారార్థ మరిగితిని. ప్రస్తుత సంకటనచయము దాటునుపాయము నాలోచింపవలయునని నాయుద్దేశ్యము. నెట్లు ప్రేమ నాకుండిన చాలును; ఆతడు న్యాయశీలుడైన కష్టజీవియను నమృతముండిన జాలును. కట్టుబట్టు సొంపుయింపులతో నేమిపని అని నే నీనంపత్కిరమునుండియు ననుకొనుచుంటిని. అప్పుడు నన్నవి బాధించకుండెడివి. కాని యిప్పుడు పరిస్థితులు మారినవి. ఎన్ని దినములనుండియో మురికిపట్టి చివికి మాసిపోయియున్న బట్టలుగట్టి వీధిలోని కరుగుట కిప్పుడు కష్టము తోచుచున్నది. ఆబట్టలను చలువచేసి బాగు చేసినగాని ఆవలికరుగుటకు మన సంగీకరింపకుండెను. కాని బట్టలను చలువచేయుటకు ముందు విచారాదోశనానంభ్రమ విభ్రమములతో దందవ్యామానమగుచున్న నాహృదయతాపముగూడ నించుక చల్ల పడవలయునుగద !

ఆదినము సూర్యుడు ప్రకాశమానముగ వెలుగుచుండెను. నేల రాలిన యాకు లా సాయంకాలపు సూర్యకిరణముల సోకుడున బంగారు ఛాయ మెరయుచుండెను. పవమానసుతుడు సిల్లవాయువుల నతిమనోహరముగ వీచుచుండెను. మిగుల సన్నని వగుటవలన నాదుకూలములు నలుదిశల కెగయుచుండెను. అట్టిస్థితిలో నడివీధుల మనలుట యను చిత్తముగ దోచి వెంటనే కెన్నిగుతోట కరిగితిని. మనసు పరిపరివిధములు

పరుగులిడుటవలన కాల్లెటు పోవుచున్నదియు స్పృహలేకండెను. అల్పర్థమెమోరియటుహాలున కరుగుచున్నానని నా భావన. కాని మరి యొక మూల నున్న హైదుపార్కు నా కడ్డము వచ్చెను. ఆసమయమం తెలు పోయినను నాకొకటియె. కాని తలవని తలంపుగ నిట్లు మారు త్రోవ పట్టించుటలో భగవంతు డేమి యుద్దేశించెనో యని యనుకొను చుండగా మా పెదతండ్రి కుమారు డగు లారెన్సు డ్యూకు నా కెదు రయ్యెను. అతని సప్పడు కలసికొనుట, చుక్కానిలేని నావవలె తిరుగు చుండిన నా కెంతేనియు మహోపకార మయ్యెను. ఏమార్పు వచ్చినను మంచిదే యనదగు స్థితిలో నిది చెడ్డదని యేల భావింపవలయును?

“అయ్యో లోర్నా! నీ వేనా?” యని పలుకరించి యతడు వఖిశిఖపర్యంతము నా మురికిబట్టలను నన్నును జూచి దౌర్భాగ్యస్థితి యందున్నట్లున్నదే? యని ప్రశ్నించెను.

నాకా మాటలకు పట్టరాని కోపము వచ్చెను. వారికంటి కప్పుడు నే నెంత చుక్కానగ గనబడినను బెట్టువిడువక “అవును ఇప్పుడు నారో జాలు కొంచెము వంకరగనున్నవి.” అని పలికితిని.

“అది స్వయంకృతావరాధమే! నీ చేతులతో నీవు తెచ్చిపెట్టుకొంటివి. కూటికిని గుడ్డకును లేక వా డతిహీనముగ జీవించుచున్నాడని నాన్నగా రెఱుగుదురు. అందువలననే ఆయనకింత కోపము. నమ స్త్యర్థముల ననుభవించుచుండిన సుందరాంగి నీరీతి నొక పాడు గుడిసెయందుంచుట కే మాత్ర మాత్మగౌరవముగలవాడైనను సాహ సించియుండడు. దౌర్భాగ్యుడు! మామగారు మంచికట్న మిత్తురని యానపడి—”

“జాచెన్నా! ఆ యువన్యాసము కట్టిబెట్టి నామాట వినుము. నా తప్పుదములనుగాని, నా తప్పిదములను గాని ఎత్తిపెట్టుచుండగా నీవు నాకు వేచివటికి రాలేదు. అంతకంటె నీతో మాట్లాడ నుద్దేశ

శింఃనులేదు.” అనుచు వడివడి ముందున కరిగితిని. కాని లారెన్ను నన్నంతటితో విడువలేదు.

“నేనుగూడ నీతో మాట్లాడుటకు రాలేదు. తలవని తలంపుగ నిన్నిచట చూడడమైనది. అది నీ కే మంచిది. లేకున్న నీవిత బాధ పడుచున్న సంగతి నాకు తెలియకుండెడిది. నీ కిప్పటిలో డబ్బు అవసరము చాల హెచ్చుగ నున్నట్లున్నది. బెట్టుదనము మాని నే నిచ్చునదేమైన పుచ్చుకొనుము.”

ఎందు కనునట్లు నేనతనివైపు చూచితిని. అంత సతడు నవ్వుచు, “ఒక్క నిమిషమాగుము. ఈ సిగరెట్టు వెలిగించుకొననిమ్ము” అనుచు సిగరెట్టును వెలిగించుకొని మరల నాముఖమువైపు నిదానించి చూచెను. “నీ కేదో విధముగ నింతసామ్మ ముట్టచెప్పవలయునని యున్నది. అయ్యదా భావించనవసరము లేదు. నేను చెప్పునట్లు చేయునెడల నీ యంతట నీవే న్యాయముగ నెంతసామ్మయిన నాశ్చింపగలవు.”

౬

వరులెవరో యైనయెడల నేనీమాటల నప్పుడే పెడచెవిని పెట్టి యుందును. లారెన్ను నాకంత యిష్టుడు కాడనుమాట నిజమే. కాని నా ప్రస్తుతస్థితి యెట్లున్నది? చూడచుట్టమును మొక్క దైవమును లేక ఏకాకినై రాత్రిం బవళ్లేమియు దోచక నిరంతరవిచారసాగరమున గుందుచుంటిని. తొందరపడి పెండ్లియాడుటవలన డ్యూకుల పేరుప్రతిష్ఠలను మట్టిలో గలిపితిని నా మట్టునకు నాకే విదితమగుచుండెను. నా కుటుంబములోని వాడగుటయే గాక నా యందించుక కనికరమూని నాతో మాట్లాడుటకైన సంగీకరించిన దితడొక్కడే! అందువలన నత డిప్పుడు నా కిష్టుడు నాత్తుడు గూడ నయ్యెను. నాజీవితయాత్రకు వలయు వస్తుసామగ్రిని నేనే నమకూర్చుకొనవలయు అవసర మింతవరకు నా

దును తటస్థము కాలేదు. అందువలన నిపుడు చాల కష్టముగ నుండెను.

“స్వామ్యముగ నేమాత్రము ధనమార్జింపగల ఉపాయమున్నను నే నతిసంతోషపూర్వకముగ నీవు చెప్పినట్లు చేయగలను.” అని లారెన్సు నకు ప్రత్యుత్తర మిచ్చితిని.

“నీ వట్లు చేయగలవా యని నా సందేహము! అంతియె కాదు. నిన్నట్టివనికి నియోగింపవచ్చునా యనిగూడ శంకించుచున్నాను. ఏది యెట్లున్నను మనమా సంగతులన్నిటి నెచటనో విసరముగ మాట్లాడు కొనవలయును వచ్చెదవా?”

అత నిద్దరము గలసి లారెన్సు బస కరిగితిమి. సుఖానీనులమైన వెంటనే వంటవాడు చెరియొక కప్పు తేసీరు తెచ్చియిచ్చెను.

మేము మాట్లాడనెంచిన విషయము విడచిపెట్టి లారెన్సు ఏదియో లోకాభిరామాయణము నేకరువు పెట్టుచుండెను. అందుల కించుక గిని యుచు, “ఏది లారెన్సు? కుప్పలుతెప్పలుగ ధనమార్జింపగల ఆయు పాయమేదియో చెప్పెదవా?” అని యడిగితిని.

వివిధాలంకారములతో, గుమగుమలాడు వాసనలతో చూడ వేడుక గొల్పు గదియును, అందులో సర్వసంపదల నోలలాడు, నూనూగు మీసల నలరారు మహాహర ముఖబింబముగల ఆ యువకుడును, తన కుండకూడని దీర్ఘసంతాపమేదియో లోపల సంకురించి ఫాలతలము నావరించి, కనుకొలకుల నీవల కుబుకుచున్న ఆముఖబింబమును, పట్టుదిం డాల నలంకృతమైన సోఫాపై నేటవాలుగ జేరబడి నీటుగ గూర్చుండిన ఆ మూర్తివంతమును నా కిప్పటికిని కనుల గట్టినట్లున్నవి.

పోవుగంటనేవు మారుమాటాడ కూరకుండి పెద్దనిట్టూర్పూర్ణి కదియు నతము కన్పించని ఆ సిగరెట్టునుండి గ్రుక్కెడు పొగవీల్చి పొగ పొగ నప్రయత్నముగ విడచుచు నతడిట్లు పలికెను. “మొట్టమొదట నీ

వాకమేడ నద్దెకు దీసికొనవలయును. దాని నతిమనోహరముగ నలంకరించవలయును. ఈ గడివలె నున్నను చాలును.” అనుచు నవనవాలంకారశోభితమైన ఆ యంతస్తు నొకసారి వ్రేలితో నన్ని దెసల త్రిప్పి చూపుచు, “అటుపై ని మంచి మంచి పట్టు పీతాంబరములను, ఇతర అమూల్యదుకూలములను సేకరింపవలయును. ఇంక నగలా? వాటి గుఱించి యంతగా విచారించనవసరము లేదు. మీ నాన్నగారి కెటులనో నచ్చజెప్పి మీ యమ్మ యలంకారము లన్నిటి నెటులనో తెచ్చి యిచ్చెదను. సుందరమును, విద్యుద్దీపాలంకారయతమును, అత్యంతా కర్షణీయమునగు మోటారుబండిని తేవలయును. చక్కని జీనులగ్గములుగల చుట్టుకైన పారశీకపుగుట్టమును—” అనుచు చేతులు కన్నులు త్రిప్పుకొనుచు నత డీరీతి నుపన్యసింపట జూచి నాకు పట్టలేనంత నవ్వు వచ్చినది. కొంతవరకాగితిని. కాని చివరకు మనసుపట్టలేక “ఇదియంతయు ఉన్నదబ్బు నూడగొట్టుకొనట కుపాయముగ నున్నదేగాని లేనిదానిని సంపాదించుకొను మార్గముగ గన్పించకున్న” దని పలికితిని.

నా మాటల నేమియు వినిపించుకొన కుండగనె తెలివితప్పినవాని పగిది నతడే ధోరణిగ నేదియో చెప్పుచుండెను. “నీ వొక వితంతువువలె నటింపవలయును. పేరు మాగ్చుకొన నిష్టములేకున్న యెడల నీ పేరున నె వ్యవహరింపవచ్చును. నీకు వలయు మిత్రులను గూడ సమకూర్చెదను.

“ఎటువంటి మిత్రులను?”

“ఎటువంటివారి నెందుకు తెచ్చెదను? పెద్ద కుటుంబములలోనివారూ కాకపోయినను, గౌరవముగ మానమర్యాదలతో జీవించుచున్నవారినే తెచ్చెదను. వారియం దెట్టి యపగూణములు నుండవు. మీ యందఱితో గలసి—అనలుసంగతి చెప్పెదను వినుము.—మీ యందఱితో గలసి నే నొకనాటకమాడదలచితిని, ఆ మిత్రులుగూడ నీవలె ప్రొత్త

పాత్రలను ధరించెదరు. నీవు నాయికపాత్రమును ధరింపవలయును. వారు నీ నేవకులుగను, స్నేహితులుగను నటించుదురు. అంతియేగాని—”

“లారెన్ను ! నిజమాడుచున్నందులకు మన్నింపవలయును. నీకేది యో పిచ్చిపట్టిన ట్లున్నది. పూర్వపురాణగాథ నేదియో చెప్పుచున్న ట్లున్న దే గాని—”

“కాదు, కాదు ఎంతమాత్రమును కాదు.”

“అట్లయిన నీయుద్దేశ్యమేమియో రెండుమాటలలో చెప్పుము.”

లారెన్ను, ఇటునటుజూచుటయు, చేతులను ద్రిప్పుటయు మాని దీక్షగ గూర్చుండి ఇట్లు పలికెను. “తెలివితక్కువగల పూర్వపురాణ గాథల జెప్పట కింతదూరము నిన్ను తీసికొనిరాలేదు. లారెన్ను అంత అవివేకి యని యెన్నడనుకొనకుము. నాఁజన్నగడ ఫలించుటకు మూడు మాసములు పట్టును. అందువలన మన కెక్కువ వ్యవధిలేదు. వెంటనే వనినారంభింపవలయును. నీకెటువంటి మేడకావలయునో నేటి సాయం కాలమే నిశ్చయించుకొనవలెను. దాని చుట్టుప్రక్కల నందమైన మేడలు, మంచి వసతులుగల హోటళ్ళు, సినిమాలు మొదలైనవి ఉండవలయును.”

“అదిగో మరల నీపిచ్చిధోరణి నారంభించుచున్నావు. నీవు చెప్పిన దెల్ల నిజమేయైనన, ఉన్నపాటున నీవేమి చేయుమనిన దానినెల్ల పిచ్చి దాననై చేసినదనుకొనకుము. నీకు మతిపోయిన నాకుగూడ మతి పోయినదనుకొనుచున్నావా ?”

“అహా ! ఈనాటకములో నీవు నేను చెప్పినట్లెల్ల చేయవలయును. వివరముల నడుగరాదు. అయిన నొకసంగతి మాత్రము నీకు చెప్పవలసి యున్నది. అన్నియేర్పాటు లవిచ్ఛిన్నముగ జరుగుచున్నప్పుడు— అనగా భాగ్యవంతురాలగు యౌవనవితంతువువలె నీవు హాయిగ కాల క్షేమము చేయుచున్నప్పుడు—అనగా నీదాసీలును, చెలికత్తెలును

న్నే హితులును వానినాని పాత్రలను చాకచక్యముతో పోషించుచుండు నపుడు—నీవొక ఉపకారము మాత్రము చేసిపెట్టవలయును.”

అనుచు ద.నూ. ప్రేమములగు మాపుల నాపై ఒరపుచు సతహార కుండెను.

“అట్లనే చేసెననుకొనుము. ఆపైని—” అని నేను కొంచెమాళ్ళ ర్యముతో నడిగితిని.

“నీ మిత్రులలో నొకరివలె—అంతయెందుకు ? నేను నీబంధువుడనె గద !—నీబంధువుడననిచెప్పి నేనొకనాడు నీయింటికొక తగుమనువ్యుని తెచ్చెదను. మనిషి చాలమంచివాడు. చూచుటకుగాని మాట్లాడుటకు గాని అనుకూలుడు. చూచినంతనే నీవతని స్నేహము నభిలషింతువు. అతనితో నీవెటు లయిన ఎక్కువ పరిచయము కలిగించుకొనవలయునని నాకోరిక. అనుదినము నిన్ను చూడనేతెంచు వారియందత డొకడుగ నుండవలయును. నీకళ్ళు నీచాకచక్యము ఎంతటి మగధీరునైన నిమున ముతో స్వాధీన మొనరించుకొనగలవు. అందువలననే నీవు నానాట కమునందు నాయికా పాత్రమును ధరింపవలయునని నాకోరిక. నీహావ భావచేష్ట లతిమనోహరములు. ఒక్కొక్క సమయమున నావంటివా నికే ఒడలు జలజరించి అమాంతముగ క్రొగిలించుకొనవలయునని బుద్ధి పుట్టుచుండును. ఇప్పటికిది యేకో కానియ్యు. తరువాత, నీ గాటకమంతయు పూర్తియైనపిమ్మట, ఈవరిద్రపు పెనిమిటితో సంబంధము పూర్తియైన పిమ్మట—”

“ఎవరు ! ఎవరని నీయుద్దేశ్యము ? నీ రా.కో.యే స్నేహితుడు నన్ను మోహించి వివాహమాడవలయుననియా” అని అపహాస్యముగ బలికితిని.

“నిజమే నుమీ ! ఎంత బాగుగ గ్రహించితివి ?” అని యతడ వెగటుగ బలికెను.

నామాటలతనికి కోపము గలిగించుటనుగాంచి ఈ చెప్పినదంతయు నిజముగ జరిగింప నుద్దేశించినదియేగాని పరిహాసము కాదని గ్రహించి, “ఏమిగ్రహించితిని” అని తీవ్రస్వరమున పలికితిని.

నామాట నేమియు విననట్లతడు “లోర్నా! ఈతగు మనుష్యు నడిగి నీవు వాకొక యుపకారము చేయించవలయును” అని పలికెను.

“ఏమి యుపకారము?”

“ఢ్యూకు అండు ఢ్యూకు కంపెనీవా రాతని ద్వీపములో సుగంధ ద్రవ్యముల వ్యాపారము చేసికొనుటకు “అనుమతి” నడుగవలయును. సుగంధద్రవ్యవ్యాపార మయినది మిష. కాలు పెట్టిన పిమ్మట చేయ వలసిన పని కావలసినంత యున్నది.

“నీ విల్లు సగము సగము సంగతులు చెప్పి నావలన లేనిపోని పనుల జేయింప నెంచుటవలన లాభము లేదు.”

“అట్లుయన వినుము. శాంత సుహాసముద్రమం దితని కొక దీవిగలదు. దానియం దమూల్యగ్రన్థము లనేకము లున్నవి. దానియం దెట్లయిన ప్రవేశించుట కవకాశము కావలయును. మన యందటి దొకటే కుటుంబ మనియు, అరువలన వ్యాపారార్థము మనల సతని ద్వీపములోనికి రానిచ్చిన సతని కెట్టి నష్టము గలుగదనియు నీ వతని కెట్లయిన సచ్చ చెప్పవలయును. నీ చాకచక్య మంశిటి నుపయోగించి నేనా ద్వీపమునం దెటుండు ప్రవేశింపగలుగు నదుసాయము చేయవలయును. ఇదియే నీవు నాకు చేయవలసిన ఉపకారము.”

“ఈమాత్రము పనికి ఈ గడబిడనాటక మంతయు నేల? నీ ముఖ్యోద్దేశ మేదియో ఇంకొకటి యుండవలయును. దాని తెలియబరచిన గాని ఈ బొల్లిమాటలవలన లాభములేదు.”

“ఒకపనికి వేయియద్దేశ్యము లుండవచ్చును. అవి యన్నియు నీతో మధువచేసికొనవలయు అవసరము నాకు కన్పించలేదు. నే డెప్పు

మరతులు సీకిష్టమైన యెడల నీ ఏ నాటకములలో జేరవచ్చును. లేకున్న మానివేయవచ్చును. అంతియేగాని నీ కవనములేని సంగతులు సడుగ వలదు. నీ కిష్టము కావలయునది ధనము; నీ కీ నాటకమువలన కావలసి సంత ధనము వచ్చును. న్యాయముగ లభించును గాన నేమియు శంకింప నవసరములేదు. సంగతి సందిర్భముల నాలోచించుకొనుటకు వారిము రోజులు గడవు నిచ్చెదను. ఆపైని నీయిష్టము.”

“అట్లయిన నిది యంతయు జరిగింప నెంచిన నాటకమేనా? అయిన నీక్షణమందే చెప్పెదను వినుము. వారమురోజుల గడ వేల? ఈ నీ తెలివితక్కువ వ్యాపారములో నాకొక్క నూడిమొస మోపినంత ప్రమేయమైన నవసరములేదు.”

2

లారెన్నుతో నేదియో కోపవశమున పల్లంటినే కాని యా మరుచటి రోజుననె నా స్థితిగతులనుగూర్చి నేను చాల దూర మాలోచింపవలసి వచ్చెను. లారెన్ను ఎంతకాలము ప్రసంగించినను సరస్వతి ప్రసన్నము తోడనె నన్ను వెడలనడిచెను కాని లక్ష్మీప్రసాదము నేమియు కటాక్షింపలేదు. అడుగుటకు నాకు నోరు రాజేదు.

ఆయన చెప్పిన నాటకవ్యాపారము నా కేమియు రుచింపకున్నను దానియం దేదియో సాహసధర్మని యున్నట్లు నాకుతోచెను. నాటక మునం దెట్టి యుపేక్షాపేక్షల నుంచ నవసరము లేదని లారెన్ను చెప్పియె యుండెను గద! నిర్విచారభావముతో నాకిచ్చిన పాత్రను మాత్రమె పోషించుకొనుచు నే నుండిన నేను స్వప్నము కలుగును? ప్రస్తుతపు టిబ్బం దులను దాటి కొంతకాలము హాయిగ కాలక్షేపము చేయవచ్చును. ఇంతకును నాటకములో నేను లేనిపోని వేషములను కల్పించుకొన నవసరములేదు. నా భర్త నన్ను విడచిపెట్టి యెచటికో పారిపోయెను.

తిరిగి వచ్చునో రాడో తెలియదు. ఇప్పుడు నాకు తెలిసిన వివరము లిదివరకే తెలిసియుండిన యెడల నే నతని పెండ్లియాడియుండను. నాన్ని గారి శరీరస్థితి నానాటికి నయమగుచున్నను నాయెడ వహించిన విరోధ వైఖరి మాత్ర మెప్పటివలె నుండెను. ఇంక నా కత జేమి సహాయము చేయును ? నేను ప్రేమించి పెండ్లియాడిన పెనమిటి న న్నొంటరిగ సపకీర్తి పాలుచేసి నిస్సహాయస్థితిలో నన్ను విడచిపెట్టి యెచటికో పారి పోయెను. ఇంక నామంచిచెడ్డ లెవరికి కావలయును ?

* * * *

లారెన్ను ఎత్తుగడకంతటికిని మూలకారణమేమై యుండును ? అని కొంతవడి యాలోచింపసాగితిని. నిశ్చయముగ నాన్నగారి కీ సంగతి కొంచెమైనను తెలిసియుండదు. అతనికి తెలిసియె యుండునెడల లారెన్ను సన్నింత నీచముగ నాటకరంగమున కీడ్చుకొనివచ్చుట కంగీకరింపడు.

లారెన్నుపెట్టిన గడపులో చివరదినమున, చేతిలో చిల్లిగవ్వయైన లేనందున, ప్రాతబట్టల కొన్నిటి నమ్మివేసియైన కొంతడబ్బు చేకూర్చు నెంచి, నాలుగైదు మంచిబట్టల నేర్చి మూటకట్టి మారువర్తకురాలి యొద్ద కరిగితిని. నాన్నగారంపిన బ్రంకుపెట్టె తెరచుటకదియె మొదలు. వాటిలో కొన్నిబట్టలు చాల మనోహరముగ నుండెను. క్రొత్తగ కుట్టించినపుడు వాటికెంతయో ధనము వ్యయమయ్యెను. ఆబట్టలన్నిటి కా మారువర్తకురాలు ముప్పదిషిల్లింగులను మాత్రమిచ్చెను. ఆసా యంకాలమె వాయిదా యిమ్మని షాహుకారు వచ్చెను. వాని కిరువది షిల్లింగులనిచ్చి తక్కినది తరువాత నిచ్చెదననిచెప్పి మంచిమాటలపై నావలకరిపితిని.

ఆయాదివార మదియేలనో అతిభయంకరముగ గన్పించెను. రోజంతయు వర్షము విపరీతముగ గురియుచుండెను. ఆయలజడిలో రాత్రికి

కావలసియుండిన రొట్టెలను తెచ్చుకొనుట మరచితిని. ఇంటిలో నొక కప్పు పాలును, నాలుగు బిస్కత్తులును తప్ప వేరేమియు లేకుండెను. ఆకలి తీవ్రముగ బాధించుచుండెను. రాతియగుటవలన విధియంతయు గాఢాంధకారమయముగ నుండెను. విధిలోని కడుగుట కతిభయముగ నుండెను. అంత చేయునదిలేక ఆయున్నవానినే తిని, అయ్యో, భగవంతుడా! చివరకు నాస్థితి నిక్కణికి తెచ్చితివాయని యేడువనారంభించి తిని. ఎంతసేపేజ్ఞితిన్ తెలియదు. తలయంతయు దిమ్మిపెట్టి బాధించుచుండెను. గ్రుడ్లంతపొడచిక్కినను కంటికి నిద్దురరాకుండెను. ఉదయ మారుగంటలవేళి యైనది. ఇంకెక్కడినిద్రయని లేచుచుండునంతలో తలుపు చప్పుడయ్యెను. ఎవడో అస్పలవాడయి యుండడుగద? ఏల కాకూడదనుకొనుచు తలుపు తెరచితిని. లారెన్ను గుమ్మములో ప్రత్యక్షమయ్యెను.

“నీవీడినము నాపంక్తిని భోజనము చేయవలయును. ఏది? ఇంకే పని లేకున్న నే నుమీ?” అని లారెన్ను అతిమర్యాదగ వలికెను.

ఆమాటలకు విపరీతముగ నొక వెజ్జినప్పునవ్వి “ఇప్పటిలో డబ్బు అడుగువారు తప్ప మరెవ్వరు నాదగ్గరకురారు. అందువలన నింకొకరితో నాకెట్టిపనియు నుండదు. ఆకలితో కడుపు దహించుకొనిపోవుచున్నది.” అని బదులు పలికితిని.

“అట్లయిన వెంటనే బయలుదేరదవను మాటయె.”

“తప్పకుండ కొంచెము బట్టలు మార్చుకొనువర కాగవలయును.” ఈపాడుగుడ్డలుగాక వేసికొనతగిన వింకేవియో బట్టలున్నవని విని యతడు సంతోషించెను. ప్రాతబట్టలనన్నిటిని పూర్తిగ నమ్మివేయకుండుట మేలైనదని అప్పుడు సంతోషించితిని.

బట్టలు మార్చుకొని వచ్చువరకు లారెన్ను అటాలనే గుమ్మములో వేచియుండెను. ముఖమంతయు జేవురించుకొని పోవునట్లంతగా యేడ్చి

సంఘాలకు నా కప్పుడపరిమితమగు పశ్చాత్తాపము కలిగింది. ముఖముం
తెయు కాంతి విహీనమయి చూచుట కండనికారముగా నుండెను. నా
సంసారదుర్భరావస్థను గూర్చి నే నొందుచున్న యపరిమిత భయవిభ్ర
మములు నాముఖమున తొండనపూడుచుండెను. క్రిందటి పర్యాయము
మేముభయాలము కలసి డాన్సుచేయునపుడు నేను ధరించిన చినాం
బుపు ఫ్రాక్కును లాచెన్సు గుర్తించునో లేదోయని సంశయించుచు
చావడిలోని కరిగితిని. లాచెన్సు నన్ను చూచినంతనె సంతోషముతో
“ఒహో! రికమిర్ రాణిగారు” అని బిగ్గరగా పిల్కరించెను.

క్రిందటి పర్యాయము డాన్సున కరిగినపుడుగూడ అతడి పేరుననె
పిల్కరించెను. అందువలన నా సంగతి బాగుగ జ్ఞాపకమున్నట్లు
హింపవచ్చును.

“నా ప్రయత్నములకు సమముగ తగియుండువు. నీ కున్న యిరు
వదియేండ్ల ప్రాయమున కేమాత్రమధికముగ నున్నట్లు కన్పించుచు
న్నావు. అదికూడ ప్రస్తుతపాత్రమున కనుకూలమె.” అనుచు నా చెంత
కరుదెంచి, నడుము పైన వైచుకొని నా ముఖమునకు తనముఖము
తాకునట్లు వంగెను.

“ఇదియంతయు ముగిసినపిమ్మట—” అని యతడేమేమియో పలు
కసాగెను.

“నెడ్డు కంఠమున ప్రాణమున్నంతికాల మిది యంతయు నెప్పటికిని
ముగియజాలదు. లేనిపోని యధికప్రసంగములను మాత్రము కట్టిపెట్టు
ము” అని నేను గట్టిగ చెప్పితిని.

“నీ యంతట నీకే మనసు తిరుగును. నీ నెట్టి యధికప్రసంగములను
చేయనవసరము లేదు. నీ నెడ్డుపంటి పవిత్రపురుషులు లోకములో
సాహసజీవులుగ నుండి దినదిన గండమున బాధపడుచుందురు.”

నాలుగైదు వారములనుండి నెడ్డు యెడలనున్నది నా కేమియు

గోచరింపకున్నను ఆ సమయమున మాత్ర మచ్చటనే నిలచి నా నైఖరి నంతటిని కనిపెట్టుచున్నట్లుండెను. అతడెట్టి తప్పిదము చేసియుండుగాక! మే మిరువుర మన్యోన్యముగ సంసారము చేయుచున్నంతకాల మతడు నన్నత్యంతాధిక ప్రేమతో గౌరవించుచుండెను. ఆ పవిత్ర ప్రేమా మహాత్మ్యమిప్పటికిని నాశరీరమంతటను, చుట్టును గాఢముగ వ్యాపించి యితరుల యనురాగమెంత గాఢతరమైన దయ్యి నాని నావలకు దరుమ నుంకించుటకై సముద్రతరంగమునలె పొంగి పొరలుచున్నట్లు నా కవగత మగుచుండెను.

౨

అయినను విందునకు తీసికొనిపోవుచున్న లారెన్నునకు నే నెంత మాత్రము నిగౌరవము చేయలేదు. అతనికెప్పుడు బుద్ధిపుట్టినను మైదూ పార్కు సమీపమున మిగుల ప్రసిద్ధిగాంచిన లండను కాఫీహోటేలున కరుగుట యలవాటు. ఆ దినముగూడ మే ముభయుల మా హోటేలున కరిగితిమి. అచ్చటిపదార్థము లతిరుచికరముగను, పరిశుభ్రముగను నుండును. భోగలాలనమందలితృప్తి నాకు పూర్తిగ నశింపలేదని యప్పుడు వ్యక్తమయ్యెను. భర్త ప్రేమావिरహిత, జీవచ్ఛవమునై జీవిత శేషమును గడుపవలసివచ్చు నెడల నట్టి విచారదోషములు గడచుట కిట్టి యుపాయాంతరము లుండుట అవసరమని నే నపుడనుకొంటిని.

విందుసమయమున సకల భక్త్య భోజ్యములం దుత్తమమైన షానిని ప్లైములనిండ తెప్పించుట లారెన్నున కలవాటు. అతని భోజన ప్రియత్వమును గూర్చియు, విలువైన పదార్థములను ప్లైరములనిండ తెప్పించుటను గూర్చియు కాఫీక్లబ్బు లన్నిటను చాలప్రసిద్ధి కలదు. ఆదినముగూడ నాతడెప్పటియట్లు విలువైన భక్త్యములను దెప్పించెను. మేము ఫలహారార్థము గూర్చుండిన బల్లమీద ఫరిమళవాసనల వెలి

జిమ్ముచు ప్రక్కరంగులు శోభిలుచుండి పూలగుత్తు లనేకము లమర్చి యుండెను. ఆమందిర మందెచ్చటచూచినను, ఎవని యుఖము చూచినను అంతటనుగూడ సంశోష వైభవములు తాండవించుచుండెను. వాటి నన్నిటిజూచి మరల చెన్నిదినముల కిట్టి మనోహరద్రవ్యమునకేతెంచితి నని యనుకొని మొక నిట్టూర్పుచ్చి కుర్చీలో కూలబడితిని. సుమారొకగంటసేపు నాపూర్వజీవితమును ఆయానందదాముక దినములను స్మరించుకొంటిని. ఆదినములె నిజమైనవిగను, క్రిందటి సంవత్సరములో జరిగినదంతయు కలఁగుచు నాకపుడు తోచెను. ఆకల పూర్తియై యారాత్రి తెల్లవారిన పిమ్మట మరునాడుదయమునుండి యథాప్రకారముగా లారెన్నును నేనును మాపూర్వ వినోదముల హాయిగా కాలము గడుపుచున్నట్లు తోచెను.

మొదట సతడనేక విషయములనుగూర్చి ముచ్చటించసాగెను మానాన్నగారి జబ్బునుగూర్చియు మాయింటియందున్న ప్రాప్తసతి గూర్చియు ఆమె యాజమాన్య వైఖరిగూర్చియు సతడు ప్రసంగింప సాగెను. ప్రాప్తసతి నిరంకుశముగ నధికారము చెలాయించుచున్నదని యతని యుద్దేశము.

ఆమాటల సతడు చెప్పుచున్నంతసేపును, అతని మాటలకును లోపలికి యుద్దేశములకు నెట్టి సంబంధము లేదని నే నెరుంగక పోలేదు నేనాలోచిలి యుద్దేశమును గూర్చియే యాలోచించుచున్నను నాయం తటనేను బయలుపడుట మంచిదికాదని యారకుంటిని.

కొంతసేపటి కతడు “లోర్నా! నీకు వారమురోజులు గడువునిచ్చి తిని. బహుశా నీయాలోచనలు మారిన వనుకొనియెదను?” అని పుట్టెను.

అంగీకారముగ తటనూచి నేనిట్లంటిని. “అవును. మార్చికొంటిని. ఇప్పుడే నాదారిద్ర్యమున కంతములేకున్నది. జీవితయాత్ర నడచుటకే

మార్గమును గన్పించకున్నది. ఇట్టి స్థితిలో నేమిచేయుటకైన సాహసం పకతీరదు. నాచేతనై సంకటవరకు శక్తివంచనలేక నీవు చెప్పినట్లు చేసెదను.”

“నీవుచాల మంచిపిల్లవని నేననలేదా? నీవు చెప్పినంతకంటె నెవరెక్కువ చేయగలరు? ఇక మన యెర్పాటులన్నియు కుడిరినట్లే తలంపవచ్చును.” అని యాతడు సంతోషముతో బలికెను.

లారెన్ను పన్నుగడల వివరములను తెలపకొనుట కెన్నిసారులు ప్రయత్నించినను లాభము లేకపోయెను. సరికదా నాటకము లాడుటలో నా కదివరకుండిన యుత్సాహము అంతయు మరల ద్విగుణీకృతముగ వచ్చి నన్ను మరింత ప్రోత్సహింప నారంభించెను.

లారెన్ను శరీరసౌష్ఠ్య మత్యద్భుతము. అతడు మాట్లాడునపు డంతయు పటము వ్రాసి చూపించినట్లు భోధించి చెప్పును. ఆయన వర్ణనల యుద్దేశమున కుత్సాహినై ఆడబోవు నాటకమునరీ దత్యంత ఆకర్షణీయముగ నుండు నా నాయికా స్వరూపమును—లేక సౌందర్య సంకలితాతిమర్కాగ్రప్రసరినీ స్వరూపము నాకండ్లకు కట్టినట్లు జూచుచుంటిని. అప్పుడు లండనునగర మొకటియె గాక ప్రపంచ మంతయు గూడ మా నాటకరంగముగ దోచెను.

శీతకాల మగుటవలన నలుదిశలు పొగమంచువరించుకొని చలిచే నందఱకు బాధాకరముగ నున్న నాకు మాత్ర మ దినము లండను నగర మంతయు నంతో మనోహరముగను, మహత్తేజోవంతముగను, పరిపూర్ణజనాకీర్ణముగను గన్పించెను. ఆశ్చర్యజనకమగు ఇందేసాహస కృత్యాపేక్ష నన్నీ యుద్యమమునుండి మరల్చి మరి దేనియందమర్చునో యని మాత్రము బుద్ధి శంకించుచుండెను.

అతరువాత నాలుగైదు వారములు నిరంతర వైభవాకర్షణలతో మూసననై హాయిగ కాలక్షేపము చేసితిని.

విదేశములలో కొంతకాలము తిరిగి వచ్చిన “లోర్నాభే” జన
యావన వితంతువు లండనునగరమున జీవితశేషము గడుపదగు మేడి
నద్దకు తీసికొనుటకై మేమపుడు వెదుక నారంభించితిమి. లారెన్సు
నాటకములో నాపేరున కెట్టి మార్పు లేదు గాని నటించవలయు స్థితి
గతులందు మాత్రము కొంత భేద మున్నది. అయిన నేమి, మనమాడ
నది నాటకము గదా యని హృదయము నెటులనో యూరడింపజేసితిని.
దినములు గడచుకొలదిని నాకు నాటకమందలి వినోద మధికమగుచుం
డెను. లారెన్సు ఆడనెంచిన నాటకము సఫలీకృత మగునట్లు జేయుటలో
నా జీవితనాటకమందలి విషాదావస్థ సంతటిని బూర్తిగ మరచితిని.
ఆ మేడ లారెన్సు బసకు దగ్గరగ నుండుటయే గాక మంచి వసతులు
గలిగి విశాలముగ నుండెను. నాకు చాల డబ్బున్నట్లును, అనతికాలము
క్రిందటకే భర్తృవిహీన నైనట్లును, అందువలన యింకను చాల విచార
ముతో నున్నట్లును, నటించవలసి యుండెను. నాటకశాలలో నాటక
మాడుట కాదు. యదార్థజీవితరంగమున మేము నాటక మాడవలసి
యుండెను. ఎన్నియో దినములక్రిందటనె భర్తృనష్ట మైనట్లు నాచు
టకు నాకు తగినంత వయసు లేనందున మేమట్లు వ్యవహరింపవలసి
వచ్చెను. వెదుకగా వెదుకగా చివరకు సెంటుజేమ్సు స్కేర్సుతో
మాకు నచ్చిన మేడ యొకటి కుదిరెను. దాని కీయవలసిన యద్దె నా
కమితాశ్చర్యము గలిగించెను. కాని లారెన్సు యెంతమాత్రమును వెను
దీయకుండెను. డబ్బులోపమున తన ప్రయత్నమున, కెట్టి యంతరా
యము గలుగకూడదని యతడు చెప్పుచుండెను. ఇంత డబ్బు వెచ్చిం
చుట కితడు బొందనెంచిన ఫల మతి యమూల్యమైతిగ నుండవలయు
నని నాకు తోచెను.

ఈవైప్రయత్నములు ఫలించవేమోయని నేనప్పుడప్పు డాతనికి

సంతకమును తెలుపుచుంటిని. కాని లారెన్సు నామాటలను విన

కుండుటయెగాక అట్టి ప్రసంగమును విడువవలయుననియు తాను చెప్పు నట్లు చేయుటమాత్రమే నాపనియనియు కడపటి లాభనష్టములు తనవి గాని నావికావనియు చెప్పుచుండెను చెప్పినపనిని చేయుటతో సంతృప్తి నొంది మఱియెట్టి యధికప్రసంగమును నేను జేయవలదని యతని యుద్దేశము.

ఒక్కఁజోగో నతనిచేతి మహాశ్రద్ధయున నామేడయంతయు నవీ నాలంకారశోభితమై చూచుటకెంతయో మనోహరముగ తయారయ్యెను. గృహాలంకారవిషయమున నన్నతడేమియు నడుగలేదు. అడుగవలసిన యవసరముగూడ లేదు. అతని కీవిషయమందుగల నైపుణ్యము పరి పూర్ణము. గృహాలంకారమె వృత్తిగా నేర్పరచుకొనునెడల నత డీసరికి లక్షలకొలదిగ డబ్బు సంపాదించుకొని యుండును.

ఈనాటకమందలి యద్భుతములలో నెల్లఁగొప్ప యద్భుతము నేను లారెన్నుచుకొ పూర్తిగ వశీకృతనగుట. ఆతడు చెప్పునట్లెల్ల నేనపు డేల చేయుచుంటినో యిప్పటికిగూడ నాకు బోధపడకున్నది. లారెన్ను నన్నొక కొయ్యబామ్మక్రిందగట్టి నాటకనూపచుండెను.

“అద్భుతామోద జనకప్రతిమగ” నన్నేర్పాటుచేసినటు లతడు బడాయికొట్టుచుండెను. లండన్ నగరమంతటను జడలల్లుటలో ప్రసిద్ధి వహించిన పనికత్తైరు రప్పించి నాకెట్టిజడ తగియుండునో నిర్దేశించుట కధమపక్షము నలువది జడలైన వేయించి యొకదిన మతడు నాకపరి మితశిరోవేదన కలిగించెను. చివరకేదియో యొకజడ తక్కిన యన్నిటి కంటె నెక్కువ చక్కగ నమరినదని యతడు నిశ్చయించెను. ఇంత అట్ట హాసముచేసి ఆతడు వేయించినజడ నాడు నేను “రికామిర్ రాణి”వలె నలంకరించుకొనినపుడు వేసుకొనిన జడవలె నుండెను. ఆజడను నాముం తట నేనే వేసికొంటిని. జడయైనప్పిమ్మట లారెన్ను తనయలంకరణము నారంభించెను.

మేడకుదిరి, దాని సలంకరించి, దుస్తులన్నియు సిద్ధమగువరక నేనొక హాటలులో నివసించుచుంటిని. అందువలన మాచిన్నగృహమున కరుగుట కెక్కుడువేళ లేకుండెడిది. ఇల్లంతయు ధూళిధూస తమై యుండెను. నే.నింటికరుగునపుడెల్ల యింటియజమానులగు పూవర్తకునకును, ఆయనభార్యకును తగిన సమాధానము చెప్పవలసియుండెను. వారి కెప్పటికప్పుడు తగినకథను కల్పించిచెప్పట కష్టమగుచుండెను. నాభర్త దొంగయనియు మాతండ్రియింటనే ప్రవేశించి అతని దుపాకీతో గాలెననియు, నన్నును నక్కరు అధికారులను పార్లమెంటు శాసనములను ధిక్కరించి పరారి యయ్యెననియు నే నెల్ల చెప్పగలను?

అందువలన నేమియుదోచక చివరకు నెడ్డు కార్యంతరమున విదేశ మేగెననియు, నేనసతికాలముననే యతనియొద్ద కరుగుచున్నాననియు వారికి సమాధానము చెప్పుచుంటిని. ఒకనాటి సాయంకాల మారుగంటలవేళకు వారికేదియో సమాధానము చెప్పి నావస్తువుల నన్నిటిని తీసుకొనివచ్చుట కరిగితిని. దుకాణములో కొంతసేపు మాట్లాడితినే గాని, మాట్లాడుచున్నంతసేపును ముఖము దైర్యముగా గన్పించునట్లు చేయుటకెంతయో ప్రయత్న మొనరింపవలసి వచ్చెను. హృదయము లోపలనుండి పొంగి పొరలివచ్చుచున్న దుఃఖము నాపికొనుట కష్టముగ నుండెను. ఎత్తైన నెడ్డును మరచిపోవలయునని నాప్రయత్నము. అది యొక్కటియె వివేకవంతు లిట్టినమయములలో జేయవలసిన పనియని నే నెఱుఁగుదును. కాని మేమత్యంతానందముతో కాలక్షేపముచేసిన మాచిన్నయిల్లాచెంతనుండగనే కన్నులయెదుట కన్పించుచుండగనే నే నాసంగతుల నెల్లు మరువగలను? నా పెనిమిటి యెచ్చటనున్నను నన్నుమాత్ర మమితముగ ప్రేమించుచున్నాడని నాహృదయము మాటిమాటికి బోధించుచుండెను. అందువలన బిడియ మధికమై నే

నాయుంటిదగ్గరకు బోజాలకుంటిని. చుట్టుప్రక్కల వందలు వేలుగ వచ్చుచు బోవుచుండిన ప్రజలలో నాప్రియుని ముఖమెచ్చటనైన గాన్నించునేమో యని కనులు తహంతట తామే వెదకుకొనుచుండెను. నా కత్యంతప్రేమాన్నదమై, అత్యంతపరిచయమై, సంతతము నామనోవీధిని సంచరించుచునే యున్న నా మనోహరుని ముఖ మాయపరిచిత జనసమూహమునం దెచ్చటను గన్నించకుండెను.

ఇంకొక రద్దెకు వచ్చువరకు గూడ నద్దెయిచ్చెదనని పూలవర్తకునితో జెప్పి కడసారి చూచి వచ్చెదమను బుద్ధిపుట్టగా నింటికరిగి తలుపు తీసితిని. తలుపుతీయగ నె లోన వెలుగుచుండిన విద్యుద్దీపము కన్నుల బడెను. లోపల నెవరులేనిదే దీపమెట్లు వెలుగుచున్నదని నా కాశ్చర్యము కలిగెను. వెంటనే భయముగూడకలిగి లోనికిరుగ సాహసింపజాల కచటనే నిలచిపోతిని. వీధితలుపు తాళమును పగులగొట్టకుండ నింటిలో ప్రవేశించుటకు నెడ్డునకు తప్ప మరియెవరికిని సాధ్యముకాదు. అందువలన తప్పకుండ నెడ్డువచ్చి తలుపుతీసి యుండవలయునని యనుకొంటిని.

“నెడ్డా! నెడ్డా!!” యని మెల్లగ బిలచుచు వీలైనంత త్వరితగతి మేడమీది కరిగితిని. గదియంతయు చీకటిగనుండెను. విద్యుచ్ఛక్తి మీట నొక్కి దీపము వెలిగించితిని. అంతట నెడ్డుచేసిన దార్జన్యము జ్ఞాపకమువచ్చి సర్వాంగములు గంపింపసాగెను.

నిజముగ నా కింకను నాతనిపై ప్రేమగలదు. నాతండ్రి నతడు చంపబ్రయత్నించుట యదార్థమే యయ్య నాకతనిపై గలప్రేమపాశము తెగలేదు. మేమా చిన్నమేడలో సన్యోన్య ప్రేమావార్ధి నత్యంత సంకోషముతో జీవయాత్ర గడపుచుండిన ప్రతిదినచర్యయు నాకప్పుడు తలంపునకు రా జొచ్చెను. అందులో కొన్ని సంతోషసమయములను దలచునప్పటికి ఒడలు పులకరించుచుండెను. నెడ్డు నాకా ముహూర్తమున

గన్పించియుండిన యెడల నే నతని సేకము లెన్నిటివైన, నెంతటివైన, నొక్కమారుగ క్షమించియుందును. నేనిట్లు తలచుచుండగా లారెన్నునకు నాకు జరిగిన సంభాషణయు నే నతని కిచ్చినవాద్దానము జ్ఞాపకము వచ్చెను. అతడాడ నెంచిన వెట్టినాటకపు టేర్పాటులుగూడ జ్ఞాపకము వచ్చెను. లారెన్నునకు నే నెటులీ యనందర్థపువాద్దానము నిచ్చి తినని నా బుద్ధిని నేనె నిందించుకొనుచు మాచిన్నగదిలోని కరిగితిని. అప్పటి నా హృదయములోని విచారము పైకుబుకి సర్వత్రన్యాపించి నట్లు గదియంతయు గాఢాంధకారమయముగ నుండెను. మీటనొక్క దీపమును వెలిగించితిని. అందు నెవ్వరును గానరాలేదు. నెడ్డా గది లోనికి వచ్చినట్లును, నా కొఱకెంతయో కాలము వేచియున్నట్లును నే నప్పటికి రాకుండుటను ప్రాణమువిసిగి జీవితముపై నేవగించుకొని, యావలి కరిగినట్లును నాకవుడు తోచెను. నెడ్డు వచ్చినజాడ లేమైన గన్పించునేమో యని గదియంతయు వెదుక నారంభించితిని.

ఎంతవెదకినను అట్టి జాడలేమియు గన్పించలేదు. ఏమియు తోచక మరల కుర్చీయం దాసీనురాలనైతిని. ఆశాభంగము కలిగినందులకు మరింత దుఃఖ ముప్పతిలుచుండెను. దానికెవరు బాధ్యులు? నిరాధార మైన యాశనేల గలిగించుకొనవలయును? అది నెరవేరలేకని యేల పరితపింపవలయును? ఆయాశకైన నెట్టియవకాశమును గన్పింపదు. ఇంటి తలుపు తాళమువేసియుండగా క్రిందిగదిలో విద్యుద్దీపము వెలుగుచునే యుండెను. దానినిబట్టి యిన్ని యూహలును ఆశాభంగము లును గలిగినవి. క్రిందటిపర్యాయ మింటికివచ్చి మరల బయటికరుగు నపుడు దీపమునార్పక యావలికరిగితినేమో యెవరు చెప్పగలరు? ఆలోచించిమాడగా ఆయాహ సరియైనదిగ తోచలేదు. సేనావలి కరుగునపుడు యెట్టి తొందర పనిమీదను పోలేదు. క్రిందటి యాదివా రున్నవాడు నేనింటికివచ్చితిని. ఆతరువాత మరల నినియెరాక. నాడు

సూర్యుడు ప్రకాశవంతముగ వెలుగుచుండెను. దీపము వెలిగించుట కెట్టియవసరమును గాన్పించదు. అవసరములేనిదే యూరక నేల దీపము వెలిగించియుండును? అనంభవము. ఎవరోవచ్చి దీపము వెలిగించి యావలికరుగునపుడు మరపువలసగాని, యుద్దేశపూర్వకముగగాని దానినార్పక బయటికరిగి యుండవలయును. ఇతరులెవరో వచ్చి రనుకొనుటకు తలుపుతాళము తీయనిది, లోనికి పోజాలరు. కనుక తప్పక నెడ్డ వచ్చియుండవలయును. నచ్చినయెడల నేదైన నిదర్శన ముండక పోవునా? లోపలినుంగతి నేలదాచవలయును? నాకేదేని యొక చీటి వైన వ్రాయకపోవునాయని మరల నిల్లంతయు గాలించి వెదకితిని. వ్రాసికొనుటకు మేజావలెను, పుస్తకముల నుంచుకొనుటకు బీరువా వలెను మేమువయోగించు కొనుచుండిన సొరుగుల బల్లవైపు నాదృష్టి ప్రసరించెను. ఆబల్లమధ్య నొకటి రెండు చోట్ల ధూళి చెదరియుండెను. నెడ్డువచ్చెననుట కింక సందేహము లేదనియు, ధూళిచెరసినచోటుల తిరిగి ధూళియెక్కువ పడనంచున నతడువచ్చి యెక్కువకాము కాలే దనియు గ్రహించితిని. ఆబల్లమీద నొకమూల యొక కవరుత్తరము పడియుండెను. దానిపై “లోర్నా” యని తొందరగ వ్రాసిన యక్ష రములుండెను. ఇంక సందేహమేల? నెడ్డు ఆయుత్తరమును వ్రాయు నపుడు చేతులను బల్లపై నానుకొనుటవలన నచటిధూళి చెరసినదని యూహించితిని. నేనాయుత్తరమును విప్పనప్పుడు ఆగదిలో నేదియో భూతమున్నట్లును, నేను చేయుచున్న వసులన్నిటిని చూచుచున్నట్లును, నాకు దోచెను ఆకవరులో నయిదు నవరసుల నోటుయొకటియు, ఈక్రింది నాలుగుపంక్తులుగల లేఖయొకటియు నుండెను.

“వేయసీ,

మన మత్యంతానందముతో నన్యోన్యానురాగమున గడపుచుండిన రోజులను జ్ఞప్తికి దెచ్చుకొనుచు, విధివశమున నేజేసిన తప్పిదము

లేమైన నుండినయెడల వాటిని మన్నింప బ్రయత్నించుచు కొలది కాలము మాత్ర మెట్లినో యోషికపట్టి దినములను గడుప గోరెదను నెట్లు”

ఓపికా ! ఓపిక యన నతని యుద్దేశ్య మేమి ? ఓపిక కేదైన హద్దు వద్దు నుండవలదా ? తా చెన్నటికో తిరిగి వచ్చుననియు, అంతవర కాకలిదప్పలు, లేక నే నిచట వేచియుండవలయు ననియు నతని యుద్దేశ్యము గాబోలును? తినుట కాహారము లేక నే నెట్లు జీవింపగలను! ఎట్లినో నరపుచ్చుకొంద మన్నను, ఎంత భయమునో, ఎంత యనుమానమునో, ఎంత సిగ్గుతో, ఊపవేరులు లేక యేకాకినై యిటు లుండ వలయునని యతని యుద్దేశ్యము? అత డీ సంగతు లేమైన నూహించియె వ్రాసినా లేక తన సంగతి మాత్రమె యాలోచించుకొని నన్నిట్లాజ్ఞాపించెనా ?

అనివర కంతక పొంగి పొరలుచుండిన మిథునానురాగ మాసమయమున నా హృదయము వీడి యెచటికో పయనమయి నట్లుండెను. చిత్తమును పట్టజాలనంత క్రోధ మావేశించెను. అతని దుర్నీతివలన నా కుల హావగౌరవప్రతిష్ఠ లన్నియు మొదలు తెగిన తరువునలె నేల గూలినవి. కాని కోప మెంత యగ్గలముగ నున్నను, వ్రయత్నముపై హృదయ మంతటి నింకొకసారి శోధించి చూడగా, మా యన్యోన్యానురాగము పూర్తిగ నశించినట్లు లేకుండెను. నెట్లు సంగతి నంతటిని మరచిపోయినట్లొక రోజైన నటించుట కష్టమని నే నపుడు తెలసికొంటిని.

లారెన్నున కీ విషయమును గూర్చి యేమియు చెప్పలేదు. కాని యెవని మనము నే నాకర్షింపవలయునో నాని స్థితిగతు లెట్లుండునో కొలచెము వివరముగ జెప్పవలయునని మాత్ర మడిగితిని. ఆ యతిధి యంతలోనే లండన్ నగరము వచ్చునట.

లారెన్ను—“అతడు సామాన్యుడే! మంచివానివలె గన్పించును.

మొగమోటమి యెక్కువ. ఆడువారనిన చాల బిడియము. నే నాతని నొక్కమారే చూచియుంటిని. అటుపైని మాకు తరతరత్యుత్తరములు మాత్రమే జరుగుచున్నవి. అతని ద్వీపమునకు “ఫెర్నాద్వీప”మని పేరు. లండను చేరుకొనునాటిరాత్రి నాతో గలసి భుజించెదనని యతడు వ్రాసియుండెను క్లబ్బున కరుగుటకు బదులు నే నతని నెటులనో గారడీ చేసి నీమేడకు వీనుకొని వచ్చెదను. ఒక్కసారి యత డిచటికి వచ్చి నిన్ను చూచెనా మరి కడలలేను. ఆ తరువాత పొని నీవు చక్కబెట్టవలయును.”

“ఒక్క రాత్రిలో నూతన పురుషుని యెట్లు వశ్యము చేశాననగు” నని నేను ప్రశ్నించితిని.

“ఓహో గ్రాంటుగారికంటె నీబిడియ మధికముగ నున్నట్లున్నదే!”

“మంచిది నేనతని నొక్కరించుటలో సఫలీకృతనయ్యెద ననుకొనుము. ఆయన నిజముగ నన్ను ప్రేమించుననుకొనుము. అప్పుడు?”

నామాటలకు నంతసించి లారెన్సు యిట్లుపలికెను. “అప్పుడు మరేమున్నది? మనకు కావలయువరములను బడయుటయె. వెనుక చేయవలసినపనిని నేను చెప్పనవసరములేదు. నీవాడుదానవు గనుక నెట్లు ప్రవర్తింపవలయునో సీకే తెలియును.”

“అనగా?”

“అనగా! నీవాడుదానవు కావా? ఇట్టి యంశములను నే నేమని చెప్పగలను? అయినను నీవంతగ నడుగుచున్నావుగనుక నానిశ్చితో ద్వేషమును చెప్పెదను వినుము. మనకు కావలయువరముల నతని ద్వీపములో వర్తకముచేసికొనుట కధికారము మాత్రమే. అందు వలన ఆ దేశస్థులు చాల నంతోషించెదరు. మనకు బాగుగ లాభము రాగలదు. గ్రాంటునకుగూడ లాభమువచ్చును—”

“ఆయనకుగూడ లాభము కలుగునెడల సంతోషమంతయు నేలిన

ప్రత్యక్షముగ నతనినే యడిగినయెడల బాగుగనుండదా? ఇంత ధన వ్యయమేల?”

లారెన్ను నామాటలకేమియు బదులు చెప్పజాలక నేమియో యాలోచించుచున్న నానినలె నడించుచు నూరగుండెను. కొంతసేపటి కతడు,

“అప్రశ్న కుత్తరము కానున్ననుననిన నతనినే యడుగుట మంచిది” అని యత డయిష్టముతో బలికెను.

“నీవిప్పుడు చెప్పిన సుగంధద్రవ్యములేగాక నీకు కావలసిన కొంతే వియో యాద్యోపమునం దుండవలయును.” అని మెల్లగ బలికితిని.

బలవంతముగ రానినప్పుడు తెచ్చుకొనుచు నత డిటులనియెను. “లేకేమి? మండ్రగప్పలు, ఎఱ్ఱతేళ్లు, ముసలిసక్కలు, సుమారొక లక్షకుందేళ్లు, యింకేవియో యున్నవనుకొనుము. వీటి యన్నిటితో నాకేమి ప్రయోజనము?”

ఇంక నతని నేనుడిగినను లాభములేదా. ఇంతకంటె నధికముచెప్పుట కాతడు నిశ్చయించుకొనలేదు. నేను చిన్నదాననీయె యుండవచ్చును. కాని లారెన్ను మాటలనమ్మి మోసపోవునంత పసికూననుగాను. డ్యూకు అడు డ్యూకు కంపిసీతో లారెన్ను యెట్లు వ్యవహరించు చున్నాడో నాకు తెలియకపోలేదు. ఏదియో యొకిములనున్న చిన్న దీవిలో ననాగరికపు అడవిమనష్యులతో సుగంధద్రవ్యముల వ్యాపార మొనరించుకొను అధికారము సంపాదించుటకై సుమా రిరువదివేల సవరనులసామ్ము నింత నిర్లక్ష్యముగ పాడుచేయునంత యవివేకికాదు. అద్భుత మేదియో హిందూదేశమువలె నతివిశాలమైన దైనయెడల నమ్ముకొనవచ్చును. ఎచటనో శాంతమహాసముద్రమునం దున్నదట. అదియు, పేరును లేనిది. సుగంధద్రవ్యముల నచటికి దీసికొనుపోవు నీచు బృథ్వీభూమి నను కలసిరాదని ఎవరైన చెప్పగలరు. గ్రాంటు

నకునూత్ర ఊహాత్రము తెలియకుండా ? ఇట్టిస్థితిలో నతడు తన దీవియం దితరు లిటువ్వుపై యుడుగుట కిచ్చుకొనునా ?

సెంటుజేన్స్ స్కేగ్వులో మేము మూట్లాడినమేడలో మేము దిగ వలసిగోజు వచ్చెను. దానిపై నాచిన్నతనమునం దనుభవించిన దాని కెన్నియో రెట్లెక్కువైభవముగ కాలము గడుపుచుంటిని. అచటి వస్తువులెంతయో సౌకర్యమొసూర్చునవియ గాక అరేబియా రాత్రి కథలలో చెప్పినట్లతియద్భుతావహముగ నుండెను. చూచువారిని భ్రమింపజేయుటయే వీటి ముఖ్యోద్దేశము. గ్రాంటు సామాన్యరకపు మనిషియే యని చెక్కునారులు లారెన్సు నాతో చెప్పుచుండెను. అవ సరమున్నపుడును, లేనపుడునుగూడ యీమాట వదేపదే చెప్పుచుండుట నాకు చికాకు కలిగించుచుండెను. లారెన్సు మాటలను బట్టి చూడగా, గ్రాంటు యెక్కువగ చురుకైనవాడు కాడినియు, గౌరవ ప్రతిష్ఠలతో జీవించుచున్నవారిలో గలసిమెలసి తిరుగుట కెట్టియవ కాళములు లేనివాడనియు తెలియుచుండెను. ఆయనకు సిసీమా ప్రద ర్శనములందు చాల ప్రీతియనియు, సిసీమా బొమ్మలనుజూచి పెద్ద కుటుంబములోని ప్రతిష్ఠలకురేమోయని యూహించుచుండుననియు మన మదేరితి ప్రవర్తించునెడల, భతని సత్తివేగముగ వశవరచుకొన వచ్చుననియు లారెన్సు చెప్పెను. ↓

౯

నేను నాయికగ నుండవలసిన ఈక్రొత్తరకము నాటకములో సహజ పాత్రధారుగ నుండు ఈ మనుష్యులెవరో, లారెన్సు వీరి నెచటినుండి, ఎట్లు తీసికొనివచ్చెనో యని నా సౌకర్యముగ నుండెను. డబ్బు యిచ్చె దననుటయే గాక సింకేమి యిచ్చెదనని యాశ గొల్పెనో నాకు తెలియ

దు. కాని మొత్తముమీద ముగ్గురుస్త్రీలు, ఇద్దరు పురుషులు, నందఱును గలసి అయిదుగురుండిరి.

ఆ ముగ్గురు స్త్రీలలో పెద్దది పార్శ్వభాను కన్య. ఈమె కింకను వివాహములేదు. అందమైనదే కాని ముఖము మాత్రము కొంచెము పురుషభాంతిని కల్గించుచుండెను. బ్రిడ్జియాటయం దామె కెంతయో యిష్టము. రెండవయామె పేరు మార్పియాఫిన్లె. మా నాటకములో నా కేమె యత్యంత ప్రియురాలుగ ప్రవర్తింపవలసియున్నది. పొట్టిగను, కొంచెము స్థూలముగను నుండి యామె సుమారు ముప్పదియైదు సువత్సరముల యీడుగలిగినట్లుండెను. ఆమె బట్టకట్టు విధము నాకేమియు నచ్చలేదు. కాని లారెన్సామె నా విధముగ కట్టుకొన నియమించెనట! ఇంక మూడవది ఫ్లోరెన్సుచుర్చినను. ఈమెకు సుమారు ఇరువదియే డేండ్లుండవచ్చును. కొంతవరకు ఆకర్షణీయముగ నుండి యామె చూడవచ్చిన ప్రతిపురుషునిదెస తనహోపీ నించుక అనుకూలముగ ద్రిప్పుచుండును. ఇంక పురుషులరువురిలో నొకనిపేరు హ్యూబర్టు ఫిన్లె. సుమారు నలువదియైదువత్సరము లుండవచ్చును. ఈతడు మార్పియా ఫిన్లెగ వ్యవహారంపవలసియుండెను. రెండవవానిపేరు ఫ్రెంటనుక్రేగు. ఇతడు లారెన్సిన కావ్యమిత్రుడుగ ప్రవర్తింపవలసియుండెను.

“వీరితోగలసి నేను పార్కులో షికారున కరుగుటయు, బజారుల కేగుటయు, వేడుకగ మాట్లాడుచుండుటయు జరుగుచుండెడిది. ఒకరు గాని, యిద్దఱుగాని, అందఱుగాని వారివారి రుష్టప్రకారము భోజన మొలకును, విందులకును, ఫలహారములకును వచ్చుచు బోవుచునుండిరి.

లారెన్సు ఏర్పాటులను గూర్చి మాలో మే మెట్టిప్రసంగము నొనర్చివుగాడదని యతడు తరువుచేసెను. మా పాత్రలను మేము జాగ్రత్తగ పోషింపవలయున్నందునఁజేసి. ద్వీపాధిపతివచ్చునప్పటికి “తూ”

“చ”లు తప్పకుండా మా పాఠములను జాగ్రత్తగా నొప్పగించుటకు ప్రయత్నమునరించితిమి.

మొత్తముపై నీ నాటకమంతయు నాకు చాలవంతగా దోచెను. ఎక్కడెక్కడివారో అప్పటికప్పుడు వచ్చిన మిత్రులవలె ఇష్టాగోష్ఠుల నలిపి తమకు కావలసిన వస్తువులను తెప్పించుకొని భుజించుచు బోవుచుండెనువారు. వారొకప్పుడునుకూలముగను, ఒకప్పుడు సందర్భముగను ప్రవర్తించుచుండెడివారు. ఈ నూతన నాటకసంరంభమునందీ యధికప్రసంగప్రవర్తనలు మరింతవిరోధము గొల్పుచుండెడివి. నాటకములో తనభార్యగ నటించవలసిన మార్షియావిషయమున సతడప్పుడు కొంచె మసందర్భముగ ప్రవర్తించుచుండెను. ఒకనాడతని దుడుకుతనమునకు నొచ్చుకొని మార్షియా నాటకము వీడి యావలికి బోయెదనని బెనరించుటగూడ జరిగెను. ఆమెకు నిజమైన భర్తయుండెననియు ఆతనికామెయందమితమగు ప్రేమయుండెననియు తరువాత నాకు తెలిసెను. నిజజీవితమున మనుమలనెత్తినదయ్యు పార్శ్వజ్ఞాను నాటకములో మాత్రమొక కన్యగ ప్రవర్తింపవలసియుండెను. తన మనుమలవలె వచటప్రవర్తింపకుండుటకై యామె నప్పుడప్పుడు హెచ్చరించుచుండవలసి వచ్చెడిది. ఇంక మర్చిననుకన్య చాలగడుసరి. ఆమెకు లారెన్సుపై నిజముగ ననురాగముండెను. లారెన్సుకు నాపై ననురాగముండుటనుగాంచి యామె నన్నుజూచి యోర్వలేకుండెడిది. స్త్రీలు సామాన్యముగ గనపరచునంతకంటె నెక్కువ నైపుణ్యమును, చతురతను ఆమె గనపరచుచుండెను. లారెన్సున కామె నాటకపువలపులు తరచుగ మోహపాశములయి బాధించుచుండెను. ఫ్రెంటనుక్రేగువలన నెవరికెట్టి బాధయు లేకుండెను. ఆయనకిచ్చిన పాత్ర యతనికి చక్కగ నమరెను. ఎప్పుడు చూచినను క్లబ్బులచుట్టూ తిరుగుచుండుటయు, లారెన్సు గుఱ్ఱములను, మోటారు బండలను యిష్టానుసారముగ నుపయోగించుటయు

గించుటయు రోజునకు నాలుగుమారులైన తృప్తికరముగ భుజించుటయు, అదిగాక వేకువజామున నొక కప్పు తేసిరును అర్ధరాత్రి సమయమున కొంత ఫలహారము పుచ్చుకొనుటయు సతనికి అనుకూలముగ తోచెను. నాటక మెప్పుడగునా మే మెప్పుడు బయటపడుదుమా యని మేమునుకొనుచుండగా సతడు నాటక మెక్కడ పూర్తియగునో, తన ఫలహారము లెక్కడ తప్పిపోవునో, యని భయ మొందుచుండెను. అకలికి తగినట్లుగ వడ్డింపగోరుట తప్ప సతనివలన మాకెట్టి యిబ్బందియు గలుగలేదు. ఆయాకలిమాత్ర మద్భుతముగ నుండుటయెగాక లారెన్నుకొఱకు ప్రత్యేకముగ నేర్పడినట్లు గన్పించుచుండెను. ఆతనిపాత్ర మట్టిదియె గనుక సతని కెవరెట్టి యాటకము చెప్పటకును వీలులేకుండెను.

మార్షియా ఫిన్లేకును నాకును కాలక్రమమున స్నేహము కుదిరెను. వయస్సున నాకంటె నామె చాల పెద్దదయినను మర్చిసను కన్యకంటె ననేకవిధముల మంచిదిగ గన్పించెను మర్చిసను స్వభావము మంచిదిగాదు. నక్కకెన్ని జిత్తులుండునో యామెకన్ని జిత్తులుండెను. ఆమె నీనాటకములోనికి దెచ్చుట మిక్కిలి హానికరమని నాకు తోచెను. లారెన్ను విషయమునందామె యవలంబించుచుండిన చనవుల కతడట్లే యూరకుండునెడల ఈలాభమంతయు గూబలలోనికి వచ్చునట్లై మెచేయునని నేననుకొనుచుంటిని.

ఒకనాడు ఫిన్లేయును నేనును భోజనము చేయుచుండగా నామె మర్చిసను ప్రసంగము నెత్తి మాటల ధోరణిలో “మర్చిసను మీయన్నగారి వతివిపరీతముగ వలచినట్లున్నదే!” యని పలికెను.

నేనేమియు మాట్లాడకుండుటను జూచి “ఆతని కామెయం దెటులున్నది?” యని మరల నడిగెను.

“లారెన్ను” కెవరియందెక్కువ మక్కువో నేనెఱుగుదును గాని అతడు మాట చెప్పట ముంచిదికాదని యెంచి,

“లారెన్ను విహహమున కియ్యకొనడు.” అని పలికితిని.

మార్నియా నామాట విని, క్రీగంట జూచుచు తుంటరితనముగ నవ్వెను. ఆ నవ్వులో చాల యర్థ ముండెను. లారెన్ను నిబంధనల నిండుక జవదాటుచు నప్పుడామె యిట్లు పలికెను.

“తన కెందుల కింత డబ్బిచ్చి యుంచుచున్నారో ఆమాట నామె మరచిపోవుచున్నట్లున్నది.”

నేను గూడ నాటకనిబంధనల సత్రిక్రమించి “చూచిన ప్రతిపురుషుని వలచుటకే గద యామె నిచట నుంచినది; ఆ పనినే చేయుచున్నది. ఇందు తప్పేమి?” యని యంటిని.

“అట్లయిన క్రీగుహ్యబద్ధులయం దట్టి వలపున నటించవలయును గద ! ఆజాడలు కాసరావేమి?”

ఈరీతి నాటపాటలతో ననేక దినములు గడువసాగెను. వారములు మాసములు గూడ సత్రిక్రమించుచుండెను. చివరకు యావజ్జీవ మిట్లే గడుపవలసియున్నదా యని నా కపరిమితమగు యసూయ గలుగుచుండెను. దినములు గడచుకొలది కొంతమంది పాత్రధారుల కిదియె యనుకూలముగ గన్పించెను. శీతకాలము గడచి వసంతకాలము సమీపించుచుండెను. ఇంక నే నెన్నిదినము లిట్లు గడుపవలయునో యనుచింత పెరుగుచుండెను. మాకిచ్చిన పాత్రల సంభాషణ వాక్యము లన్నిటిని పూర్తిగా శంతపాతము చేసితిమి. రిహార్సిలు లనుదినము జరుగుచునే యుండెను. ఇంక యద్దార్ధనాటకము నారంభించుటయే తరువాయిగా నుండెను. ఈ తరువాయి కేమి కారణము? వెంటనే నాటకము నేల యారంభింపరాదని నాలో నేననుకొన నారంభించితిని. ఈ నాటకపు హడావిడి నా విచారమును చాలవరకు పారద్రోలెను. కాని పూర్తిగా మాత్రము సణపజాలకబోయెను. మనస్సునకును, శరీరమునకును గూడ వ్యాయామము కావలసినంత యుండెను గాని సంతోషము

నకు తగిన ప్రయోజనము మాత్రము గన్పించకుండెను. ప్రతిక్షణము రిహార్సిలు జరుగుచుండెను గాని చూచువారును వినువారును లేనిది పాత్రధారుల కేమి యుత్సాహ ముండును ? $\frac{144}{37 \times 154}$

అంత నొకనాడు ఏప్రిలు పదియవ తేదీ యని జ్ఞాపకము—ఆదిన ముదయముననే లారెన్సు నా మేడ కతిత్వరితగతిని వచ్చి “గ్రాంటు గారు టిల్బరీకి వచ్చినట్లు తంతి నిచ్చిరి. నే నతని తప్పకుండ కలసి కొనెదనని మరల ప్రత్యుత్తర మిచ్చితిని. నేటిరాత్రి నాతో విందార గించుట కతడు సమ్మతించెను. అనగా రాత్రి యిచ్చటనే అంగణము విందు నారగించవలసి యుండును. తగిన ప్రయత్నములం దుండెద వను కొనియెదను” అనెను.

ఆ మహాసమయ మేదియో వచ్చునప్పు డెట్టి యాందోళనము లేకుండ నిశ్చలముగ నుండవలయునని నే ననుకొంటిని. కాని లేనిపోని యాతురత యేదియో మది నుదయించి శరీర మంతయు కంపింప నారంభించెను.

నాచేష్టలను జూచి లారెన్సు దిగులుపడి “ఇదిగో లోర్నా ? ఇప్పు డిట్టి భయమేమియు పనికిరాదు. ఈ తుదిగడియలో నీవిట్టి పిరికితనము తెచ్చిపెట్టుకొనునెడల యీ నాటకమతయు జెడిపోవును. ఈ యపార ధనవ్యయమంతయు బూడిదలో పోసిన పన్నీరుచందమగును.

నాకప్పుడు తలనొప్పిగూడ వచ్చెను. దాసీని పిలచి, మందు తెప్పించి, తలకు మద్దన చేయమంటిని. ఆ సమయములో లారెన్సు విందును గూర్చియు, ఆయెర్నాటులనుగూర్చియు మరల జెప్పసాగెను. ఈసంగతి నిదివర కితడు నాతో చెప్పటయు, నేను పనివారందఱిని తగిన రీతిని పోషింపవలయు నెన్ని యోసారలు జరిగెను.

ఈ క్లిష్ట శాంత ధైర్యము నవలంబించి లారెన్సునకు సంతోష మొన రుచుండెను. “జ్ఞాతయు క్రమముగనే జరుగును. నీ నేమియు భయపడ

వలను. వలయునెడల యిప్పుడే మిత్రులందఱికి కబురంపి వారి నాయా పనులయందు నియోగించెదను. నీనులో మిత్రులను పిలువనా?" అని శాంతముగ బలికితిని.

“నీవు వెళ్ల నక్కరలేదు. పాపమెంతయో బాధపడుచున్నావు. నేనే వెళ్ళి పిలచెదను. రాత్రి తొమ్మిదిగంటలవేళకు నీచేతనై నంత మనోహరముగ సలంకరించుకొని యుండవలయును. ఆవిషయమై తగిన ప్రయత్నములను చేయుము. నీమూర్తినిజూచి ఆగ్రాంటు జన్మజన్మములకు గూడ నిన్ను మరనలేకుండ నుండవలయును ఒక్కగడియ విడచిపెట్టి యావలి కరిగినవెంటనే మరల వచ్చి చూచువఱ కొర్వలేనట్లుండవలయును. ఎట్లలంకరించుకొనెదవో నీ యిష్టము!”

“అయ్యో లారెన్ను! నేనేమని చెప్పుచును? నీవు చేయు మోస మేమియు బాగులేదు.” అనుచు నేకరువుబెట్టితిని. కంఠము బొంగురు పోయినట్లుండెను. మాటబద్ధని సమముగ లేకుండెను. “అతడు నిజముగ నన్ను మోహించి వేమిచునెడల అప్పుడు చాల అన్యాయముగ నుండును. ఇంకొకరిని వివాహమాడుటకు నేనెంతమాత్రము—”

ఆమాటలను వినజాలక లారెన్ను దగ్గఱకువచ్చి నాచేయి పట్టుకొని యెను. కొవ్వముతో సతని కంఠస్వరము చలించుచుండెను.

“నిచ్చగడియలో నెట్టి తెలివితక్కువపని చేయుటకును వీలులేదు. నీకడి తెలియును. మొదటనే చెప్పితిని. నన్నివుడు మోసగించుటకు వీలులేదు. నేనెంతమాత్ర ముండుల కంగీకరింపజాలను. ఇప్పుడు తప్పించుకొనజూచుటకు నీకు ధర్మముకాదు. నీవు మొదటనే వాగ్దానము చేసి యుంటివి. నీవాగ్దానమున కెట్టివిరువయు లేదా? రిత్తమాటలనాడుటకా నాధనమును, కాలమును, ఇంత కొల్లగొట్టుట! ఆనంగతి నేమైన నాలోచించియే మాట్లాడుచుంటివా?

తా నెంత ప్రయాసపడుచున్నదియు ఎంత నష్టపడుచున్నదియు

నాతో నిదివరకేమియు చెప్పలేదు. కాని ఆయన నన్ను నమ్ముకొని యింతఃపనిని చేయుచున్నాడనుటకు సందేహములేదు. అతనికి సహాయముచేసినదని నేను నాగ్ధానముచేసినదియు గూడ వాస్తవము.

నే నూరకుండుటను గాంచి యత డత్యంత యేహ్యభావముతో “లోర్నా! ఆడుదానిని నమ్మనే నమ్మకూడదా?” అని యడిగెను.

ఆ మాట నా హృదయకుహరము నతితీవ్రముగ భేదించెను. నేను వాగ్ధానము చేసినమాట వాస్తవము. అతడు నా కిచ్చిన యన్నిటి నతి స్వేచ్ఛగ ననుభవించుచుంటిని. ఇప్పుడాతని ప్రయత్నము ఫలోన్ముఖమునకు రాబోవుకఱిని వెనుకంజ వేయ బ్రదుక్కించుచున్నాను. ఇట్టిపని నా మనస్సునకు నాకే యసందర్భముగ దోచెను. మా యాడువారి నందరి నాక్షేపించుటయూ యను అతిశయమొకటి నా కొత్తిడి గలిగింప నారంభించెను. నా మూలమున స్త్రీజాతి కెట్టియపకీర్తియు రాకూడదని నిశ్చయించుకొని న్యాయబుద్ధిని సంగతి సందర్భముల నితర్కించుకొని లొరెచ్చకరమున కరగించి యిట్లు పలికితిని.

“ఱానెన్న! నీ వెంతమాత్రమును భయపడనవసరములేదు. నేను నా వాగ్ధానము నిమిషమంతయు జనదాటను. గ్రాంటుగారు నన్నుజూచి మోహవశులగుటకు నాచేతనై నంతవరకు ప్రయత్నించెదను. కాని నా కింకొక సంతకము మాత్రమున్నది. దాని నిప్పుడు—చెప్పట—అంతగా—”

“ఏమి చెప్పనెంచితివో యంతయు చెప్పివేయుము. నీళ్ళు నమలుచు మరి దాగుడుమూత లాడకుము.”

“దాగుడుమూతల కేమున్నది! నేనుగూడ—మనలో మనమా యను కిచ్చింది మేలేంపవలయునుగదా! గ్రాంటుగారిని ప్రేమించునెడల నాచేయవలయునో యని సంతకించుచున్నాను.”

అప్పుడు కాల్కోపము వచ్చెను. “నీవిదివరకు పెండ్లిచేసికొని

యెట్టిదివేమో! ఆ సంగతి నాలోచింపకనే మొదటి మగని సంగతి తేలకుండగనే మరయొకని నెట్లు కట్టుకొనగలవు; అదిగాక నీ వట్టి యకార్యకరణము చేసి నాచే బలపంతముగ నాయదృష్టహీనుని చంపింపకుము” అనుచు నతడు నావైపు దృష్టి బరపునపుడు ఆ కండ్లయం దేదియో భీకరకాంతి యొదలి నా కమితమగు భయము కలిగించెను. అయిన నెట్లో వెంటనే తెలివితెచ్చుకొని “నీ వంటి వాడులు వంటి హీనకార్యము నొనరింపకూడ”దని పలికితిని.

“నాచేత నిట్టి నీచకార్యము చేయుంపనిష్ఠములేని యెడల జాగ్రత్తగా నుండుము. నేను వెనుక నొకమారు చెప్పినసంగతి నేమిటకుండుము. మేమి భయులము కలసి రాత్రి ఎనిమిది గంటలకు వచ్చెదము. అంతవరకు తగినప్రయత్నములలో నుండుము.”

అనుచు నతడు నా కరచుంచుకొని, ముద్దిడి మగల విడిచిపెట్టెను. నేను మందహాసపూర్వకముగ నతని పలుకరింపబ్రయత్నించితిని. గాని యాతని ముఖము వీక్షించునపుడెల్ల వివరీణమగు భయము గల్గుచుండెను. ఇదంతయు పూర్తియైనపిమ్మట—లారెన్ను నన్ను కోరునదేమి? ఇంతవరకు మా బంధుత్వమునకు గాని, స్నేహమునకు గాని యెట్టి యంతరాయమును గలుగకుండ మెలుకువతో ప్రవర్తించితిని. కాని చివరకెప్పుడో కలహింపవలసిన దినము రాకమానదని విదితమగుచుండెను.

కాని యీ దినమే యా కలహదినముగా మారునని మాత్రము నే నించుకయు దలంచకుంటిని. లారెన్నుపోయిన పిమ్మట నాడేమేమి జరిగినవో ఆ సంగతులు నా కంతగా జ్ఞాపకములేవు. ఆ సాయంకాలము కలలోపలె పనులన్నియు గడచిపోవుచుండెను. మిత్రబృందమును విందునకు పిలువనెంచి మార్నియా ఫిన్లేసు ఘోనులో పిలచితిని. ఆమెవచ్చిన వెంటనే నా యలంకరణమును వరీక్షించి దానియందుండు లోటుపాటు

లను జెప్పుమని యామె నడిగితిని. మేడసంతటిని వివిధవాననల విర
జమ్ముచు వివిధవర్ణముల నలరారు పుష్పములతో నలంకరించితిని.
విందారగించు బల్లలును కుర్చీలును గదిని నాకత్యంతప్రీతికరముగ నుండు
నట్లు నలంకరించి పనివారల కసంఖ్యాకములగు నుత్తరువులనిచ్చి తల
బరువుగ నుండుటవలన కొంచెము విశ్రాంతిదీనుకొనుటకై లోనికరిగి
తిని. ఆమెడయు నాయేర్పాటులును కేవల మస్వాభావికముగను,
మాయావినిర్మితములుగను గన్పించెను. అంతట నాయూలోచనలన్నియు
పరిపరివిధముల పరువెత్తసాగెను. ఎంత మరలింతమన్నను మరలకుం
డెను. చివరకాయూలోచనతో నాతల నాడులన్నియు కంపమెత్త
నారంభించెను. ఈయూహాపరంపరల బారినుండి తప్పించుకొనుటకై
కొత్తదుస్తుల ధరింప నారంభించితిని. దానికింక చాలావేళ యుండెను.
అయినను తేనిపోని విచారములను పెట్టుకొని మనస్సు చెడగొట్టుకొను
నెడల లారెన్ను ప్రయత్నముల కెక్కడ భంగముకలుగునో యని భయ
పడి యేదియోపనిలో నిమగ్ననైయుండిన నాయూలోచనలు తమంతనే
యంతరించునని యట్లు చేసితిని. లారెన్నున కమితప్రీతికరమగు చంద్ర
కాంతుల వెలిజమ్ము పట్టుకొను తొడగిగొంటిని. కొప్పులో దురిమిన
దంతపువన్నెయు, చెవుల నలంకరించుకొనిన వజ్రపు వలయములును
నాముఖకాంతికి నూతన తేజము నొసగుచుండెను. అలంకరణ మెట్లు
న్నదోయని యద్దములో చూచుకొని గ్రాంటుగారికి మనోవేదన గలి
గించు మనోహరప్రతిమ నాముఖమం దేర్పడినదని నిశ్చయించుకొని
లారెన్ను దానికెంతేనియు సంతసించునని తలచితిని.

అందరును వచ్చుట కొక యరఘుంట ముందుగా వచ్చి నాయలం
కరణమం దేమైన లోపము లున్నచో సవరింపగలదను యుద్దేశముతో
మూర్తి యాచు పిలిపించితిని. ఆమె నా యలంకరణమును చూచి యాడు
చూచి నాడునారు మెచ్చుకొను రీతిని ప్రశంసించెను.

“ఆ తెలివితక్కువ ఏంధోసినన్యాయశ్రమంచమున చూడదగినవారి నెల్ల చూడలేదు. వాడీ ముఖమునే చూచియుండెనా యాతడా రీతిగా నన్యసింది యుండడు. ఇంక స్థారెన్ను, మార్పియను సంగతి చెప్పుట ‘కేమున్నది? సిగ్గుతో తలవంచుకోవలసిందే’ అనిపల్కెను. అటుపై నేమి జరిగినదో నా కంతగా జ్ఞాపకము లేదు. నానావిధధూపదీపపరిమళ వాసనలతో గమగమలాడుచుండిన నా కచేరీగదిలోనికి వచ్చుచుండెను యతీధుల నెల్ల యధోచితముగా గౌరవించుచుంటిని. ఫ్రెంటనుక్రేగు కాబోలును నాతో నేమేమియో మాట్లాడుచుండెను. ఇంతలో బట్లగు తలుపు తెరచి, అమ్మా! డ్యూకుగారును, గ్రాంటుగారును దయచేయు చున్నారని చెప్పెను. అదివరకు బాగుగా రీహస్యములో నలిగిన పాత ముల సందరు నొప్పించుచుండిరి. మార్పియ ఫిల్లేగారలు చాల వినోదముగా మాట్లాడుకొనుచుండిరి. నే నొక యడుగు ముందునకు వేయు సరికి నాతో మాట్లాడుచుండిన ఫ్రెంటన్ క్రేగు అదివర కొక సోఫాపై కూర్చుండి మాట్లాడుకొనుచుండిన మార్పియ ఫార్మీ జ్రానుకన్యల మధ్య కరిగి యచట కూర్చుండెను.

“లోర్నా! వీరు నా మిత్రులగు గ్రాంటుగారు. ముందుగ చెప్ప కుండ వీరి నిచ్చటికి తెచ్చినందులకు—” అని లారెన్ను ఏమేమియో చెప్పుచుండెను. ఆశ్చర్యముతో మతిపోయి నేను నూతనాగతుడైన యతిధి యనగా గ్రాంటుగారి ముఖ మనుకొని—నా ప్రియభర్త నెడ్డు భేజు ముఖమును—వివేరపడి చూచుచు నోట మాట రాక స్తంభించి పోతిని.

౧౦

నెడ్డు నచట నావిధముగా కలసికొనినందులకు నా కమిత భయము గలిగెను. నావలన గాని, యాతనివలన గాని యేమాత్ర మపచారము కలిగినను ఆతని యధార్థస్థితి యందరికిని తెలిసిపోవును. మా నాన్నగారి

యింటియం దత డొనచ్చిన దుండగమునకే గాక మరికొన్ని దుష్కార్యములకు గూడ పోలీసువా రాతని పట్టుకొనుటకు విశ్వప్రయత్నములు చేయుచున్న సంగతి నాకు పూర్తిగా తెలియును. ఇదివిరి కెవరో “వితపురుషు” డని తెలియక బాధపడుచుండిన పోలీసువారికి “వితపురుషుడు” ఫలానా మనిషియని చూపి యయ్యెను. ఆ వితపురుషుడగు భేజునకు “గ్రాంటు” అను నామాంతర మున్నదని వారికి తెలియనెడల నింకేమి యున్నది? ఇంక నావిషయమా? నా కీయాకస్మిక సమావేశము అత్యద్భుతముగా దోచెను. నెడ్డు కొత్తకొత్త వేషముల గూడ వేసి డబ్బు సంపాదించగలవా డని విస్మయ మొందితిని. కాని యేమియు నెరుగని లారెన్ను యీతని వలలయం దెట్లుచిక్కుకొనెనో నా కూహింప శక్యము గాకుండెను. ఆ సమయమున నాయొంటిపైన ననేకవేల సవర నుల విలువగల ఆభరణములుండెను. వాటి నెట్లు కాపాడుకొనవచ్చును? పోలీసువారి కెగనామము పెట్టి తిరుగుచున్న నెడ్డు యీ వేషముతో నా మేడమీది కేలవచ్చెను? ఇంకేమి చూడునో యని యనుకొంటిని. కాని యీతని కీ వెరిలారెన్ను యెట్లు తటస్థమయ్యెనో తెలియ కున్నది.

నన్ను చూచి నెడ్డు గూడ విస్మయ మొందెను. అయినను చంత నున్న వారి కెవరికిని తెలియకుండ కప్పిపుచ్చెను. నేనొక్కరై నుతప్ప మరి యెవ్వ రా సంగతిని గుర్తింపలేదు. నా శరీరమునం దెట్టి సంచల నము గనిపించినట్లు లేదు. మే సంతయు గడ్డకట్టుకొనిపోయెను. నేనిచట నుండునని నెడ్డు కలనైన దలచి యుండడు. అతని వైఖరిని బట్టి నా యూహా సరియైనదిగ దోచెను. అతని నేత్రము లరుణము లయ్యెను. ముఖ మమితకొవమును సూచించెను. కొయ్యబొమ్మను జూచి యసూ యాచీ నూరకుండునట్లుతడు నన్ను జూచి యూరకుండెను.

అంతట నేనాతనికి కేరవర్షనమువల్ల చేయి వదిల్చితిని. అక

నిముషమతడు కరము లటులనే పట్టుకొని నాయంగు అగూయ్యలిగిన దని చెప్పుట కొకనూరు చేయి గట్టిగా నొక్కి విడిచెను.

ఎట్లనో లేకవచ్చు తెచ్చుకొని “గ్రాంటుగారు తమ్మాదరింపగల భాగ్య మబ్బిచందులకు నాకెంతయో సంతోషముగా నున్నది. లారెన్న గారు తమవిషయమై పెక్కునారులు చెప్పుచుండిరి. చాలమారము నుండి వచ్చుచున్నారు గాబోలును?” అని పలికితిని.

“అవునః—చాలా దూరమే!” అని కొందరగా పలికి అతడూర కుండెను.

నేను కొంచెము ప్రక్కగ తిరిగి తక్కిన నామిత్రులందరి కతనితో పరిచయము గలిగించితిని.

వారికందరి కతడెవరో గ్రాంటుగారని తెలుపుచుండిన నాభర్తయే యనుసంగతి నే నెరుగుదును. నాకిదివర కెంతయో పరిచయమైన యామాఖియనం దిపు డేదియో మార్పువచ్చిన ట్లుండెను. ఇదివరకెంతయో ప్రియము, మోదము, నొనగూర్చుచుండిన వదన మిప్పుడు భయమాను, కోపమును, ప్రేరేపించుచుండెను.

నెడ్డు పొడవరికాదు. అట్లని అంత కురచవాడుకూడ గాదు. నన్నని శరీరముగలవాడు. ముఖముమాత్రము యేలనో పచ్చబాటియుండెను. అందువల్ల ఆనీలికన్నుల యందమునకు కొంతమార్పు కలిగెను. ముక్కు కొంచెము పొడవై నట్లుండి చూచుట కందముగ నుండెను. అతనిపెదవు లవుడేలనో మూతపడి దగ్గటగా బిగియబట్టుకొని యుండెను. ఫాలభాగమునం దెడమప్రక్కను నొనలు మొదలు చెవివరకు కనబడియు కనబడకుండ నుండెడి నన్ననిమచ్చను నేను గుర్తింపగల్గితిని. చిన్నతనమున కోతికొమ్మచ్చు లాడునప్పుడు చెట్టుమీదనుండి పడుటలో రాయితగిలి తనకోదెబ్బ తగిలినట్టు అతడు నాకిదివరలో చెప్పియుండెను. కోతికొమ్మచ్చులప్పుడు తగిలెనా? దొంగతనముచేసి, పరుగెత్తుటచే

కాలుజారి పడుటవలనతగిలెనా యని నాకిప్పు డనుమానము కలిగెను. ఆసాయంనమయ విలాసాగ్ధపునుస్తు లతని కెంతయో వన్నెగూర్పు చున్నవని నాకుతోచెను.

ఆతని చూచుకొలదిని నాభయము తగ్గిపోవుచుండుట నా యంతట నాకే ఆశ్చర్యముగా దోచెను. నెట్లు నన్నుగుర్తించిన సంగతి నితరు లకు తెలియకుండ ప్రవర్తించుచుండెను. అదిచూచి నేనుగూడ అటులనే ప్రవర్తింపవలయునని యాతనియంద్రేశ్యమై యుండును. తమ యదా ర్థోద్దేశములను గప్పిపూచి యొకరికొకగు వంచించబ్రయత్నించుచు నీ వితనాటకము నాడుచున్న యీపురుషులిరువురిలో నే నెవరి కెక్కువ కృతజ్ఞురాలనుగ నండవలయునో నిశ్చయించుట కష్టముగా నుండెను. దిక్కులేక పలుయిడుముల బడుచున్నప్పుడు నన్నూరడించి, డబ్బిచ్చి ప్రస్తుతము నాకుద్యోగమిచ్చిన యజమానియగు ఆప్తబంధువు లారె న్నునకా? లేక నన్నిట్టి వివరీతపరిస్థితితులయందు విడచిపెట్టి నా యూసే మియు నాలోచింపక తిరుగుచున్న భర్తయగు నెట్లునకా? ఎటు నిశ్చ యించుటకు గాని నా కాలోచనపోకుండెను.

ఇంతలో విందు సిద్ధముగానున్నదని బట్లకు చెప్పెను. దీర్ఘాలోచ నానిమగ్నయైయున్న నేనిపుడు మరల కష్టముపై నవ్వు నభినయించుచు తనచేతిని నాచేతి కంపీయవలసినదని నెట్లునకు నైగచేసితిని. అతడాక షణ మేమేమియో యాలోచించుకొని నాకరమున తనకరముంచెను. కాని నన్ను తగలకుండ దూరముగ నిలచియుండెను. నేనుగూడ తగిలియు తగలనట్లుతని ప్రేళ్లను పట్టుకొని దూరమున నిలచియుంటిని

ప్రత్యేక కారణములపై మాలో మాళొకరిపై నొకరికి కోపమగ్గల ముగ నుండెను. నాపై కోపగించుకొనుటకు నెట్లున కేమికారణము నొకటి, నాకు తెలియదుగాని నేనతనిపై నెంతయగ్రహ మొందుట నొకటి, నాకు గాఢము లున్నవని నేననుకొంటిని.

కచ్చేరి గదిలోనుండి భోజన మందిరమున కరుగునప్పుడు చూచెడు వారి కానడకలు క్రొత్తనూదిరి “క్రిల్లు” నలె గోచరించి యుండునని నాకు తోచెను.

గ్రాంటుగారిని హాస్యము చేయనెంచి “గ్రాంటుగారూ! లండను నగరము చూచుటకు తమకిందే యెడలా, లేక నిదివరకెప్పుడైన దయచేసిరా?” యని యడిగితిని.

“చూడకేమి” యని యతడచెను

“పొరపాటు నశముననైన మీరు స్పెండ్లీ హోటలున కరుగ లేదుగదా?” యని కొంతనముగా నడిగితిని.

అందులకు పుడు కోవగించుకొని “పొరపాటునశముననేమి? ఉద్దేశ పూర్వకముగ యచట నిసచేయుచున్నానని” యలజడి యేరుయు లేకుండ చెప్పెను.

ఆసమయమున మేమిరువురము తక్కినవారికి చాలాదూరముగా నుంటిమి. ఒకరినంగతి నొకరికి సంగ్రహముగ తెలిసికొనుటకు తగిన యవకాశముండెను. కాని యెవరాపనికి పూనుకొనెదగు?

ఒకరిపై నొకరికి కుత్తుకబంటిగ కోవముండెను. ఈయద్భుతనాటక మునకై లారెన్సు సమకూర్చిన మహదైశ్వర్యసూచకములగు వస్తువులు మాకట్టి ప్రసంగము జరుగుట కంతరాయము గలిగించుచుండుటయే గాక యతనికి నాపై నవరిమితమగు ననుమానము గూడ గలిగించినవి?

ఆయవస్థ నెలుగునో గడపి భోజనమందిరమున కరుగునప్పటికి నా కెంతయో విశ్రాంతి కలిగినది. ఏవేవియో కుశలప్రశ్నల వేసికొని లోకాభిరామాయణము మాట్లాడుకొనుచు యెవరి కేర్పరచిన కుర్చీలలో వారు కూర్చుంటిమి. కాని మాటలప్రసంగము మాత్రము పూర్వనిర్ణయము చొప్పున జరుగలేదు. నా ప్రక్క కూర్చుండి

భిన్నేశో నేనున, తనప్రక్క గూర్చుండిన మర్చిసనుతో నెడ్డును మాట్లాడ నారంభించితిమి. అప్పటిలో మాకిద్దఱ కొకరితో కొకరు మాట్లాడు కొన గలుగు ప్రసంగమేమియు నోచలేదు అందువలన భోజనము యధేచ్ఛగను; నిరాటంకముగను సాగుచుండెను. కొంతకాలము వేచి పిమ్మట లారెన్సు భోజన ఫలకముపై సమర్పించిన పూలపొదల చాటునుండి నా దైపునిగానించి చూచుచుండెను. ఆసంగతిని గుర్తించి నేనుగూడ అతనివైపు చూచితిని. అంతట సతడు కోపారుణిత లోచ నుడై యేదియో సమాధాన మడుగుచున్నవానివలె కనుబొమ్మలను పైకెత్తెను. అతడట్లేల చేసెనో యా సంగతి నాకు పూర్తిగ బోధ పడెను. నే నెవరిని నా మాయావల్లరుల జిక్కించుకొనుట కీ నాటక మం తయు కల్పించెనో యతడు నాయెదుట నున్నప్పుడు నే నిట్లు వేక్షించుట బాగులేదని దానికి తగిన సమాధాన మీయవలయు ననియు లారెన్సు యుద్దేశ్యముగ మే మేగ్గుచుకొనినట్లు తన మిత్రుని “నానల లో వేసికొన బ్రయత్నించకుండుటయే గాక నతనికి తగిన గౌరవము గూడ చేయకుండుటయే లారెన్సు కోపగించుకొనుచుండెను. నేనా లోప మును సవరిచుకొన ప్రయత్నించితిని. కాని కార్యము లేకపోయెను. ప్లారెన్సుమర్చిసను నా యుద్దేశ్యములను గ్రహించి, ఇంతవర కూరకుండి ఇప్పుడేల తనకడ్డు తగులవలెనని యెంచి కాబోలును, నావైపు నిదా నించి చూడనారంభించెను. మగ్నాడ లోపమనియైన యెంచక వారి సంభాషణ కంతరాయము కల్గింప బ్రయత్నించితినే గాని ఫలితము లేకపోయెను. వారిరువురు మరల నెప్పటిధోరణిలోబడి మాట్లాడుకొన సాగిరి. నెడ్డున కామెతో మాట్లాడుట చాల యిష్టముగ నుండెను. మిగిలిన నాకు బోధపడలేదు. ఆమెకు తెలివితేటలు పూజ్యము. అతడ మెతోలేదు. ఆయన నితరుల నాకర్షించుటలో మాత్రము కొంత సోచుకొనుట లేకపోలేదు. ఇదివర కామెను భావించుచుండెల్ల నా కేలనో

యసహ్యముగ నుండెడిది. ఇప్పు డ్దీర్ఘగూడ గలిగి యామెపై ప్రబల ద్వేష మువయింపనాగెను. ఆవింతపరిస్థితులలో మాట్లాడుట కనేక ముఖ్యాంశములున్నను, నెడ్డసందామె నటించుచున్న యనురాగము విషయమై నాకు కొంత దురహంకారము కలుగనారంభించెను. తగినంత కారణము లేనిదే నాకా దురహంకార మేలకలిగెనో చెప్పజాలను.

స్త్రీలందరు లోపలికరుగుటకు వేశయయ్యెను. ఒకగడియనేపు సంగతి సందర్భములను సావకాశముగ నాలోచించుకొనుట కదును చిక్కినది గదా య? నాకప్పుడు పరమసంతోషము కలిగెను. వంట వాడు తలయొక సిగరెట్టు దెచ్చియిచ్చెను. నేనుగూడ నొకటి పుచ్చుకొంటిని. లారెన్ను యేర్పాటులచుగూర్చి మాలో మే మెన్నడును మాట్లాడుకొనరాదను నిబంధనప్రకారము మే మంతవరకు జాగ్రత్తగ నడచుకొంటిమి. మచ్చిసరు మాయన్న లారెన్నును తనవలలో పసికొనుచుండుటనుగూర్చి మన్నియాతో మాట్లాడిన యే రెండు మూడు మాటలోతప్ప ఇంతవర కెవడు మానిబంధనల నతిక్రమింపలేదు.

ఈదినమున ఎవరొకటి నాటక మాడుచుంటిమో యాయతిధి యింటియందుండగనే మార్చిసను ఆనిబంధనల నుల్లంఘించుటయే గాక సామాన్య సాంఘికాచారములను గూడ నుల్లంఘించుచు తుపాకీగుండు వేల్చినట్టివిధముగ నడిగెను.

“మీకును గ్రాంటుగారికిని యిదివరకే పరిచయమున్నదని నీయన్న గారెరుగరు కాబోలును!”

“మాకా! నూకెట్టి పరిచయమును లేదే!” అనుచు నేనసందర్భమునను సురింత యనుమానాస్పదముగను సమయమునకు తగని కల్లు మాటనాడి తప్పించుకొన జూచితిని.

ప్లారెన్ను నాయలజడినిజూచి లోలోపల నవ్వుకొనుచు తన దక్షిణ హస్తనఖాగ్రము లుపలక్షించుచు “అట్లయిన నేను పొభవడి యుండ

పలయును. ఛెల్సీయాపేటలో జీన్ రోగారి హాటలునకు మీరుభయము గలసి వచ్చుచుండగా ననేకమారులు జూచిపట్టు జ్ఞాపకము. అందువల్ల నట్లడిగితిని.” అని నలుగుకొనెను.

గడ్డనస్వరములతో మరల నట్లెన్నడు జరుగలేదని చెప్పితిని గాని అదియు నబద్ధమే. మావివాహానంతర దినములలో నా కప్పుడప్పుడు వంటచేతకాక రొట్టెలను చెడగొట్టుచుండునపుడు ఆ హాటలునకు మేమిరువురము తరుచుగా వెళ్ళుచుండెనువారము. అపు డామెగూడ నచటికి వచ్చుచుండేమో? “మీగు అనగా మిమ్ములను గ్రాంటుగా రన్ని విధముల సరిపోయిన యువకులిరువురు—యెల్లప్పు డెంతయో ప్రేమాతి లేకన, దిళ్ళకొత్తు మందహాసములతో నన్యోన్యముగా మాట్లాడుకొనుచు నచట తఱచుగ గన్పించుచుండిరి. మీరొకరినొకరు వివాహమాడ నెంచుకొన్నారేమోయని తెలిసికొనగోరి జీనుగారి నడుగగా నాతడు మీయుభయుల కసతికాలము క్రిందటనే వివాహము జరిగినదని చెప్పెను. కాని కొన్నిదినములనుండి మీయుభయులను—ఆ! మరచితిని. మిమ్ముబోలిన ఆదంపతులిరువురిని—ఆహాటేలులో జూడలేదు. ఏలనో తెలియదు” అనెను.

పార్క్ బ్రౌను గన నూలుఅల్లికలోపడి మానంభాషణ సంతశ్రద్ధగ వినకుండెను. మూతి బిగియించుకొని యెన్నిగళ్లు పూర్తియైనవో యని లెక్కించుకొనుచుండెను. కాని ఫ్లోరెన్సు పలికిన కడపటిమాటలు మాత్ర మామెచెవిని బడెను. ప్లారెన్సుమర్చినను నక్కబుద్ధి అప్పుడందఱికిని బోధపడెను. అంతియగాక నాటిరాత్రియే నాటకమారంభమగు చుండగ నె యామేడ మీదనె లారెన్సు నిబంధనల నుల్లంఘించుట పార్క్ బ్రౌనున కనందర్థముగ దోచెను.

“నీ వెవరినిజూచియో పొరబడియుండవలెను.” అని మరల నేను నీవును గట్టిపుచ్చ బ్రయత్నించితిని.

ఆసంగతియె నిజమని మర్చిసనునకు తెలియునెడల అసగా ఈగ్రాంటే నెడ్లనియు, ఆయననె పోలీసువారంత విశేషముగ వెదకుచున్నారనియు తెలియునెడల నెడ్లన కెంతప్రమాదము కలిగినను కలుగవచ్చును. లారెన్సు యేర్పాటులెటులున్నను నాచేతనై సంతవరకు నెడ్లన కపచారము జరుగకుండ బ్రయత్నింపవలెను గదా!

నాచెలికత్తెగ నుండవలసిన ఫిన్లే కీమాటల యర్థము తెలియక రిచ్చ పడి మర్చిసనువంక తిరిగి, “సీపు తప్పక పొరబడి యుండవలెను. ఎవరినో చూచి యెవరిగనో తలచుచున్నావు” అని పలికెను.

“నేను పొరబడి యుండవచ్చును.—భేజునతి గూడ నటులనే చెప్పుచున్నది. కాబట్టి పొరపాటునుట కేయియు సందేహము లేదని” యామె హేళనగ నవ్వెను.

మరల పురుషులు లోని కరుగునపుడు లారెన్సు సమయము కనిపెట్టి “ఏమిటా కారణము?” అని సిగరెట్టు వెలిగించు నెపమున నన్ను కొంచెము వెనుకకు లాగుచు నడిగెను.

“ఏమియు లేదు—దేనికి?” అని నేను వణకుచు తత్తరపాటున పలికితిని.

“సీవును గ్రాంటును అన్యోన్యముగ మాట్లాడుకొనుటలేదు సరిగదా నీ వతనితో నొక్కమాటయైన బలుకనట్లున్నది?” అని పలికెను.

నవ్వు తెచ్చుకొనుటకు బ్రయత్నించుచు “లారెన్సా! నిజముగ నాకేమైన యవకాశము చిక్కినదా?” అని యెటులనో తప్పించుకొన జూచితిని.

“అవును. నీ మాట నిజమే! ఆ మర్చిసను జంతువునకు గట్టిగ బుద్ధి చెప్పవలసి యున్నది.”

అందుపై నేమి ప్రమాదము మూడునో యని భయము నొంది “వలదు. వలదని బ్రతిమాలుచు మొత్తముపై నాకు మతిపోయిన

ట్లున్నది. ఎవ రేమి చేయవలెనో, ఎవరి కేమి చెప్పవలయునో విచారించకుండగనే చేయుచున్నట్లున్నది!” అని యంటిని.

“ఎవరి కెవరేమి చెప్పినను, మానినను, నా కందఱును సమాధానము చెప్పకతీరదు. ఇది యంతయు నాయుష్టప్రకారము జరుగవలసిన నాటకముగాని మరియొకరి యుష్టప్రకారము జరుగవలసినది గాదు. ఆ సంగతి నామె గాని, మరియెవరుగాని మరువకూడదు. ఇప్పు డొక్క డున్నాడు. ఆయనతో మాట్లాడి రమ్మ. ఫిన్లె దంపతులు త్వరలో బయటి కరుగున స్ట్రోర్పాటు జేసెదను. ఫ్రెంటను మర్చిననుతో బోయి యామెను సాగనంపును. నీకిక నెవరు సడ్డమురారు గనుక గ్రాంటుగారి నెట్లయిన వండింప బ్రయత్నింపుము.”

నాకొప్పుడు తెలిసిన సంగతు లన్నియు లారెన్సునకు తెలియజరచు నెడల గ్రాంటు వశీకరణమును గూర్చి యత డెంత యాత్రము నొందునో యని నా కాశ్చర్యము గలిగెను. అయిన నిపు డాసంగతి నెవరికిని చెప్పగూడదు. బహుశా యెప్పుడుఁ గూడ చెప్పనవసర ముండ చేమో!

మర్చినను బొరినుండి బలవంతముగ నెడ్డును తప్పించి ఫిన్లె క్రేగు లతనితో మాట్లాడుచుండుటనుగాంచి మెల్లగ నచటి కరిగితిని. నా రాక చూచి వారు సన్న సన్నన నావలి కరిగిరి. మర్చినను మెల్లగ నవ్వుకొనుచు లారెన్సు దేస కరిగెను. లారెన్సున కామె యేమి చెప్పనో యని నా ప్రాణము కొట్టుకొనుచుండెను. నేను నెడ్డుతో నేవిధముగ మాట్లాడెదనో ఆ సంగతి నామె కనిపెట్టుచుండునని నేనెఱుగుదును. అందువలన చేతనై నంతవఱకు ఆమెకు చిక్కకుండ మాట్లాడవలయునని యెంచి ఇదివర కెప్పుడు నెడ్డును జూడనట్లే మాట్లాడ నిశ్చయించితిని.

నాచటి కరుగునంత నె నెడ్డు యావలికరువుటకు నిలిచెను. అంతటా

“తొండకేమి? వెళ్ళవచ్చును. ఒక్కగడియ కూర్చుంటు”డని యతని సోఫాపై గూర్చుండజేసి అప్రక్కనే నేను కూర్చుంటిని. ఆరాత్రి నేను ధరించిన వస్త్రపులన్నిటియందెక్కువ విలువగల ఉత్తపక్షి కుచ్చు నతి గంభీరముగ నాడించుచు నాతనితో నిట్లంటిని.

“మీద్వీపమునుగూర్చి డ్యూకుగారు నా కెన్నియో యద్భుతకథ లను చెప్పిరి. అంత పెద్దద్వీప మొక్కని యాశీనమందుండుట కెంతయో అద్భుతముండవలయును. కాని అంత విశాల ప్రదేశమున నొంటరిగ నుండు మీవంటివారికి కష్టముగ దోచదేమో?”

“మీరు చెప్పినది నిజమే! అంత పెద్దద్వీపమునం దొంటరిగనుండుట కష్టమే. కాని మానవర్యాదలులేని లండనునగర మంతకంటె సభ్యా న్నముగ నున్నది.”

ప్రపంచమంతటికిని ముఖ్యపట్టణమని పేర్కొనబడిన లండనునగరమును మీరింత చులకనచేయుట మాకందరి కవమానకరము. మీది సౌఖ్య దాయకముగ నుండుటకు మేము—మేముననేల నే నేనదుపాయము చేయజాలనా?”

“నీవా?” యని నా ముఖమునంక జూచి పిమ్మట నఖిల ర్యం తము నిశానించి చూడసాగెను ఆ కన్నుల నత్యంతోద్రేకింపగు ప్రణయరేఖ ప్రతిబింబించెను. నన్నొకనిమిషము నిదానించి. చూచిన పిమ్మట నాతనిద్వర్జు లాశచియం దున్న వస్త్రపులమీదికిని, మను ష్యులమీదికిని ప్రసరించిరివి. పిమ్మట శావైపు చూచి కొంచెము వంగి “లండనునగరము నాకు సౌఖ్యదాయకముగ నుండుటకు నీ వేమి చేసెదవు?” అని యడిగెను.

నేను హాస్యకరముగ ప్రత్యుత్తర మీయ బ్రయత్నించుననికి కంతము గద్గదిక మయ్యెను.

“ఏమట్లనియెదరు? మీతో మోటారునెక్కి చింతప్రదేశములన్ని

టిని జూపుచు వినోదముగ కాలక్షేపము చేయుటవలన మీకు సౌఖ్యమొనగూర్చజాలనా?"

“మరి డ్యూకుగారి నేమిచేసెదవు?”

“మీ కప్పుడె డ్యూకుగారిపై నీవ్య్య గలిగెనా? నా కతడన్నయగ నని మీ కిదివరకె తెలిసియుండునే?”

“అయనగూడ నట్లే చెప్పెను కాని ఆ చెప్పటలో నింకొకవిధముగ చెప్పెను. ఆ మాటనుబట్టి మీ రిరువుర బాంధవ్య మిట్టిదని నే ననుకొనలేదు.” అనుచు నతడెంతయో చిక్కు విడిపోయినట్లు పెద్దఃట్టూర్పు విడిచెను.

ఇదివరకు లారెన్నునుగూర్చి నెడంతో నేనెక్కువగ ప్రసంగింపలేదు. ఏవియో రెండుమూడుమాటలను నందర్యానుసారముగ జెప్పి యూరకుంటిని. నూతనసంసారారంభమునం దిటువంటి సంగతులను చెప్పట యనుమానకరముగ నుండునని యూరకుంటిని. ఇప్పు డాతనిమాటల వలన చాల సిగ్గుకలిగి తలవంచుకుంటిని. నాగురించి లారెస్సీయనతో నేమిచెప్పెనో యని నా కనుమానము కలుగకపోలేదు. నేను తనభార్య నని చెప్పియుండడుగద! అది యనందర్భము. అట్లాలోచించుట కెట్టి కారణమును గన్పింపదు. తాను నన్ను వివాహమాడ నుద్దేశించుచున్నట్లు చెప్పియుండవచ్చును. తా నట్టి తెలివితక్కువ పని చేయు నెడల తన గ్రాంటుగారు నన్ను వలచుటగాని, నే నతని వంచించుటగాని, తా నుద్దేశించిన మరియేమిగాని ఎట్లుజరుగగలదని యెంచినాడు?

ఫిన్లేదంపతులు సెలవుగైకొని యింటికరిగిరి. ఫార్మీజ్రానుగూడ వారితో వరిగెను. మరి పదినిముషములలో క్రేగు మర్చిసను నావలకు పోయెను.

అంతట వేము ముగ్గురము మాత్రమచట మిగిలిపోతిమి.

తా నెంతో సంతకంతు నెక్కువగ నేను గ్రాంటుగారిని టోపీ వేయ

గలిగితినిని లారెన్సు తలంపనారంభించెను. కాని అతనికి తృప్తిమాత్రము కలుగలేదు. లారెన్సు విషయమున నెడ్డు మ్యూనగ ప్రవర్తింపకుండెను.

లాంఛనము ప్రకారము నెడ్డుగూడ సెలవుతీసుకొని యావలి కరుగవలసియుండెను. కాని ఆ మూతి బిగియింపునుబట్టి చూడగా లారెన్సుతో నే నేకతముండకుండ జేయుట కతడు భీష్మించుకొనినట్లుండెను.

అది చూచి నా కపరిమితమగు భయముకలిగెను. గుండె లతిత్వరితముగ గొట్టుకొనుచుండెను. రెండు ఆబోతులమధ్య చిక్కిన లేగవలె నీ యుభయులచుద్వ్య ఒకరి నిదివరకే వివాహమాడి నట్టింకొకరికి తెలియక తాను వివాహమాడ ప్రయత్నించుచున్న పురుషులిద్దరిమధ్య జిక్కికొంటిని. వారివారినుండి తప్పించుకొనుట కేమి చేయవలయునో, వారిరువురు కలహింపకుండుట కేమి చేయవలయునో ఇంక నే నమితముగ మనోవ్యధ నొందుచుంటిని. ✓

11/9/08

౧౧

చివరకు వారిరువురును గలసి యావలికరిగిరి. వారుభయులలో నెవరికి గూడ నింకొకమార్గము లేకుండెను. నారిలో వారేమి మాట్లాడుకొని యెదరో, ఒకరినిగురించి యింకొకరు ఏమని యూహించెదరోయని నాకుచాల భీతాహవముగ నుండెను. తెల్లవారకుండగనే యెట్టి విచారకరమగు వార్త చెవిసోకునోయనియు, తప్పదనియు నెంతయో యలజడి నొందుచుండుటవలన రాత్రియంతయు నిద్దర పట్టివదికాదు.

లారెన్సు పన్నుగడకే కారణమూహింప జాలకుండు సమయములో నిటువేదరిక మందున్న నెడ్డు పెద్దదీప్వసాధివతిగ వచ్చుట మరింత దురవగాహముగ నుండెను. ఏమి జరుగనున్నదో యూహింపజాలక నేను స్థంకటబడుచుంటిని.

రేపటి యువయమే చూచిన్నియింటి కరిగి యచట నాభర్తతో
హాయిగ నుండవలయునని నాకు బుద్ధిపుట్టెను. నెడ్డుపై నీమధ్యకలిగిన
కోపతాపాదులన్నియు నెచటికేగినవో తెలియదు. పూర్వపు ప్రేమాభి
మానాదు లొక్కుమట్టిగ నన్నా వేసింపసాగెను. నెడ్డు సాకెంత యవ
కార మొనరించినను, ఆయనను వంచించుట పాపకరమనియు, 'అట్టి
యసాదర్శపు కార్యము నావలన జరుగనేరడనియు నేనపుడు గ్రహిం
చితిని.

ఉదయ మేడుగంటలకె లారెన్ను నాతో భోజనము చేయుటకు
రావాయననియు, భోజనమైన పిమ్మట మే ముభయులము పార్కులో
నొకగంటసేపు గుఱ్ఱపుస్వారి చేయవలయుననియు నిదివరకేర్పాటు చేసి
కొనియుంటిని. రాత్రియంతయు నిదురలేచందుకొక జాకెట్ వేకువనె
లేచి దంతధావనాదు లొనర్చుకొని 'లారెన్ను గాక' కెదురుచూచు
చుంటిని. తచాలవాడెప్పటి యలవాటు చొప్పున నుత్తరములను తెచ్చి
యిచ్చెను. వాటితో నన్నియు డబ్బీయగోరుచు పంపిన బిల్లులే
యుండును గావున వాటిని జూడకయె లారెన్నున కిచ్చివేయుచుంటిని.
నేడు జాబులు వచ్చుననికి లారెన్ను యిచ్చటనే యుండుటవల్ల 'వాటిపై
విలాసములనై న జూడకుండ నాతనికిచ్చివేసి, వంటరాని బిలిది వేడివేడి
ఫలహారములను చేసి తెచ్చుంటిని.

లారెన్ను గుఱ్ఱపుస్వారి డ్రెస్సులో 'నెంకయో' మనోహరముగ
నుండెను. వచ్చినవెంటనే ముఖము నొకమాట తిట్టించుకొని 'మరల
వచ్చుచు నాదెన నిదానించి చూడ' నారంభించెను.

"అయ్యో! అంతయు సుఖమా? ఏమి వింతలు?" యని అత
డడిగెను.

"మిత్రం కేమున్నది? నీవేమైనా చప్పవలయును." అని కొలదిగ
తీరము కయించుచుండ నెట్లంటిని. "మియిద్దలలో నొకరుగూడ

నావలి కరుగకుండుటజూచి రాత్రియెల్ల జాగరమగునేమోయని యనుకొంటిని. నిజముగ మీకేదియో, భూతముగాని, పిశాచముగాని పట్టియుండవలయును ? ”

కలతవడిన వానివలె లారెన్ను నవ్వి “ఏమి యావేళింపగలదు ? ఒంటరిగ నీతో కొంత ప్రసంగింపవలయునని యిద్దఱును గూడ నాలోచించితిమి. ఒకరు లేచి వెళ్లి నవర కింకొకరముండి ఆ తరువాత నేమైన మాట్లాడవలయునని యుద్దేశించితిమి. ఇద్దఱుకీ నట్లేయుండుట వలన కూర్చుండి కూర్చుండి విసువెత్తి యొకరియుద్దేశ్యము నింకొకరముగ్రహించుకొని, ఇక వేచియుండుట వలన కార్యము లేదనుకొని యుభయులము గలసి పోవుట ముచిదనుకొంటిమి. నిన్ను జూచి వెంటనే యతడు మెఱువరవకుడనని నే నెఱుగదుగాని, వాణిట్లుపాడుగాను సిగ్గులజ్జలను విడనాడి మొదటినుండియు నీరీతి వర్తించునని మాత్రమనుకొనలేదు ”

వంటవాడు ఫలహారములను తెచ్చువరకు నేచింకేమియు మాట్లాడలేదు. అన్నియు వడ్డించిన పిమ్మట వాటిలోనికి చక్కెర తెచ్చుటకై లారెన్ను ప్రక్కనున్న బీరువాదగ్గర కరిగి అతడు నా వెనుక నుండగా “చివరకత డేమనను?” అని యడిగితిని.

లారెన్ను లేచిచి చల్లార్చుకొనుచు “నీ విషయమై యేమియు ననలేదు. నీరూపురేఖలను గురించి యేమనునో కదల్చి చూడవలయునని విశేషముగా బ్రతుక్కించితిని. కాని కార్యము లేకపోయెను. చివరకెట్లో నీవు చాలా యందకత్తైనని మాత్రము వానిచేత నొప్పించితిని. ఏలనో కాని యామాట బల్కునపు డాదుర్మార్గుడు నాపైపు యెర్రబారి చూడసాగెను. ఇంక నీవెట్లు నీవని నిర్వహించెదవో ? ఆ పల్లెటూరిబైతు నెటులైన చేత జిక్కించుకొనవలయును. కాని నీవు వివాహితవను మాటనుమాత్రము మరువకూడదు సుమీ.!”

అంతట పట్టలేనంత కోపమువచ్చి “ఇదంతయు నీతంత్రమని నీ గూడ మరువకూడదు.” అని అంతటితో నూరకుండుటకు మనసొప్పు “ఎవరినో పరాయివాని నిచటికిదెచ్చి ఆయనకు నేను వితంతువు న చెప్పి నమ్మించి ఆయన నన్ను మోహించునట్లు హెచ్చరించి నీ యి స్థితార్థముల నేవియో బడయుటకై యతని నాచేతగూడ మోహిం జేయుటకింత పన్నాగము పన్నుచున్నావు. నిజమంతేగద ! ఆ సంగతిః నీవు గూడ మరువకము” అని తీవ్రముగ బలికితిని.

“అసగా ? నీమాట నాకర్థముకాలేదు.” “ఎట్లర్థము కాగలదు ; మాటలొకపథముగను, మనస్సింకొక విధముగ నున్నపుడు ? అర్థము విప్పి చెప్పినను వినుము. నీకనుకూలముగ లేనపుడు వివాహితివునుమా యచి హెచ్చరించుచుండుటయు యీనాటకమంతయు పూర్తియైన పిమ్మట నీయుద్దేశము ప్రకాగము అప్పడన్నియు ననుకూలముగనుండు నప్పుడు నేనింకొక వివాహ మొనరించుకొనుట మందిదని చెప్పుటయు, అప్పుడు మొదటి వివాహము సంగతి మరువవచ్చునని సూచించు టయు, నీకుచితముగ తోచునెడల గ్రాంటుగారిపట్ల నా కార్యము లేల యనుచితము లగును ? నీకుచితములుగ నున్న వతనికిగూడ నుచితములే. అట్టిస్థితిలో ప్రత్యేకముగ నే నేసంగతిని జ్ఞాపకముంచుకొని నవనరము లేదు” అని పలికితిని.

ఆ మాటల కతడు తోకత్రొక్కిన త్రాచువలె లేచి తటాలున నా కుడిచేతి మడిమ పట్టుకొని గట్టిగ తనవైపునకు లాగెను. “అందువలన చెయ్యి నొచ్చి నేను పెద్దకేక వైచితిని. అంత నతడు నోరు నొక్కి “యీమారు గూడ మొదటి చూపుటోనే ప్రణయస్నేహ ముద్ధ విందిన ట్లున్నదే ! నీ వాగ్రాంటుగాడిని నిజముగ మోహించితివా యిది ? మొదట మన మిన్ని యేర్పాటుల నాలోచించుకొనునపుడు నీ వతని మోహింపవలయునని యనుకొనలేదే !” అనెను.

బలవంతముగ చేయి నూడబెరికికొని “ప్రణయస్నేహమో, గ్రీణయస్నేహమో నాకు తెలియదు. నేను నా భర్త నింకను ప్రేమించుచునే యున్నాను. ఇదివరలోకంటె నిప్పుడు ప్రేమ మరింత యధికముగ నున్నది కాని తగ్గలేదు. నే నెప్పుడు నతని మోసగింపజాలను” అని యంటిని.

ఆమాటల గూఢార్థమును గ్రహింపలేక నా మూఢుడు “నీ వెంత వేగ మామోహమును విడచిన నంత మంచిది. ఈసరికి నీ మనోహరు డగు నెడ్లు నిన్ను పూర్తిగా మరిచి యుండును. పోలీసువారినింకను నతని పట్టుకొనకుండుట చిత్రముగ నున్నది. ఈ చరమదశలో వాడు నీచ వృత్తిని విడిచి వేరొక విధముగ జీవింప నెంచినను పోలీసువారు వానిని విడిచిపెట్టరు.” అని నా ప్రేమపాశముల నడలింప జూచెను.

ఆ మాటల నాడుచుండగా లారెన్సుపై నాకు కలిగినంత అసహ్య మెవరికి నెప్పుడు నెవరిమీదను కలుగజాలదని చెప్పవచ్చును. ఓరి పశువా! తన మాట నా హృదయకుహరమును ప్రక్కలు చేయునని యెరిగి యా దుర్మార్గు డట్లు ప్రేలుచుండెను. తొలిరాత్రియే నా ప్రాణ నాథుని గన్నులార గాంచి నాయం దెప్పటివలె నవరిమితానురాగము గలిగి యుండుటను బాగుగా గుర్తించి యుండుటవలన నాడిమాటలను వినియు నా గుండెయలు నిలచినవి. నేను నా పెనిమిటిపై నవనమ్మక మొందినది వేరు. అతనికి నాయం దనవసరముగ ననుమానము గలిగిన నది యొకసంగతి. కాని మా యనోభ్యస్య ప్రేమయం దెట్టి మాలిన్యమును లేదు. అతని ప్రవర్తనము బాగులేదని యతనిపై గౌరవము తగ్గిన తగ్గుగాక! ఆ యనిర్వచనీయ పవిత్రప్రేమ కెట్టి లోపమును గలుగలేదు. అందువలన లారెన్సు మాటలు నాకు విషతుల్యములుగ నున్నను నా కేండు కొంత యని యూరకొంటిని.

నోటి కసిదీర నెడ్లును దూఱిన పెనుక నతడు నావంక బోచి “ఇంక

మన. మీ దిన మేమి చేయవలసి యున్న ” దని యడిగెను.

“మీ గ్రాంటుగారి విషయమున ననియో నీ యుద్దేశము ?”

“కాదు కాదు. మేముభయము గలసి స్పెండైశీహాపేలులో విందారగించెదము. తేనీరు పుచ్చుకొనుటకు మాత్ర మిదటికి తేవలయు నని తలంచితిని. నీ వేమి చేయ నుద్దేశించితివి?”

“పార్కులో గుఱ్ఱపుస్వారి చేసి వచ్చిన పిమ్మట యిం కేమి చేయుటకు నిశ్చయించుకొనలేదు. ఎప్పటి యవసరము నప్పుడు జూచుకొని దానికి తగినట్లు చేయవలయునని యుద్దేశము.”

“సరియే మంచిది. ఫిన్లే సతీతో గలసి ఒంటిగంటన్నరకు స్పెండైశీ హాపేలునకు రమ్మ. మా బల్లయొద్ద నే మీ కింకొక బల్ల వేయించెదను. మేమచట నుండగా మీరు తలవని తలంపుగా వచ్చుటను జూచి యాగ్రాంటుగాడు విస్మయ మొందగలడు” అనెను.

స్పెండైశీహాపేలును జూచుట కిదియొక నదుపాయముగ నుండు నని యెంచి “మంచిది యట్లే గానిమ్ము.”

అని యంటిని.

“ఆ నల్లపట్టుగొనుచు, ఆ యెఱ్ఱనికుళాయిని ధరించి మరియొరమ్ము!” అని అతడాజ్ఞాపించెను. అతడాక నిమిషమైన నాపాత్రధారణమునే మరక పటము నెదుటపెట్టుకొని నల్ల మేమియో యూహించుచుండును.

“అందువలన గ్రాంటుగారికి మోహతిరేక ముద్రకొంచునెడల——” అని కొంతతనముగ బలుకుచు నేను లారెన్నవైపు జూచితిని.

లారెన్న నా వైపు జూచి వికృతముగ నవ్వెను. అంతట నేను “ఇది గో లారెన్న! నే నిప్పుడే చెప్పుచున్నాను. నీ నాటకము యెడిపోవు. నెడల నీవే దానిని చెడగొట్టినవాడవగుదువు. తరువాత నన్ను నిందించుటకు మాత్రము వీలులేదు.” అంటిని.

అప్పుడు నొందుచు నా మాటలకు లారెన్నెట్లు మరలనన్ని,

“భయములేదు లెమ్మ. నేను సంగతినందర్భమున నన్నింటిని కనిపెట్టుచుందును. అతడు కొంచెము తొందరపడుచున్నట్లున్నాడు. అయినను ఆతుంటరినిచూతము విడిచిపెట్టకుము. వానినెట్లులైన జీతాకుపెట్టి మది కలచివేయవలయును. నిజముగ వాడు నిన్నరాత్రి నన్నచటజూచి యోర్వలేకుండెను.

—ఓహో! ఇదియేమి? బిల్లులపై బిల్లులు వర్షాపాతమువలె నచ్చుచున్నవి. ఓరి భగవతుడా? వీటికెప్పటికి సంతములేదా యేమి?” అని వినుగుకొనసాగెను.

డబ్బువిషయమున కండ్లుతెరిచి వినవిగొనుట కతని కిదియె యారంభము. ఇదివర కీ దుర్మార్గుడితెలులధన మపహరింప ప్రయత్నించుచుండుటయే గాని తన ధనమెంత వ్యయమగుచున్నదో చూచుకొనలేదు. నేటియుదయ మతని కేచిచూచినను ఆశాభంగముగ నుండెను. అందువలన సతడన్నిటికిని వినుగుకొనుచుండెను.

నే సతనివైపు త్రోసివైచిన కవరుల నొక్కటొక్కటిగా దీసి అనాలోచితముగ చింపిచూచి యావల పడవైచుచుండెను. కొన్నిటిపట్లు పడవైచినపిమ్మట నింకొక కవరునుతీసి దానిపై విలాసముచూచి మూతి బిగించుకొని దానిని బాగ్రత్తగా కత్తితో చించుచు నావైపుచూచెను. ఆచూపులో నేదియో వింతకనిపెట్టి “నేనాకవరుపై నున్న విలాసమును చదివితని. అతడు” లోపలియుత్తరమును బైటికితీసి కవరు బల్లపై నుంచెను. ఆ చిరునామా నెడ్డు స్వతదస్తూరీలో నాకు వ్రాసి యుండెను. ఆయుత్తరము సతడు నా కుద్దేశించి వ్రాసియుండవలెను.

అంతట చేయుజూచి, “దాని నెటులెమ్మ. అది నాది. నివ్రచదువరాదు.” అని యంటిని.

“ఈమనిషివిషయములో నాకీ ప్రపంచమందేమి చేయుటకైన సర్వాధికారము గాదు.” అనుచు సతడు లోపలియుత్తరము చదువ

సాగెను.

“నాయుత్తరమును నేను చదువవలెనుగాని నీవు చదువరాదు.”

నేను చదివినవెనుక నీవు చదువవచ్చును. మొదట నీవే చదువు నెడల నేను చూడకుండ చింపివేయునువేమో ! నీ కనుకూలముగ తోచునెడల నీవు దానిని పూర్తిగ చింపివేయుదువు. అప్పుడు నేనేమి చేయగలను ? నిన్ను నే నెఱుగనా ?”

“కాని అది నా స్వంతముత్తరము. పివ్యాపారముతో సంబంధించి నదికాదు.” అనుచు కన్నులగమ్మిన యశృబిందువులు చెక్కిళ్ళమీద మండి క్రిందికి జారుచుండ నా యనమ్మతిని దెలిపితిని.

“అయిననేమి ? నేను చదువవలయుననియే గదా దానిని గూడ నా లేఖలయందుంచితిని.”

“నేను చూడలేదు. అన్నియు బిల్లులే యనుకొంటిని.

అతడు తిరస్కారముగ “ఇదిగూడ నొక రశీదువలెనున్నది. ఇన్ని బిల్లుల ననుదినము చెల్లించుచున్నందుల కీమాత్రము ప్రతిఫలమైన నుండవలయును.”

ఆయనతో గలిమిబడి యుత్తరము తీసికొందునిన నతడు పెద్ద వాడు. నాకంటె లావుగ నుండుటయేగాక యెక్కువ బలముగూడ గలవాడు. అందువలన చేయునదిలేక నాభగ్త నాకుద్దేశించి వ్రాసిన లేఖ నాయెదుటనే పరపురుషుడు చదువుచుండగ మనసంతయు చుఱచూడి పట్టు బాధించుచున్నను చేయునదిలేక జూచుచు నివ్వెరపాటున గూర్చుంటిని. లారెన్ను ముఖమునందలి మార్పులనుబట్టి లేఖలోని యంశముల నూహించ నెంచితినిగాని శరీరావయవములన్నియు గంపించుచు నమితమగు సిగ్గుతో తలఁచుకొనుటవలన నావని సాధ్యముకాలేదు.

నెట్లు తనయధార్థస్థితి నాలేఖలో నెక్కడ తెలియబరుచునోయని వాదనయు, దానియందతడేమి వ్రాసియుండును ? ఏమి వ్రాయునన

నేమి? భర్త తన ప్రియురాలికిని వ్రాయకుండును? మాపూర్వ సంసారమునుగూర్చి యేమి వ్రాయకున్నను వ్రాతనోరణినిబట్టి భర్త భార్యకు వ్రాయు లేఖయని స్పష్టముగ దెలిసిపోవునని నాయుద్దేశ్యము. ఎంతయో లజ్జతోడను, భయముతోడను, హృదయమునందొక వేడి కొఱవి నడచునంతటి యపమతాపేదనతోడను ఆలేఖవైపు చూచుచుంటిని. సామూహ్యముగ చంతచిన్న లేఖను జనువుటకగు కాలముకంటె నెక్కువకాలము జనువుటనుబట్టి యతడు దానిని పెండుమూడు సార్లు చదివెనని యనుకొంటిని.

ప్రాణము విసువెత్తునంతవరకు చదివి చివర కత డపారమగు ననూయతో నాలేఖ న్నాపైకి వినరివైచెను.

“నిన్నొకసారి మాత్రమే చూచిన మగకుంక మంచిసాగసైన యుత్తరము వ్రాసినాడు! స్త్రీలతో మాట్లాడుట కతనికి బిడియ మెక్కువయని లోగడ చెప్పియుంటినికాబోలును. పొరపాటు. ఇప్పుడా మాట దిద్దుకొనియెదను. ఎవరు వ్రాసిరో గుర్తించుటకైన వీలులేకుండ వ్రాసినాడు మొద్దు. వాడిదస్తూరి నెఱిగిన నేచిచలునుండుట నీకు మేలైనది లేకున్న నెవరు వ్రాసిరో తెలియక చికాకుపడియుందువు.”

ఆరోకశృపాట, నాచెవిని బడియెవో లేదో నేను చెప్పలేను. ఆయుత్తరము వెన్నగిన్నెలో పడుచుండుటనుగాంచి వెంటనేతీసి శుభ్రముగ తుడిచి, నాయొకరై కన్నులకు మాత్ర ముద్దేశించి వ్రాసిన జాబు నితరులు జూచినందుల కెంతేనియు ఖిన్నురాలనగుచు, ఆపాదమస్తక మావేసించిన యాగ్రహముతో ముఖ మెర్రబారుచుండ దాని నిట్లు చదివికొంటిని :—

“ప్రాణేశ్వరీ!”

నేటిరాత్రి నిన్నచట బలవంతముగ విడిచి రావలసి వచ్చినందులకు నాహృదయమెంత బాధపడెనో నీవెఱుగజాలవు. సాధ్యమైనంత త్వరగ

మీయన్నగారి తప్పించుకొని యిచ్చటికి పరుగెత్తుకొని వచ్చితిని. నీకీ యుత్తరము వ్రాయుటకును, నిన్ను గూర్చియే యీరాత్రి యంతయు పలవరించుటకును, పరుగెత్తుకొని వచ్చితిని. ఇచ్చట మనస్థితిని జూచి తలయంతయు నిప్పులలో పెట్టికట్లుడికిపోవుచున్నది. నాకలలో తరుచుగ గన్పించుచుండిన నాహృదయ ప్రేయసినలె గాక నేటిరాత్రి నీవత్యంత సౌందర్యవతివిగ దగ్గరకు రాజాలనంత రాజగీవితో గన్పించితివి. అయిననీమి నాకిదివర కతిప్రియ మొనఁబూర్చుచుండిన నాముద్దుల ప్రేయసివేగాని వేరొకరైవు గావని నీకండ్లయందగుసించిన నిర్మల ప్రేమా స్వరూపమునుబట్టి గ్రహించితిని.

“ఇప్పుడు నీకేమి వ్రాయవలయునో, ఏమిచేయవలయునో, నాకు తోచకున్నది. కాని ఏమియో యొకటి వ్రాయవలసి యున్నదని మనము బోధించుచున్నది. ఏమివ్రాయుమను? నాబాహ్యభ్యంతర ప్రాణమువగు నిన్ను విడచిపెట్టి నేరొక దినమైనను జీవించజాల ననుట కంటె వేరేమి వ్రాయగలను? నాకర్చునమున నొంటరిగ కొంత కాలము జీవించవలసి వచ్చెను. నిన్నారీతిని విడచినందులకు నన్నుజూచి యేమగించుకొనియెద ననుకొంటిని. కాని మనశరీరములు దూరముగ నుండవలసివచ్చినను నా ప్రియకాంత యెల్లప్పుడు నా చెంతనే—అనగా నా హృదయముననే నివసించుచుండెనని నీవు గుర్తింపజాలవు. అట్లు నవరతము నా మనోదేవతవై నా కన్నులకు గట్టినట్లు అగుపడుచుండిన ఆ రూపమునకును, నిన్న గాత్రీ నేగాంచిన రూపమునకు నెంతయో భేద ముండుటవలన నాకుగూడ చాల అసహ్యము కలిగినది. ఉన్నమాట చెప్పకేమి! కాని అది నా తప్పుకాదు. చూచినవెంటనే సంగతినంక ర్థములన్నిటి నొక్క మారుగ నెట్లుహింపగలను? కాని—నరియె ముందది. ఆ గొడవలన్నియు విడుదల? వాటి నెంతమాత్రము సరకు గావకుము. లోర్నా! నా ప్రాణధనమా!! నా సౌందర్యరాశీ!

నా ముద్దులభావనీ!! నీ కేసులున్నవన్నీ నీను సుఖపెట్టకలకపోయినను ఉత్తమస్త్రీలవేక్షించెడి మహాపవిత్రమగు నిర్మలప్రేమ సమీపకే నీ పాద సరసీజముల కగ్నించితిని. దురదృష్టవశమున నామాన్యస్త్రీలోక మవేక్షించెను భాగ్యభాగ్యముల నొసగలేకుంటిని. వాటినిగూడ నీకు కావలయు నంశకంటె ఉభయముగ నీ తల్లిదండ్రుల యైశ్వర్యమునకు మించి పోవుచుంటు, నీ కనతికాలముననే సగుకూర్చగలను. సన్నుమన్నించి, యోషికపడింది, నామాటల విశ్వసించి, మరికొంచెము కాలమెట్లనో గడిపికొనుము.”

“ఆ గ్రాంటు గారు విజముగ తప్పుత్రాగి మైచురచి వ్రాసియుండవలెను. ఆ తలకాయ యీ యుదయ మెట్లుండునో చూచిన బాగుండును. ఏదయో దేశాంశరవాసి, నిన్నొక్కసారిమాత్రమే పరపురుషుడు, చూచినతక్షణమే పెండ్లి చేసికొననోరుచున్నాడు! చూచితివా? ఆ యుత్తరము సీగర్డ్ మెసదా? ఇంతిస్వల్పకాలములో నిట్టియుత్తరమెంత యనాగరికపు ఆడమనిషియైన వ్రాయునా? వెంటనే పెండ్లిచేసికొనవలయునని నిన్నెంత ముఖస్తుతి చేయుచున్నాడో కనిపెట్టితివా?”

“ఓరిపశువా! లారెన్నా!! నీ వింత బుద్ధివిహీనుడవని నే నెన్నడెంచలేదునుమా” యని మనసునం దనుకొంటిని. మనస్సంచలనము నాపికినలేక ఆ భావములన్నిటి నెదుటపటముగట్టినట్లు చిత్రించి వ్రాసిన యాప్రేమలేఖను జూచిన ప్రతివారును దానిని పూర్తిగ గ్రహింపగల్గుదురు. నా యభాగ్యదశవలన నా కన్నులకు మాత్రమే యుద్దేశించి వ్రాసిన యీ పవిత్రలేఖ నితరుల కంటబడియెచు గదాయని నాకు పట్టలేనంత దుఃఖము వచ్చెను. ఆ మాట తలచుకొనినపుడెల్ల హృదయ ఫలకము ప్రక్కలగుచుండెను. నా పవిత్రములో నాచేత జిక్కగల అత్యంతాతిపవిత్రమగు వస్తు విట్లు పాపహస్త సంస్పర్శనా సకలతమై యపవిత్రత నొందినది గదాయని విచారింపనాగితిని.

ఇట్లు తలచుకొనునప్పటికి నా కన్నులనుండి అస్రయత్నముగ సశ్రువులు వర్షింప నారంభించెను. లారెన్ను వాటిని జూడకుండుటకై రెండు చేతులతో ముఖము గప్పకొంటిని.

తా నూహింపనేరని నా విపరీతచర్య లారెన్నున కత్యంతాశ్చర్యము గలిగించెను. అతడు గూడ నేదియో నాలోచించుచున్నట్లుండెను. కొంపటిసి అనలు రహస్యమును గ్రహింపలేదు గద!

నే నట్లునుకొనుచుండగా నె చంద్రహాసముకంటె పదునైన కంఠస్వరముతో సతడు నా చేయి పట్టుకొని “సివిపుడేల యెప్పుచున్నావో చెప్పదవా లేదా?” అని గద్దించి యడిగెను.

“ఇటువంటి పవిత్రప్రేమలేఖను చూచి మీ వెక్కిరింతలు? ఇంత క్రూరకర్మ మింకొకటి యుండునా యని ఏప్పుచున్నాను.”

“అయ్యో! ఎంత కోమలహృదయము! అట్లయిన నీ జాబు వ్రాయునపుడా గ్రాంటుగాడు తప్పత్రాగి కై పెక్కి యుండలేదనియె నీ యుద్దేశ్యమా!”

“అవును.”

“అట్లయిన సంతగర్వపోతు మరియొక డుండడుమాటయె! నీ సతని గూర్చి చెప్పవలసిన దంతయె. నీ వేమి ప్రత్యుత్తరము వ్రాసెదవు? నీ ప్రేమలేఖ యెట్లుండవలయునో చెప్పనా?”

కండ్లనీరు తుడుచుచుకొనుచు “అక్కరలేదు. నీవంత శ్రమపడనక్కరలేదు. నేనంత పసిపిల్లనుగాను. నా యుత్తరముల నే వ్రాసికొనగలను.” అని చెప్పితిని.

“అమాట నిజమె. కాని నీవేమి వ్రాసెదవో తెలిసికొనవలయునని యట్లుంటిని.”

“అది నా స్వంత వ్యవహారము. నాటకమునకు దానికి నెట్టి సంబంధము లేదు.”

“ఓహో! ఆలాగునా? అది యెప్పటినుండి? ఆ సంగతి నైన నడుగ వచ్చునా?”

“ఈ విషయమై ఇప్పుడేమనుటకు వీలులేదు. నాకు మనసేమియు బాగులేదు. సత్పురుషుడు వ్రాయు యుత్తరమం దెట్టి కిపటమునుండ జాలదు. ఆ సంగతి యాలేఖలో స్పష్టముగ గన్పించుచున్నది. ఆనిష్కపట నిర్మల స్వభావము నీరీతి నెకనక్కెము లాడుటకు నేనోర్వజాలను. అట్టినిర్మలస్వభావము ప్రపంచమం దెచ్చటనో గాని కన్పించదు.”

లారెన్ను ఏదియో బదులు పలికి చేతిగడియారము చూచుకొని “గుఱ్ఱపుస్వారిచేయు నుద్దేశమున్న యెడల వేళయైనది. నీవు సిద్ధముగ నుంటివా?” అని యడిగెను.

“అంతయు సిద్ధమే. కోటు వేసికొనుట మాత్రమే తరువాయి. కారును పదిగంటలకు తెమ్మని చెప్పితిని. వచ్చినవెంటనే మనము బయలుదేరవచ్చును.”

ఇంతస్పష్టముగనున్న యీ యుత్తరమందలి భావములను లారెన్ను కొంచెమైనను గ్రహింపలేకుండుట నా కాశ్చర్యముగ నుండెను. గ్రహింపలేకపోయినను గూడ నతడు యుత్తరమును జూచుట నా కతి ఘోరముగ గన్పించెను. ఆ సమయమున నింతకంటెను ఘోరతరావస్థ రానున్నదని నీ నెఱుగనైతిని.

* * * * *

మేముభయలము మోటారునెక్కి ఆల్బర్టుగేటున కరిగితిమి. అచట మా గుఱ్ఱములు మా కొఱకు వేచియుండెను. గుఱ్ఱపుస్వారి చేయుట వలన నా యలజడియు, భయమును కొంతవరకు తగ్గెను. నాటియుదయము సూర్యుడు ప్రకాశముగనుండి డెందమున కుల్లస మొనగూర్చుచుండెను.

మరల గుఱ్ఱముల నెక్కుట చాలరోజులకు తటస్థించెను. గుఱ్ఱపుస్వారి

యనిన నాకు కడుప్రీతి. నా చిన్నవాటనుండి నే ననుభవించుచుండిన వైభవములన్నిటిలో గతసంవత్సరమునుండి ఇది యొక్కటయే నాకు గొప్పలోపముగదోచెను. ఇప్పుడు స్వారీచేయుటలో నేనియో వెల్లిగ చున్నట్లుండెను. మానాన్నగారి కశ్యాగోహణమం దుత్సాహముక్కున. నేనును లారెన్నును మా తండ్రిగారితో నెన్నియో మారు లతినంతోప ముగ గుట్టములను పరుగులెత్తించుకొని స్వారీచేయుచుంటిను. మొట్ట మొదట నేను స్వారీ చేయనారంభించినది నా యారనమేట. అప్పుడు నా గుట్టము చిన్నపిల్ల.

నేపట్లు పరధ్యాన్నముగా నాలోచించుచుండగా లారెన్ను నానమీ పమునకు వచ్చి మెల్లగా, “అవిగో మీ ముసలినాన్నగారు వచ్చుచున్నారు. చూడుము. మరల “తంచె”వలె నెట్లున్నాడో? అదియె యాతఃయొద్దనున్న గొప్పలోపము. ఆ ప్రక్కనున్నదియె క్రొత్తినంట కత్తె. ఆమెనంగతినే నీతో చెప్పుచుంటిని. ఎంతయిష్టురాలైనను తన నొకరుగదా!

ఆమెతో గలసి యీ రీతిని తిరుగాడుట యవమానకరముగాదా?”

అయన మా తండ్రిగారే. ఆ ప్రక్కను ప్రాప్తునతి కూర్చుండెను. పూర్వకాలపు మనుష్యులవలె నలంకరించుకొని యామె చూచుటకు కొంచెము భీకరముగ గన్పించుచుండెను.

౧౨

మే మొకరి కొకరము యెదురుపడినపుడు మా నాన్నగారు నన్నుజూచి రిచ్చబోయిరి. పిమ్మట కోపముతో ముఖము నావలకు త్రిప్పివేసిరి. లారెన్ను ప్రాప్తునతినిజూచి గౌరవసూచకముగ టోపీ ధ్యాత్తి తలవంచెను. ఆమెగూడ నటులనే జేసి ప్రతివందనమాచరించెను. నాన్నగారు కూడ టోపీని త్రిప్పి ఇదంతయు నొకనిమిషములో గడచిపోయెను. అవ

రిమితానందమున చిన్ననాటనుండియు నా హృదయతలమున సత్సంత
వినయభయభక్తులతో బూజించుచుండిన ఆ మూర్తి సంతమును జూచు
చు ఆశ్చర్యమగ్న మానసనై నన్ను నే నేమరియు.టి'. అది యెట్లైన
నతడు మరల సుఖముగ నున్నందుల కపరిమితానంద భరితనైతిని.
పూర్వమువలె నాతని శరీరసంత లావుగనేగండెను. మనషి కొంచెము
దుర్బలముగ నున్నట్లుండెను.

“మీ నాన్నగారి నా తుచ్చురాలు వివాహమాడ బ్రయత్నించు
చున్నది. నీ నెరుగుదువా? అట్లేడ్చినను కొంత బాగుండును. ఇప్పుడీ
యభయాలను గూర్చి లోక మేమనుకొనచున్నదో నీకు తెలియదు
కాబోలును!”

నా తల్లికి ప్రత్యామ్నాయముగ మరియొకరి వీరీతిగ నాన్నా
గేర్పరచుకొని నందులకు నాకపరిమితమగు దుఃఖము కలిగెను. ఘాస్త
నతి యెట్టిదియో నే నెఱుగను. ఆమెయందు నా కెట్టి ద్వేషము లేదు;
ఎట్టి యభిప్రాయ ముండుటకైన మే మొకరి నొకర మెక్కువగ కలిసి
కొనిన దే? నూ యింటి కామెను యజమానురాలుగ నాన్నగారు
నియమించిరని మాత్ర మెరుగుదును. అందువలన నామె నా కన్ని విధ
ముల గౌరవింపఁగినదని నా యుద్దేశము. నే నెప్పు డామె నెఱుఁగనే
జూచుచుంటిని.

“అమ్మా! ఆ ముసలిదియూ? కొండత్రాచువంటిది. అది యే విధ
ముగానైన నా ముసలివానిని జంపివేయును. మరణసమయమున తనసర్వ
స్వము నతడామె కిచ్చి వేయుటకు సందేహములేదు.” అని యాతడు
కోపముతో బలికెను.

“ఎవరి కేమియిచ్చినను, మానినను నాకువచ్చునది మాత్రమొక్క
చిల్లిగవ్వయేగద! ఆ సంగతి నతడిదివరకె చెప్పెను. నీ కట్టి యపసమృత
మున్నయెడల నీవేల నతని కాసంగతి చెప్పరాదు?”

లారెన్ను బిగ్గరగనవ్వి “ కీనిట్టివిషయములం దతనితో మాట్లాడుట నీ వెప్పుడైన జూచితివా? ” అని యడిగెను.

ఈ సంగతులన్నియు నా కాశ్చర్యము గలిగించుచుండగా నేమేమి యో యాలోచించుకొనుచుంటిని. చివరకు లారెన్ను నా బనదగ్గరకు వచ్చి నన్ను విడచిపోయెను. ఆ పోవునపుడు మార్ని యాతో గలసి నేను స్వేచ్ఛిండ్లైశీహాగేటున కామధ్యానము తప్పకుండ రాననియుననియు, అచట గ్రాంటుగారును, దాసును విందుల నారగించుచుండగా నాకస్సి కముగవచ్చినట్లు నటంపవలయుననియు హెచ్చరించి మరియు బోయెను.

నే నడులకు సమ్మతించితిని. అట్లు చేసినయెడల నెడ్డు వింతచర్య కొంతవరకైన బోధపడునేమో యని లోనతలంచితిని. అతని ప్రేమలీఖ లారెన్ను నుమ్మారు చదివి యర్థముచేసికొన జూకుండిన యా లీఖ— నా యందు సూతసపులకాంకురముల నుదయింపజేసి హృదయమంతటిని గదపివై చెను. ఆ సమయమందే యే యాలోచనలు నాశలు నుద్భవించి నవో ఆ పరమేశ్వరున కెరుక. నాటినన్నిటి నిచట వ్రాయుట కోపక గాని జ్ఞాపకముగాని చాలదు.

దుస్తులను మార్పుకొనుటకై గదిలోని కరిగితిని. కొత్త బట్టలు సొంకను ధరింపకుండగనె పనిమనిషి గ్రాంటుగారు వచ్చిరనిచెప్పెను. నెంటుటనే వ్రాయింగుహాలులో నతని సుఖాసీను జేయ నియమించితిని.

అటువంటిసమయ మెప్పుడు వచ్చునా యని నిన్నటిభాత్రినుండియు తొందర పడిపోవుచుంటిని. ఇప్పుడట్టి సమయము చిక్కగా నెడ్డునెట్లు చూడగలనని విరికితనము బుట్టెను. మా యుభయుల నడవడికల సమర్థించుకొనుటకు మేమొకరికొకరము సమాధానము లిచ్చుకొనవలయును. పోతినీత ప్రసన్నము నే నెట్లు సమర్థించుకొననగును ?

నే నమోనరికి నెడ్డు కచేతిగదిలో నిటు నటు పచారు చేయ చుండెను. అప్పుడు నే నాశ్చర్య విరికితనముననే కంపించుచున్నట్లు నాకు కన్పించెను.

చెను. రాత్రియంతయు నిదురపట్టకుండున దృఢజీకిని ముఖములు వెల వెల బొజ్జియుండెను. గదిలో నడుచునంతనే యతడు తటాలున నా వైపులిరిగెను. ఒకరినొకరము పలుకరించుకొనుట కెట్టివిషయము స్ఫురించక నొకనిముష మట్లనే కొయ్యబొమ్మలవలె చలనరహితులమై నిలచుంటిమి.

“లోర్నా! దీనియర్థమేమియో నాకు స్పష్టముగ తెలియవలయును. నాకిది యంతయు వినరముగ బోధపడవలయును.” అని యతడు తొందర తొందరగ పలికెను.

“నాకు గూడ మీ వింతచర్య నంతటిని వెంటనే తెలుపవలయును. మీ రెందుకు “గ్రాంటు” అని మారుపేరు పెట్టుకొని తిరుగుచున్నారో? అందునుగూర్చి యీ తెలివితక్కువ పటాటోప మంతయు నేల జరుగుచున్నదో? ఈ యార్భాట మెంతవరకు నిజమో? ఎంతవరకు కల్పితమో నాకు వెంటనే తెలియవలెను. చెప్పిన నమ్మెదవోలేదో నేనీ నంగతులన్నిటిని తలచుకొనునపుడు గుండెలు విచ్చిపోవుచున్నవి.”

“నీ కట్టి విచార మున్నట్లే కన్పించదు. నిన్నరాత్రి నే నిచటికి వచ్చెదనని నీవనుకొన లేదు. ఎవరో కొత్తవాగు వచ్చెన రనుకొంటివి. అటులనే నీవిచట ను భుజిని నేనూహించలేదు. ఇటువంటి యనుమానాస్పద పరిస్థితులందు నీవు ప్రవేశింతువని నేనెన్నడు నూహింపలేదు. ఈ యసందర్భ కార్యము లొనరించుచున్నందులకు నీ మనసునం దావంత విచారమైన నున్నట్లు నాకు గోచరింపలేదు. నిన్నరాత్రి సంభాషణ యం దట్టి యభిప్రాయము సూచించు మాటగాని, సౌంజ్ఞగాని యొక్కటియు గన్పించలేదు.”

“నెడ్డా! నావలన దోషము లెన్నుటయెగాని నేనేమి చేయగలనో నీవే చెప్పము. లారెన్సు మా పెదతండ్రి కుమారుడు. నా కష్టకాలమున నాయొద్దకే తెంచి తనంతట తానే—” అని లారెన్సువకును నాకును

జరిగిన సంభాషణ సంతటిని నాశనమై స్వయముగ చెప్పటం కష్టముగ నుండి యూరకుంటిని.

“శసంతట తాను-ఏమిచేసెద ననెను?” “ఏమిచేసెదననుట కేమి న్నది? అన్నవస్త్రములకు కరవుగా నున్నప్పుడు నాటి నిచ్చెద ననెను. అట్టి విశత పరిస్థితులలో నే నెట్లు కాదన గలుగు?”

లారెన్న నాకొక గూర్చిన పట్టవముగాయ నుంటి నొకనూగు జూచి యతడపరిమితాసూయ మూచులలో వ్యవహరించుచుండెను.

ఇంతలో నేను తెలివి తెచ్చుకొని “నెట్లు నేను నిజముగ మనఃపూర్తిగ ప్రమాణముచేసి నురియు చెప్పెదను. నీ వెట్టి యనుసంపాద మొందుటకుగాని అటులాలోచించ సాహసించుటకుగాని—”

“నీవు చెప్పనది నిజమే. నేను కాదనను. నే నెట్టి యనుమానము నొందుటకు సాహసించరాదు. కాని నీవు విశంతయు, నీవు లారె న్నుతో పునర్నివాహ మొనరించుకొనుటకు, నూటలది జరిగిన వనియు నతడు నాతో చెప్పెను.”

— అంతట సతడొక కుర్చీలో కూలబడి కేతుని కెంటి నడుచుచు మాఖ ము పెట్టుకొని విచారము పట్టలేక గట్టిగ మూసగ నాగంభించెను. అది చూచి అశ్చర్యముతో నాకుగూడ పట్టలేనంత దూఖము వచ్చెను.

“అయ్యో లోర్నా! ప్రపంచమంతయు—నే గోరినందతయు—నాచేత చిక్కుటకు సిద్ధముగ నుండునపుడు నాబహిఃప్రాణమవగు నిన్ను గోల్పో వవలసి వచ్చునేమో యని యడరిమిత సంతాపమా నొందితిని. కాని నీ విట్టి యిడుములలో బడియెదవని నేను తలంపలేదు. ఇన్ని దినముల నుండియు నీవు మీ నాన్నగారి యింటి కుండుంటివనుకొంటిని. నీ వెచట నుంటివో నే నెఱుగను. కాని నాకట్టి యభిప్రాయముండెను.”

“నీకెవరట్లు చెప్పిరి?”

భేదికూర్పుండి యతడు నాదేన బెదరిబెదరి చూచుచు నేను కల

గని యుండవలయును.” అని సహించినానెను.

అన్యోన్యముగాగాతీ కృత్యముల న్నామములను మానమయమున నన్నాకస్మికముగ నెత్తి చాచుట గొనిపోయినది. ఆయన ప్రవర్తన యెట్లున్నను నాకృత్యములచూచు ముచర్చిను నేనాతని కౌగలింపక నిలువలేకుంటిని.

“అయ్యో నెట్లా! నాప్రాధునమా! నీవెటులారాత్రి నాతల్లిడి యింటికి నాతో పోవర కేమియు నాలోచించక నాతనిచేజేతుల చంప యత్నించితివి. నీకేమి విచ్చిపట్టినదా, పశాచమువేలించినదా? నాతో చెప్పకండ నట్టిపిచ్చిదనుల నెకమూస న్నెరుగుచేయదొకుము.” అనుచు సతడు కూర్చుండిన సోపానమున మూసవం, మెడచుట్టుచేయించాచి, బిగ్గరగ కౌగిలించుకొంటిని. అతడాచితిని పట్టుకొని యిద్దుపెట్టుకొనియెను.

కష్టముపై సతడు “నేను సాముకొరికచటి కరిగితిని. ఎంతయో యవసరముగ సాముకావలసి యున్నదిని నీతో చెప్పలేదా?” అనెను.

“అవును. నాతో చెప్పితివి. లేదనియెవరనిరి? నేనడిగినదది గాదు. నీకు సాము కావలసివచ్చిన నట్టివనినా చేయుట?”

నే నెట్టివని చేసితిని నీయుద్దేశము? “నీసంగతియంతయు నాకు తెలిసినది. ఎరునిచెప్పు?”

తలచిన మాత్రమున యొకలంతయు నెరుపెత్తుచున్నది. దొంగ తనమే వృత్తిగా చేసికొని నీవు జీవించుచున్నావని పోలీసువారుజెప్పిరి. వారునీకు “వి తప్పుచున్నా” డని పేరుపెట్టెరి. నీకోటు జేబులలోనుండిన ఆ దొంగనాగు వస్తువులను జూచితిని. దోపిసుగువలనను, దొంగతనము వలనను నీవు జీవయాత్ర గడపుచున్నావను సంగతిని పోలీసువారు రూఢిగ గుర్తించిరి. వారు చెప్పినప్పడు నేనామాటలను పూర్తిగా నమ్మలేకుంటిని. ఇప్పుడు నీ మంతటనీ నీ యొప్పుకొనుచున్నావు.”

“ఏరుని యొప్పుకొంటిని. నీవేమి చెప్పుచున్నావు? ఇదంతయు

ఘోరముగాన్నుదే!”

“నీవుచేసినది ఘోరమైప్పుడు పోలీసువారు చెప్పునది యేల ఘోరముగానుండదు?”

“పోలీసువారు చెప్పినదే నిజమా?”

“అట్లయిన నిజమేదియో నీవు చెప్పుము?”

“అట్లగుము అంతియేగాని లోకములో నెచరో చెప్పిరిగనుక నీవు దొంగవనిన నేనెట్లంగీకరింపగలను? నిజము చెప్పెదనువినుము. ఇప్పుడన్నినంగతులును వివరించి చెప్పజాలను. మీనాన్నగారిని ముందుగా నడిగి అతడు తిరిగి రావచ్చునన్న పిమ్మట నేనాతనిచింతకిగితినిగాని యాకస్మికముగా నేను పోలేదు. తెలియునా?”

“సరయే తెలియదనుకొనుము. కాని రాత్రివేళ నాల్గుగంటలకా నాన్నగారు మిమ్ము రమ్మనినది?”

“కాదు. రాత్రి పదునొకటిన్నర గంటలకు?”

“అట్లయిన నీవంత యాలశ్యముగ నేల సరిగితివి?”

“అలస్యముగ నేమున్నది! ఇంటినుండి బయలుదేరి తిన్నగా నచటికే యరిగితిని. అప్పుడు సరిగా పదునొకటిన్నరగంట యైనది. మీనాన్నగారు స్వయముగా తలుపుతీసి నన్ను లోనికిరమ్మని చెప్పిరి. భూకపుడు చాలాకాలమువరకు సంభాషణ జరిగెను. కొన్నిగంటల కాలము గడచినపిమ్మట మీనాన్నగారేచేసిరో మరియొక రెవరైన చేసిరోగాని, పెద్ద మాయచేసిరి. ఆపిమ్మటజరిగిన దొమ్మిలో మీనాన్నగారికి తుపాకీదెబ్బ తగిలినది. ప్రాణాపాయశంకను నాకోటు సచట బలవంతముగ నుంచివేసి నేను పరుగెత్తవలసి వచ్చెను.”

ఆమాటల వనిన వెంటనే నెడ్డు పెదవులు భయంకరముగ గంపించెను. ఇది నీవిషయమై యతడెప్పుడు జెప్ప నుద్దేశింపలేదని నేననుకొంటిని. పూర్వమున నాముఖమువంక జూచుచు, “నేను తుపాకీని

కాల్చితినని యెవరు చెప్పిరి? నాదగ్గరలేని తుపాకీ యప్పుడెట్లు రాగలదు? వార్తాపత్రికలలో జదివినంతవరకు మీనాన్నగారికి వెబ్బుతగిలినదను విషయమే నాకు తెలియలేదు. తుంటరులెవరో కాల్చిరనుకొంటిని.”

౧౩

“అట్లయిన నాన్నగారి నౌకరులే యాతనికాల్చి ప్రయత్నింతురా?”

“ఏమో నాకేమి తెలియును?”

“నీవు చెప్పనదంతయు నిజమే యనుకొందము. ఆయన పిలిచిన పిమ్మట నీవచటి కరిగితి వనుకొందము. వ్యవహారము మాట్లాడబోయిన వాడవు జేబులలో దొంగతనపు పసిముట్లనెల బెట్టుకొని పోవలయును?”

“నా జేబులలో కాదుగదా నాయంటిలోనైన నట్టివస్తువులను జూచితివా? ఏమి కొత్తవాసితో మాట్లాడుచున్నట్లు నటించుచున్నావు! నీకెంత ఆశ్చర్యముగా గన్పించినను నేనుమాత్రము దొంగనుకాను. అంతకంటె దొంగతనమువలన జీవించువాడనుకాను.”

“అట్లయిన నాకీయుదంతమంతయు వివరించి నిజము తెల్పుము?... ..నామొద్ద నిజముదామటకు నేనెప్పుడైన ద్రోహమొనరించితివా? నాకు నిజము తెలియనందుననేగదా యెవరేమనినను నమ్ముకొని లేని పోని యపోవాల నొందుచున్నాను? అనుచు నే నా ప్రక్కనేకూర్చుండి నాముఖమాతని చల్లని చెక్కిలినుంచి నాయం దీమాత్రము విశ్వాస ముంచరాదా” అని పలికితిని. అతడేమియు బలుకక నూరకుడుటను జూచి, “నెడ్డా! నిన్ను నే ప్రేమించి పెండ్లి కూడితిని. అయినను నీవు నన్ను నమ్మజాలకున్నావు. స్పెండ్లై శీహాటేలులో పనిచేయుచున్నానని నాతో చెప్పుచుంటివి. రాత్రిలేదు పగలులేదు నీవెప్పుడుగూడ నచ్చట నెట్టియుద్యోగము చేయలేదు. అట్లయ్యు ప్రతిదినముగూడ వుద్యోగము మిషన్ నిశ్చయమయములందు బైటకరుగుచుంటివి. ఇదంతయు

జమేనా ?

“నిజము కావనియుంటే వాస్తవము. ఈ యొక్క సమయమున మాత్రము నేను నీరహస్యము వాచుచుంటి నట్టిను. నే ననదియు యొకానొక గూఢ చర్యను కరుగివలసి యాయుచునై సహించుంటిని. ఆ కార్యమును అనగా కొన్ని రహస్య పరిశోధనలు అతి రహస్యముగ శ్రయవలసియుండెను. అనగాతి యేమైనా మిత్రములు తెలిసిపోయినను నే నే ది ననులనుండినూ కష్టపడికష్టపడి చెమటనూడ్చి యపరి మిత్రులు ఆ వేదనతో ఒడయనెంచి ఫలితములన్నియు నితరుల కయ్యించి, అగి నిరసన ను చచ్చెడిది. నీ నీ సంగతులన్నియు సంతోషము మమలో వివరించి చెప్పాలి. కాని అది? ఒక సంగతిని మాత్రము చెప్పుము. నే నీ ద్వీపమునను సజమైన యధికారి నగుట కెట్టి సందేహము లేక. అతి సుకామ. దానియగు దేన్నియో ఎవరగు గనులను. వాని సతరులు సమర్థులకంటె గాఢముకొనుటకును వానిని శాస్త్రీయముగ త్రవ్వించి శుభ్రపరచి ఒంగారముగ నిర్మింపుటకును తగినంత ధనము లేక నాకు చాలా కష్టముగా నుండెను. మున్న మొన్నటివరకే నంగళి మీ నాన్నగారికిని నాకును తప్ప మరి యెవరి కేమియు తెలియదు. ఆనాటిరాత్రుల గూ సంగతులన్నిటి సత సికి బోధించి నీ విషయమునుండియు సతకష్టముల వాల్చుడి తయారు చేసి, పుటము సతనీతి కిచ్చితిని. నీ పురోభివృద్ధి సభిలమించియైన తగిన ఋణ సహాయము చేయాలనిపడిన నీ సతనీ : డిగితిని. నేను చెప్పిన సంగతు లన్నిటిని పూర్తిగా దెలుసుకొనన విమర్శన సతదు నేను విచ్చివాడ నని పల్కెను.

నెట్లు చెప్పితి మాటలను వినుకొనిన నాకు మతిభ్రమణము కలుగు చుండెను. తల గిదగిరి తిరిగి నానభించెను. నాయాలోచనా పతం పరలకు తెన్నును తెరిసియు లేకుండెను. అయినను దీనితో నేవరో

యతని ప్రయత్నములు విఫలమయ్యెను. తనకును తన త్రుములను
చున్నట్లు గ్రహించితిరి. కాని మొదటి యుద్ధములో కేవిధముగ
తంత్రము ననుచున్నయు గ్రహింపజేయగ

పిమ్మట నెట్లు తన బాధ్యత తంత్రము చేపట్టిన నచేసెను.
అయినతండ్రి నాపేక్షను అనుసరించి యోడ యెట్టి యుండెను.
దానిలో నుండి భాగము చుట్టిపెట్టెను. నెట్లును నముగములపై నిలు
గుచుండిరి. కావునను గూడ నోడలో నుండి ముగముల వలన నుండి
కింటికి పోవలయు నవసరమునకు నుద్దేశమున నముగములలోని ద్వీప
ములన్నిటిని గ్రహించితిరి. కావుననుసంత యువకాశ ముండెను.
అరొజులలో కొత్తగీవులను. నిపెట్టుటయు పోషించుటయు పెద్ద
వ్యాపారముగ నుండెను.

అట్లుతన గ్రహించుచుండగా నొక్కనాడు పద్దతువాను పట్టి అచిన్ని
యోడ నెన్నియోమైళ్ళ దూరము తరుమ కొనిపోయి చివరకీ ఖిన్న
ద్వీపమును జేర్చెను. అదివర కాద్వీపము పొంగున జూచుచుండలేదు.
తువాను దెబ్బచేత ఓడ యంతయు చెడిపోవుట వలన నెట్లుతండ్రి
యోడను బాగుచేసికొనుటకు నా ద్వీపమును నివసింపగలసిచెన్ను.
అద్వీపవాను లతనితో నే నాముగనుండి ఓడను బాగుచేసికొనుటకు
వలయు సహాయమునంతటిని జేయుచుండిరి. అచట నివసించు దినము
లలో నా దీవియందు బంగారు గనులున్న వనసంగతి సత్యము కనిపెట్టెను.

తాను కనిపెట్టిన రహస్యము నితరులకు తెలియకుండ నుంచవలయు
ననియు, ఆ గనులలోనుండి యెట్లయిన బంగారమును తయారు చేయ
వలయుననియు తనని కప్పజినుండియు నాతురతగ నుండెను. అది వరకు
హాయిగ విశాలనముద్ర తలములందు నొకాయాని మొనరించుచు
సంతోషముగ ప్రార్థనలు పుచ్చుచుండిన యా పురుషు డప్పటినుండి
యూ యోడ నొకచోట కట్టిపెట్టి తత్సాధిని ప్రయత్నముల విఘ్నము

డైయుండెను. తా నొంటిగ నా ద్వీపమునందుండి భార్యను కుమారుని
 లండనునగరమున కంపె యచట తన కనుకూలముగ దోచినరీతి నెట్లు
 నకు విద్య చెప్పించుచుండెను. కొడుకు విద్యాభ్యాస మొనరించు
 చుండగా మరల నాతల్లి భర్తదగ్గర కరిగెను. వారుభాగములు మరల
 కలసికొనినో లేనో నెట్లు కు తెలియదు. కాని ఆమెపోయిన కొలది
 దినములలోనే నెట్లుతండ్రి మరణించెను. తల్లి యేమైనదో యెచటి
 కరిగినదో నాటినుండి నేటివంకు గూడ నతనికేటయు తెలియదు.

తండ్రివానిన వీలుప్రకారము నెట్లు ఘోషద్వీపమున కంతటికిని
 సర్వాధికారి యయ్యెను. నెట్లునకీ సంగతి యతని చిన్నతనముననే తెలి
 సెను. తండ్రికోరిన విధముగ చదువుకొనట కతనియొద్ద కొంతధన
 ముండెను. మేమిరువురము కలసికొనుటకు పూర్వము కొంతకాలము
 క్రిందటనే నెట్లు విద్యాభ్యాసమును కట్టిపెట్టి బంగారుగనులనుండి బంగా
 రము తయారుచేయు విధమును తెలిసికొన బ్రయత్నించుచుండెను. ఆ
 ప్రయత్నములు సఫలమునచుగనుటకు జూచి తనయొద్దనున్నధనము తటి
 నందులకు వినియోగించెను. ఇంతలో కాపురముగూడ పెట్టవలసి
 వచ్చుటవలన నతని కెక్కువడబ్బు కావలసివచ్చెను. అయిన నతడెటు
 లనో మరల ఘోషద్వీపమరిగి యచట చిన్నకంపెనీ నేర్పాటుచేయ
 కలిగెను. ఇక ముందంతయు సక్రమముగ జరుగునని యతనికి దృఢ
 విశ్వాసముండెను.

నాడు పూలపర్తవిని ఘోషలోనన్ను పిలచినపుడు యీ వృత్తాంత
 మంతయు నాతో జెప్పి యావలి కరుగవలయునని యతడు ద్వేషించెనట
 ఈ విధనంతటివి నమ్మవచ్చునో, కూడదో నాకు తోచకుండెను.
 ఇట్లు ప్రవర్తనముం జేసియో నిగూఢమైన రహస్యప్రవృత్తియుండెను
 ప్రవర్తించుచుండుటకు నాకదివరకు తగిన కారణము గన్పించ
 నందున మనకేల సద్వివేచనంగమని యూహకుంటిని.

కథయే నిజమగునెడల సత్యవిధముగ ప్రవర్తించుట కాతనితృప్తియే తగిన యేర్పాటులను చేసియుండవలెను.

ఫెర్నూద్విషమును గూర్చియు, దానియందలి బంగారుగనులను గూర్చియు, ఆనంపదను గూర్చియు కావలయునంత వింతగాఘయున్నది. అది నిజమైన కావచ్చును. కల్పితమైన నయియుండవచ్చును. కాని నెడ్డును నేను ప్రేమించి వివాహమాడుటయందును, మేమొక సంవత్సరముపాటు హాయిగ దాంపత్యసుఖముల ననుభవించుటయందును నెవరి కెట్టి కల్పనగాఢయు నోచరింపదు. ఇది యంతయు మానవప్రకృతి ననుసరించియే జరిగినదిగావున నందఱు నమ్మవచ్చును.

కాని లారెన్ను నాటకములో నే సతని ప్రేరణమున కాని పనులను జేయుచున్న మాట నిజమేయయ్య నది యందరికును విపరీతముగ దోచవచ్చును. ఆచర్య మానవప్రకృతి కస్సహజము. అందువలన మాయాపరికల్పితములయిన ఆ మేడయందలి వస్తువులను జూచినను, ఆ మేడను జూచినను నాకు పట్టశేఠత యనూయ గలుగుచుండెను. ఇంక నాబట్టలను గూర్చియు, నావేషమును గూర్చియు నాకే ప్రబల ద్వేషము గలుగుచుండెను. వాక్స్వాతంత్ర్యమంతటి నొకమూల బార వైచుకొని లారెన్ను ఇష్టప్రకార మాడుమన్న నాడుకోరియు, పాడుమన్న పాడుకోరియు నై చరించుచుండుటనుగాంచి నామట్టునకు నాకే యమితమగు లజ్జకలిగెను.

ఇవి యన్నియు కలఱనియు నేనును నెడ్డును గలసి మనోహరముగ గడపిన దాంపత్యజీవితము నిజమైనదనియు తక్కినవన్నియు నొకానొక తాత్రి కలలో గన్పించిన యపోహలనియు తెల్లవారువెనుక సంతయు నెప్పటియట్లు హాయిగ నుండుననియు నాకవుడు దోచెను.

నేనీ యాలోచనల నేమిటియుండగా నెడ్డు పోఫాపైనుండి లేచి యటునిటు సంచారముచేయుచు “నే నిప్పు డిచట నాగిపోవుటకు వీలు

లేదు. లోర్నా! నీ విప్పటిపరిస్థితుల నాలోచించితివో లేదో? నాకు మాత్రము చాల విపరీతముగ దోచుచున్నది. ఇప్పటిలో నేను నెడ్డు భేజుని నలుగురియొద్ద సంగీకరించుటగాని నీవునాభార్యవని యొప్పు కొనుటగాని మంచిదికాదు. నేనెవరనకొని పోలీసువారు నన్ననుమానించుచున్నారో ఆసంగతినాకు శాగుగ తెలియును. ఏదియో విధమున నన్నిప్పటిలో బంధింపవలయునని కొంతమంది విశేషముగ ప్రయత్నించుచున్నట్లున్నది. వారికందఱ కందువలన చాలలాభముండవలయును. లేకున్న నిట్లుచేయరు. నాకిష్టమున్నయెడల పోలీసువారి యపోహలను రుజువుపరచి యొక్క క్షణములో నామీదనున్న యపవాదము లన్నిటిని పటాపంచలుగ నెగురగొట్టి నానిర్దోషిత్వమును స్థాపించుకొనగలను కాని ప్రస్తుతస్థితియందట్లు చేయుట నాకెంతమాత్రము యిష్టము లేకున్నది. ఖైదుదీర్చుపమునందున్న బంగారమున కింక పదిరెట్లెక్కువ బంగారమిచ్చినను నేనిచ్చడట్టి పనినిచేయను. నేను నీభర్తనని యెవరికి గూడ నిప్పటిలో తెలియగూడదు. అందులో లారెన్సనుకు బొత్తిగా తెలియకూడదు.

నేనామాటల కదలిపడి యతని ముఖమువంక జూచుచు నూరకుంటిని.

“లోర్నా! ప్రాణప్రియా? నన్ను నీవు నమ్మజాలవా? నేను నిన్నటి గాఢముగ ప్రేమించుచున్న మాటవాస్తవము. ఈయిడుము లన్నియు నీకొరకే పడుచున్నాను. మనముభయుల మతినంతోప కరమాగ కాలము వెళ్లబుచ్చుచుంటిమి. కాని నిన్నటి నా హృదయైశ్వర్యమునండి నాప్రేమ తప్ప పోకదాని నేదియు ప్రతిఫలముగ నీయజాలక తొలగించి క్రిందపడద్రోసిపట్లు చేసినందులకు నేను నుక్షణ మెంత బాధపడుచుంటినో నాకదియెంత గర్వభంగకరముగ నున్నదో నీకు తెలియదు. కాని, నేనానయమును నిన్ను చెట్టబట్టి యుండనియెడల మానాన్న

గాను నాకచ్చించిన యీ మామూల నెంతమాత్రము నిబ్బకొనలేకుండును.

ఈమాట లన్నియు నాపూర్వపు నెట్లు వే? నామహిమ ప్రాణమునుండి సచ్చినవే! ఆకంఠస్వగ మతనిదే! పూర్వమువలెగాక నిప్పుడు కొంచెము మెల్లగా మాట్లాడుచున్నాడు. అత్యంతాపరిమిత గాఢానురాగ మాక్రొశించినపు డతనిశరీరమును కంఠస్వరమును వణికిపోవుచుండుట నాకుకొత్తగాదు. ప్రపంచమంతట సతజ్ఞులకు మాత్రము దక్కిన చాలును తక్కిన విశ్వమంత యెంత తలక్రిందులైనను నాకెట్టివిచారము లేదనుకొనుచు నమాతముగా నతని కాగలించుకొంటిని.

మేము మాట్లాడు కొనవలసిన సంగతులన్నియో యుండుట వలన మాసంభాషణయందెంతకాల మరిగెనో మేము గుర్తింప కంటిమి. లారెన్ను యజ్ఞాను సాగముగా మార్చియాను పిలచి స్లైప్డ్డైశీ హూటేలున కాయత్తము కమ్మని చెప్పమరచితిని.

నే నేపనిని చేయకున్నను వాచీ ముట్లు మాత్రము వాటిపని నవి మానలేదు.

అవి యెంతచప్పుడు చేసెనుకొని, యెంతవేగముగ తిరుగుచుండినను నేనుగాని నెడ్డుగాని వాటిదెన నొకమార్తైనను చూడలేదు. మాశరీరము లనోన్య గాఢాలింగనానుఖి పారవశ్యమున తమ్ముతామే మరింత బిగ్గరగా కాగలించుకొను చుండెను. మా యధరము లనోన్య ప్రేమ మాధురీ మహిమాన్వితా నందామృత ఝురుల గ్రోలుచుండెను. ఇట్లు మేమిరువురము మైమరచియుండగ మానమర్యాదల గించుక యలక్ష్యము చేయక లారెన్ను తలుపులు రెండింటిని చారన తెరచి లోని కేతెంచెను.

౧౪

ఇప్పుడాయవస్థలన్నియు గడచి చాలదినములయినందున నాడట్లనోన్య న్యానురాగ సరస్వరాళింగ నామోద వివశులమై మేముభయల

ముండినపుడాపటము లారెన్ననకెట్లుండెనోయని తటచుగ దలంచుచు నవ్వుచుందునుగాని ఆసమయమున మాత్రమా యవస్థచాల భయోద్రేకకరముగ నుండెను. తన మనోరథ మీడేరుననియె లారెన్ను తలంచుచుండెను. మాకుభయల కిదివర కేర్పడిన సంబంధము నెంతమాత్ర మెఱుగక నామూఢుడు, నాభర్త నే నేను కపటప్రేమవల్లరుల బంధింప వలయునని గోరుచుండెను. నేను మాత్ర మతని వశీకృతను కాగూడ దనుచుండెను. అతనికి వశీకృతనగుట వలననేగద యతని బెండ్లిగూడి తిని. పాపము? లారెన్నున కీసంగతి యెట్లు తెలియును?

నెడ్డుకొగిలియం దుండుటనుగాంచి యశడత్యంతారుణిత లోచనుడై నిలచున్న బాటున నీరుచేయుచున్నట్లు నాదెన జాజుజాజుచూడ నారంభించెను. ఆక్రిందటి సాయంకాలము మాత్రమే యొకరినొకరము జూచి కొనినట్లు తానూహించుచున్న నూతనపురుషుని బాహువల్లరులమధ్య నిరికికొనియున్న నన్నుజూచి లారెన్ను యేచునుకొనెనో దైవమునకెరుక. నాకిపుడాసంగతి నూహించుటకు తగిన యవకాశము లేకుండెను.

ఇపుడాసంగతులను దలచుకొని నాలోనేను నవ్వుకొనగలుగు చుంటిని గాని అప్పుడు మాత్రమవి నవ్వులాటలుగ దోచలేదు. మా దాంపత్య రహస్యమును నే నతిజాగ్రత్తగా దాచి యుంచవలసియుండెను. నెడ్డు మానప్రాణముల సంరక్షించుటకంటె నాకీలోకమం దింకేమున్నది? బలవంతముగ మానాన్నగారి యింటజొచ్చి యతనికి ప్రాణఘాత మొనరించినట్లుూహించుచున్న భేజుఇతడేయని లారెన్నుయేమాత్రమను మావించినను తక్షణముననే మాకొంపకూలుట కెట్టినంశయములేదు. ఇదివరకున్న కోపమునకీ నూతనావేశము, ఇంధనములకు తోడగు ఆజ్ఞ మువలె, లారెన్నునొక్కసారిగా ప్రజ్వరిల్లుజేయుటయేగాక నతడు తన కళితోక్తులనుబట్టి తేని సహాయకారి కాగలడు.

అప్పుడే లారెన్ను ప్రళయకాలరుద్రస్వరూప మిప్పటికీగూడ నాకన్నుల

గట్టినట్లున్నది అతనిముఖమంతయు నల్లబడెను. కన్నులతిథియం కరముగ మెరయుచుండెను. నాటియందలి హేమకాక్షు లోనిడెందము సమితముగ వేధించుచుండెను. ఆకాంక్షకెట్టియంతరాయము గలుగునో యని భయపడి యతడు నెడ్డుతోగలహింస నొల్లకుండెను. లేకున్న నతడాదినమాన మమ్యేమిచేసియుండునో అదైవమునకెరుక.

లారెన్నునకా కోపాటోపము నడంచికొనుటకు పది సిముషములు పట్టెను. అందువలన సతడేమియు మాట్లాడకుండెను. ఆయవకాశము జూచుకొని నేను మెల్లగ నెడ్డుపరిరంభణమునుండి జారిపోయి ప్రక్క కుర్చీలో గూర్చుంటిని. అతడుమాత్రమింక నాచేయి నటులనే పట్టుకొని యుండెను. ఎదుటనుండిన నిలువుటద్దమును ఒట్టి నాటోపీయొకవంకకు జారిపోయెననియు జుట్టంతయు రేగిపోయి యందవికారముగ నున్న దనియు నేను గ్రహించితిని!

కుత్తుకబాగుగ నవరించుకొనన పిమ్మట లారెన్ను “ఈ మనోహర ప్రదర్శనమున కంతరాయము గలిగించినందులకు మన్నింపవలయును. గ్రాంటుగారితోగలసి విందునకై యేగవలసి యున్నదనుకొంటిని. స్పైండ్లజీ హూటేలునందు వేళకు భోజన మొనరించుట కిరువుర మేర్పాటు చేసికొనినట్లు జ్ఞాపకము” అనివలికెను.

లారెన్ను ఆగ్రహదృష్టి మొదట నామీద పడనందులకు సంతోషించుచు, టోపీనవరించుకొనుచు నావలకు జరిగితిని.

ఇంతలో నాభర్త గంభీరస్వరముతో నిల్లువలికెను.

“ఢ్యూకుగారు నన్ను అభినందించవలసిన సంతోషాంశ మొకటి యున్నది. ఆనంతన సంతంభమున యేర్పాటు సంగతి సంతటిని మరచి పోయితిని. ప్రేమసుందరియగు మీచెల్లెలిపుడె నన్ను వివాహమాడుట కంగీకరించెను. నూతన వధూపరిరంభణానంద పారవశ్యమున నితర ప్రవంచమంతటితో మరచితిని మన్నింపవలయును.”

ఆమాటలు వినిసంతనే నేను త్రుళ్లిపడితిని. గ్రాంటుగారికి నన్నెటి గించునపుడు నేను వితంతువునని లారెన్సు తెలియ బరచియుండెను. గనుక లారెన్సు క్విడ్డేమనుటకును శోచక రోషానలము శరీర మంతట నొకపట్టు దహించుచుండగా నెటులనో యుపశమింప జేసికొను చుండెను.

నెడ్డు కొంతతనంపు బెత్తుగడకు నేనంతమాత్రము సిద్ధము కాలేదు. ఆసంగతి లారెన్సుకు తెలిసియే యుండును.

కొంతసేపయిన పిమ్మట నతడు నన్ను రాద్రముతో జూచుచు “యిట్టియనందర్పపుపని యెన్నడును జరుగనేరదు. లారో? నీకు మతి పోయినదా యేమి? పూర్తిగా మతిపోయినట్లున్నది.” అనెను.

లారెన్సు కోపద్వైపుల సంతగా సరకుచేయునట్లు “ఆయన— అనగా గ్రాంటుగారు నాకు తెలియకుండగనే నా ప్రేమ సవహరించినారు. అదియంతయు నాశస్మికముగా జరిగిపోయినది. అని నే నంటిని.

“ఆకస్మికముగ నా!” అని ఆయెడు అక్షరముల నేడు విషకణముల వలె నావలకుమ్మివేయు నట్లుచ్చరించుచు “తుపానుల ముట్టడివలెనని చెప్పజాలకపోతివా!” ఏమండీ గ్రాంటుగారు మీకాడువారనిన చాలా మొగమాటమని వింటిని. అట్లేమాచెల్లెలితోగూడాచెప్పినట్లేజ్ఞాపకము. అరెమాలదైవమా! మొగమోటమి గలవారే అవకాశము దొరకి నపుడిట్లు చేయునెడల నిక—” అని మరి మాట్లాడలేక పోయెను.

నెడ్డు ఆమాటలు వినియు గూడ వినయముతో “మానంతోష వారై తెలిసినపిమ్మట గూడ మీరు మమ్మభినందింపలేదు.” అనెను. ఆమాటలకు లారెన్సు కోపాగ్ని మరింత ప్రజ్వరిల్లెను.

“అవును. నేనుద్దేశ పూర్వకముగనే యభినందించలేదు. మాచెల్లెలి విధివరకు విచ్చూటగదు. అంతియగాక నామెమనస్సు నామె తెలిసికొన జాలకున్నది. ఆమె మంచిచెడ్డలు కావలసిన బంధువులము గనుక

మేమిట్టి యవివేక కార్యములను క్షమించ నలసియున్నది. కాని—
సరి. క్షమించిన పిమ్మట సంకేమియు ననకూడదు.”

నెడ్డు నావైపు జూచెను. నేనుగూడ నతనిదెస జూచి కొంటితన
ముగా నవ్వితిని.

నాపేదభర్తను వరించునపుడు నేనెహాయనుచుతి నొందలేదను
సంగతి మరచితివి కాబోలును లారెన్ను!

“అవును. అటువంటి పని చేయుటవలననే యిప్పుడీపాట్లు అనభ
వించుచున్నావు. సరియే యామాట యటుండ వచ్చును. నీవు నాకు
చేసిన వాగ్దానము గురించి యేమిచెప్పెదవు. ఆప్రశ్న నాయం దెట్టి
మార్పులను గలిగించునో చూడవలయునని కాబోలును నెడ్డు నాము
ఖము నొకసారి చూచెను. ఆదృష్టులను అనుమానమును గలిగెనని నేను
గ్రహించితిని.

నే నెన్న వాగ్దానము లొనరించినను మానినను నిన్ను వివాహ
మాడెదనని వాగ్దాన మొనరించుటకాని చివరకు నీపై నాకు ప్రేమయు
న్నదని చెప్పటగాని నే నెన్నడును చేసియుండలేదే? ఆయాశమును
గూర్చి నీవెన్ని మారులు ప్రస్తావించినను నేనెల్లప్పుడు నాభర్తచే
ప్రేమించియుండుననియు ఆయన కెప్పుడు విధేయురాలనుగా నుండు
ననియు నీకు చెప్పుచుండలేదా! అని నాభర్త ముందర లారెన్ను
అతనితో చెప్పిన వాక్యము లన్వితములని నిరూపింప గలుగుటయే
గాక నాపతిభక్తిని గూర్చిగూడ కొంత చెప్పగలిగితిని గదా యని
యెంతయో సంతసించుచు బలికితిని.

“ఇదియేనా నీవాతనికి విధేయురాలుగానుండు విధము?”

నేను విధేయురాల నగుదునో కానో భగవంతుడే నిర్ణయించ
గలడు. ఇప్పుడీట్లు జరుగునని నేననుకొనలేదు.”

“చూచితిరా డ్యూకుగారూ! ఆమెచెప్పిన దంతయు యదార్థమే.

నేనిప్పుడు వచ్చేదనని యామె యనుకొనలేదు. పాపము! మీముఖవైఖరి జూచిన నాకు చాలా జాలికలుగుచున్నది. కాని ప్రథమ సమావేశము ననే గలుగు ప్రణయప్రేమ కెప్పుడు సంతరాయముండకూడదు. మేము మొట్ట మొదట జూచికొనినప్పుడె యొకరినొకరము ప్రేమించుకొంటిమి.”

“నిన్న రాత్రియెక్కోలును యాప్రేమసాగరమంతయు నొక్క సారి పొంగిపొరలిపోయినది!” అనుచు లారెన్ను తన అయిష్టతాసూయలను వెలిగ్రక్కెను.

“అవును! నిన్న రాత్రియె ప్రేమించుకొంటిమి. యదార్థ ప్రేమాంకురములకు ఎన్నిరోజులు కావలయును? ఇంక నెక్కువకాలమాగవలయు నవసరముగూడ మాకులేదు. వెంటనే వివాహమొనరించు కొనెదము.”

ఈవిధమాట కొంచె మనందర్భముగ నున్నట్లు నాకుతోచెను. గ్రాటుగారి నాదరించు నాటకములో నేను వితంతువలె నటించుచున్నాను. నాభర్త యెచటనో నజీవయై సంచరించుచున్న సంగతి లారెన్నున కెరుక. అట్టితిహాసతడింతదూరము తరచి మాట్లాడగూడదు.

లారెన్ను శిగరెట్టు ముట్టించుకొని యొక మేజాబల్లపై నాసీనుడై నావైపుజూచుచు “కాహంభకారమున వివేకవిరహితుడై మెలగుచున్న యీ యువకునకు నిజము నెఱింగింపుము. అతని నీవివుడు వివాహమానుటకు వీలులేదనుసంగతి నాతడెరుంగదు. గాబోలును! అతడెరుగక పోయినను నీకైన డెలియదా? కొంచెము జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొని యింతనికి బుద్ధిచెప్పుము.”

“అయిననేమి? నేనతని ప్రేమించుట మాత్రము వాస్తవము.”

“అట్లునే కల్పించుచున్నది. అయినను నీవతని పెండ్లియాడజాలవు. ఇక చాలాకాలము నీకు పూర్తిగా తెలియదు.” అని మరల సత్యము నొక్కి

చెప్పెను. “అయినను నీవతని ప్రేమించుట మాత్రము వాస్తవము.” అని నేను దైద్యముగా జవాబిచ్చి.

లారెచ్చి తాను చెప్పిన యుద్ధములను తానే నవరించుకొని తన నోటనే నిజముచెప్పుచులు చేయునుద్దేశించి నేనన్నిటిని. ఆయన కిట్టి బొల్లికల్ల లన్నిటియందును సహాయము చేసెదనని నేను చెప్పలేదు.

“దానికేమి? నీవు చెప్పకున్న నేను చెప్పగలను. గ్రాంటుగాహా వినండి! ఆమె యిప్పుడింకొకరిచేల వివాహముచేసికొన రాదనగా—” అని యతడాలోచింప చాగెను. గ్రాంటుగారి యాశలన్నిటి నొక్క సాగిగా కూలద్రోయుట కేమి చెప్పిచి బాగుండునని యతడాలోచించు చుండెను. కాని తనయుద్దేశ్యములను గూర్చియు తనను గూర్చియు గ్రాంటునకెట్టి యనుమానము గలుగరాదని యతడుద్దేశించుచుండెను. అందువల్ల యథార్థము చెప్పలేకూరకుండెను. కాని యిప్పు డానాటక మంతటితో నాగలేదు. నెడ్డుపై నతనికి అమితమును యూర్వ్య పుట్టెను. ఎన్నివిధముల నడచికొన ప్రయత్నించినను కార్యము లేకపోయెను. అతని మనోరంగమున నీర్వ్యకును వివేకమునకును జరిగిన గాఢ సంరంభమునందు తుదకీర్వకే యెక్కువ ప్రాముఖ్యత లభించెను. అంత నత డిట్లు పలికె . 262

“మానహోదరి భర్తయొక్కను మరణింప లేదరేడి గ్రాంటుగాహా! ఆమె నతడు బహుకూరముగ బాధపెట్టి యొంటరిగా విడనాడెను. ఏల విడచి పెట్టెనో యెవరికి తెలియదు. ఆమె శ్రేయస్సు సభిలమించియు కంటుంబగౌరవము నిలువనెంచియు మేము ప్రస్తుత మతడు మరణించి నటులనే పరిగణించుచున్నాము. అందువలననే యామె వితంతువువలె వ్యవహరించుచున్నది. ఇందు మీపొరపాటేమియు లేదు. సంగతినంద ర్భముల నీయవస్థయందు దిట్లు చెప్పవలసి వచ్చినందులకు నాకు చాల విచారముగా నున్నది. వ్యవహార మింతవరకు రాకముందే లోర్నా మీ కీసంగతి తెలుపవలసి యుండెను. ఆమె తెలివితక్కువదనముచేత మిమ్ముగూడ బాధించినది. అందువలననే ఆమెకు మతిపోయినట్లు

యొక్కక్షణముక్రిందట నేను పలికియుంటిని. ఆమె కెవరిపై నెంత వెర్రి మోహ మాక్రోశించినను ప్రస్తుతము మిమ్ముగాని మరియొకరిని గాని పెండ్లియాడజాలను. ఇవి యధార్థ పరిస్థితులు.”

ఈమాటలకు నెట్లు ఆశ్చర్యమును, ఆశాభంగమును నెటింపవలసి యుండెను. మాటలు కొంచెము గంభీరముగనున్నచు గుఱము మాత్రము నప్పుచున్నట్లుండెను.

“ఈమాట లాశ్చర్యము కలిగించుటయె గాక చాల బాధాకరముగ గూడ నున్నవి. భేజగారు ఈమాటలన్నియు నిజమేనా?”

“నిజమే యనుకొనమొద”నని నిట్టూర్పు నభినయించి “మిమ్ము వంచించినందులకు క్షమింపవలయును. ఉద్దేశపూర్వకముగ వంచించ లేదు గాని ఆచునురాగవరవశత్వమున సిపూర్వగాఢ సంతతిని మరచి తిని” అని యంటిని.

“అయిన నేమాయెను లెడు. నేడు మాత్రము మిమ్మికమిడ విడువనొల్లను. ఎప్పుడికినిగూడ విడువనొల్ల”నని యతడు గట్టిగ పలికెను.

నేనుగూడ యట్టిస్వరముననె “నేనుగూడ మిమ్మెన్నటికిని విడువ నొల్ల”నని పలికితిని.

దానితో లారెన్ను అదివరకె పైకి యుద్ధాంగుచున్న కోపమును మరి యడంచుకొనిజాలక తన యనూయనంతటి నొక్కమారుగ దహింపనెంచుచానివలె నొటిలోని సిగరెట్టుపీక దీసి నెడుట మండు చున్న నిప్పులకుంపటిలో విసరికొట్టెను.

గా.

దీనివంటిది గలనేక సవలయునని లారెన్ను ప్రయత్నించి ప్రయత్నించి చూడవలెనని నొరడుచుండెను. ఎంత ప్రయత్నించినను అతని

“పైని వివరించినట్లు మా సంభాషణము ముగిసి పిమ్మట నాకు వెళ్లి యాశలి వేయించున్నది ముగ్గురము కలసి భోజనము చేయుచుమా?” అని పలికితిని. నెడ్డు చాలా సంతోషించుచు తన యంగీకారమును తెలిపెను. నెడ్డు బైటకరుగువరకుండి పిమ్మట నన్ను గట్టిగ మందలించవలయునను యుద్దేశముతో యిష్టమున్నను లేకున్నను లాఠెన్సుహజ్జా అందుల కంగీకరి చెను.

నాకు లోపల సవరిమితమగు సంతోషముగా నున్నను యొక్క విచారము మాత్రము మిగిలిపోయెను. నే నత్యంతవిషమావస్థ యందుండుపుడు లాఠెన్సు నన్నాదరించి నాకు మిక్కిలి సహాయముచేసెను. అందుల కాతని ఋణమెన్నటికిని తీర్చజాలను. నిజమేకాని యందులకు ప్రతిఫలముగ నతడడిగిన కోరికమాత్రము ఆతని మీలునకు వేయిరెట్లధికముగానున్నది. పైకిమాత్ర మాదీవిలో వర్తకము చేసికొనుట కధికారము కావలసెమిష. కావలయునది మాత్రము వేరు. బంగారు గనులతో నిండియున్నదని చెప్పుచున్న ఆ ద్వీపమున నత డొక్కసారి యడుగిడు నెడల నా దేశీయులను వశ్యము జేసికొని యేమి చేయునో యెవరికెఱుక? నేను నెడ్డు నటులైన నడిగి నతని కట్టియధికార మిప్పించినయెడల నతడు నెడ్డున కెంత యపాయ మొనరించుటకైన సిద్ధపడును.

అప్పటి నాస్థితి రెండు సింహములమధ్య నిరికిగొనిన జింకవలె నుండెను. ఏమాత్ర మాత్మగౌరవము గలవారికైనను యొకరిఋణము నందుండుట చాలా భారముగ దోచునను సంగతి నేనెఱుగుదును. కాని యుక్తాయుక్త చింతన సమయములందట్టి కృతజ్ఞతా భావము మనిషి నెంత బలవంతముజేసి మారుద్రోవ ద్రొక్కింప బ్రయత్నించునో నాకిదివరకు తెలియకుండెను.

భోజనములైన పిమ్మట నెడ్డు నాతోగలసి పార్కున కరుగనెంచి నన్నురమ్మని కోరెను. నేనేమియు జెప్పజాలక లాఠెన్సు ముఖమును

జూచుటనుబట్టి నాభావమునతడు గ్రహించి లారెన్నుతో నిట్లువలెకెను.
 “ఝాక్కుగారూ! తమరింక క్షమించి మమ్ము విడిచిపెట్టవలయును.
 మేమొకరితో నొకరము మాట్లాడుకొనవలయు అంతములనేకము
 లున్నవి.” అనుచు సతదు వినయముతో లారెన్ను నడిగెను. లారెన్నున
 కిట్టి యనకాశము లేకుండుటను గ్రహించి నేనే యందుల కంతరాయము
 గల్పింపవలసియుండెను. అయినను నేనేమియు బలుకక నూరకుండుటను
 జూచి యతడుచేయునదిలే నాపైకోపగించుకొనిచు నూరకుండెను.
 అంత మేముభయుల మావల కరిగితిమి.

* * * * *

లారెన్ను నన్నెంత తీవ్రముగ మందలించునో యని చాల భయ
 మొందుచుంటినిగాని ననును నెడ్డును మరల చాలకాలమున కేకాంత
 ముగ పికారుచేయు భాగ్య మబ్బినందులకు డెడ మపరిమితానందము
 నొందుచుండెను. ఆనంతోప ప్రవాహవేగమునబడి లారెన్ను బెవరింపుల
 భయ మావలకు తుడుచుకొని పోయెను. పార్కునకు లేడు, మరి దేని
 కిని లేడు. మేముభయులముగలసి నూపూర్వస్వగృహమున కరిగితిమి.
 ఆ యింటి నింకొకరి కెవరికిని నడ్డేమిలేదు. నాకుప్పలును బల్లలును
 యప్పటి యటులనే యుండెను.

మేముభయులము చిన్నపిల్లలవలె నొకరిచేయు నొకరము పట్టుకొని
 యింటిలోని కరిగితిమి. అచ్చట మానంసారసామగ్రులన్నిటిపై ధూళి
 గ్రమ్మి యుండెను. వాటిలో ప్రతివస్తువునకు గూడ నప్పుడు వింతరూ
 పము వచ్చినట్లుండెను. వాటినిన్నిటిని జూచి పిమ్మట చాలా దినముల
 నుండియు గన్పించని నాభర్తను జూచునరికి నాకు పట్టలేనంత దుఃఖము
 వచ్చి యేడువ నారంభించితిని.

అయిన నాయిల్లన్నివిధముల పూర్వపుటింటివలె లేకుండెను.
 నాకు నన్నెంత కడు యిపుడచట నున్నది. ఇప్పుడెవరో

క్రొత్తవా రందులో ప్రవేశించినట్లుండెను. మాయుభయులకు గూడ నొకరిపై నొకరి కంతరంగమునందు చాలా మార్పులు గలిగినవి. అయినను సంగతుల వెవరమును తక్కింపక నొకరి నొకరిము బద్ధుగా కాగలించుకొంటిమి. ఆయింటియం దదివరలో మేము కాపురమున్న వుడు జరిగిన విశేషాంశములన్నియు నొక్కటాకటిగ జ్ఞాపకము రా నారంభించినవి. ఇచట మేముండగా జరిగిన ఘోరములం దొకటి నెఱుఁపజేసినట్లు బోలెనువా రిచ్చటనే తెలిపియుండిరి. అప్పటినుండేయే నేనెన్నియో వెతల పాలగుచున్నాను. ఈమంచము మీదనే తెరిపి తెన్నుల నాలోచింపజాలక నేడ్చుచు నే నెన్నియోసాచులు దీర్ఘనిశల దుఃఖిసాగరమున మునుగుచు గడపుచుంటిని.

మేమాభయులము కూడ చిన్నవారము; అన్యోన్యమునరాగమున సంతసముగ కాలము గడపుటకెంతయో వ్యవధియున్నది. కనుక గడచినదేదియో గడచినది. ఊరకుందమనుటకు ఏలులేక మాయిండువురి మధ్య నొక తెరగట్టినటుల నెవరికిని బోధపడని రహస్యమొకటి యడ్డు తగులుచుండెను. ఆరహస్యముకి గ్రద్దవలె మాయింటిమీద గిరిగిరి తిరుగుచున్నట్లు నాకు తోచుచుండెను.

* * * * *

ఇప్పటికి జరిగిన వింతలు చాలనట్లు మాకానాడు గూడ మరియొక యదృశ్తానుభవము కాచుకొని యుండెను. మాయింటి సంతటిని పూర్వమువలె చక్కబెట్టుకొనవలయునను యుద్దేశము మాయుభయులకు గలిగెను. నాదుస్తులన్నిటిని దీసి యొకచోటనుంచి గదియంతయు నెత్తిపెట్టి తుడుచుట కారంభించితిని. పాలు, రొట్టె, వెన్న మొదలు గాగల వస్తువులను కొనితెచ్చుటకు నెడ్డు బయటికిరిగెను. అచటనే యుభయులము గలసి తేనీరుత్రాగుట కేర్పాటు చేసికొనినట్లు సటింతమని మేము సిశయించితిమి.

మేము కూర్చుండిన చావడిలో నిప్పు గగులబడేయుటకై నేను తగిన ప్రయత్నములను జేయుచుంటిని. నెడ్డు కొనవలసిన వన్నియు కొని తేసేరు కాచుకొనుటకై వంటయింటి కరిగెను.

నేను నావనిని పూర్తిచేసి చేతులు కడిగికొనుచుండగా పీథతలుపు నెనరో తట్టిరి. నెడ్డును నేనును, యొకరిమి ఖము నొకరము చూచు కొనసాగితిమి ఎవరై యందురని యిద్దరమ గూడ నూహించు చుంటిమి. ఒహుళా యింటియజమాని యేమోయని నేనంటిని.

“ఎవరైన గాని నేను దాగియుండుట మంచిది. నీవుపోయి తలుపు తీసి ఆయనకు తగినసమాధానమిచ్చి రమ్ము.”

ఆతలుపు తట్టినది యింటి యజమానియే యైయుండునని యెంచి యిల్లు ఖాళీచేసిపిమ్మట తిరిగి యతనితో చెప్పనిదే దాని యంటు ప్రవేశించుట కతని కేడుకారణము చెప్పిన బాగుండునని యూహించుచు మారహస్య వ్యాపారము నతడెటులైన గ్రహించునేమోయని విచార పడుచుంటిమి నెడ్డు నాతో కలసివచ్చుట తడు చూచెనాయేమి?

నేను తొందరగాపోయి తలుపు తెరచితిని. తలుపు తీసిచూచునరికి నాప్రాణమటులనే మీది కెగరిపోయినట్లయ్యెను. కొన్ని దినముల క్రింద నెడ్డుకొరకు వచ్చిన పోలీసు భటు లిద్దఱిలో నొకడు గుమ్మములో నిలచియుండెను.

“అమ్మా! మీతో నొకమాట చెప్పవలసియున్నది.”

“నాతోడనే! ఆ—నాతోడనా?—ఏమాట చెప్పవలయును?— సరియె. ఏమాటయైననేమి? ఆ—చెప్పవచ్చును.

అంతట నతడూమాట చెప్పుటకు యింటిలోనికి రాగోరెను. నేనెన్ని కారణాంతరములను చెప్పి తప్పించుకొన బ్రయత్నించినను కార్యము జేపొయెను. రాకతీరదని యతడు పట్టుపట్టెను.

ఇతడిని నీ యింటి నంతటిని శోధింపక విడువడని నాలో నేననుకొని

చేయునదిలేక నివ్వెరపడి చూడ నారంభించితిని.

మామాటలను విని నెడ్డు మెల్లగా నీవల కరుగకుండునాయని ధైర్యము తెచ్చుకొంటి. కాని మాకెదురుగన్న కున్నీపాదనే యతని కట్లాయును పెద్దకోటును పడియుండెను. ఇంక చేయగలుగునని యేమి యున్నది? నాటినిబట్టి యతడుతయు గ్రహించునని యనుకొంటిని.

అంతనాపోలీను భటుడు నాతో సంభాషించ నారంభించెను. మాటలారంభించుటకు ముందుతడు చేనంజ్ఞతో నన్నొక కున్నీయందు కూర్చోన నియమించెను. అతడు చెప్పినట్లు చేయునదైకముతో నేను గూర్చుంటిని.

“మీకు చెబునార్థ తెలుసవలసి వచ్చినందులకు చాలా విచారముగానున్న”దని యత డారంభములోనే విచారము తెచ్చిపెట్టెను. “మీభర్త అనగా మా పోలీసువారు వింతపురుషుడని పేరుపెట్టిన యతడు—నేటి యాదయమే తూర్పు పేటలో నాత్మహత్య గావించుకొనెను. అందువలన మిమ్ము నేనొక—”

ఇంతలో వంటయింటి యందేదియో కుండపగినట్లు స్పృశపూడయ్యెను. తేనీటిని కాచుకొను “కెటిలు”ను నెడ్డు క్రింద జారుడని యుండునని నేనూహించితిని.

నెడ్డున కీసమాచారము చాల ఆశ్చర్యము కలిగించియుండును. నామట్టునకు నాకు బిగ్గరగ నవ్వవలెనని బుద్ధిపుట్టినది. తెలివితక్కువగ నవ్వు నెడల వ్యవహార మెటునుండి యెటు దిరుగునో యని భయపడి యీ భటు డిట్లు చెప్పటకు కారణమేమై యుండునని యూహించసాగితిని. నాభర్త మరణించిన ట్లతనికి తెలిసినది. నిజమే యనుకొందము. ఆవార్తను బట్టుకొని యిత డింతదూరము నడచి నాపగ్గట కేల రావలయును? నావలన యేదైన కార్యముపేక్షించి రావలయును! నావలన నితనికి కారణమని యేమియుండును? కొంపతీసి తన్ను పెండ్లియాడునట్లు

నిర్భూధింపడుగదా! గిల్బర్ట్‌ను కథలయం దిటువంటి సంగతులనె విని యుంటిని. నాకథ గూడ వాటిలో నొకటిగ మారునేమో యెవడెరుగును? వంటయింట చప్పుడున కతడు సంభాషణ నాపినను వాని ధర్మమా యని లోసి కరిగెడ ననబేదు. అతయు నిశ్శబ్దముగనున్న పిమ్మట మగల సతడు తనకథ నేకరువు పెట్టసాగెను.

వాని మాటలు విని మరల నాకు సవ్యగా నాగంభించెను. అతడు చెప్పి విచారనార్త కిటు నవ్వుట వ్యగ్రతగ గన్పించునని యెంచి కష్టమున కెటులనో యూరుకుంటిని. భర్తలు తమ్మెత బాధపెట్టినను తమచట్ట యెంత యనందర్థముగ ప్రవర్తించిన వారి మరణనార్త నాకస్మికముగ నింకొకరివలన వినినపు డెట్టి గయ్యాళి భార్యలైనను నవ్వుట సహజము కాకుగదా! నావిచారమా నించుక వు శమించుకొనుట కాభటు డొక్కనిముషమాగి మరల నిట్లు పలికెను.

“అమ్మా! ఇది చాల విచారకరమైన యాపద యనుటకు సందేహములేదు అయినను మరణించినవారిలో మనముగూడ మరణింప జాలముగదా! అందువలన నెట్టి విషదృశలందైనను ఎవరికర్తవ్యమును వారు విడిచిపెట్టుటకు పీలులేదు. తమరెట్లయిన యెవరగుంటనేపు తీక్షణచేసుకొని శ్మశానవాటిక కొక్కసారి దయచేయవలయును. ఎంతయో యవసరము. లేకున్న నిట్టి విచారసమయమున తమకీశమ గలిగించి యుండము.”

మంచిది. ఇప్పటిలో యెంతసవ్య వచ్చినను దాని నటులనే యాపి వేయుటకు నిశ్చయించితినిగదా!

“అనగా నేనచటికివచ్చి శవము నాభర్తదగునో కాదో తెలుప వలయుననియో మీకోరిక?”

అదియే యై యుండవచ్చును. మాకిటువంటి సంగతుల సభికా గుణ విహరిండ్లి చెప్పరు. అయినను తమకు తెలియని డేమున్నది? తమ

భర్త నిజముగ “వింతపురుషుడే!” ఆయనను గుర్తించుట కొక్క వ్రేలిముద్రలు తప్ప మాకింకొక మాధారమేమియు లేకున్నది.”

“ఎప్పుడైనందర్భావములో మరణించెనో కొంచెము చెప్పెదరా? నేనచట యేమి చేయవలయునో! ఆపనిని చేయగలనో లేదో కొంచె మూహించుకొనవలయును గద! దయచేసి నేనచట నేమిచేయవలయునో చెప్పెదరా?”

“తమ కచటికి వచ్చుట కనుకూలముగ నున్న నె రావచ్చును. లేకున్న సర్. మార్పినుగారిని తీసికొని పోయెదను. ఆయన నేల బల వంతము చేయవలెనని మీదగ్గలకు వచ్చితిని.”

అతడీనూటల ననుచుండగా మరల వంట యింటిలో కుండకూలిన చప్పుడయ్యెను మాతండ్రిగారి కాపనిని విడువవలసనియు, నేచే యందు లకు పూనుకొనవలయుననియు నుద్దేశించి తగిన సంజ్ఞగ భావించుటకు నెట్టా చప్పుడు గావించెనని నేనూహించుకొంటిని.

“సర్ మార్పినుగారింకను స్వస్థత నొందలేదనియు, మంచముమీద నుండి లేవలేకున్నారనియు, ఆ యింటి యజనూనురాలు చెప్పిన” దని పోలీసుభటుడు మరల పలికెను.

ఈ మాట శుద్ధఅబద్ధమనుటకు సందేహములేదు. నాటియుదయమె ప్రాప్తమైయు తడవును గలసి అశ్వారోహులై తిరుగుచుండగా లారె స్కూను నేనును చూచితిమి. అయిన నేనిపుడావిషయమై యేమియు మాట్లాడకుండుటయె మంచిదని యెంచి యూరకుంటిని.

పోలీసుభటుడు మెల్లగ దగ్గుచు నా ప్రశ్నలకిట్లు ప్రత్యుత్తరము నీయబ్రయత్నించెను.

“నిజముచెప్పుచున్నందులకు అమ్మగారు మన్నించవలయును. అతడేదియోతని యుద్దేశపూర్వకముగ మరణించినటులందఱు నూహించుచున్నారు. ఆయన బసకై కుదుర్చుకొనిన గదియందే మరణము సంభ

వించినది. అందువలన నీసంగతి నంతటిని వలయునెడల రహస్యముగ నుంచవచ్చును. రహస్యముగ నుంచనెంచినను లేకున్నను మీరొక్క మారచటికి రాకతీరదని మాకొరొసగుగానివోరిక.

మాకందజికంత శ్రమకలిగించిన వింతపురుషుడితడేయని వ్రేలిముద్రలు స్పష్టముగ దెల్పుచున్నవి.

అట్లయిన నేను రావలసిన య సరమేమున్నది.”

“ఆయన మీభర్తయేయని మీరు విశ్వయించుకొనవచ్చును.”

వంటయింటితో మరల నేమిచప్పుడయి పోలీసు గానికెక్కి యనుమానము గల్గించునోయని భయపడి దానిని తప్పించుటకై “మీకెక్కియువకారమున్నను లేకున్నను—”

“నిజమేనమ్మా! మాకెట్టి—”

“సరిలెండు. నేనిప్పుడే మీతో బయలుదేరెనను. దుస్తులను వేసి కొని వచ్చువరకుమాత్ర మొక్కగడియి ఆగవలయును.”

తొందరతొందరగ నేను మేడమీదివడకగనితోని కరిగితిని. నెట్లు గూడ నావెంటనె వచ్చెనని వేరుగ చెప్పనవసరములేదు. అచటమేనుతియవసరముగ రహస్యాలోచనము గావించితిమి.

“దీనితో మన దుర్భరానథ కొంతవరకు గడచును. ఆవ్రేలిముద్రలు మనకు మంచినహాయము చేసినవి. నీకు నేను చెప్పదలంచిన దంతయు చెప్పలేదు. వెంటనే పోయి ఆచార్యాన్ని గుర్తింపుము. వానిని నన్ను గనే గుర్తింపుము. ఇంతమాత్రమున మనకెట్టిలోపమును గలుగదు నీకిది చాలబాధాకరముగ యుండునని నేనెఱుంగుదును. కాని నాకొఱకు నీవట్లుచేయక వీలులేదు. ఇప్పుడు నేనెట్టిసాహసకార్యమును చేయరాదు. నెట్లుభజా మరణించవలసి వచ్చినది. నిజముగ నీతడు మరణించెననియెఱావించుము. ఈతెంత మాత్రమి బాగుగ తెలుసుకొనువరకు నేను మరల ఇంట్లోనికి నటించుటయె మంచిది. మనకు తెలియకుండు నేదియో యుం

ప్రజలు ముందుకు వచ్చి యున్నారని నానందించుచు మాత్రము పూర్తిగ తెలియక న్నని.....—”

అటుచు నతఁడతి స్వల్పతగిని గూలంబు చేపట్టెను. కొత్త బట్టలును తొడ గిక్కినట్టలో నాకునహా మము చేయుచుండెను. ఆతనిచూపులు విచిత్ర మగు భయమును చూచించుచుండెను. అప్పుడ్యుముతో మతిలో ను చేసే మియు పూర్ణాడకూరకుంటిని. ఏమియూలోచించుటకు నతడవకాశ మీయకుండెను.

“నేటికాయంకారము నీమేడకువచ్చెను. అంతవలె ముల పోలీసు ప్రేషనునండి వచ్చిచతువాత” అనియును “చైతన్యమొత్త అకృష్టము?” అనెను.

నాకు ముస్లిముతము లేకుండెను. బాగుగ స్మృతిపచ్చి చూచు నప్పటికా పోలసుభటులతో నొక బండియును గూర్చుంటిని. కరీర మంతియు కంఠమిట్టకాగెను. విమర్శభయము కలిగెను. దుతములు కొట్టుకొనిపోవుచుండెను. ఆనంగతిని మరగుపరచుటకై చేతిలూలుతో పెనలను రెంటిని గట్టిగ పట్టుకొంటిని. నాదుస్థితి నేమియు గమనించినట్లు నాప్రక్క గూర్చుండిన పోలసుభటుడు నటించుచుండెను. నాయందతడు గనుబరుపనెంచిన దయావాక్కిణ్యములకు మితిలేదు. పాపము! తనచేతనైన నహాయము చేసెదనని యుతడిదివరకె యభయ హస్త మిచ్చెనుగదా! నాభర్తదాహమరణము నెవరికిని దెలియకుండ రహస్యముగ నుంచెదనని యతిడభయమిచ్చెను.

అవనంతకాల సాయంసమయమున కాంతులమధ్య మాబండి లండను నగరోత్తరదిశాంత్య భాగమున కరుగుచుండెను. బండినడచు కొలది వీధు లతిదీర్ఘములుగ నుండుటయెగాక విశాలముగ గూడ నుండెను.

ఇట్లుగను చుండగనే మాబండి 'నావికాగారముల ప్రవేశించెను.

భేముకాలువను దాటితిమి. దాని కిరుప్రక్కలను నావికాశ్రయము లనేకములుండెను. బండివానికి దారిచూపించుటకై మాబండిలోని పోలీసుభటుడు గడియ గడియకు ముందునకు వంగుచుండెను. అచటి కనతిదూరమున నెత్తయున్న భేమునదీజలములందు పెద్ద పెద్ద తెర చాప నోడలు లంగరు కట్టియుండెను. కుళ్ళిన నదీజలముల కంపును బంకమట్టి వాననయు గాలిలో కలిసి ముఖము మీదికి రొప్పుచుండెను. ఆయోడల చెంతనేయున్న పెద్దస్త్రీమరులో పెద్దపెద్దబంగీలును, పెట్టెలును, సీసాలును దొంతరులుగ పేర్చియుండెను. ఆనమీషముననే పెద్ద నాలుగంతస్తుల మేడ యొకటుండెను. ఆ మేడచెంతకే మాబండి పోవు చుండెను. ఆమేడికు వ్రేలాడ గట్టిన బల్లపై “డ్యూకు అండు డ్యూకు కంపెనీ” అని పెద్దయక్షురములతోడను దానిక్రిందనే కొంచము చిన్న యక్షురములతో “కాఫీ, తేయాకు, నుగంధ ద్రవ్యములను విక్రయింతురు” అని వ్రాసియుండెను. ఇదియే మా నాన్నగారి వర్తక శాల యని నేనపుడు గ్రహించితిని. అక్కడి కీబండి పోదుగద!

* * * * *

అక్కడికి పోవునట్లులేదు. దానినిదాటిపోయి యింకను మీదికరుగు చుండెను. చివరకది యొక పాడుగృహముకడ నాగెను. అయిల్లు అంద వికారముగ నుండుటయెగాక నదీజలముల కితిసమీపముగ నుండుటను నానావిధ దుర్గంధములకునికిపట్టుగ గన్పించెను.

మాబండి నిలుచునదికి దానిచుట్టును జనులు గుంపులుగూడిరి. విచార గ్రస్తనై యుపేక్షభావముతో నుండిన నాకంటి కాగుంపు పెద్దదిగ తోచెను. దానిలో చాలమంది పిల్లలుండిరి. వారిముఖములు తెల్లబారి యుండెను. వారెంతయో యాశ్చర్యచకితమానసులుగ గన్పించిరి. వారిచేతనే యొకస్త్రీగూడ నిలచియుండెను. ఆమె ముఖమును, భుజములును పెద్దశాలువతో గవ్వకొని యుండెను. కిశారహితమైన

ముఖముతో నొక చిరాజేశ్వరునిపొడ నిలచియుండెను. చలివేత నెక్కువగ బాధపడుచున్నవానివల్లనతనిచేతులు కండును యుష్మలము నప్పల్లించుకొని యుండెను.

ఆ చిన్నగృహమె నృశానశాలగ గన్పించెను. అచట మా బండి యాగినంతనే నామితృడు బండిని నిర్మాదగ నాకా యింటికి దారి చూపెను. లోని యిటికగోడల కడలి యిము క్రిందటనే వెల్లగొట్టింది నట్లుండెను. ఆ యింటియందెన్నియో యరలుండెను. వాటిలో నొక దానియందు తెల్లనిబట్ట కప్పి యొక కాష్టముండెను. చైతన్య విరహితుని వలె గన్నట్టుచుండిన పోలీసు భటు డొక డా ప్రక్క నిలచియుండెను. ఆయనకు మరికొంతదూరమున నాయమాలయమందు మరియొక మసీదు గూడ నిలచినట్లుండెను. అటువైపు నిదాసించి చూడగ నామెగూడ నావంటి దౌర్భాగ్యురాలగు యబలయని గ్రహించితిని. పొడవుగనుండి యామె యాపాదమస్తకము నెల్లనిబట్టను దాల్చియుండెను. నేనచటికి వచ్చెదనని యూహించి నాకొరకే వేచియున్నటులామె చేర్చలనుబట్టి గ్రహించితిని. ఆమె ఎవరు? మానాన్న గారి యింటియజమానురాలు ప్రాప్తునతి!

౧౬

ప్రాప్తునతి నచట జూచినంతనే నాకమితృశ్చిత్తము కలిగెను. ఆసమ యమందచట నెవరుండినను నుండవచ్చునుగాని ఆమె యుండుటకు నాకెట్టి కారణము గన్పించకుండెను. నాతోవచ్చిన పోలీసుభటునకు గూడ నామెరాక వింతగాదోచెను. కాని యామె యచటికి స్వభావ సిద్ధముగనే వచ్చినట్లు తెలియపరచెను.

“సర్ మార్జినుగారు నన్ని చటకంపి. భేజనతియొద్ద మరియొక స్త్రీ యుండినయెడల నామెకు కొంతవరకు శాంతిగలుగునని వారట్లాజ్ఞా పించిరి.”

నిజముగా మానాన్న గారిట్లా జ్ఞాపించియుందురా? నాకన్నులశృజల పూరితములయ్యెను. నాన్న గారికి మరల నాయందిట్టి వాత్సల్యము కలదనినందులకు నాకిదిమి తానందము కలిగెనని వేర్కొని జెప్పినవనరములేక. నాకింట నీరు గారుటచూచి వారుభయమును సేసచట మరణించియున్న పురుషునిగాంచి యట్లు ముఖం దుచున్నానని తలచి యుందురు.

ప్రాప్తునకు దూరముగా నిలచియుండెను. ఆమె హావభావచేష్టలు చూడగా నానందానికి విధిమగు శత్రుత్వభావములు విహించినట్లు జూచెను. కిష్టకాలము ప్రాప్తించినది గావున నాదైర్యమును గట్టిగా చిక్క బట్టినవలసివచ్చెను. అచటి ముఖభూమిపై నిర్భయమున నిలచుకొని నువ శమింపజేయుటకు పుష్పములైన లేకుండెను. కాష్టప్రదర్శన మెట్టివారి కైన నతిభయంకరముగ నుండక నూనదు.

ఆశ్చర్యానాధికారి యొక్కయడుగు ముందునకు వచ్చి ఆశవముపై గిప్పియుండిన నల్లనివస్త్రము నావలకు తొలగించెను. అట్టిస్థితియందేమి చేయవలయునో నేనప్పటికి నిశ్చయించుకొనలేదు. కాని అచట సట్టిప్రదర్శనము తటస్థమగునని కలనైన తలంచలేదు. ఆపురుషుని ముఖమే మాత్రము లేతదిగనుండుటతప్ప తక్కినవన్ని విధముల సమముగా నెడ్డుముఖమువలెనుండెను. ఇదిడు నిశ్చయముగ నెడ్డుతమ్ముడైన గావలయును. లేకున్న నాతినితో నొకేమారు జన్మించిన కవలబిడ్డయైనగావలయును. మరణమొంది యెంతకాల మరిగిననుగూడ నన్ని విధముల నాముఖమును, ఆశరీరయవయవములను, సమముగ నెడ్డుముఖశరీరావయవముల వలెనుండుటగాంచి లోకములో నొకరిని బోలినవను మృత్యులొకరుందురాయని యాశ్చర్యమొంది మైమరచియుంటిని.

కొంత సేపటికి లేలివివచ్చి భయంకపితనైన పెద్ద కేక వేసితిని. కొంచెము ముందునకు వంగి యాముఖము నుపలక్షించి, మరల మెనుకకరిగి మర

చూడలేక కన్నుల నెరికిరి నెండుచేతులతో గొరిగి కూర్చుండిరి. ఇంతలోయు నటనకై పోవవలసి కాదు. నాకు సజ్జనానిగల భయపరిభ్రమములు గలిగి చుట్టిదెలి కుక న్ను కేళితిని. అక్రిందగతి గంటలో నెక్కువో నూట్లాడుచుండగనే యీవార్త తెలిసి నెక్కువజీవియై యున్నది. కూర్చిగ నెరుంగకుండిన యెడల ఆశచును నెట్లదేయవలె కేసు ప్రమాణ పూర్తిగా చెప్పియుండును.

“మీ భర్తా పరీక్షము నాననానుపట్టితిరా? అగ్నూ!” అని నన్ను తోడ్కొనినవిగ పోలేనుభటు డడిగెను.

నెక్కువన్న నత్నమాడని యోగించెను. ఆతడానూటన చట తొందరలో చెప్పి నేననేకాని జీవితము క్షణభంగురమను సంగతి వృష్టాంతముగ నెరుకుక నబడుచుండ నేచెప్పుచది నిజముకాదని నావింపగలవారెవ్వరును లేనితావున చగురుబెగురుచేక నగడ్డనూడుటకు—ఇంతయె దులకు? అట్టి విపరీత పరిస్థితులలో నగడ్డనూడుటకు నానానుక తిగుగ లేకుండెను.

ప్రాప్తనతి యేవో కాని నాదెస నివాసించి చూచుచుండెను. నాచెయినము లన్నిటిని గూడ రెప్పవేయుక జూచుచుండెను. ఇతడు కండ్లవలె నామెకన్నులు గూడ నొక్కక్షణమైన నిగూలితములు కాకుండెను. ఆమె మనస్సునందలి యుద్దేశ మేమైయుండునోయని ప్రశ్నించుటకు నేనపుడు ప్రయత్నించవలసి యుండెను. కాని నాకానమయ మందట్టి తలంపు పుట్టలేదు.

“నేనిపుడేమియు గుర్తింపకాలను. నామనస్సంతయు వికల్పమై పోయినది.” అని నేనంటిని.

“తొందరలేదమ్మా. ఒకటి రెండు గడియలుండి మనసు కుదుట బడినవిమ్మటనే మీరల్లు చేయవచ్చును. బోయీ! ఆమెకూర్పుండుట తొకకర్మ తేచ్చివేయుము.”

!! అంతనొకడు చేరజుడుటకు వీలులేని కుర్చీనొక దాని తెచ్చివేసెను. నేనెంతవలదనినను బలవంతముచేసి వారు సన్నందు కూర్చుండజేసిరి. అంతట ప్రాప్తసతి మతిచెడి మూర్ఖుల కుండుటకై, యొక నుందుసీసా తెచ్చి నాముక్కుదగ్గర నుంచెను.

“అతడు మీభర్తను బోలియెయున్నాడు కదమ్మా?” అని మరల నామిత్రుడడిగెను.

అవుననునట్లు నేను తలయూచితిని.

“మీభర్తయెయని చెప్పవచ్చునా?”

కాదనునట్లు తలయూచితిని.

“అట్లయిన నుభయులకేమి వ్యత్యాసము?”

“ఇతడు కొంచెము చిన్నవానివలె కన్పించుచున్నాడు.”

అతడొక చిన్నపుస్తకములో తన ప్రశ్నలను నాప్రత్యుత్తరములను వ్రాసికొని పిమ్మట మరలన్ని ప్రశ్నించెను.

“ముందుగ మీకేమియు జెప్పకుండునపుడును, మీభర్తయెడట నున్నదియు మీరెరుగునపుడును దీనిని జూచి మీకోమి యనుకొని యుందురమ్మా?”

“నాభర్తకరీరమేయని తలంచియుండును.

“అట్లయిన నిపుడేల నట్లు చెప్పలేకున్నారు?”

ప్రాప్తసతి గంభీరవైఖరి యున్నది కొంచెము మారినట్లుండెను. ఆమె మెల్లగ దగ్గుచు నిట్లు సమాధానము చెప్పెను.

“చెప్పినది గదా యితడు కొంచెము చిన్నగ కన్పించుచున్నాడని!”

నాయందంతయో కనికరము వహించి యతడు “పాపము దుఃఖ సమయమునా తెలిసికొనజాలకున్నారు. జీవము గతించుటవలన మీకా కరీర ముంట్టి భేదము కన్పించుచున్న” దని నలికెను.

నివారణ యంతటితో ముగిసినట్లును, అతడంతటితో తృప్తినొంది

నట్లును నేను గ్రహించితిని. నన్నియను బాధపెట్టుట యిష్టములేక కాబోలు సతడా పెన్నిలును, చుప్తమును జేబులోపెట్టుకొనియెను. రెండవభటుడు శవము మీది బట్టచు మరల నెప్పటియట్లు గప్పివేసెను.

“శవము నేమి చేయవలయునో తెలియకున్నది. మీరే తక్కిన కార్యము జరిగించెదరనుకొనియెదను.” అని చూడటము పలికెను.

నాకామాట ఆశ్చర్యము కలిగించెను. ఇప్పుడీ శవమును తీసికొని పోయి నేనెచట పెట్టును? ఏమియుతోచక “నాకు తెలియదు. ఇప్పుడు నాకేమియు తోచకున్న” దని చెప్పితిని.

అప్పుడు ప్రాప్తుసతి నాకు తోడ్పడి ఇట్లు పలికెను. “ఇట్టి చిల్లర విషయములగూర్చి తమ కుమార్తెను కారయబెట్టుటకు నర్హుమార్దను గారంగీకరింపరు. ఆమెతరపున నేనాపనులన్నిటిని జూచుకొనియెదను.”

ఆయాచితముగ నిట్టి యసందర్భప్రవేశము గలిగించుకొనినందులకు తదితర పరిస్థితులందు నేనంగీకరించియుండను. ఆమరణించినది నిజముగ నాభర్తయై యెయుండునెడల నేనప్పుడే యామెమాట కడ్డతగిలి యుండును. కాని యిప్పటి స్థితిగతులన్నియు నతిచిత్రములుగను, దురూహ్యములుగను నుండుట వలన నామెకెట్టి యభ్యంతరమును జెప్ప లేదు సరికదా ఆమె యట్లు చెప్పుటవలన నంతయో శ్రమనివారణ మయ్యెనని తలంచితిని.

తరువాత మేము ముగ్గురము బండినెక్కి గృహాన్యుభులమైతిమి. సంధ్యాకాల మింకను సమాప్తికాలేదు. ప్రాప్తుసతిని బండి నెక్కవలసి నదని నేనే కోరితిని. ఒకనిముషమామె యూరకుండి, యేమియో యాలోచించుకొని తరువాత నమ్మితించెను. బండి ఫిన్సుబరీ చేరినపిమ్మట రక్షకభటు డటదిగి తన యింటి కరిగెను.

పిమ్మట బండిని నాన్నగారి యింటికి తోలవలసినదని వానికి గుర్తు చెప్పితిని. ఇంతవరకు ప్రాప్తుసతి మానముగ్రహించి నేనేమి యడుగు

చుండినను “అ” “ఊ” లతో కాలక్షేపము చేయుచుండెను. ఇప్పుడు రక్షకభటుని బాధలేకుండుటనుగాంచి మరల నామెను మాట్లాడిన నెంచి యిట్లంటిని.

“నాన్నగారు మిమ్మిప్పుడంపి చాల పుణ్యము గట్టికొనిరి. మీరం దులకు సమ్మతించినప్పుట నిజముగ నాభాగ్యమే. మరలనతని కెక్కువ జబ్బుచేసిందా యేమి ?

“ఎక్కువ జబ్బేమియులేదు. గాని యీ సమాచార మతనికి కొంత యాందోళము గలిగించినది”

“నాన్నగారివుడు నాకు దర్శన మిచ్చెదరా ?” ఇవ్వరనునట్లు వికారముగ తలనూపి, శత్రుత్వభావ ముట్టిపడునట్లు నిదానించి చూచుచు “పీలులేదని యతడు శాసించె” ననెను.

“ఇదివరలో శాసి చి యుండవచ్చునుగాని యిట్టి సమయములో—”

“నేనేమియు నిశ్చయి చి చెప్పజాలను. నర్ మార్చినుగారిమాట కెదురాడుట కెప్పటికిని శక్యముగాదు. అంతియగాక నతడి విషయములో నెవరెంతి చెప్పినను విసుకుడుటకు నిశ్చయించుకొనెను.”

ఆమాటలకు ధైర్యమంతయు నమసి, భయపడుచు, భయపడుచు నిట్లు పలికితిని. “కాని మా గాన్నగారికి మాయందెక్కవ ప్రీతిగలదు. మీరు చెప్పిన కావరము. నాకామాత్రపు దర్శనభాగ్య మిప్పించుటకు మీరు పూనుకొనిన కాక పోదు. అతనితో మాట్లాడనలసిన ముఖ్యాంశ మెంతయున్నది. లేకున్న మిమ్మింత ఒలవంతము చేయకుండును.”

ఆమాటలామె కన్నులందు క్రొత్తమార్పు గలిగించెను. ఆమె కన్నులదృశ్యతమైనవి. మిగుల గంభీరముగను భయంకరముగను గన్పట్టును. కన్నులయందలి మార్పుతో ఘుఖిలక్షణములుగూడ మారినట్లు సాక్షు తోచెను. నిద్రలోనుండి యాకస్మికముగ. మేల్కొనిన వారివలె నాకన్నులు మెరుయనారంభించెను. ఆమెకప్పుడు కోపమేమచ్చతో,

క్రొత్తసంగతులను తెలిసికొనవలయునని మాత్రుభయము జనించెనో నాకు తెలియదు.

“మీ విషయమున నేనాతనితో కొంతవరకు నాహుతి చెప్పితిని ననుకొందును. కాని ఆయువకుడు మీ భర్తయొక్క యాచారము మీ కేదియో సంశయమున్నట్లున్నది.”

ఈశ్రీ మాతృజ్ఞానిని పూర్తిగ వశ్యము చేసికొనియెంచు లాభము చెప్పెను. ఈమెతో విరోధము తెచ్చుకొనునెడల మానాన్నికాని రాజీవదుట కేమాత్ర మవకాశము నును కూడ యిది పొందదు అందు వలన నామెతో స్నేహము చేయు యె మంచిదని తలచితిని. మాతృజ్ఞాని కోపము తగ్గినను తగ్గకున్నను ఆయువను జూచుటకైన నీమె యవకాశము గల్పించగలదు అట్టి యవకాశము గల్పించుకొని యామె యరచేతియందున్నది. అందువలన నామెతో మరింత స్నేహముగ నుండుటయె లాభకరము.

“నాకా విషయముం దెట్టిసంశయమును లేదని నేను సంపదముగ బదులుచెప్పితిని.

ఆమె పెద్దనిట్టూర్పు విడచి బండిలోనుండి తొంగిచూచి మాపురా తన మందిరమును పరిశోధించుచు “మేడమీద దీపమున్నట్లున్నది. నర్ మార్బిను గాఢింకను మేలుకొనియె యున్నారు. మీరుకొంచెము నేపు క్రింద తాళియుండు నెడల నేను మేడమీద కరిగి యతనినొప్పింప బ్రయత్నించెదను.” అనుచు నామె బండియొక్క దిగి యింటిలోని కరిగెను.

నేననుకొని సంతకంతు నిది యెక్కువ యదృష్ట మని తలంచుచు బండిదిగి క్రిందిచావడిలో వేచియుంటిని.

మాచుటకైన యవకాశమబ్బునని సంతోషముగ నున్నను, నా హృదయమందు చెప్పనలవికాని క్రోధము , పెచ్చు పెరుగుచుండెను.

ఎవరో యూరును పేరును లేనిక్రొత్తమనిషి మా యింటిలో జేరి
మా తండ్రిని నన్ను జూచునట్లు బలవంతముచేసెదనని చెప్పుచు నన్ను
పరాయిదాసవలె క్రిందవేచి యుండనియమించి లోపకరుగుట నాకెంత
యవమూసకిరముగ నుండెనో యూహింపవలయునే గాని చెప్పశక్యము
గాదు. నాకిట్టి సంతాప మొనగూర్చుటకంటె నాన్నగారి కెక్కువ
క్రూరకర్మమిం కొకటి యుండబోదు. నాభర్త మరణించెనని నమ్మి
మా నాన్నగారు నే నెంతయో కుదుచున్నట్లు హించి యుందురు.
చూచుట కతిడెంత భీతిరమూర్తిగ గొప్పట్టి నను తోపల కనికరముండక
పోదని నే నెఱుగుదును.

నేను మరల తనగుమ్మము అక్కరాదని యతడత్యంత కుపతాడై
పలికిన మాటవాస్తవము. కాసి యిప్పుడు పరిస్థితులన్నియు మారుట
వలన నతనికోపము తగ్గవచ్చునని నే ననుకొంటిని.

మనమీ రితి పరిపరివిధముల నాలోచించుండగా మేడమీద
నేవేవియో మాటలు చెబికి వినవచ్చుచుండెను. కొంతసేపటికి ప్రాప్తు
మరల నాయొద్ద కేతెంచెను. మట్లు దిగునవుడమె పెదవులందు
విజయసూచకమగు నవ్వుతోలకుచుండెను. కిన్నులు కాంతివంతముగా
నుండెను. ఈసూచనలబట్టి ప్రస్తుతివిజయమే కాక నీమె కింకేదియో
రహస్యలాభము కూడ చేకూరెననియు, అందువలన మరింత కీడు
ముడుననియు నాకుతోచెను. ఆయాలోచనతో నాహృదయ మతి
దౌర్బల్యవస్థనొందెను. కాని సమీపించుకొలది నామె సంతోషము
యథార్థమైనదిగ తోచుచు స్నేహభావమునె నూచించుచుండుటవలన
మరల కొంతదైర్యమలవడెను.

మీనాన్నగారు మిమ్ము చూడనంగీకరించిరి. మీరీనమయమం
దిట్లువచ్చుట అతనికి సంతోషకరముగ నుండెను. లారెన్ను డ్యూకు
గారు గూడ నచటనే యున్నారు.”

నాన్నగారి సంవర్షసభాగ్యము మరల నెన్నెయో ముందుకు సంభవించినందులకు నాకపరిమితానందము గలిగెనని వేచెప్పునవసరము లేదు. కాని లారెన్ను నాన్నగారితో నిలువ మూట్లాడుచు డుట కేమి హేతువో? నాటియుదయము మేమిరువురము గలసి విహరించుచుండిన దానికతనిని సమాధానమును చున్నారా?

ప్రాప్తు మరల నా వెనువెంటనే మేడమెట్లు యెక్కుచుండుట గాంచి భయమువేసి నా కాళ్ళు ఒకిదాని నొకటి కొట్టుకొనసాగెను. నాన్నగారున్నగడికి నాకు దారి తెలియుననునంగతి మానాన్నగారెరుగుదురు. అందువలన నాకు దారిచూపించుట కంపియుండరు. అయిన నామె నన్ను వెంటబెట్టి తాను ముందరుగుటకు కారణమేమి? నాకు దారి చూపించుటయె గాక నేను వచ్చుచున్నసంగతి నాన్నగారి కెఱిగించుచు నామె లోనికరిగెను.

నేనచటి కరిగిన పిమ్మట నతడు వెంటనే నన్ను పలుకరించలేదు. తా నచట నుండుట బాగుగ నుడదని యెంచి యావలి కరుగుచున్న ప్రాప్తునతి నుద్దేశించి “ప్రాప్తునతీ? నీ వాపల కరుగవలదు. మా సంభాషణ కొక సాక్షి యుండుట మంచిది” అనిరి.

“తమ సెలవు ప్రకారమే చేసెను” అని యామె యచట నిలచుండెను.

ఆమాబలతో ససూయతో విసువుకొందినవానివలె లారెన్ను తన సిగరెట్టు దీసి యెదుట ముడుచున్న కుంపటిలో పారవైచెను.

క్రొత్తసిగరెట్టును తీసి వెలిగించులోపల నతడు “ఆమె గూడ అవసరమా?” అని యడిగెను.

కర్చి చేతుల నానుకొని చేతులు వణకుచుండగా ముందునకు వంగి యత డిట్లు పలికెను. “అవసరమున్నను, లేకపోయినను నీవు నా మాట కడ్డము చెప్పెదవా యేమి?”

“ఎంతమాత్రము నెమరాడరాదు. అట్లుండుట కాసుకె ప్రమాదకరమని చెప్పితిని. నా కెట్టి యభ్యంతరమును లేదు”

“నిలచు టేమి కూర్చుండవచ్చు!” అని నాన్నగారనిరి.

ఇంతవర కత డొక సారియైన నావంక జూడలేదు. నేనచట కరుగకుండిననే బాగుండునని మనసు “ఛీ” యపించెను.

నాన్నగారి మూర్ఖత్వమునకు తగిన బుద్ధి చెప్పనెంచి లారెన్సు “లోర్నా సీవు చూడ కూర్చుండవచ్చును. పాప మెంతసేపు నిలచుండెదవు?” అనెను.

“అనేక వందనములు. అటులనేకూర్చుందు” నంటిని. కాని లోపల మాత్రము నా కెంతయో కష్టముగ నుండెను.

ఆరంభములోనే యంతయు ననందర్థముగ గనుపించెను ఇంక పర్యవసాన మంత యనందర్థముగ నుండక మానదని యనుకొంటిని. నాన్నగారికి ఏయదాక్షిణ్యములు లవలేశమైన నున్నట్లు కానరాకుండెను. నా దుర్బుద్ధికి మందలించుచు మరి నాల్గు చీవాట్లు పెట్టి యొక యువనాస్య మిచ్చి యావలి కంపుట కత డుద్దేశించినట్లు నాకు తోచెను. చివర కతడు నాదెన తిరిగి యిట్లు పలికెను.

“సీవు పెండ్లియాడిన యాతుచ్చుడు మరణించినందుకు నీ వంతగా విచారించుచున్నట్లు గన్పించును.”

“లేదు” అని యంతకంటె మంచి ప్రత్యుత్తరము తోచక బలికితిని.

“విచారింపకుండుటకు చాల కారణము లున్నవని తెలసినది. వా డెట్లనో విడచిపోయినందులకు సీవు సంతోషించుచున్నట్లున్నది. కొంత కాలమునుండి లారెన్సు నీకు వలయు వస్తుసామగ్రి లన్నియు నిచ్చుచున్నట్లు వింటిని. ఆ తుంటరి లేని లోపము లేకుండ పదిరెట్లెక్కువగా నీ కన్ని పౌకర్యముల నొనగూర్చుచున్నట్లున్నది. ఇప్పుడైన సతని మేలు మధువ వనుకొనియెదను?”

“ఎన్నటికిని మరువను.”

“అతని యుపకారమునకు నీ వేమి ప్రత్యుపకారము చేయ నుండితివి?”

“అనగా మీమాట నాకర్థము కాలేదు.”

“అర్థము కాకేమి? కొంతెతనమునకైతే నీ త ముండవలయును. నీ వప్పుడే మరియొక చునందర్భపురుషుని మాయలో ఒడితివని లారెన్ను యిప్పుడే నాతో చెప్పినాడు.”

“అది యంతయు లారెన్ను తప్పిదమే కాని నాది కాదు.”

“లారెన్ను లోపలి బాధను భరింపజాలక నీకి మాత్రము చిన్న నగవు నవ్వెను.

“క్రొత్తవారి నెవరినో తీసికొనివచ్చి నీకు చూపించుటయే నాతప్పి దము? ఇరువదినాలుగు గంటలలోనే నీకాతని మ.చిచ్చెడ్డలన్నియు తెలసిపోయినవి కాబోలును?”

నిన్నరాత్రియేనా నేను నెడ్డును జూచినది? నాన్నగారి మాటలు నాకు చాల నవ్వుపుట్టించినవి. కాని యెట్లనో యడంచుకొని నహర కుంటిని.

“ఇదగో లోర్నా! నేను చెప్పనది విని మూపర్యాయమైన చెప్పి నట్లు చేయుము. ఒకవరతుమీద నన్ను తుమింపగలచితిని. లారెన్ను ఎంతదగ్గరబంధునను అతని సంతక్షణమున జీవించుచుండుట మర్యాద కాదు. నీవిప్పుడు వితంతువవుగదా! నేను చెప్పినట్లు చేయునెడల నీవింటికి గావచ్చును.” అని నాయుద్దేశము గ్రహించుట కత డాగెను. ఆయనవరతులను తెలుసుకొనుటకు నేనెట్టి కుతూహలమును గనబరుప కుండుటను గాంచి మరల సతడిట్లు చెప్పెను.

“చిన్నప్పటినుండియు నేనుద్దేశించుచుండిన ప్రకార మిప్పుడైన చేయుదువేని అనగా యిప్పుడైన లారెన్నును వివాహమాడెదనని.

నీవు మరల నాయుంటికివచ్చి నాసమస్త విశ్వర్యములను యధేచ్ఛగ ననుభవింపవచ్చును. నీవిదివర కొకరిని పెండ్లియాడినను, అతడు మరణించుటవలన, లారెన్ను నిన్నిపుడు వివాహమాడగోరుచున్నాడు. అస్పృష్టవశమున వాడు మరణించుటవలనను, లారెన్ను మరియొకరిని చేపట్టకుండుటవలనను యిప్పుడైన నీయవకాశము. గలిగినది దరిద్రదామోహరుడగు ఆతుచ్చునిమరణమునకై “విచారకాలము” అవసరము లేదనుకొనియెడను. రెండుమూడు వారములలో గాని కాకున్న నొకమాసము రోజులలోగాని నీవు పునర్వివాహ మొనరించుకొనుట కెట్టియభ్యంతరము నుడకూడదు. మరి నీయద్దేశ మెట్లున్నదో?”

ప్రాప్తునతి చాల గంభీరముగ గూర్చుండెను. కన్నులు విచారగ్రస్తములుగ గన్పించెను. ముఖమునం దెట్టికళయును లేకుండెను. అట్టి సంభాషణసమయమున నామె యచటనుండుట అంగరీ! చాల కష్టముగ నుండెను. లారెన్నునకుగూడ నటులే తోచెను. ఆమెయందలి యసూయ భరింపజాలక లారెన్ను ఆమెవైచు పెడమొగము పెట్టి కూర్చుండెను. ఈప్రాప్తునతిని గూర్చి నాన్నగారికిని లారెన్నునకును ఎప్పుడైన గొప్ప వివాదము కలుగకమానదని నేననుకొంటిని. కాని యట్లు కలహించుటమాత్రము లాభకరము కాజాలదు. అప్పటి పరిస్థితులనుబట్టి చూడ నామె నాకు సవతితల్లిగ నేర్పడునట్టి మాచనలు గల్పించుచుండెను. నాన్నగారు మాటలను ముగించినవెంటనే తన పల్కుల కామె యంగీకారము బడయగోరువానివలె నామె ముఖము దేస చూచిరి.

నాన్నగారు రట్లు చేయుట ఆమెకుగాని, ఆయనకుగాని గౌరవాస్పదము కాజాలదు. ఆమెను ద్వితీయవత్నిగ స్వీకరింపనెంచిన యానంగతి మాతో చెప్పునుగాక! అంతియగాని మమ్మందరి నిట్టి యానందిగిరితియందుంచి అవమానించుట బాగులేదు.

నాన్నగారివైపు చూచి కూడ నామె యటలనే గూర్చుండెను. ఆమెకు చెముడులేదు. నాన్నగారాడిన మాటలన్నిటిని వినుచున్నది. అయిన నేమియు మాట్లాడక మూకీభావమున నూరకుండెను. ఇంటిలో పెద్దనొకరు ప్రవర్తింపవలసినరీతిగ నామె ప్రవర్తించుచుండెను. నాన్నగారి చొర్యల్యావస్థను గ్రహించియు తనందువలన సన్మాయముగ నెక్కువ లాభమొంద బ్రయత్నించనటు లామె గన్పించెను.

“నిప్రత్యుత్తరమునకే నే నెదురుచూచుచున్నదిలోర్నా! దిక్కులు చూచెనవేమి?” అది నాన్నగారు కోపముతో పలికిరి. ఆపూర్వపు ధోరణియెగాని వేరెట్టిమార్పును గాన్పించలేదు. ఆమాటలు విని నంతనే నాకు శరీరమెల్ల గగుర్పాటు నొందసాగెను.

“లాదెన్ను ఋణముతీర్చుట కింక సనేకమార్గములున్నవి. దీనికి మాత్రము నేనంగీకరింపజాలను.” అని వణకుచు మెల్లగ పలికితిని.

లాదెన్ను నా సమీపమునకు రానెంచి మరల ప్రాప్త్యనతి యచట నుండుటగాంచి యూరకుండెను.

నాన్నగారి కోపతాపములు మితిమీరుచుండెను. “అట్లయిన నామాట తిరస్కరించెదవా?”

“నేనట్లు చేయక ఏలులేదు”

“అట్లయిన నాయుంటిలోనుండి యావళికరుగుము”

“ఒక్కనిముష మాగుడు. మీ కిష్టమున్నయెడల నన్నొక నిముషము మాట్లాడ నీయుడు. తమ రింతవరకు నాతంపున మాట్లాడుచుండిరి. తమరు “సాక్షి”గ నిచట నుండగోరిన యాపరాయి మనిషి యచట నుండుట వలన నాగురించి నేనేమి చెప్పగోనుట కుచితముగ తేకున్నది. లోర్నా మంచిచెడ్డల నాలోచింపక మరల తెలివితక్కువగ ప్రవర్తించుచున్నది. ఆసంగతి కన్పించుచునే యున్నది. కాని మంచి యందకత్తె. కట్టుకొనువారి కెంతేని వినోదము నొనగూర్చు లేతట్లాదిక.

గ్రాంటును జూచి మోహించినట్లూమె యంగీకరించు చున్నది.

“అట్టిస్థితిలో నన్ను మోహింప జాలదు. బలవంతముచే మోహింప జేయజూచుట మంచిది కాదు. ఇవివరలోనైన నన్ను పెండ్లిచేసికొనుట కామె యంగీకరించియుండలేదు. అట్టిస్థితిలో టూరీరీతి నామెను తొందరపెట్టునెడల నిరాశతో నామె యాగ్రాంటునే శరణుజొచ్చును. అతడుగూడ నామెను వివాహమాడ సంకీకరించుచున్నట్లున్నది. అట్టి పరిస్థితులలో మీ రామెను తొందరపెట్టక సంగతి సందర్భములను బాగుగ నాలోచించుకొనుటకు న్యవధినియవలయును. ఇటీవల కొంత కాలముబట్టి యామె వినోదముగ కాలక్షేపము చేయుట కలవడినది. ఆపూర్వభర్త పాడుపోకడలకు విచారమొంది కృశింపకుండ నామె మనసు మరలించుటకు నేనట్లు చేయవలసి వచ్చినది. ఆ వినోదము లత్యున్న తానస్థయంగుండగా పాప మామె కాకస్మికముగ నీకష్టము సంభవించినది. అందునలన మనసు చాల కలవర మొందుచున్నది. గోరచుట్టుపై కోటిరేణు చంగముగ మీ పప్పుడామె నీరీతి బలవంతము చేయరాదు. తన హితహితముల నాలోచించుకొన గలుగుట కామె కిది తగిన సమయము కాదు. పినాహమనునది యొకగోజు ముచ్చటకాదు. కనుక తమరు కొంచెము శాంతము పహింపవలయును.

“లారెన్నుబుద్ధి కుశలత్వమునకును, శాంతస్వభావమునకును నేనాశ్చర్యపడి చాల సంప్రసించితిని. ఆయన యనుకొనుచున్నటులనే యిప్పటి కథయంతయు జరిగియుండునెడల సతడు చెప్పినదెంతయో యుచితముగ నుండుటయెగాక నాకుచాల సహాయకారిగ నుండియుండును.”

“లారెన్ను హితవాక్యముల సామరస్యమును నాన్నగారు గ్రహించిరి. “బహుశా నీవు చెప్పినదికూడ నిజమేయై యుండవచ్చును. లారెన్ను చెప్పినదాని కేమి సమాధానము చెప్పెదవు లోర్నా?” అని నన్ను

“మీ మాటలు నాకు బోధపడకున్నవి.” అని నేను పలికితిని.

అప్పుడు లాకెన్సు నా కావితమును సంతటించి బోధించి “ఇచ్చటికి వచ్చి సంగతి సంవర్ధములన్నిటిని జాగ్రత్తగా నాలోచించుకొనుచు తనదగ్గరనున్న కుర్చీ తప్పెను.

“ఎవ రేమి చెప్పినను మొదట నేనీ విషయమును గుఱించి నిష్కర్ష నాలోచించవలయును.” అని నే నుపదేశమును పలికితిని.

“నెడ్డా!” అని లాకెన్సు కేక వేసెను.

“నెడ్డు కాకున్న గ్రాంటు అని యచకొనవచ్చును.”

నాన్న గారికి నామాట లక్షము కాలేదు.

“నెడ్డా? అంటె యెవరా?”

“గ్రాంటుగారి మొదటి పేరు ఎడ్వర్డు—నేనుమాత్రము “నెడ్డా”ని పిలుచుచుందును.” అని సాహసించి బోధపరచితిని.

తన యసూయను ఆపుకొనజాలక హాస్యము సటిచుచు లాకెన్సు “ఓరి యముడా! చచ్చినవానిస్థలము నీ క్రొత్తవా డెంతచక్కగ నాక్రమించినాడు?” అని పలికెను.

నాన్నగారు మరల పట్టరానికోపమునొంది “సన్వభావము నెప్పుడైన మార్పుకొనక మరల నాకడ్డముగ మొదటినుండియు నేను సంకల్పించు కొనినదానికి న్యతీకముగ మరియొకరి నెవరినో వరించెనని నాయెదుటనే బలుక సాహసించుచుంటివా? సిగ్గులేక మరల నిచటనే కూర్చుందువా?” అని అడిగింది.

“నాకతడు క్రొత్త నెవలె గప్పించలేదు. అయ్యో! ఏమిచేయును? నేను చెప్పనది మీకు తెలియకున్నది. మీమాట జపదాటి మిమ్మతిరస్కరింపవలయునని నేనెంతమాత్ర ముద్దేశించలేదు. మీరును లాకెన్సును నాయూత్తబంధువులు. మీదయవలననే నేనన్నము తిని బట్ట కట్టగలిగితిని. నాకాసంగతి బాగుగ తెలియుచు చిన్నదానగుటవలన

నాయందు పుత్రవాత్సల్య ముంచవలయును. అయె నాశోరిక.”

“తమరిపుడామె కేమి చెప్పినను కార్యములేదు. అవ్యహారమాంతటి నింతటితో గాకు విడచిపెట్టుడు.” అని లారెన్ను చెప్పెను.

“సంశోషముగా” నని నాన్న గారాగ్రహవేశపరవశులయి పలికిరి. ఎంతకాలమునుండియో నాన్న గారిని చూడవలయునని తపించుచుండిన మానందర్శన మిపుడిట్లు ముగిసెను. లారెన్నును, నేనును నాన్న గారియొద్ద సెలవు తీసికొని మావలికరిగితిమి. వ్రాస్తునతి మర్యాదగ మమ్రావతికంపి తలుపుగడియ వేసికొని లోనిచరిగెను. లారెన్నామెయం దుద్దేశపూర్వకముగ నెన్నియో విధముల నమర్యాదగ ప్రవర్తించుచుండెను.

కొంతదూర మెచటికైన నడచిపోవలయునని బుద్ధిపట్టుచున్నదని లారెన్నుతో చెప్పగా నతడుగూడ యందులకు సమ్మతించెను. అంత నిరువురము గలసి బ్లామ్సుబరీతోట కరిగితిమి. ఆచుట్టుప్రక్కలనున్న వృక్షములను ప్రాసాదములను రాత్రింకరుడు చల్లని కిరణజాలముల నానందమయముగ జేయుచుండెను.

భర్త మరణించిన ఆ దినము నేనట్లు ప్రవర్తించుట లారెన్నున కాశ్చర్యము గలిగించియుండును. కాని ఆయన డెందమునకు గూడ తీరికలేక నేవేవియో యాలోచనలబడి ములుగుచు దేలుచు నుండెను. అందువలన నన్నతడేమియు ప్రశ్నింపకుండెను.

కొంత సేపటికి నేనే యతని నిట్లడిగితిని. “లారెన్నా! నీపిచ్చితంత్ర మంతటిని నాన్న గారికి చెప్పితివా యేమి?”

“లేదే. అతని కావిషయ మేమియు తెలియదు. నేనును చెప్పలేదు”

“అటువంటి యనందర్శపు పనులకు నాన్న గారెన్నడు వంగీకరింపరు నుమా!”

“అంతరాత్మ చెప్పి అంశమును గ్రహించుటకు నీ కొంతకాలము

పట్టినదా యేమి ? ”

“అవును. ఆలస్యమైనది. ఆలస్యమైన నేమి ? అసలు తెలియకపోవడం నెప్పుడో యొకప్పుడు తెలిసికొనుటమంచికాదా ? నీకోరిక లన్నియు నాకు తెలుసు.”

“ఆ ఆలాగునా ? కొంచెం దయచేసి చెప్పగలవా ? ”

“చెప్పలేకేమి ? నెడ్డు—కాదు—గ్రాటు యెన్నియో సంవత్సరములనుండియు చెమట నూళ్ళి కష్టపడి పొందిన అమూల్యభాగ్యమును నీవు తనస్కంఠజూచుచున్నావు. అతడచటి బంగారు గనులు సంగతి నంతటిని నాతో చెప్పెను.”

“మంచిది. చెప్పినాడనుకొనుము. అందువలన మనయిష్టకి జరిగిన షరతులెట్లు మారగలవు ? ఆరున నిన్నిపుడమితముగ వలచియున్నాడు గనుక నాకోరినస్వల్పకార్యము నీవు మరింతనులభముగ నిర్వహించగలవు. నేనుకోరినవంతయు నా దీవిలో వ్యాపారము చేసుకొనుట కనుమతి యొగడ ! ”

“అదిగో ఆమాటయె కల్ల.”

“కల్ల కాని, నిజము కాని, నీవామాత్రము మేలుచేసినజాలును.”

“నేనదియె చేయజాలను. నేనా గురువుని జూచివలచుటయెగాదు అతనిప్రవర్తనకు మోచుకొంటిని. ఆయన నిపుడు వివాహమాడకపోయినను సరియెకాని నేను మాత్రమట్టి నిష్కల్మషహృదయుని వందింపజాలను.”

“అడదానిని నమ్మకూడదను సంగతిని మొదటనే చెప్పియుండిన భాగుడును. నాప్రయత్నములన్నిటిని నీవాలనికీ చెప్పి వేసినట్లున్నది ! ”

“నేనేమియు చెప్పలేదు. ఆసంగతి ప్రమాణపూర్తిగ చెప్పగలను. కాని నీకింత భాగ్యమున్నదిగాదా ఇంకొకరి డబ్బునకేల యానవడెదవు ? ”

“నాకు భాగ్యమున్నదా ? అయ్యో పిచ్చిదానా ? నీవేమి మాట్లాడు

చున్నావో నీకే తెలియకున్నది. నేనిప్పుడు పూర్తిగా చెడిపోయితిని. ఆస్తి యంతయు మొదలంటనంతరించినది. ఆయనకానంగతి తెలియక. నాకు తెలియును. అంతియే వ్యత్యాసము.”

“నేనామాటను నమ్మజాలకుంటిని. ఆనంగతి నతనికెరిగించితిని.”

“అట్లులైన నామాటవినుము. ఆ వ్యవహారమంతయు నున్నది యున్నట్లు నీకచెప్పుట మంచిది. రెండుసంవత్సరములక్రిందట మీ నాన్నగారీకంపెనీ సంతటిని నాకొప్పగించినారు. అనగా సర్వవ్యవహారములను నాయుపానుసారముగ జేయుటకు విడిచిపెట్టినారు. స్వభావసిద్ధముగ నేనొకజూదరి వంటివాడనని నీవెరుగుదువుగదా? కంపెనీవ్యాపారిములో నేననుకొనినంతలాభము రానందులకు నాకువినుపువుట్టెను. అంతటలేనిపోని యాడంబరమును కొంతతెచ్చిపెట్టికొంటిని. ఆవివరము లన్నియు నీకేల? తలనొప్పిగలిగించును. ఫలితార్థములు చెప్పెదను నినుము. ఆయాడంబర వ్యాపారములో నపరిమితమగు నష్టముకలిగినది. డ్యూకు అందు డ్యూకు కంపెనీసంతటిని గూడ దానిక్రింద తాకట్టు పెట్టితిని. ఇప్పుడాతాకట్టు వాకట్టుగ పరిణమించెను

సంగతి సందర్భము లిట్లుండగా నొకనాడు మీనాన్నగారు నా కొక వింతకథను చెప్పిరి. నాటిరాత్రి దీబ్బితగిలినదని పత్రికలలో హడావిడిచేసిన ఆజుబ్బురోజులలో నతడాకథను వినిపించెను. అంతటితో నామతి నాశకన్యము దప్పిపోయినది. ఎవడో అనామధేయుడొకడు తన కడ కర్ధరాత్రివేళ వచ్చెననియు, తన కేదియో వింత విషయమును తెలియబరచెననియు, ఆమాటలనునమ్మి రెండువందల నవరనులు బదులిమ్మని గోరెననియు, ఆయువకునకు స్వంతముగ నొక ద్వీపముకలదనియు, దానిలో బంగారు గనులున్నవనియు, ఆద్వీపమునకే ఖెర్ను ద్వీపమందుననియు నింకేమీమియో సంగతులనుడివెననియు చెప్పిరి. ఈవి యెన్నిసారులు ప్రయత్నించినను ఆవచ్చిన పురుషుని పేరుకాని,

అతడున్న జాడకాని చెప్పలేదు. ఏలనో ఆసంగతులను మాత్రము అతి గూఢముగ నుంచెను. అయినను ఆయన చెప్పిన కథ నాయుజ్ఞాయుష్య నకు సరిపోయినది. కొన్నిమానముల క్రింట నొకభూతత్వజ్ఞుడు మా కందఱకు విందు నిచ్చుచుండగా నచట స్త్రీలును నేరును గలసి కొంటియి. అప్పటి సంభాషణ సంకర్షణమున తమ పెన్ను స్పృహను గుఱించి కొంత సమాచారము చెప్పుకొని వచ్చెను. తాము గమలముండి స్వయముగ తయారు చేసిన బంగారమును నాకు జూపించెను. అది యెచటనుండి వచ్చెనో ఎట్లు వచ్చెనో మాత్రము చెప్పలేదు మీనా న్నగారట్టి కథనే చెప్పట గాంచి యాచెంటనే ఆప్రాంతములలో దిరుగు చుండిన మనయోడల యందొక దానికి చాయవార్త సంపి దాని నచట లంగరు వేయగోరితిని. ఆయోడ కెచ్చెన్ యొకనాడు గ్రామము గారిని కలసికొని ఆదీవియందెట్టులైన వర్తకము జేసికొనుట కధికారము నీయగోరెను. కానికాన్యము లేకపోయెను. ఆశరువాత మేమెన్ని ప్రయత్నములు చేసినను ఫలితము లేకపోయెను. అందువలన సంత అట్టహాసముచేసి యింతడబ్బు ఖర్చుచెట్టి యానాటకము గాడగని. చచ్చినది. అది కథయంతయును.”

“అట్లుగాన వెట్టికక్కనుసిగొల్పినట్లు లారెన్నున కీతలతిక్క గలిగించినది నాన్నగారేనా?”

“ఇంక ప్రస్తుతాంశము చెప్పిదను వినుము. దీనిలో నాకెట్టిమిగిలినదే శమును లేదు. న్యాయమైన వ్యాపారములేవ్వు నునకు వేరొక్కటియు నవసరము లేదు. అర్చియధికార చిప్పుడు లభించక పోవునెడల నేను పూర్తిగ పాడయిపోవుట కెట్టి సందేహమును లేదు.”

లారెన్ను చెప్పిన దంతయు నిజమై యతడును నాన్నగారును పాడగుటయే నిజమగు నెడల దానికంతటికిని లారెన్ను కారకుడు. మరి యెవ్వరి డెట్టి దోషమును లేదు.

లారెన్నునకిప్పుడు బుద్ధిసిమితముగ లేదని నాకప్పుడు సంశయముకలిగెను. గతరెండుమూడు మాసములయం దప్పుడపు డతనిచర్య వింతగ దోచుచుండుటను బట్టి యితడు నిషావస్తువుల నుపయోగించుచున్నాడేమో యనుకొంటిని. సాధారణజీవిత రంగముననే నాటక ప్రదర్శనము గావించి యొరులకండ్లుగప్పి లాభమొందవలయు ననుబుద్ధి సామాన్య పంథితులందుండువారి కెఱికిని గలుగదు. ధనార్జన తనయుద్దేశముకాదని తరచుగ నాతో చెప్పుచుండుటయెగాక బంగరుసవరులను చిల్ల పెంకుల కన్న తక్కువగ నతడు వెచ్చించుటను గన్నులార గాంచుచుంటిని. ఈ తెలివితక్కువ న్యాయపరమునం దతడెన్నియోవేల సవరనుల వెచ్చించుటగాక యింకెన్నివేల సవరనులో బాకీలను చెల్లింపవలసియున్నది. ఆపిచ్చినాటకములో నేనుగూడ ననాలోచితముగ చిక్కుకొంటిని. ఎట్లయినను లారెన్ను నాకు కానిసమయమున మహోత్సాహ మొనరించి నామానప్రతిష్ఠల గాపాడెను. ఆఋణము నెట్లయిన నే దీర్చవలసియున్నది. కారవలోము గలుగకుండ నేనెట్లా ఋణముతీర్చుకొన గలుగుదునో నాకు తెలియకుండెను.

శృశాసవాటికి యందేమి జరిగినదో తెలిసికొనవలయునను ఆతురతతో నెట్లు నాకొఱకు వేచియుండునను సంగతి నా కెప్పటికప్పుడు జ్ఞాపకము వచ్చుచునేయున్నది. కాని లారెన్నును తప్పించుకొనుట మాత్రము కష్టముగ నుండెను. నేనప్పటికెంతయో యలసిపోయి యుంటిని. లారెన్నుచెప్పిన నూతనాంశములను వినినప్పటినుండియు నాకు చాల భయము గలుగుచుండెను. ఇంతవర కతడెన్నియో యుపకారము లొనరించుచుండ వాటినిన్నిటిని గ్రహించుచు చివరసమయమున నతని కెదురుతిరుగుట నాకే చాల అన్యాయముగ తోచెను.

“లోగ్నా ! లోగ్నా !! నామాట వినవా ? నన్ను పెద్దియూ డవా ? ప్రాణము విడచుట నులభముకాని నన్ను మాత్రము విడువ

జాలను. పెండ్లి చేసుకొనునెడల నీవలనగలిగిన నీయపారసప్త మంతటిని నంతోషపూర్వకముగ భరించెదను. నీవు నాకెట్టి ప్రత్యుపకారమును జేయ నవసరము లేదు. ఈడబ్బుకాదుగదా దీనికి ఎదిరెట్లెక్కువ డబ్బు నింకొక విధముగ సంపాదించగలను. ఈప్రపంచమందేమి చేయుచునను చేయగలనుగాని నాహృదయము నాక్రమించుకొనిన నోక్కాను మాత్రము విడచిపెట్టజాలను.”

వివాహ విషయమున నేనతని కెప్పుడు నెట్టియాశయు గల్గింప లేదనియు, ఇప్పుడు గూడ గల్గింపజాలననియు నతనిమనము నొప్పింప కుండ నుంచిమాటలతో తెలియబరచితి. నేను నాటకపు మేడ కరుగు చుండుటనుగాంచి యతడు వెంటనంటియే వచ్చుచుండెను. ఇల్లుచేరిన పిమ్మట నేను మిగుల అలసిపోయి ఆయాస మొందుచున్నాననియు, వెంటనే నిదురింపవలయుననియు, జెప్పగా సతడప్పుడు నన్ను విడచి యావలి కరిగెను.

నేను మేడమీద కరుగుచప్పటికి ననిమనిషి వచ్చి, నెడ్డు నాకొరక రెండుమాగులు ఘోనులో పిలిచెననియు, రెండుమాగులు గూడ కలిసి కొనలేకపోయినందున వచ్చిన వెంటనే స్ప్రింగైజీ హాటేలుచకభాన చేయవలసినదని చెప్పెననియు, మర్చిసను రెండుగంటలపూడియు చాండిలోకాచుకొని యున్నదనియు జెప్పెను.

మర్చిసనుకన్య సుపుడు గలసికొనుట కష్టతరముగ నుండెనని మొదటి తలచితినిగాని రెండుగంటలనేపటినుండియు వేచియుండునెడల వచ్చిన పని చాలముఖ్యమైనదిగ నుండునుగావున తప్పకుండ జూడవలయున మరల ననుకొంటిని. ఆమెపేరు తలంచినంతమాత్రమున నా కపారమగ యుషూయయు, భయమును గలుగుచుండును. ‘యద్భావం తద్భవతి’ యనునట్లు మొకుగూడ నాయుదట్లుండునని యెరుంగుదును. కా నాటక పాత్రధారులందరిలో నీయొక్కరైకుమాత్రము నా పంగతిసం

ర్భములు నాటకమునకు కావలయునంత కంటె యెక్కువగ దెలియును. అందువలన నామెతో మెలకువగలిగి ప్రవర్తింపవలయును.

రె. డునిముషములలో వచ్చేద నుండుచుని యామెకు వర్తమాన మంపి గుస్తులను మార్పుకొనుటకు నేను లోనికిగిరితిని. భోజనము చేయువేళ దాటిపోవుటవలన నేనెచటనో భోజనము వేసేయుదునని యెంచి వసివాల్లు వంటకముల నుంచలేదు. నాకు ఆకలిగూడ లేకుండెను. పేబిలుయొద్ద కరిగినను ఒకముక్కయైన నోట వేసికొనకనె వచ్చి యుండును.

౧౨

నారాకను నుర్చినను కనిపెట్టెను నేను చావడిలోని కరుగునప్పటి కామె యెంతయో మూతురతతో నాకొక కెదురుచూచుచున్నట్లు కన్పించెను

“యాదూవు నూచిన భయము కలిగించుచున్నదేమి? జరిగినదేమిటి?” అనియామె నన్ను ఎలు రించెను

“అంత భయముకలిగించుచున్నదేమి? అశ్రర్యమేమి? ఈదినము నిజముగ నాకు యమదినముగ నుండెను. నీవు చాలకాలము ట్టినా కొకకు వేచియున్నట్లు వింటిని. అందువలన నీవు వచ్చిన కార్యము చాల ముఖ్యమైనదిగ నుండవచ్చునని దలంచినట్టిది. లేకన్న వెంటనే పండుకొనియుండును.”

“ముఖ్యమగునో కాదో మీరే నిర్ణయించవలసి యుండును. నేను ముఖ్యమనియె యనుకొనుచున్నాను. మీరుగూడ నాతో నేకీభవింప వచ్చును. గ్రాంటుగారిని గూర్చి నేనుకొన్ని వివరములను తెలిసికొంటిని. చాటిని డ్యూకుగారితో చెప్పుటకు ముందు మీతో మాట్లాడనెంచి వచ్చితిని.”

నాగుండెలు జారిపోయింది. ఎవరికిని భయపడని చున్నగాడ నీమె భయపెట్టుచున్నది.

“నీవేమి తెలుసుకొంటివి?”

“ఏమి తెలుసుకొంటివా? మంచిది- మీకని మంత్రగా రుచించ దేమో!”

నేనొక కుర్చీలో కూలబడి యామెవైపు నిద్రాసించి చూచుచు “లేనిదని గొడవలన్నియు, తెచ్చిపెట్టి నీవునన్న భ్రమించజేయుకుము. నాతో నేమైన చెప్పునుద్దేశించి వచ్చునెడల ఆనంగతిని స్పష్టముగ జెప్పుము. నాకిప్పుడు చాల ఆమానముగనున్నది. నీతో సరసము లాడుటకు నాకిప్పుడు ఓపికలేదు. ఆ సరసములన్నియు పుసపన్నేహితుల కొరకు వాచియుంచును” అని పలికిరి.

ఆమాటల కామె కోపించుకొని “అటులనే కాదు! ఈనాటక మంతయు నెవరినో మోసముచేయుటకు జరుగుచున్నది. ఆనంగతి స్పష్టముగ గన్పించుచునేయున్నది. గ్రాంటుగారి నిజమైన మేలు భేజి. పెక్కుసారు లతనికొరకు పోలీసువారు వెదకిరి. సర్ మార్షల్ డ్యూటీ గారి యింటిలో ఒలవంతముగ ప్రవేశించి అతని తుపాకితో కాల్పుల దుల కతని ఎట్టుకొనుటకు పోలీసువారింకిను వెగకుచున్నారు.” అని యామె పలికిను.

ఆమాటలకు నేనెట్టి యాశ్చర్యమును దెలుపక నింపాదిగ “నాభర్త నుద్దేశించి నీవు మాట్లాడుచున్నట్లున్నది. ఎవరినోచూచి మరణించిన నాభర్తనుగ భ్రమించి నీవు పొరబడుచున్నావు.” అని యామెను వంచించనెంచి బలికిరి.

“పొరపాటేమియును లేదు. బరో హోటలులో మీయభయములను నేను పెక్కుసారులు చూడయుంటిని. ఆనంగతిని నిన్నరాత్రియే నీతో చెప్పియుంటిని. నేను మరికొంత విచారణచేసితిని. నీవును, నీ

భర్తయు డ్యూకుగారిని మోసపుచ్చుట కేనియో నాటకమాడుచున్నట్లున్నది. ఈనాటకయుదంతమంతయు నాకు తెలిసిపోయినది.”

“అలాగునా! అట్లయిన నీవతనితో నీసంగతి నేల చెప్పరాదు?”

ఇంతవరకామె నాకెట్టి యాశ్చర్యమును గలిగింపలేకపోయెను.

“అట్లయిన మీభర్త మరణింపలేదని యంగీకరించెదరా?”

“నిన్నటివరకు మరణింపలేదని యొప్పుకొనియెను. కాని యీ యధిక ప్రసంగమంతయు నీకేల?”

“నిన్నటివరకునా? అనగా మీమాట కర్థమేమి? గ్రాంటుగారి దినము మరణించిరనిమా?”

“నాకు తెలియునంతవరకు గ్రాంటుగారు సజీవులుగనె యున్నాగు. కాని నాభర్త మాత్రము చనిపోయెనని పోలీసువారు చెప్పిరి. నేనిప్పుడే శ్మశానవాటికనుండి వచ్చుచున్నాను. నీకీసంశయములన్నియు నేల కలుగుచున్నవి? నేనీవిషయముల నీకొగుక చెప్పవలయునా? వాటిని తెలుసుకొనవలయునని నీకేల యీ యాశ్చర్య?”

“ఈ మాటలలో నొక యక్షరముగూడ నేను నమ్మను. నాకు తెలిసిన వివరములన్నిటిని వెంటనే డ్యూకుగారికి చెప్పుట నా విధానము. మీరుగాని—”

“దయచేసి వెంటనే చెప్పుము నీకు నేనెట్టి యభ్యంతరమును గలిగింపను. పోలీసుచెప్పవారికిగాని, లేనిపోని మాటలతో బెదిరించు వారికిగాని లంచమిచ్చుటకు నాయొద్ద డబ్బేమియు మూలుగుచు పండలేదు. డబ్బున్నను గూడ నిట్టి కుచ్చితమతులకు నేనుపదానము లయజాలను. కాని నీవికముందు నాదగ్గర కెప్పుడును రాకుము. ఈ కుధికప్రసంగములను గూర్చి నేనుగూడ మాయన్నగారితో మాట్లాడినను, ఇక దయచేయుము.”

అంతటితో నామె తొందరగ నావలకరిగెను. కాని నాకుమాత్రము

మనస్సు మరిత క్షోభింపసాగెను. నేను చెప్పిన మాటలు గామె నమ్మ లేకను సంగతి స్పష్టముగ తెలియుచున్నది. స్వేచ్ఛైతీ హఠాత్తులు వారిని తెలివోనలో పిలచితిని. కాని నెడ్డు బయట కరిగియుండెను. అర్థరాత్రమువరకు నేవతో కొఱకు వేచియుంటిని అయిన చతుడు రాలేదు. ఎట్టికబురును గూడ లేదు. చివర కాయాసమును పట్టలేక నేను శయనింప నరిగితిని.

ఈ కథ యంతటికి సర్వవసానమెట్లుండునాయని నాకు నీర్ఘచింత జనించెను. నాన్నగారిక్కరు నుండగ నతనితో గొంతనేవు మాట్లాడి ఆరాత్రి జరిగిన సంగతినంతర్భములన్నిటిని పూర్తి తెలిసికొనవలయునని నాకు బుద్ధిఛుట్టెను. నెడ్డు నాకేసంగతి చెప్పలేదు. అతడు చెప్పనిశ్చయించుకొనలేమిగనుక తప్పకుండ తెలిసికొనవలయునను కోరిక నాకు ప్రబలమగుచుండెను. సరియెదాచికేమి? శ్మశాన వాటిగయంకు గన్పించిన ఆశరీరమెవరది? నేనుగూడ భ్రమించునంత విశేషముగ నతడు నెడ్డును సరిపోలియుండుట కేమికారణము?

ఆరాత్రి నాకు బాగుగ నిద్రపట్టలేనిచెప్పిన నెవరికి నాశ్చర్యముండదు. తెల్లవారిలేచునప్పటికి చెప్పశక్యముగాని తలనొప్పితో బాధ పడుచుంటిని. ఈబాధతో నింకేమి బాధలు పడవలసి వచ్చునోయని వెఱచి నందఱుమీదనుండి లేవకుంటిని.

నన్నెవ్వరును పిలువవద్దని పనిమనుష్యులకు త్రువులచ్చి పండుకొంటిని. నిద్రమాత్రము పట్టకుండెను. నన్నెవ్వరును లేవలేకుగాని మనుష్యులుమాత్రము విశేషముగ నచ్చుచుబోవుచు నుండినట్లు చప్పుడగుచుండెను. వీధితలుపున కతికియున్న గంటయు, తెలివోనును, తరచుగ చప్పుడగుచుండెను. ఆ చప్పుడువలన తలమరింత దిమ్ముపెట్టుచుండెను. అట్టిస్థితిలో నాకెట్లు నిద్రపట్టగలదు?

దీవళకా గడబిడకోర్వలేక పనిచారిని పిలుచుటకా ప్రక్కబల్లు

మీద సమర్పించిని నిజము తెలిసి, దానివచ్చి “దూకు” అనునేరుగల మందులని నాకోరికు చాల నేపటినుండి కామకొని యుండె ననయు, శరీరమస్పృశగా నున్నందున నేను పంపకొనినటు లామె చెప్పగా లేచువరకుగూడ పేచియుందునని యప్పటినుండియు నటులనే గూర్చుండెననియు చెప్పెను.

తలకొప్పి సంతటినిమరచి * యొక్కగంతున మంచముపైనుండి యావలి కరిగితిని.

నాకోరిక ఫలించినది. నాన్నగారు సమముగ నేను కోరుకొనినట్లే వచ్చినారు. ఆయన యేపనిమీద వచ్చినను, ఆయనకు నాయందభి మాన మంకురించినమాట వాస్తవము. లేకున్న నితరదూరము రారు. అభిమానము నురల వచ్చినను రాకున్నను తిరిగి నాకు తమ దర్శన భాగ్యము వచ్చినారు. అదియె పదివేలు. తొందరగ బట్టలను గట్టుకొ నుచు నొక్కర వచ్చిరా? లేక వెంటనేవరైన నున్నారాయని యడి గితిని. ఆయన యెంటరిగ వచ్చినారని విని యపరిమితానందభరిత నైతిని. *

లారెన్నదయముననె వచ్చి పోయెనట! నెడ్డు రెండుమారులు ఘోషలో పిలిచెనట! పాపమత డెంత సంతయాకులచిత్తుడయి బాధపడు చున్నాడో! యని మనస్సు చాల సంతటపడెను. కాని ప్రస్తుత పరిస్థితు లలో నేనేమి చేయగలను. ?

దుస్తులను వేసికొనుట కెక్కువకాలము పట్టలేదని వేరుగ చెప్పనన సరములేదు. వెంటనే నాన్నగారు వేచియున్న కచేరీగదిలోని కరిగితిని. నాన్నగారచట సమర్పియున్న మహాశైశ్వర్య సూచకములగు వస్తువు లనన్నిటిని పరిశీలించి చూచుచుండిరి. ఆతని కవి విస్మయము గలిగించుటయెగాక యసూయనుగూడ గలిగించెను. నేనరుగునప్పటి కతనికా యసూయ పెచ్చువెలిగియుండెను. అందువలన నన్ను గాంచిన తక్షణమే

యతడు శ్రోధారణిశలోచనుడై “ఇదిగో దీక్షంతటికి సమాధానమేమిటి? ఈయట్టహాసమంతయు చేయమో నెట్లనే చెప్పవలయు” నని గద్దరించి యడుచు నడటి మమూర్ఖుఁడైపోయి నంతటి నొక్కసారి నేలుత్రిప్పి చూపించి. “అబ్బంబోటుదొంగను వరించుటలో తప్ప తక్కిన విషయ పులన్నిటిలో మెలకువకో గౌరవముగ జీవించుచున్నావని నేననుకొంటి. లారెన్ను సీపెంత్రండ్రి కుమారుడని నేనెరుగుదును. నాకు తెలియని చుట్టరికముకావది. కాని అంతమాత్రమున నీయాడంబర మంతటి చేల బెచ్చి పెట్టికొనుచున్నారో నాకు బోధపడకున్నది. లారెన్ను తెలిచితేటలను నేనెరుగుదును. లోల నేదియోవిశేషార్థముకటి యున్నచేగాని యశడింత డబ్బువెచ్చింపడు.”

ఆనూటలను విసినపిమ్మట నాముఖము రక్తకీహీనమై యుండ వచ్చునని నేననుకొంటిని. గద్దరికస్వరముతో “ఇందునుగూర్చి మీగు లారెన్నును సమాధానముగవలసియున్నది. ఆయన యేదియో పెద్ద యెత్తుగడపై నీయట్టహాసమంతయు చేయుచున్నట్లున్నది. తనకు కొంత సహాయము చేయవలసినదని నన్నుకోరెను. కాని అంతకుత్సర్గిగాక మీయు చెప్పలేదు. కాని యిప్పుడా ప్రయత్నము లన్నియు కష్టము లయిపట్లున్నవి. ఇంక నేనతనికిట్టి దుష్కార్యములందెట్టి సహాయము చేయజాలనని చెప్ప నుద్దేశించుచున్నాను.”

“నా కత బాసంగతి చెప్పెను. ఇట్టి మహాసౌఖ్యము లుట్టితినొన గూర్చిన నీవతని పెండ్లియూడెద వేమో యని యెంచెను.”

“అందులకు కా దితడింత విశ్వప్రయత్నము చేసినది!” అని మరి యేలు మాట్లాడుటకును పీనుశక యూరకుంటిని. ఒకనంక లారెన్ను నకుగాని, ఇంకొకనంక నెడ్డునకుగాని యెట్టిప్రమాదము గలుగకుండ మాట్లాడవలయును. ఏమాత్రము నోరుజారిను వారిరువురుకుగాని, లేకున్న నొకరికిగాని యుపచారము గలుగవచ్చును.

“నాకడువున పుట్టినవిడ్డ యిట్టి యసంగతకార్యమున కియ్యకొనుట నాకు తలతీసివేసినట్లున్నది. అనాధశాలిక కేదియో జీవనోపాధికి తగిన సహాయమొసరించిన దానికెరు నెట్టి యాటంకమును చెప్పరు. ఏదియో శగుమాత్రము గౌరవభృతి నిచ్చిన బాగుండును. నీకిచ్చెద ననిచెప్పి మీరుమ్మ నగలన్నియు తీసికొనివచ్చెను. వాటి—”

“ఆసగ లమ్మ కేనా?” అని యెటులనో దైర్యము తెచ్చుకొని యడిగితిని.

అతడు కొంచెము సేపూరకుండెను. నాన్నగారు కోపముతో శరీరము కంపించుచుండ తానుగూర్చి డిన కుర్చీలోను డి లేచి యింకొక కుర్చీలో కూర్చుండి. ఇప్పుడైన నతడించుక ప్రసన్నబుద్ధి వహించరాదా? కోపమొక్కించుక తగ్గించిన నెంతయో బాగుండెడిది. అతడెంతయో చిక్కినోయి ట్లుండెను. అంతియెగాక నిపుడేలనో అలసియున్నట్లు గూడ తోచెను. అతనిముఖమును బట్టి చూడగా నేదియో మార్పు వచ్చినట్లుండెను.

“నే : ప్పొడ్కొడకు వచ్చినదేల ననగా ఆతుచ్చుని యంత్యసంస్కారములనుగూర్చి నీవేమి చేయనెంచితివో తెలిసికొనవలయునని. ఆవిషయములో ప్రాప్తునతి యిష్టానుసారమంతయు జూగించుటకు నీసంగీకరించితిని యామె చెప్పుచున్నది.”

“నాకేమి చెప్పుటకును తోచకున్నది.” అని ప్రత్యుత్తరమిచ్చితిని. నిజముగ నాకప్పుడేమియును తోచలేదు. సత్యమును బలికి ఋజువర్తినై మెలగవలయునను యద్దేశము నాకప్పుడమితముగ నుండెను. “మితో చెప్పకేమి? నామందిచెడ్డ లింకొకరి కెవరికి కావలెను? నేనాశవాగర మాన జూచిన యతడు నాభర్తకాడు” అని మెల్లల బలికితిని.

అతడాశ్చర్యముతో నావంకజూచెను. “అది యనందత్థము. నీవబద్ధమాడిన వ్రేలినుద్ర లబద్ధమాడునా? నాంబుంటిలో జొరబడినన్న

తుపాకితోకాల్పించి ప్రయత్నించివాడిదే యాశరీరముని పోలీసువారందఱును కఠోక్తిగ చెప్పుచున్నారు. అదియొక్కటియెగాక యానీచుడు మరి యాకురేరములనుగూడ చేసెనని వారుచెప్పుచున్నారు.”

“అట్లయిన నాశరీరము ఆనేరములు చేసెననివానిదై యుండవచ్చును గాని నెడ్డుదిమాత్రము కాదు.”

“తెలివితక్కువ ప్రలాపములిట్టివియె! నిన్నరాత్రి యానంగతి నేల చెప్పకుంటివి? వాడు నీభర్తయే నుని పోలీసువారివద్ద నొప్పుకొంటినట?”

“నేనంగీకరింపలేదు. ఇదమిద్దఱుని నేనేమియురూఢిగ చెప్పలేదని ప్రాప్తునతి యెరుగును.”

“ఆమె నాకానంగతిని చెప్పలేదు. నీ వంత విస్మయముగ రూఢిపరచుకొనవలయునంత యవసరముగూడ లేదని నా యుద్దేశ్యము.”

“నాభర్తయగునది కానిది నేను నిశ్చయించుకొన నవసరములేదంటిరి. సరియే దానికేమి. కాని ఆరాడు నెడ్డు మీవద్దకువచ్చి మిమ్ములను తుపాకితోకాల్పినట్లు చెప్పిననాటిరాత్రి యేమిజరిగినదో కొంచెము చెప్పెదరా? ఆప్రమాదము జరిగినది ఉదయము నాలుగుగంటలకనియు, నెడ్డు మీతో మాట్లాడినది ఐదునొకండు గంటలకనియు, మీరే యంతనిలోనికి రానిచ్చినారనియు నాకు తెలిసినది.”

“నీకా నంగతి నెవరు చెప్పిరి?”

“అతడే చెప్పెను.”

“నన్ను జంపనెంచిన పిమ్మట నీవామర్కార్యుని చూచితివా?”

“అది జరిగి చాలకాలము గడచినపిమ్మట జూచితిని. ముందుగా మీయనుమతి బొందియె, మీయంతట మీరు తలుపుతీసిన పిమ్మటనే—”

“సరియే నాయంతట నేనే నానిని బొట్టుకాటుకలు పెట్టి పిలచితి

వనుకొనును. తరువాత ?”

“ఆ తరువాత తలవని తలంపుగ నేదియో ప్రమాదము జరిగినదని. అది దొట్లు జరిగినదో యతడు వివరించి చెప్పలేకపోయెను.”

నేనామాటలను వినినంతనే యతని ముఖమున కొక వింత నవ్వుదయించి, తనవిజయమును ప్రకటింప నుత్సహించినవానివలెగా నతడిట్లు పలికెను. “అటులనే జరిగినదంతయు వినుము. నుహాపవిత్రవంతుడైన నీ భర్తగారు నన్ను జూడగోరుచు వర్తమానమందిరి. ఎందుకో యని నే నంగీకరించితిని. చివరకు డబ్బునూచించుటకని తేలిపోయినది.”

అని నే నేమియో ప్రశ్నించవలెనను యుద్దేశముతో సతదూర కుండెను.

“అప్పుడు మీరతని ననరాని మాటలనాడి మనస్సు నొప్పించితిరి కాదో? నను ?”

“ఆ! ఆసుహారహృదయుని మనసునొప్పించితిని. అంతయెకాదు. నిన్నింటిలోనుండి గూఢచారికంపు నపుడు నీకో చెప్పినమాట జ్ఞానమున్నదనకొనియెడను. జీవితము నీనిధముగ పాడుచేసిన యాతడు లుప నాకెప్పుడెగురు పడినను, వాని తుటపనికి తననట్లు, గుఱ్ఱపు కమ్మిలో, వీపు అరయడుగుమేర నుబ్బునట్లుతికి యాపలి కంపెదనని. అటులనే ఏ నడినముద్రములోనో పనికిమాలిన యొకానొక ద్వీపమున బంగాళుగనులను త్రవ్వటకై రెండువందల నవరనులు కావలయు ననెడి వాడి నుహాకార్యము సంతటిని సాతముగ వినిన పిమ్మట వాడికి నే నీయనెంచిన కట్టుమును పూర్తిగ నిచ్చితిని. నేనా కోజులలో చాల బలము గలిగియుంటిని. ఆపని వాడికి తలవని తలంపుకాక తలచిన తలం పెట్టుకున్నా. వాడు దెబ్బలుతిని పోవుచుండగా కోటును బలవంతముగా తీసికొంటిని. ఆపనికిపంద నన్నెదిరింపజాలక నా చేతులలో నుండి యెటులనో తప్పించుకొని నేనా కోటును లోతుల నుంచబోవునం

డగా నాపీపుమీద తుపాకి ప్రేల్చెను. అంతట ప్రాణ్ణునతి ప్రాణ్ణునతి చూడగానే సచట స్మృతి దప్పి నేలకడియ్యుటని. అప్పుడు సన్న కొట్టిచోటుననే నానితునాకి పడియుండెను. నాని జెబుల్లో ఆదొంగతనపు వస్తువులుండెను. వాటిని నీవే చూడతిన్నావని ఇక వాడి యుద్దేశ్యమును గురించి యేల సంశయింపవలయును? ప్రాణ్ణునతి వెంటనే నాని వలయు యుపచారుము చేసి పోలీసువారి కనమాచారము తెలియపరచెను.”

“మీరంత క్రూరముగ నతని పరాభవించుటకు మిమ్మేమైన బాధ పెట్టెనా?”

“లేదు. తనదాని తాను పోవుచుండగా నాపీపుమీద తుపాకి కాల్యమని వానికి మూపిచ్చితిని.”

“మిమ్మతిడేల సమకారముగ జుపనెంచెను?”

“అది యేమో! వాడియుద్దేశము నా కెట్లు తెలియును? సమ్మిద్ద రించుటకై తానింతి శ్రమపడుచున్నట్లు జెప్పి నన్ను సమ్మించి నాకుద్ద డబ్బుతీసుకొనిపోనెంచిన తులువ యేమిచేసిన చేయకలడును? వాని మాటలనన్ను టిసి సమ్మెదననియె తలంచెను కాదోలు!”

“మీరేల సమ్మకూడదు? ఖర్చు ద్వీపముననది యొకటి యుండుటయు, దానిలో బంగారు గనులుండుటయు, యిదంతయు నిజమే. మీకనుమాన మున్నయెడల లారెన్ను సమగవచ్చును.”

“లారెన్నున కా ద్వీపమునంగతి యేల?”

“నిజముగ నతని కా ద్వీపముతో నెట్టి సంబంధమును లేదు. అయిన నతడు దానినంగతి సందర్భములన్నటని తెలిసికొని దానితో నేదియో సంబంధము గల్పించుకొనుచున్నాడు. మీరని సన్ధ్యాయముగ నెదిరించినపుడు మిమ్మతడెదిరించి కొట్టలేదని మీరు నాభర్తను పిరికిపందనుగ భావించి దూషించుచున్నారు. దానికి మొదటి కారణము

మీవంటి పెద్దమనుష్యుల కారణముగ నట్టి సీచకార్యముల కేల బూని
రో తెలియకుండుట. రెండవది మీరు నాకు తృప్తియగుటవలన మన్నన
పురుషులగుట. మూడవది తన యీడ్డు జోడు కాని ముసలివారగుట.
ఈమూడు కారణముల నాలోచించి నత్పురుషుడు గనుక తగిన ప్రతి
క్రియ చేయనెంచక యూరకుండెను.”

“అవును. ఒడలంతయు నరయడుగుమేర వాచునట్లు కమ్మితో
కొట్టగలిగిన ముదుసలిని చూచి యతడు కనికరించి యూరకుండెను.”

“ముందుగా నతనికేమియు తెలుపక నిట్టి సూరికార్య మొన
రించునపు డతనికి తుపాకిచప్పుడు విసిపించియుండును. ఇంతయు చేసిన
మీరెంతకైన సాహసించురని యతడు భావించి యుండవచ్చును.”

“ఏమంటివి ? తుపాకిచప్పుడు విన్నాడా ? తాను కాల్చినాడా ?”

“ఆయన తుపాకి నెంతమాత్రము కాల్చలేదు. వేలిముద్రలను బట్టి
యాచోకి గ్రహింపగల పండితుల యభిప్రాయము ప్రకారము తుపాకి
ఆ శవాగారములో పడియున్న వానిదిగాని నెడ్డుది కాదు. ఆశవాగార
మునందున్నవాడు నాభర్త యెంతమాత్రము కాదు.”

నామాటలు నాన్నగారి కాశ్చర్యము గలిగించినవి. కోపముకూడ
గలిగించినవి. “నీభర్త మరణింపలేదని యంతదృఢముగ నమ్ముచున్న
దానవు. ఈగ్రాంటుగాడి నెట్లు పెండ్లియాడ నెంచుచున్నావు ?”

“మృతల నేనతనిజూచిన పిమ్మట మీకా సంగతినందర్భములను వివ
రముగ తెలుపగలను.”

మొత్తముపై నీసంభాషణము గూడ తృప్తికరముగ ముగియలేదు.
చివర, జరిగిన సంభాషణవాశ్యములుగూడ నాకు బాగుగ జ్ఞాపకము
లేవు.

నాన్నగారు వెడలినవెంటనే తెలిఫోనుదగ్గర కరిగి స్పృహకీ
వారిని పిలిచితిని. యీమారు నావ్రయత్నము ఫలించెను. వెంటనే

నెట్లను నేను మాచిన్నగృహమున కిరిగొనుట కర్పాటు గావించుకొంటిమి.

మా పూర్వగృహమున కొచ్చునప్పటికి నామనసు బాగుగలేకండెను. అచట సుమారొక గంటకాలము వేచియున్నను నాస్థితి నుముఖము కాలేదు.

చివరకు నెట్లు వచ్చెను. ఆయన ముసస్సుగూడ బాగుగలేకుండెను. ఎందుకింత యాలస్యమైనదో తెలియగోరగా నతడెడయొడులుచెప్పి సరియైన సమీక్షాము నీయక తప్పించుకొనెను.

“లోర్నా ఏమిజరిగినదో చెప్పము. అందుచేత చెప్పవలయును. దానిపై నెంతయో యాధారపడియున్నది. ఆ మరణించిది నేనే యని యొప్పుకొంటి వనకొనయెదను?”

“నేనందుల కియ్యకొనజాలకాంటిని.”

“అదేమి! నేను చెప్పినట్లు చేయలేదా? నన్ను పాడుచేయ నెంచితివా?”

“ఆ మరణించిది నీవేయని నేను చెప్పజాలకపోతిని. మరణించిన మనిషినిగురించి యబద్ధమాడుట నాకు సాధ్యము కాలేదు. అందులో శవము నెడటనుంచుకొని శరీర మ్మరణము నంగతి కండ్లారగాంచుచు నెటు లబద్ధమాడు మనియెదరు? కాని పోలీసువారు మాత్రము సంతృప్తి నొందిరి. మీ రుభయు లొక్కవిధముగ నున్నారని నాచేత నొప్పించిరి. అదియె అత్యంతాద్యుతాహవముగనున్నది ఆమరణించిన యుతడన్ని విధముల మీయచ్చే యని చెప్పవచ్చును.”

“అట్టి దెచ్చటనైన పొసగునా?”

“పొసగొకేమి! మీ రతని నెఱుగుదురా?”

“వాని నే నింతవరకు చూడలేదు కాని దీనివలన కొంత నంగతి మాత్రము బోధపడుచున్నది. ఆరాత్రి మీనాన్నగారింటియం దతడే

నుండెనో నా కప్పుడూహించి శక్యమగుచున్నది. ఆగాత్రీ నాకాగితములు కొన్ని పోయినవి. అవి చాల అమూల్యమైనవి. వాటిలోనున్న సంగతులు తెలియనివానికి చాటివలసినవియు ప్రయోజనములేదు. అన్ని పథముల నన్ను సరిపోలు యువకుడికికొక డున్నట్లు నేనువింటిని. కొన్ని సంతకములనుండియు నతిదు నాకపరిమితమగు బాధను గలిగించుచున్నాడు. నాపేరుననే వ్యవహరించుచు పెక్కుపీషయములలో నన్ను మోసగింప ప్రయత్నించెను.”

“అవియన్నియు యూహాప్రపంచములోని మాటలు. చూచిచెప్పిన సంగతులుకావు. గనుక నివేదితమైన మరెంతకాలమునవరకు నాయందు విశ్వాసముంచవలయును. నెప్పటికీ నీటిలో సంతకంబై మరేమియు చెప్పజాలను. నీవు వింటితివుగనే కొన్ని దినములు నటింపవలయును. మరల నీయింటికివచ్చి యిచ్చటనే నివసింపుము. ఏది?—నాయందు ప్రేమయన్న నేనుమీ? ఇప్పుడు నీకు కొంతడబ్బు నిచ్చెదను. కొంతకాలము వరకు మనఃపూర్వము మరల నొరెనొకర మెడబాసి యుండవలయును. ఇంతటితో నెడ్డుభేజి మరణించెనని జ్ఞాపకముంచుకొనుము. అంతికాలములో నెడ్డుగ్రామము నన్ను వెదకికొనుచు రాగలడు.”

“నీవు మరల నాద్వీపాంతరమునకే బోయెదవా?”

“అవును—తప్పకుండా వెళ్లవలసియున్నది.”

“అట్లయిన నన్నుగూడ తీసికొనిపోము. లేకున్న నీవువెళ్లిన పిమ్మట నైన నన్ను రానిమ్ము.”

“లోర్నా! నన్ను మన్నింపవలయును. ప్రస్తుతము నేనట్లు చేయజాలను. దానికి చాలకారణము లున్నవి. వాటి నన్నిటిని నీకిప్పుడు చెప్పరాదు. నీవెటులైన నాయందు పరిపూర్ణవిశ్వాసముంచి కొన్నిదినము లోర్ని పట్టవలయును.”

అయిన చెప్పుచున్నది న హేతుకముగలేదని నాకుతోచెను. నేను

కోడనకోరికగూడ సందర్భానుసారముగ చేడక. కొంతమయ్యలు చివర కెట్టులనో యొండొరులపై కోడతాపములతో నుభయుల గావించి పిరికిని కాని జరుగబోవు సంగతులం దొకటియైచి ఏమాత్రమునైన తెలిసి యుండినయెడల నేనపు డతల సంతవిచార. అది కోడచ్చియుండదు

౧౮

మాయుభయుల జీవితరంగమున మచ్చెనమున కెకు పెక్కువేర ముండు నని నే నభిదూహించుకొనలేదు. లారెన్సునకుగూడ నట్టియాలోచన లేకుండెను. ఒకరిపైనొకరితో లేనిపోకొండెములనుచెప్పి మంత్రములహ మాల నామె పెంచుచేమోయని మాత్రమే నే ననుచూచించితిని. నారహ న్యములు క్రమక్రమముగ నెల్లజియకుటకు పూర్వము చాలకాలము క్రిందటనే యామె తెలిసికొనుచుండె నననంతి నాక తెలియకుండెను. మనసున కిట్టవడియు నిట్టవడ రీతిగ నేను నెత్తయు త్తరువులైన కారము నడచుకొనబ్రయత్నించితిని లారెన్సు తనవ్రతున్నములన్నియు విధల మయినందులకు బె గవెట్టుకొని మంచమునకైచు గు గ్రాంటుగాగు మరల వెచటనో యదృష్ట్యులైరి. నాగుండుతనము గలిగియున్నవశించిన యశరీరుతాసురాగ మెచటికో పొలిపోయెను. గ్రాంటుగాగు కనిపించ కుండ్డి. అతనిమోహపాశములంతయు లారెన్సుకోరిన వరములను బడయ బ్రయత్నింతునున్నను వరదాతలేగిది యెవరి నడుగను ?

లారెన్సు పట్టజూని కోడముతో నామేడయంబిలి వస్తువులన్నిటి నప్పుల చాకిరిప్పగించెన నాటకముగు నాటకరంగమును నారీతి సంతరించుచోయినవి. నటకులకు బాకీ జీతములు ముట్టినవెనుక వారివారూ వారేగిరి. నాకొక్కనూర్ని యాఫిన్లేతోమాత్రము స్నేహము మిగిలెను. తక్కినవా రెక్కడిపోయిరో తెలియదు. మార్ని యాఫిన్లే పేగు వేరుగ నున్నను నేనుమాత్రముగ మె నెల్లప్పుడూపేరుననె పిలచుచుంటిని. ఆమె

పెక్కు సారులు మాచిన్నయింటికి వచ్చి నాతో మాట్లాడుచుండెడిది. నేనచట నాకెంతయిష్టములేకున్నను భర్తయజ్ఞయగుటవలన నూతన వితంతువునాటకమును కొనసాగించుచుంటిని.

పూర్వపు విద్యుచ్చక్తిదీపములును ఆయాట్టహాసములును గతించెను. నెట్లు తననాధ్వానముప్రకారము నాకు కావలసినంతకంటె నెక్కువధనమున నాపేరున బ్యాంకులో జమకట్టెను. ఎడ్వర్డుగారు చెక్కురూపముగ నాడబ్బు నాఖాతాలో జమకట్టించిరని బ్యాంకుద్యోగస్థులు చెప్పిరి. డబ్బుండుటచు దైర్యముగ జూచుకొని నేనొకపనిమనిషి పెట్టుకొంటిని. ఆమెపడక కాంటిలో చోటు లేనందున పగలుమాత్రము పనికివచ్చుచుండును.

చిన్నతనమున తల్లి లేదనుగాకణమున మానాన్నగారు నన్ను కొంత చెరచిరి. నెట్లు నన్ను నేబట్టి నాజీవితమును మరింతచెజుచెను. లారెన్సు వాగుభయులంత చక్కగ నిర్వర్తించుకొనుచు వచ్చినపనిని పూర్తిచేసెను. ఇంక నన్ను చెఱచువారు మరియెవ్వరునులేరు. వీరంగరును నాకెంతయో యపకారమొనరించిరి నారిపై కోపవర్గలముగనుండెను.

చూర్చి మాఫ్ఫీస్కోగలిసి యొకనాటి సాయంకాలము పార్కున కరిగితిని. పైనివదిచిరితి యుగోచనంతో మనసు చలించుచుండగా నింటికి మరిలితిని.

దారిలో గ్రీనుపార్కున కావలకొంతదూరమున నిద్దఱుస్త్రీలు విశేషకాలమునుండి యొకరితో నొక రతి యాప్యాయముగ మాట్లాడుచుండుటను గాంచితిని. కొంచెము సమీపించునప్పటికి వారుభయులును పూర్వపరిచితులని తెలిసికొంటిని. వారిలో నొకరినిమాత్రము స్ఫుటముగ గుర్తించితిని. వారిలో చిన్నది నాకు ప్రబలవిరోధిగ పరిణమించుచున్న ప్లారెన్సుమర్చిసను. ఆయిరువురి రూపురేఖలు కొంచెము సరిసమానముగనుండెను. ఆరెండవయూమె ప్లాస్టుసతి. వారుభయులు

మాతానుతలు కావచ్చునని నాకప్పుడు తోచెను.

ఆతలంపెట్లు కలిగెనో కారణము తెలియదు గాని ఆనమయమందాక స్థిరముగ నట్లుతోచెను. ఆయాహ కలిగినప్పటినుండియు నదివరకు నామెదటినంతటి నాక్రమించుకొనిన విచారపుటాలోచనలు క్రమ క్రమముగ నదృశ్యమగుచువచ్చెను. నిజముగా వారిద్దఱ కేదియో దగ్గిల సంబంధముండవలయును. అందువలననే వారేదియో రహస్యమునంత నేపాలోచించుచున్నారు. లాభమున కేసమాచారము తెలియునా? తెలిసియుండినయెడల ప్రాప్తునతి సంతగా గూషించునత డామెబంధువురాలి నానాటకములోనికి రాసచ్చునా? అని నేననేకవిధముల నాలోచింపసాగితిని.

దూరమునందుండుటవలన వామి మాట్లాడుకొనుచుండినో నాకు తెలియకుండెను. విశవలెనని నేను ప్రయత్నింపనులేదు. వానిభయం లెంతయో గోప్యముగ సతిశ్రద్ధతో మాట్లాడుచుండిరి. ప్రాప్తునతి చేతులను త్రిప్పుకొనుచు సతిచమత్కారముగ మాట్లాడుచుండెను. ఆనూటలను విని మర్చిసను తలనూపుచుండెను. ఒకమారుమాత్రమామె బిగ్గరగ నవ్వెను. అది చూచి ప్రాప్తునతిగూడ నామెతో నేకీభవించి నవ్వసాగెను.

చివరకు ప్రాప్తునతి తనచేతినంచుకొనుండి పెద్దకవరు నొకదానిని తీసి మర్చిసనుచేతి కిచ్చెను. మర్చిసను దానినందుకొని తొందరగ తననంచిలో నుంచుకొనియెను. అది చూచినప్పటినుండియు ఆకవరునందేమియు న్నదో, వామి మాట్లాడుకొనినో తెలిసికొనవలయునని నా కాతురత గలిగెను. దాసపై నెట్లు లక్కనీళ్ళుండుటను గాంచి లోపలనేవియో విలువైన కాగితము లుండవలయు ననుకొంటిని.

వారిద్దఱట్లు మాట్లాడుకొనుచుండగా నేను చూచినట్లు వారికి తెలియకుండ చేయవలయునని నాకొక యాహాకలిగెను. ఏలకలిగెనో తెలి

యదు గాని వెంటనే యావ్రకారము చేయనెంచి వెనుకకు మరలితిని. అచేతనేయున్న లారెన్ను శరీరస్థితి యెట్లున్నదో యొకసారి చూచి పోవలయునని బుద్ధిపుట్టగా కాలుసాగించితిని. నాకు తెలిసిన యీనూత నాంశముల నతనికి చెప్పనెడల నతడందుల కేమి సమాధానమిచ్చునో చూతమని యనుకొంటిని.

ఆడగిరనున్న పూలయంగడిలో నతనికొఱకు కొన్ని పూవులను గొని వకాంటువీధి కరిగితిని.

నేనాతని యింటికి రుగునరికి మర్చిసను గుమ్మములో నిలచుండెను. నా కెంతయో విస్మయము గలిగెను. వారుగూడ నేనువెనకకు మరలిన వెంటనే తిరుగుజయనమై యుండవలయును.

ఒక్క పావుగంటక్రిందట నామె ప్రాప్తునతితో చూట్లాడుటయు, యీమికు ఆమె యాపెద్దకవరు నిచ్చుటయు జూడకుండునెడల, నాకెట్టి యాశ్చర్యమును కలుగకుండును. మా నాటకపు రిహార్సులలో మర్చి సను లారెన్నునందెక్కువ క్రేమగనజరచుచుండెడిది. ఆనాటకము బూట కముగ మారునని నేననుమానించుచుంటిని.

ఆనాటిరాత్రి మర్చిసను నన్ను భయపెట్ట ప్రయత్నించినవెంటనే నేనా సంగతి లారెన్నునకుచెప్పి యతని మందలించితిని. అటుపై నామెతో నెట్టి జోక్యమును గలిగించుకొననని యతడు నాతో బలికెను.

తాను గుమ్మములో నిలచియుండగా నేనుగూడ గుమ్మమెక్కుట ఆమె కంఠ సంతోషకరముగ కన్పించలేదు. నా నల్లదుస్తులను జూచి యాశ్చర్యమును నటించుచు మేమనుకొనిన క్రోధవాక్యములు నన్నిటిని మరచినట్లు ఆమె యిట్లు పలికెను.

“ఒహో భేజునతిగారా? కులాసాగానున్నా గా? మనమిద్దఱ మి క పనిమీదనే వచ్చినట్లున్నది!”

నేను ప్రత్యుత్తరమిచ్చులోపల లారెన్నుభటుడు తలుపు తీసెను,

వాడు బక్కపలచగను. సాడవుగనుయుండి చూచువారి కేహ్యభావముప్పటిలునట్లు పిల్లివలె పెదవులను సవరించుకొనుచుండెను. వానిని జూడగనే నాకు రోత పుట్టింది. ప్లానెన్నుమర్చినను లోపలికి వచ్చునని వాడు తలుపు తీసెను. నేను కూడ వచ్చితినునంగతి నెఱుగడు. నన్ను జూచి యేమిచేయవలయునో తెలియక వాడాలోచించుచుండెను.

చిరపరిచితవలె నామె నానితో “ఘోడిలు! హ్యూకుగారికెట్లు న్నది?” యని ప్రశ్నించెను.

“ఘోత నయముగ నున్నది.”

మమ్ముభయుని లోపల ప్రవేశపెట్టుటకు సందేహించుచు తలుపు నోరువాకిలిగ తెచ్చి దారిలో నడ్డముగ నిలచి మర్చినను కనుసంజ్ఞల కొరకు వాడెదురు చూచుచుండెను.

“అట్లును మేరుతల జూచుట కెట్టియధ్యంతరము నుండదనుకొని యెదను” అని ద్వైతముగ పలికితిని.

దాసకెట్టియాటంకమును చెప్పజాలక వాడు “ఓ! సుభ్యంతరముగ రావచ్చును. దయచేయుడని” తొందరగ ఒరులు చెప్పెను.

నాచేతిలోని పువ్వులను వానికిచ్చితిని. రబ్బరు రక్షలుగల జోళ్లతో చప్పుడేరియు గాకు డ వాడు లోనికిరిగెను తనమేడపై నెవరు తిరిగినను చప్పుడేరియు నుండగూడదని లారెన్ను కట్టదిట్టములు చేసిసట్లుండెను. మేము వచ్చిననంగతిని లారెన్నునకు చెప్పి వాడు మమ్ముభయులను లోపల ప్రవేశపెట్టెను. మేముచట గూర్చుండియుండగా మర్చినను యెంతయో యభిమానము గలవానివలె “ఎట్లున్నదో పాపము! అతడు వెయ్యేళ్లకు బ్రతికి బాగుండవలెనని దైవము నెంతయో ప్రార్థించుచు న్నాను.” అని పలికెను.

ఆ గదియందు తేనీరు త్రాగుట కొకమేజా నమర్చి. మేజామీద నన్నియో పూవులలంకరింపబడియుండెను. నేను తెచ్చినపూవు లనవనర

మనిషించునన్ని పూవులదివరకె యుండెను. లారెన్నున కెడయగ ను, యొక కుర్చీ యునుర్చియుండెను. వచ్చెడిచారెమరుగ నున్న కుర్చీలో గూర్చుండి యతనికి తేసీరుబోయుచు నన్యోచ్యముగ సంభాషించుకొనుట కేగ్పాటలు జరిగినట్లు నేనూహించుకొంటిని.

లారెన్ను పథ్యము విశేషిగ నుండెను. సిగరెట్టులను, చుట్టలను కాల్పుటకెట్టి యాటంకమునులేదు. అతడు ధరించినదుస్తులు చాలపలుచగ నుండెను.

“భజనతియు నేనును మీగుమ్మములో నాకస్మికముగ గలసికొంటిమి మీశరీర మిప్పుడు నయముగ నున్న చులకు చాలసంతోషము.” అని పిమ్మట నింకొకరికి తెలియకుండునట్లు మెల్లగ “అంశయు సాంతముగ నెరవేరినది. దానిని భద్రముగ నుంచితే” ననుచు నామెవేతి నంచిన తర్వాత. “ఇందులో” ననుమాటకు బదులుగ నామె యానందిని జూపినట్లుండెను.

ప్రాప్తసతి యిచ్చిన “నీలుకవరు” జాను భద్రముగ నచటికి తెచ్చిన యుదంతము నామె లారెన్నునకు రహస్యముగ నివేదించుచున్నదని నేను వేరుగ వ్రాయనవసరములేదు.

ఒకటి రెండునిముషముల వరకు నేను వారిత్రమును గ్రహింప లేకుంటిని. ఆకవరు కంపెనీ సంబంధమైనదన్నియు, ప్రాప్తసతిద్వారా నాన్నగారు దానిని లారెన్నున కంపిగనియు తలంచితిని. ప్రాప్తసతియె యాకవరును తెచ్చి లారెన్నున కిచ్చియుండునెడల నాకీరహస్యమేమియు తెలియకుండెడిది.

నాన్నగారు వంపినయెడల మర్చినను దానిని తీసికొనివచ్చుట కెట్టి యవసరమును లేదని నేను గుర్తించితిని. ఆమె ప్రవేశము గల్పించుకొనుట కేదియో దురుద్దేశము కవరునందున్న కాగితములను జూచినగాని తెలియజాలదు. అందువలన నా కవరునందేరు యున్నదో తెలిసి

కొనతలయునను కాంక్ష నాకు ప్రబలము కాజొచ్చెను.

సంబంధమునవియు, తేనెవియునగు అంశములు పెక్కింతటి గూర్చి మే మును జేసేమియో మాట్లాడనాఁతిము. నేను తెచ్చిన పువ్వులను ఫ్రెండిలు లాఁరెన్ను మేజాల్లపైని చక్కగ నుంచుకొంచెను. లాఁరెన్ను ఆసంగతి తెలుసుకొని నాకు కృత్యతాపనచము లర్పించెను. అనిచూచి తానుగూడ నట్లుచేయక పులకు వచ్చినను విచారించెను.

ఫ్రెండిలు మరియొకకప్పును సానకును దెచ్చి బల్లపై నుంచెను. లాఁరెన్ను తనకప్పులో తేనెరు పోయవలసినదని నన్ను కోరెను. నేనట్లు చేయుచుండుటను గాంచి మర్చినను ఈవ్వుతో నావైపు నిగానించి చూచుచుండెను. ఆకన్నులకును, ప్రాప్తు పతికన్నులకు కెట్టి కాశము మున్నదో గ్రహింపవలయునని నేనపుడు ప్రయత్నించితిని. వాసుధయు లంత రహస్యముగ మాట్లాడుకొనుటవలనను వారియుభయుల కన్ను లొకరి కొకరు దగ్గరబంధువులను సంగతి నిరూపించుచుండుటచేతను వారి కేదియో దగ్గరసంబంధమున్న దని నేను నిశ్చయపరచుకొంటిని.

లాఁరెన్ను నన్ను గూడ తేనెరు పుచ్చుకొన నిష్పందించెను.

లాఁరెన్నున కప్పుడే నిషాచేయుట యలవడినదని నేను గ్రహించితిని. ఇదివర కనుమానముగ నుండెనుగాని నేటితో నాకది రూఢియయ్యెను. ఆయన కాళ్ళడిసిగొట్టులు దేదియో నిషావస్తువు చేరియున్నట్లు నా కనుమానము కలిగెను. తరువాత జగినచర్యలను బట్టి మేముచచ్చుటకు ముంగుగా నప్పుడే యతడు నిషాచేసియున్నట్లును, ఆమెకము వలన శరీరముపై స్పృహ శుష్కమయ్యెట్లును గ్రహించుటకు నాకవకాశము చిక్కెను.

మాట్లాడుట కోనిక లేనటులతడు నటించుటకు నిజముగ నెంచి మగ్ని నను నందితురాలయ్యెను. అతడు నడించుకొని నతనికి నిజముగ విను వెత్తించవలయునని నేను మరింతవిశేషముగ లోకాభిరామాయణ

మును చ్చోచుంటిని. మోనిరకెన్నియో యే ద్దక్షిండట జదివిన కథలను గూర్చియు ఇదివర కెట్టివియో కనిగి. యెరుగని ఆస్త్రేలియా దీవులను గూర్చియు చూట్లూడుచు టిను. సందర్శనశమున ఫిన్లెనతి పిల్లలను గూర్చియు, ఫెంటను క్రేగుప్రస్తుతస్థితిని గూర్చియు కావలయు నదియు, నక్కరలేదనియు ననక నేనేమియో చూట్లాడి చివరకతనికి నిజముగ విసువుపుట్టించితిని.

వాయిష్టము వచ్చినంతవరకు చూట్లాడి యూరకుండువరకును పాప మా మర్చిసను అటులనే వేచియుండెను. నేనచటినుండి లేచి యావలి కరుగునరకు నటులనే వేచియుండవలయునని యామె యుద్దేశ్యమై యుండును. కాని నేను నాధోరణి నాపునకి లారెన్సుకు పూర్తిగ విసువెత్తి యిద్దరిని గూడ నావలకంప నుద్దేశించెను.

నా యనవసరప్రసంగమున కిడ్డువచ్చి లారెన్సు మర్చిసను నుద్దేశించి, “అయ్యో ఏదినమున కాదినమె ‘మరచిపోవుచుంటిని. నీ కంట్రాక్టు దస్తావేజును తీసుకొని వచ్చితివా? నా కాగితములు నింకను యిచ్చి వేయలేకు. జ్ఞాపకమున్నదా?” అని యడిగెను.

నాకు తెలియకుండ మర్చిసను తెచ్చిన కాగితముల నందుకొనుట కతడీ పన్నాగము పన్నెను. లారెన్సు బుద్ధికుశలత మిగులస్తుతి పాత్ర మనుటకు సందేహములేదు. ఆతనినాటకమున ప్రవేశించునపుడు మే ముంజము తల యొకయొడంబడిక పత్రిమును వ్రాసియిచ్చితిమి. అతడు గూడ మాకటూనే వ్రాసియిచ్చెను. ఆకాగితములను మరల నతడిచ్చి వేయ గోరుటలో నెవరెట్టి శంకనొందుటకు నవకాశములేదు.

మర్చిసనున కీ మాటల గూఢార్థము బోధపడక రిచ్చవడి “ఏమండీ? నేనానాడే మీ కిచ్చివేయ——” అని చెప్పనారంభించెను. లారెన్సు తంత్రము నామె నులభముగ గ్రహింపలేకపోయెను. అంతటితో లారెన్సు ఆమె మందబుద్ధిని గ్రహించి కన్నునన్నలతో నిట్లనెను.

“ఏకాగితమని నీయుద్దేశము? నాటకములో నీ వేషముచూపించి వ్రాసియుచ్చిన కాగితము.”

లారెన్సు ముఖమును ఆనూటలనోరణిని జూచి సాధారణమును గ్రహించి యామె తనలో నవ్వుకొని “అదియూ! నేను కేకాగితమో అనుకొంటిని. ఆ కాగితముగ్గడనే యున్నది. నీజముగ నే నిప్పడిక్కడికి వచ్చినది ఆ కాగితమును మీకీచ్చుటకే. వాటిని తపాలాద్వారా పంపించుట కిష్టములేక న్యాయముగా తీసుకొనివచ్చితిని.” అని పలికెను.

నేను కేవలము శుభానని వార్తను తలచి కౌఠాలను!

“అట్లయిన దాని నీటు తెచ్చు.” అని మతడు చేయించెను. కాగితము నందుకొనులోపల నతనిచేయి యెబనో వివేకముగ చూడెను.

మర్చిసను నాటక వేషమే ప్రధానవృత్తిక నవలంబించి నయ్యు తన యాందోళనము పైకి కనబడకుండ గప్పిపుచ్చుకొన జాలకపోయెను. తన చేతనందివిప్పి దా లో నుంచిన లక్కజీలుల కవతీసి లారెన్సు కిచ్చెను. లారెన్సు వెంటనే దాని సూచకొని తన సూచకులపైత్రెయి దుంచి తన మొలనున్న తాళము చెవులను దొకదానితో తాళము వేసి భద్రపరచెను. ఆపనిపూర్తియై మరల తనకున్నవద్దకు నచ్చునరి కతడు పూర్తిగా నలసిపోయెను.

“లోర్నా! ఫ్రెండిలు నొక్క నారి పిలిచెదవా? మీరుభయము గూడ నన్ను కొంచెము మన్నించి—”

మర్చిసను కన్య యెంతయో యభిమానముగల దానినలె నతని కేవేవియో యుపచరముల చేయవారంభించెను. ఇంకలో ఫ్రెండిలు వచ్చెను. మేముభయముల మపుడు తొందరగా నావలకరిగితిమి.

ఆ సందడితో గీను రా చేతి నంది నాగనిలో విడచివచ్చితిని. కాని పొరపాటున విడచివచ్చితినిని చెప్పజాలను.

ప్లారెన్ను మర్చిననును నేనును పికాడెల్లీవరకును మాట్లాడుకొనుచు పోతిమి. లారెన్ను జబ్బునుగురించి యామె యేకగోగణిగ మాట్లాడు సాగెను. నేనా మాటలనువినుచు నూరకుంటిని.

చివరకు మే మొకరి నొకరము పీడ్చొని చెరియొకరినొకరు మోటారుబస్సుల నెక్కితిమి. కాని యొడికడలకమునునకే నాచేతి సంచినం గితి జ్ఞాపకమువచ్చి నేనుగురల క్రిందికి దిగితిని. మర్చినను నిగలేదు. ఆమె యెటుప్రక్కో నోపుచుండుటయు జూచి నేను గురల ననాంటు గోడ్డు ప్రక్కకు మరలి లారెన్ను లానకు పయనమైతిని.

ఫ్రెండిలు అప్పుడే బయటికి వచ్చుచుండెను. లారెన్నున కేవియో మందులను కొనుటకు వాడు బజారుకు పోవుచుండెను. లేకున్న నాతో మరల మేడమీనికి వచ్చియుండును. అది యదను చూచిగొని నాచేతి సంచిని లారెన్నుగదిలో మగచిపోయిన సంగతినిచెప్పి నేనే దానిని తెచ్చుకొనుట కొప్పుకొనునట్లు వాని ననుమతింపజేసితిని నిజముగ నేను వచ్చువేళకే వాడట్లు పోవలసివచ్చుట గొప్పఅగృహ్యమున సంతసించి తిని.

“ఇట్టి యనందర్భస్థితిలో డ్యూకుగారి నొంటరిగా విడచిపెట్టకూడదు. నీకిష్టమగునెడల నీవుతిరిగి వచ్చువరకు నే నిచటకే యుండును” అని పలికితిని.

వాడందులకు సంతోషముతో నంగీకరించుచు కృతజ్ఞతాపదనము లర్పించి బయటికిరిగెను. లారెన్ను అన్నము తిని బ్రతుకుచున్నందున బానికతనిపై వేరియభిమానము గలదు. అరగటలో తిరిగివచ్చెదనని చెప్పి వాడపలికరిగెను.

దొంగతనము చేసియైన నాకవధును సంపాదించవలయునని నాకాత్మ

రతగవడెను. ఒహలశః ఆకవరుచందున్న కాగితములు నాకే విధముగ నైన సంబంధించిన సగుకేమో? సంబంధించక పోవుచెడల వాటిని తిరిగి లారెన్నున కండువట్లు జేయునుపాయమును తరువాత నాలోచింప వచ్చును. ముందుగ వాటి నెటులైన సంచాదిపకతీరదని మనస్సు సంకల్పించుకొనెను.

తొందరగ మేడమీదకరిగి మేమదినకకు కూర్చుండిన గదిలో ప్రవేశించి మీటనొక్క విద్యుద్దీపమును వెలిగించితిని. తేనీరు త్రాగుటకై తెచ్చిన వస్తువులెచ్చటి వచ్చటపడియుండెను. దానిని బట్టిచూడ ప్రెండియ చాల తొందరపనిమీద నావలి కరిగియుండవలయు ననుకొంటిని. నాచేతి సూచి నేనుంచిన తావున నట్లే యుండెను. నా జేబు లోని తాళము చెవులగుత్తివీసీ లారెన్ను సొరుగులపెట్టిని తెరువ బ్రయత్నించితిని. ఏ చెవి నువయోగించినను ఆ కవరుదాచిన సొరుగు రాకండెను.

ఒక నిమిషమువరకేమియు తోచక నాగది నలుదెసల పరికించి చూడ నారంభించితిని. ఆ ప్రక్కగనిలో నుండి లారెన్ను వండుకొని యున్న గదిలోనికి దారియున్న సంగతిని గ్రహించితిని. ఆ పడకగది యొద్దకు మెల్లగాబోయి చప్పుడు చేయకుండ నాతలుపు కొంచెము త్రోసి తొంగిచూచితిని.

కునుకు దీపమొకటి లోపల మోగుచుండెను. లారెన్ను మంచముపై పండుకొనుటయెగాక గట్టిగ గుఱ్ఱు పెట్టుచుండెను. దానినిబట్టి లారెన్ను గాఢ నిద్రయందున్నాడని గ్రహించితిని.

దుర్గాధుల కన్యాయకర్మలం దప్పడవును దైవము తోడ్పడునుండు నని యొక్కడనో చదివియుంటిని. ఆ మాటనిజము కాదని ఇంతవరకు భావించుచుంటిని. కాని యిప్పుడా యభిప్రాయమును మార్చుకొనవలయునని యనుకొంటిని. నా కప్పుడు దైవము చాలవరకు తోడ్పడును.

లేకున్న నా మనోభీష్టమును బడయలేకుండును. నేను గుర్కార్కురాల నని నే నెట్లు చెప్పగలను? లారెన్సు నుంచము ప్రక్కనున్న మేజా బల్లపై విలునైన వస్తువు లనేకములు వెదజల్లి నట్లు పడియుండెను. ఒక చోటకొన్ని చిల్లరడబ్బులు పడియుండెను. మరియొకచోట సిగరెట్టుపెట్టె పడియుండెను. ఇంకొక చోట నగ్గిపెట్టెయు వేరొకతావున చేతిగడియారమును, దానిప్రక్కనే తాళముచెవుల గుత్తియు పడియుండెను. ఇంకే మేమియో పడియుండెనుగాని తాళముచెవుల గుత్తిని జూచిన పిమ్మట ఇంకేమున్నవియు జూచుట కోపికలేకపోయెను.

మెలమెల్లన నాబల్లయొద్ద కరిగి చప్పుడుచేయకుండ తాళముచెవుల గుత్తిని పట్టుకొని పిమ్మట నొకనిమాషమటులనే నిలచి లారెన్సునైపు చూచితిని. అతడు కదలలేదు.

అంతట సత్తీశ్రుముగ తేసీరు త్రాగినగదిలోని కరిగితిని. రెండు మూడు బీగములుపెట్టి చూచినపిమ్మట నాల్గవబీగముతో తాళము వీడి సొరుగు బయటికి వచ్చెను. వెంటనే సొరుగులోని కవరు నాజేబు లోని కరిగెను. తక్షణమే ఆ సొరుగును మరల లోనికిత్రోసి తాళము వేయుచుండగా నొక యాలోచనతట్టెను.

జేబులో కవరును బయటికి తీసి దానిమీదనున్న లక్కముద్రలను పరిశీలించి చూచితిని. తిరిగి యట్టిముద్రలను వేయుట అంతకష్టమైన పనిగకాన్పించలేదు. కవరు మా కంపెనీదే యగుటవలన నట్టి వచట నుండకపోవని దలచితిని. దానిపై నేమియు వ్రాసియుండలేదు. లక్క ముద్రలపై వేసిన నీలులపంటి దొకటి లారెన్సు మేజామీద చూచి నట్లు జ్ఞాపకము వచ్చెను. కంపెనీ కవరులను, కాగితములను, పనివడు పుచ్చుపయోగించుటకు నాన్నగారు కొన్నిటి నింటిలో నుంచుచుండిరి. లారెన్సు మాత్రమించకుండునా యని యా సొరుగులనన్నిటిని శోధించి చూచితిని.

చివర కడుగుసాగుగులో సట్టికవరుల నేకము పడియుండెను. వాటిలో నొకటితీసి దానిలో కంపెసికాంతములనే కొన్నిటినిపెట్టి నే సహవారిం చిన కవరువలె కన్నించునట్లు లక్ష్మముద్రలను వేసితిని. ఆకువాడచేతి నందిలో నంత పెద్దకవరునిమిడ్చి పెట్టుటకెన్ని మడతల నెట్లు పెట్ట వచ్చునో యదేవిధముగ దానిని మళ్చి లక్ష్మముద్రలను స్వల్లనువేసి నేను తీసిన కవరుడే సొరుగులో నటులనే యుంచి తాళము వేసితిని. ఇంతవని నంతత్వరితముగ చేయగలిగినందులకు నా మట్టునకు నాకే యాశ్చర్యము గలిగెను.

తాళము వేసినప్పటి నాతాళముల గుత్తిసి యథాస్థానమునం దుంచ నరిగితిని. మరల శీఘ్రముగ దాని నచట నుంచవలయునను తొం దరలో లారెన్ను గదితలుపులను గట్టిగ త్రోసితిని. అది చప్పుడయ్యెను. లోపల నడుగిడునరికి లారెన్నులేచి మంచముమీద కూర్చుండెను. నిల చినవాటున నా మీది ప్రాణములు మీదికెగిరిపోయినటు లయ్యెను. లారెన్ను ముఖవైఖరి బాగులేకుండెను. కాని పూర్తిగ తెలివిపచ్చి యుండెను.

“హలో! ఏమిటిది యంతయును ? ఫ్రెండిలు ఏడీ?” అని చుత డరచెను.

నా పిదపులు ఏగ్గరగ కలచుకొని పోయెను. తగినప్రత్యుత్తరమిచ్చుటకు నోట నూటరాకుండెను. నా యెడమచేతిలో నతని తాళము చెవులగుత్తియుండెను. లారెన్ను వాటిని కను జూడకుండెనా ?

“బాషధము తెచ్చుటకు నాడు మందులగడి కరిగెను. వచ్చువర కిచ్చటనే యుందునని చెప్పితిని. నాచేతినంది నిచట మరచి యింటికర గితిని. అందువలన తిరిగి రావలసివచ్చినది.”

“నరియె మందిపనిచేయివిగాని నాకెంతసేపు నిద్రపట్టినది. నుమా రొక పాపుగంటసేపు పట్టియుండు ననుకొనియెను. శరీరమంతయు

పూర్తిగ చెడిపోయినట్లున్నది.”

“బాధ తగ్గించుటకు నేనేమైన చేయగలిగినయెడల చేసెద” నని యుత్సాహము గలుగునట్లు పలికితిని.

లారెన్ను మంచముమీదినుండి లేచుటకు ప్రయత్నించెనుగాని మరల వెనుకకు పడిపోయెను.

“శ్రమయని యెంచక నీవు చిన్న పనినొకటి చేసిపెట్టివలయునమ్మ లోర్నా!” అని యకడాహూసముతో బలికెను.

“తప్పకుండ సంతోషముతో జేసెద”నని నే నుతిని

“మరియేమియు లేదు. మనమిందాక కూర్పుండిన గదిలోని సారు గులపెట్టెలో నొక కవరున్నది. పిద్దవ. లక్కమున్రలు వేసి యుంచుచది. దాని సచ్చటకీ తీసికొని రావలసియున్నది.” అని కష్టముపై మూల్గుగు చెప్పెను. “ఒకగడియ యాగుము. నీకు తాళములు కావలయును గాబోలు! ఇచ్చటనే ఎక్కడనో పడ వేయిని.” అని నాచేతియందున్న తాళములగుత్తికొరకు పడకుచుండెను.

* * * * *

“అబ్బ! ఏడేమిచేసినాడో?”

“ఏమికావలెను? తాళముచెవుల గుత్తియేనా? అయ్యో! మంచము క్రింద పడిపోయినవి. తీసియిచ్చెదనుండుము.” అని పలుకుచు మంచము క్రిందకి వంగి చేతిలోనున్న తాళముల నాడించుచు పైకెత్తి “ఇవిగో! యివేనా?” అని ఆయనకు జూపించితిని.

తాళముగుత్తిని వెదకియిచ్చినందులకు కృతజ్ఞతను తెలుపుచు తనకు కావలయు చెవిని అనగా నిముషముక్రిందట నేనుపయోగించిన చెవిని దీసి నాకందిచ్చుచు ఆకవరుతెచ్చి తన కిమ్మని నియోగించెను.

నాకవుడు జిత్తు లెక్కువయగుచు వచ్చెను. ఆ లక్కసీళ్ళకవ ర్చుసారుగువందున్నదో రెండుమూడు సారు లతనిచేత చెప్పించుకొని

నియమితకార్యాచరణ కరిగితిని.

నేనటు లరుగుచుండగా క్రెండిలువచ్చెను. లాకెన్ను తీచినాడనియు, శరీరమున కొంచెము నెమ్మదిగా యున్నదనియు చెప్పి లాకెన్ను నెన్ను చేయనియమించిన పనిని వివరించి నేను శీఘ్రముగ నింటికరుగవలసి యున్నది గావున తన చేతికా పెరుసుచ్చి యరిగెదనని చెప్పి సొరుగుల పెట్టి దగ్గర కరిగితిని.

ఇప్పటికి లాకెన్ను సంగతి పూర్తిగ తెలిసింది. రోజులు మీద పడుకొలది నతడు సీతి దూకుడుగుచున్నాడు. నేనుమాత్ర మేమి చేయుచున్నాను? ఆ కవరులోని కాగితము లతని కిమూల్యములై వి. నా యొద్ద నున్నట్లు సంశయించెనా నన్ను చప్పియైన వాటికి ద్రోహమున. అందువలన నేనచట మనలాట కిబ్బముకాదని నెంటనే దానిని క్రెండిల కిచ్చి యావలి కరిగితిని.

ఇంటి కతిత్వరితముగ బోవలయునని యున్నను ఇప్పుగాని, బండి గాని పనికిరాదని యెంచి వారుదాని శీఘ్రగతి నింకికరిగితిని

* * * * *

నే నెంత త్వరితముగ నడిచుచుండినను సత్యప్రిలేకుండెను. మనస్సు మరింత తొందరపెట్టుచుండెను. తవేగ మింటి కరిగి యెంతవేగము కవరువిప్పి చూశునాయని నే నువ్విభూరుచుంటిని.

కవరులో నేమి న్నది?

విక్టోరియావీధికి వచ్చునదికి నాకాళ్ళు వీకెత్తినవి. ఒడిలంతయు చెమట పట్టెను. బండి యెక్కికూడదను సంకల్పము నెప్పుడు మార్పు కొని మోటారును నొకదాని నెక్కి ఇల్లు చేరుకొంటిని.

మాచిన్నయి టిలో నడుగిడునపుడెల్ల నొంటరిగ నేను దానిలో కాలక్షేపము చేయవలసివచ్చిందుల కపరిమితముగు దుఃఖము వచ్చుచుండెను. పూర్వమువలె నది సంతోషప్రదము కాకుండెను. గతనంతో

షములపై గట్టిన గోరీవలె నది పీచుచుండెను. బ్రదికియున్న మనుష్యులు గూడ దియ్యములగుటకు వీలుండ నెడల నెడ్డుదయ్య నూగది యింతట సిండియున్నదని చెప్పియుండును. ఆ దియ్యమాయింటియంతట సంచరించుచున్నట్లును, ఆగోడ లళని మాటలనే త్రెత్తిప్పుకొంచుచున్నట్లును, ఆ యింటియందలి గాలియంతయు సతని చుట్టపొగతో సిండియున్నట్లును, కుర్చీలు, మంచములు మొదలుగాగల వస్తువులన్నియు సతని స్పర్శనాదుల నభిలషించుచుండినట్లును నాకు తోచెను.

నెడ్డొక వేళ మరణించియుండునేమో, ఆతని దయ్యము నిజముగ నీ యింటిని కనిపెట్టుకొని యున్నదేమో యను సనుమానము నాకు మరింత భయమును గలిగించుచుండెను. ఒకప్పుడు కాలు నేతులు పిపరీతిముగ వడకి యేడువవలయునను బుద్ధి పుట్టుచుండెను. ఇదివరకిట్టి యాలోచనలు కొలదిగా కలుగుచుండినను నన్నంతగా బాధింపలేదు. కాని నేటిరాత్రమాత్ర మివి ప్రబలముగ నుద్రేకించి నన్ను విశేషముగ బాధించుచుండెను. నెడ్డువచ్చి యాయింటియందెచ్చటనో దాగియుండి వలయునను పిచ్చినమ్మకము నాకు ప్రబలమగుచుండెను. ఈ సంశయము నివృత్తిచేసికొననిది యెవని చేయుటకును నాకూరటగలుగకుండెను. చివర కిల్లంతయు వెదుకనారంభించితిని. బీరువాలచాటునను వంటయింటి యందును, పరుపుక్రిందనుగూడ చూచితిని. ఎంతి విడకిననేమి ప్రయోజనము? నిజముగ నతడచట నుండినగాదా కనిపించుట? వంటయింటిలో నొకగిన్నెలో నొకచిట్టెలుక మాత్రమేదియో కనకుచుండెను. అతడు తప్ప మరియెట్టి సంచలనము గన్పించలేదు.

* * * * *

అయినను ఇంటియందెవరో తిరుగుచున్నట్లు మాత్రముండెను. అందువలన నేను అడుగులనతిమెల్లగ వేయుచుతిరుగుచుంటిని. లా రెన్నును మోసపుచ్చి తెచ్చిన కవరులోని కాగితములను పరీక్షించుటకు ముందు

పడకగది తలుపునకు గట్టిగ గడియవేసి మరియు గూర్చుంటిని.

కనకమోదనున్న కొక్క ముద్రలును పగులగొట్టినవచ్చుట నాస్వత
పస్తువున నేనువలెగించుచున్నాడెందున అటువలె ముండెను గాని
యెట్టివంకయు కలుగలేదు. ఆకడలో రెండుకొత్తములుండెను. ఒకటి
చాలపెద్దది. అది కళయగచంకుటయెగాక నీటిలోతడపి ఆ వేసిస్సం
డెను. కవరునందిమిడియంకుట కన్నెనొమడతలుగ మడచియుండెను.
విప్పిచూడగా నది యొక ద్వీపకల్పపు కటములై కన్పించెను. నేటిలో
నెరలో చాలనేర్పుగ గానిని వ్రాసియుండిన చదులు, చదినంగను ప్రదేశ
ములు, కొండలు, కొండగుహలు, మొదలగువన్నియు కానిలో
స్పష్టముగ గన్పించుచుండెను. అన్నిటికిని వేరువేరుగ అక్షరము వేసి
యుండెను. ద్వీపములోని భూభాగమునందునహిత మచ్చుటచ్చట అం
కెలు వేసియుండెను. వివిధసంఖ్యలయొద్ద చిత్రవిచిత్రములగు కలులన్
యుండెను. రంగువేరు నాగునూడ నతిజాగ్రత్తగ, మంచి నేర్పుతో
వేసిన్నట్లుండెను. సునూరరుపది స్థలములం దిట్టి రంగులు వేసియుండెను.
ఒక చోట యింటిపటముండెను నానిముడు రెండు చెట్లు కలిసియుం
డెను. ఒక చోట పెద్దబాకా పడియుండెను. ఇంకొకచోట నొక శింఖము
పడియుండెను. వేరొకచోట నొకమేకయు, మరియొకచోట నొక
కుందేలు నుండెను. స్థలాంతరమందొక అడవిమరిషి శూలము ద్రిప్పు
చున్నట్లుండెను. చతురంగచ్చటచ్చట మొత్తముపైపదమూడుపాఠలు
పడియుండెను. వీరకన్నుటి కంకెలుగుర్తుండె గాని చటమునందెచ్చట
నేమియు వ్రాసియుండలేదు.

ద్వీప మెచ్చటిది? దీని కీ పేరెట్లు కలిగెను; అని నేనపుడాలోచింప
సాగితిని. ద్వీపాగ్రము సన్నముగను క్రిందికి రాసు రాసు లావుగను మరల
నావలిచివర కొంత సన్నముగను బహు శృంగారముగ చిత్రించిన ధాని
ధూళారము మధ్యమధ్యను సముద్రము భూమిని చీల్చుకొని లోపలికి

బోవుచుండుట వలన నేర్పడిన జలప్రదేశములును, ఆవంపులును, ద్వీప మధ్యమండలి కొండవరుసయు, ప్రక్కలనుండెడి పల్లపు ప్రదేశములును చూచుటకు, “ఫెర్ను” అను అడవి సృష్టములనలె గన్పించుచుండెను అందువలననే దానికి ఫెర్నుద్వీపమని కేరువచ్చెనని యనుకొంటిని.

*

*

*

*

నెట్టు తండ్రి యా ద్వీపమునకు ఫెర్ను ద్వీపమని పేరు పెట్టుటలో వింతలేదు నాచేతులందున్నది ఫెర్నుద్వీప పటమే యని నిశ్చయించుటకు నాకెట్టి సందేహమును గలుగలేదు ఆనాటి రాత్రి నాన్నగారతి క్రూరముగ నాభర్తను హింసించినపుడతడు గోల్పోయిన కాగితము లందిసి యొకటిగా నుండునని నేనప్పుడు గ్రహించితిని.

ఇంక రెండవదో? మొదటిదానియందున్న కుంకెనియు దానిలో వగునగ నేనియుండెను. వాటి ప్రక్క నొక్కొక్కటి రెండేసి మాటలతో నేమియో సాంకేతిక భాషలో వ్రాసియుండెను. ఆసాంకేతిక పదములు కర్థమూహించుట సినదే గాని యిదివిధమున నిర్ణయించి చెప్పుట కెట్టి యాధారమును గన్పించలేదు. కొంచెము దూరమాలోచించినయెడల నేమైన నూహించుటకు వీలుండునేమోయని ప్రయత్నించి చూచితిని. పాఠకుల ‘నేవకుల స్వాతంత్ర్యమనియు’ బాకాకు ‘తెల్ల జెండా’ యనియు శంఖమున్నచోట ‘గట్టిగ శ్రవ్యమనియు’ ఏదీగ నేమేమియో వ్రాసి యుండెను. ఇదివర కన్నివిధముల తెలిసిన సమాచారమునుబట్టి “నేనకుల స్వాతంత్ర్య” మని వ్రాసిన స్థలములందు బంగారు గనులుండు నేమోయని నేనూహించితిని.

ద్వీపకాల మీరీతి నానిశీధనమయమునం దాపటము సర్ధము చేసుకొనుటకై గడపి మరల దానిని కవరులో పెట్టుచుండగా వెనుకప్రక్క నల్ల పెన్సిలుతో నేమియో గిలికిపెట్టుండెను. అక్షరము మొదట చిన్న దగుటయొక్క పటము వివిధవాస్తవములలో బడినలుగుటవలన నవి

కొంతగానూ ముగియగల్గించెను. కాని కొంతసేపు విదానించిచూచిన పిమ్మట ఇది కొంచెము కొంచెముగ స్వధమమగుచుండెను. చివరకెటులనో పాటిచి గ్రహించితిని. అండను నొకచుం దొక పెద్దమనుష్యుని విలాసము నానిపై వ్రాసినట్లుండెను.

అనిలాస మెవరిది?

అసేమి విలాసమెవరినని ప్రయత్నించి ప్రయత్నించిమాడగా నా సేతే యచట వ్రాసియుండెను. విలాసముమాత్రము నాదికాదు.

“ఏడవ్విస్తాభేజనతి, 16 బెల్కూపువీధి గ్రీనిచ్”

“అక్షరమీ యీకాగితముల నామెకిచ్చి ఆమెభర్త యింటియొద్ద నున్నదియు లేనిదియు తెలిసికొనుము. అతడింటియొద్ద లేనియెడల నీకాగితములను “స్లోరీ” తీసికొని నీకు తాళముచెవి నీయగలడు.”

అని యాపెప్పలుగీతలతో వ్రాసియుండెను.

ఈమాటలను చదివినపిమ్మట నయిదునియమములవరకు నాగుండె లాగిపోయినవి. ముక్కునశ్వాస ముగిపోయెను. రాత్రిగుమాస్తాగా స్పెండింగ్ హోటెలున కేగుచుంటినని నాతోచెప్పిన నెడ్డు రాత్రులుద్యోగముచేయుచున్న ప్రదేశమిదియా! కడపటిసారి నేనును నెడ్డునుగలసి సంభాషించునపుడతడు ‘గ్రీనిచ్ యందొక గృహములో తనకొక రసాయనపరిశోధనాలయముండెననియు, అచట ఒంగారుగనులనుగూర్చి తామెనియో చేయుచుండిననియు, స్పెండింగ్ హోటెలులో పనిచేయుట కల్పితమనియు నాతోచెప్పిన మాటలప్పుడు జ్ఞాపకమువచ్చినవి.

ఓహో! అటులన గ్రీనిచ్ లో నింకొక నెడ్డుభేజన మాట వాస్తవమేనా?

౨౦

ఆరాత్రి నొక్క కున్నకైనను పట్టలేదు. నాకిటు లనాలోచితముగ సంభవించుచున్న యీచిక్కుల నన్నిటి నాభగవంతు డేయుడేశ్వముగ

గలుగజేయుచున్నాడో ఆనంగతి నూహించుట కితరులకు సులభముగ నుండిన నుండవచ్చునేమో కాని నాకుమాత్రము మిక్కిలి కష్టముగ నుండెను.

ఒక యాలోచన సరికాదని మరియొక దానిని అది సరిపడలేదని మరొకదానిని యారీతిగ నేనెన్నియో ఆలోచనలు చేసితిని. ఆలోచించు కొలదిని చుంత భయంకరపు టాలోచనలు గలుగుటయెకాని మన స్సున కెట్టి యూరడియు గలుగకుండెను. రాత్రి పండ్రెండు గంటలు దాటినవి. కళ్లుపాడుచుకొనినను నిద్రరాకుండెను. చివరకేమియు దోచక గాలిలో నానాదిశల కెగురు దూది పింజవలె నెగయుచున్న నాయా లోచనల నన్నిటి నొకచో ప్రోదిచేసికొనినవిమ్మట సరియైన యాలో చనచేయుట కనుపగుసని నిశ్చయించుకొంటిని. ఆప్రకార మొక కాగితముపై వాటినన్నిటిని వ్రాసికొనుట మంచిదనియెంచి మంచముపై నుండి లేచి సగము విడిపోవుచుండిన బట్ట యటుతనే నేల జీరాడుచుండ కాగితమును కలమును పుచ్చుకొని మేజాబల్లయొద్ద గూర్చుంటిని. ఆనందిలో పటమును కాగితమును గూర్చి తరచి యాలోచింపగా తేలిన సారాంశము నీక్రిందివిధమున నొక కాగితముపై వ్రాసికొంటిని.

* * * * *

లోర్నా భేజను పేరుగల నేను, స్థిరబుద్ధితో నాలోచించుచున్నా నను సమ్యక్ముత్యో నీక్రిందివిషయములను తెలసికొనగోరుచున్నాను:-
 లారెన్నయొద్దనుండి నేను దొంగిలించి తెచ్చిన పటమును, సాంకేతికపదముల పట్టికయును నాన్నగారితో తాను మాట్లాడిన నాటి రాత్రి తాను గోల్పోయినట్లు నెడ్డు నాతోచెప్పిన కాగితములలో వగునా? కావా? వాటిలోనివే యగునెడల తననుబోలిన పురుషుడింకొకడున్నాడను సంగతియు, అతడు మరణించెనను సంగతియు తెలిసికొనువర కతఁడా కాగితములను సంపాదించుకొనుట కే

ప్రయత్నించలేదు?

2. నెడ్డు నాన్నగారి యింట్లోనుండి విడిచిపెట్టి, తొట్టొట్టొ తాగితమాలను దొంగిలించి దేవర? ఈమనిచేయి పురుషుడేనా? మరే యొకడా?
3. ప్రాప్తునతి వాటి నేకానిగా మచేతనే గా నొంగిలింది యున్నానా?
4. ఆమె దొంగిలించి ననుకొనినను, ఆమె కా తాగితముల వలన నేమి లాభము?
5. వింభీపురుషులు ఎవరించి, గంగతి తెలియగన న్నైన కేలనంత ఆవేదనమును, అందోర్నయు గలుగవలయును?
6. రెండవసూరు మే ముభయలులము గలసి సంభాషించుకొనిన పిమ్మట నెడ్డు యెచ్చటి కరిగెను? అట్లేగినాటినుండి యతఃక యుత్తర మైనను వ్రాయకుండుటకు కారణమేమి?
7. గ్రీసిచ్ యందలి బెల్కూరు వీధిలో 16 వ నెంబరు గృహముందు నివసించుచున్న ఎడగ్గర్లుభేజునతి యెవరు?

* * * * *

నాకు మానశ్శాంతి కుదిరి, సద్రపట్టకు ముందీడ్చిల్లెలన్నెటికిని సరియైన సమాధానము కుదురవలయును. లేకున్న సద్రపట్టకును మాట యటుండ మనసునందలి యలజడి కూడ నేమియు తగ్గదనుమాట వాస్తవము.

ప్రాప్తునతికిని, ప్లాంట్సుమర్చిసనుసక్తును ఏవియో దగ్గరసంబంధ ముండితిరుననునంగతి స్పష్టమగుచునే యున్నది. ఈకాగితములు ప్రాప్తునతినుండి లాఠెన్సుతీసికొనుట కేవియో తంత్రము జరుగుచున్నట్లున్నది. ఇంతడబ్బును వెచ్చించిన పిమ్మట నేమిగూడ తనకొరకను నెరవేర్చజాలకుండుటకు లాఠెన్సు దుఃఖించి ఎంతోవిషయమున తనకు తగిన సహాయము చేయగలిగినను కావలయునంత డబ్బు నిచ్చుటకు

సిద్ధముగనున్నవాడను సంగతిని స్థోరెన్ను గ్రహించి, ఇంకా సీతాగతములను సంపాదించువడికి పూనుకొని యుండును.

ఈ కాగితము లెచ్చటనుండి తనకడకు వచ్చునున్నవో ఆనంగతి సతదూహింపగలడా? తప్పక నూహించియుండవలయును. డ్యూకు అండు డ్యూకుకంపెనీవారి, యాకవరును లక్కనీళ్లును ఆ కాగితములును నాన్నగారి యింటనుండి వచ్చినవని యెవరికైన చెప్పగలవు. ఇంక నెంతయో ప్రయాసముపై సంపాదించిన యాకవరును పటములు సహితముగ నేనపహరించితినిని లారెన్నునకు తెలియునెడల సతజేమి చేయు నాయని నాకాశ్చర్యము గలిగెను. కాని నేను వానినపహరించినట్లైతే డెట్లూహింపగలడు? అట్లూహించుట కెట్టియశకాశమును లేదు. ముప్పాతిక ముప్పైన మతని సంశయమంతయు స్థోరెన్నుమీదనే యుండును గాని నామీద నుండదు.

కాని నే నెటులనో యీ కాగితముల నపహరించితినిని స్థోరెన్ను సంశయింపవచ్చును.

ఈరెండవభేజనతినిగూర్చి తలచునపుడెల్ల నాకపరిమితమగు అనుమానము గలుగుచుండెను. అనుమానము కలుగుటయెగాక హృదయ మనునూ యీర్ష్యాభావముల దండవ్యాచూన మగుచుండెను. ఆమె గురించి యేమి యాలోచించుటకుగాని ఏమి వ్రాయుటకుగాని నాకు వైర్యము లేకుండెను. నా సాహసమంతయు నచట నముద్రయైనకు చెలియలికట్టవలె నాగిపోవుచుండెను.

ఎట్లయిన నేదియో యొక సమాధానము కుదురవలయునుగదా! తేకున్న మది కూరటగల్గుటెట్లు?

అవును మనము శాంతింపవలెనన్న నాప్రశ్నకుగూడ నేదియో సమాధానము కుదురవలయును. నేనిప్పుడుచేయవలయువను లన్నిటియందు ముఖ్యమైనది.

కట్టపల కొన్ని మానములనుండియు నాకనేకవిధముల విషాదాశ్చర్యముల నొనగూర్చుచున్న యీ నెట్లు నన్ను పెండ్లియాడుటకు ముందు జేరొకతెను చేట్టియుండెనాయని నాకు వివరీతమైన యనుమానము కలిగెను. ఆవిధముగ పెండ్లియాడినట్టిపుడు స్పష్టముగ గన్పించుచునే యున్నది. అయిన నాయంశము పూర్తిగ రుజువగువరకు విడువరాదు. అదియే నా ప్రథమకర్తవ్యము.

భక్తిగన రెండుకాగితములతో సిప్రన్నలకాగితమునుగూడజేర్చి కవరు నుంచుచి దాని నెచటదాచిన భద్రముగనుండునోయని తగినతావునకై వెదకుచుంటిని. అప్పటికి రాత్రిరెండుగంటలైనది. ఆకట్టను దాచుటకై నేన్నింటయు దిరుగుచుండగా కవరు విప్పుటకు పూర్వ మింటియంతట సంచరించుచున్నట్లు తోచిన దయ్యపువ్వక్తి మరల నన్ను వెంటఁచుచు న్నట్లు నాకు తోచెను. అనుకూలస్థలమనితలచి నేనాకాగితములకట్ట నెచట దాచబ్రయత్నించినను ఆదయ్యపువ్వక్తి నాప్రక్కనే నిలచి యవి భద్రమగు తావుకావని చెప్పుచున్నట్లు నాకుతోచుచుండెను.

ఎన్నెన్ని రహస్యస్థలములనో శోధించి విసిగి చివరకు స్నానముల గది కిటికీమీదనున్న లావుపాటికర్రపలక కొకమేకుకొట్టి ఆపలకకును, ఆవలిగోడకును మధ్యనున్న ఖాళీస్థలములో నొకపాలచట్టిని వ్రేతొడ గట్టి దానియందీకవరును భద్రముగ దాచితిని. పాలచట్టి నాయరుకు సందులోనిముప్పుట చాలకష్టమయ్యెను. అయిన నాపనినెటులనో నిర్వర్తించితిని.

అప్పటికి మనసులో కొంతశాంతికుదిరి మంచముపై పడుకొంటిని. తక్కినమూడుగంటలుకూడ భయంకరమగు కలలతో గడచిపోయెను. పెక్కుసారులు నిద్రనుండి త్రుళ్లిపడి లేచుచుంటిని.

ఉదయము పనిమనిషివచ్చి గుమ్మములోనెవరో ఫ్రెండిలు అనువతడు చాలనేవడినుండియు వేచియుండెనని చెప్పును. అతడెదియో

తొందరపనిమీద నాపెదతండ్రికునూరూడగు లారెన్నుయొద్దనుండి వచ్చెనట !

ఇక నేమున్నది ! ఆమాట. వినిసంతనే నరముల పటుత్వము తప్పి పోయెను. రాత్రియంకయు నిద్రలేకపోవుటయటుండ నిన్నరాత్రి యతని యింట చొర్యమొనరించి నేడు తెల్లవారకుండగనే మరల నతని నెట్లు చూడగలను ? ఎంతనాహనబుద్ధివైనను నాకంతత్వంలో లారెన్నును జూచుట కేమియు దైర్యము లేకుండెను. లారెన్ను నన్ను సహాధాన మడుగడలచియె ఫ్రెండిలు సంపియుండును. లేకున్న సంతవేగమేల పంప వలయును ? అట్లయిన నన్నతడు అనుమానింపడని సంతదైర్యముగ నూహించుకొనినదంతయు భ్రాంతియేనా ? గుమ్మములోనున్న ఫ్రెండిలు జూడ నరుగునపుడు పెద్దనేర మొనరించిన దుండగీడు న్యాయాధికారి సమక్షమున కరుగునపుడు కలంగు యమయాతనవలె నాయంతరంగము పలువిధముల పశ్చాత్తాప మొందుచుండెను. వానిని జూచుంతనే నాకుపద్రవమైన భయసంభ్రమములు గలిగినవి విచారమంతయు మూర్ఛివంతమయి యతని ముఖమునం దావేశించెనో యనునట్లున్న వాని భయంకర నిటలతటముగాంచి లారెన్ను మరణించెనేమోయని నేను కలవర మొందితిని. ముఖమంతయు నెల్లడి పిచ్చియెత్తినవానివలె వాడు టోపీ త్రిప్పుకొనుచు పెనవులను కజచుకొనుచుండెను. నేను వానితో మాట్లాడుటకై కచేరిగదిలోనికి వచ్చునరికి గడియార మెని మిదిగంటలు కొట్టెను.

వానిని జూడగనే, “ఓరి యముడా ? ఏమిజరిగిపోయినది ?” అని పెద్దకేక వేసితిని.

నిజముగ లారెన్నుమరణించి యుండు నెడల నేనే చేజేతులు జంపిన దాననగుదునని వినువుకొనుచుంటిని.

“పాతకమంత త్వరలో మిమ్ము కోడ్గొనిరమ్మని డ్యూకుగా

రండి. మీలో నామూలముగిరి అనికొనితే వేచియున్నది. బయట
జేర్చుకొనా ?”

“హ్యూకుగారు మరల వేమైన సమాధము సంభవించినదాయేమి ?

“లేదు. అది చచ్చిపోయింది. మరల కనిపించలేదు.”

“అట్లయిన సంతకానియేమి ? లేదని కాఫీనైన పుచ్చుకొనలేదు
నాశరీరమలచేయియ నానుచున్నది.”

“హ్యూకుగారు మరల కళ్ళుతాత్రముతో వేచియున్నార
మీరచటికి వచ్చిన వెంటనే కాఫీనచ్చుకొనవచ్చును. నేరందులకు తగి
యేర్పాటులను చేయవచ్చును. అలస్యముచేయక వెంటనే దయచేయుడు.

“నిజము చేయవలెకాదు, ఎందులకంటే అంధరయని నాకనుమ
నము. నీకావికాత్రము తెలియకపోదు. హ్యూకుగారు మునుపటికంటె
నయముగనున్నారని చెప్పచున్నావు. అట్టి స్థితిలో కాఫీనుకన్న
పుచ్చుకొనకుండ పరుగెత్తుకొని రావలసినంత యవసరమేమి వచ్చినది ?

నిజముగ నాకచటికి వెళ్ళవలెనని లేదు. ఎటులైన అడ్డంకులు యె
త్పించుకొనవలయునని యుద్దేశించుచుంటిని. లాచెన్నునకు తప్పకుం
దామీరు ననుమానముకలిగియుండును. నేకాపనిచేయలేదని గట్టి
చెప్పటకు కొంచెమైనవ్యవధి యుండవలయును. ఊహాపోహలన్నియ
కుదిరి ఆందోళనయంతయు సంతరించి మనసు కుదుటబడినగాని నేరస్తు
నిద్దోషులవలె నడింపజాలరు. మనసు కుదుటబడుటకు నాకు మ
కొంచెము వ్యవధికావలసియుండెను.

ప్రెండ్లు ప్రవర్తనము మరింతనిగూఢముగనుండెను. వాడుగూ
విపరీతభగూక్రాంతిడుగ గన్పించుచుండెను. పురుషముఖమంద
వంతభావసమ్మేళనము నేనిదివరకెన్నడు గాంచలేదు.

“మీరు రావలసినవని చాలముఖ్యమైనది. లేకున్న నేనిప్పుడ
టికి వచ్చియుండను. దాని వివరములను మీకేమియు చెప్పవలదు

ఝాకుగా రాజ్ఞాపించిరి. అయిననొక్కమాటమాత్రము చెప్పెదను. మీరుగాని, మంచితెలివితేటలుగల మరి యేస్త్రీగాని వెంటనేయచటికి రావలసిన యవశరము వచ్చినది. తమబాగోగుల గోచువారుగావున ఝాకుగారు మీరేరావలయునని కోరిరి.”

ఫ్రెండిలు నెంత బలవంతము చేసినను మరి కార్యము లేకపోయెను. ఈకడపటివాక్యము నాకు మరింతభ్రమకలిగించినది. నేను “మంచి తెలివితేటలుగల స్త్రీలలో” గణింపనగినదాననేనాయుని యనుకొంటిని, గాని యేస్త్రీయైన చాలుననుటలో కాగితముల దొంగతనమునకును ప్రస్తుతకార్యమునకు నెట్టిసంబంధములేదని నిశ్చయించుకొంటిని. అందువలన దైర్యముతెచ్చుకొని వెంటనేబట్టలను మార్పుకొని ఫ్రెండిలుతో బండినెక్కి మాంటురోడ్డునకరిగితిని.

ఫ్రెండిలు యేలనో చాలభయపడుచుండెనని యిదివరకు చెప్పియుంటిని. మేము లారెన్ను మేడసమీపమునకు వచ్చుకొలది సతః ఝాపిరి బిగియబట్టి మేడగదులదెస నిదానించిచూడ నారంభించెను. నేనుగూడ నటులనేచూడ నారంభించితిని. మేడపైకిటికి తెరలచాటున లారెన్ను నారాక కెదురుచూచుచు నిలుచుండెను.

నేతటివేగముగ మీదికి పరుగెత్తితిని. లారెన్ను మధ్యసావిణిలోని కేతెంచి నన్ను కలసికొనియెను. నేనచటి కరిగినయంతనే యతడు రెండుచేతులు నాభుజములమీదపడవైచి యెలుగురాసినకుస్తుకతో నిట్లుపలికెను.

“లోర్నా ! నీవువచ్చితివి. నేనింకబ్రతికితిని. దైవమా నీకు వేస వేలు సమస్కారములు.”

అచటివస్తువులన్నియు తారుమారుగ పడియుండెను. లారెన్ను వెల్లివానివలె వ్యవహరించుచుండెను. తలయంతయు జింపిరిజింపిరిగా నొడిచుచుచు కనహ్యముగా నుండెను. సుగంధద్రవ్యములు జిర

జిమ్మిసట్లు గడిచుంతట వాసన కొప్పుచుండను.

“ఏమిజరిగినోయి?” యని అడిగితిని. లారెన్సు నాకేమియు బ్రత్యుత్తరమీయక కొక గదిలో కూలబడి చేతులురెండింటితో మాఖిమ గప్పుకొనియెను.

“నేను దారుణహంతకుడను. సరహత్యగావించినట్లున్నది. ఇప్పుడే అందఱువచ్చి నన్ను కొరత వేయుదురు. రాత్రిపూడియు నీవిచటనే యుంటినియు ఆమె కాలుజారి పడినోయినదనియు, పడిపోవుచుండగా నీవు చూచితివనియు కేనామెను పట్టిన ముట్టలేదనియు నీవు ఋజువు పలుకవలయును.”

అనుచు నతడు తనచుగ మంచమున కడ్డముగ కట్టియున్న తెరవైపు చూచుచుండెను. పిమ్మట మూర్ఛపట్టినట్లొకటి తక్షణము తెలిపి తప్పిపోయెను. మంచమువైపు చూడ నచట చలనములేక రక్తవిహీనములయి పాలిపోయిన పాదములు రెండు నాకటబడెను.

మరల స్మృతికల్పింపి పిమ్మట “ఎవరె లారెన్సు?” అని అడిగితిని.
“స్టోకెన్ను”

“మరణించినదా?”

“ఆ! మరణించినదనియె నాయూహ”

“డాక్టరునకు వర్తమానముచేసితివా?”

“లేదు.”

“ఎందుకట్లు చేయలేదు?”

“ఏమిజగును? యను భయమువలన”

“అరగా నీవామెను చంపితివా యేమి?”

నా కనుమానము, భయోద్రేకము, విపరీతముగా నున్నను, లారెన్సు అంతటి ఘోరకార్య మొనరించునని యనుకొనలేదు. అయినను చలన విహీనముగ పడియున్న పాదములకు తప్ప ఆమిదిగి మరెచూడ

సాహసించలేకుంటిని.

చప్పుడేమియు గాకుండ ప్రైంజిలు లోకి వచ్చెను. సంగతి సంగ
ర్భము తెల్లున్నవో తెలిసికొనుచు గాన నేన కొత్తయ్యవలెను
లేవైన యుండిన దగ్గఱించుటకో నేనొక కుండను. నా నాని చు
నుండి సొమ్ముని మేమెవరము కలసికు.

మతిప్రమాణములన లా రెప్పుడూ మూర్ఖవచ్చుచున్నట్లుండెను
అడచూచి నేనాశ. చేయిపట్టి, కనిపి తెలిపి చెప్పిచి “ఏమి జరిగిందో
వెంటనే చెప్పుము. ప్రైంజిల మెంటనే డాక్టరుకడ కేగవలయును”
అని పలికితిని.

“వలదు. నాకు! ఒక్కక్షణమును అంతయు వివాముగ
జెప్పప్రయత్నించెను. నన్నరాతి నేనామెలో తొంగి రాగ మాట్లాడ
వాసిపనియండి త తినిచ్చితిని. నన్నాను మోసగించినాను నా
సత్యముల నామెకడిగి తెలిసికొనలయును యె చి కంటి చిట్టిని
ఎంతప్రశ్నించినను నామె మోసము చేయుచున్నది నొప్పకొని పోను.
వ్రబలనిదర్శనములను జూపి ఋజువునిపినకూడ నామె శోక
కల్ల లాడుచుండెను.”

ఆ వ్యవహారమంతయు దేనినిగూర్చి గెకో గాకుపూర్తిగ తెలి
యును. మర్చిసనుకన్య నిజముగ మరణించినయెడల నారెన్నుచేసిన
దారుణపాతకములో సగముపాలు నాగియెయసి యుండుకొంటిని.

“తరువాత ?”

“తరువాత నేమున్నది! నేను ఋజువుపరచిననుకూడ నేర మొప్పు
కొనదాయెనని నాకు పట్టరాని కోపమువచ్చెను. ఇద్దఱము తీవ్రముగ
నానిన నారంభించితిని. చివరకు నాకు కోపోద్రేకముగ నొడలిపై
కొట్టి నొప్పిపోయెను. నాచేతికండిన దేదియో దాని నంకించుకొని
నాచేతికండిన దేదియో దాని నంకించుకొని
కొట్టితిని దురదృష్టవశమున నది యినుపపట

కారుగ పరిణమించెను.”

లాశ్వ పైరి చూపుటలో నీహుటము చెప్పినప్పటికి నాకు పట్టలేనంత భయముకలది. ముసలము గడగడ సణకసాగెను. లాశ్వ పైరి చూపుట మూర్ఖనోండునట్లుండెను. అది యిట్లు ప్రెండిలు దెన తీరి, “అమె నజముగ చూపొందువా?” యని యడిగితిని.

“ఏమో తెలియును. చనిపోయినదియే యనుమానము. నేను మీయొద్దకు పరుగుమగ్గునప్పటికి జేయుండెను. పిమ్మట నాకస్మికముగ నెలకూలెను.

అందుగాను పూర్తిగ బయటచేసో లేనో చెప్పజాలను. డ్యూకు గాని సూత్రము ముడిచి పుచ్చుచున్నాను.”

“అట్లు వెంటనే డాక్టరువద్దగరకేలపోలేదు?”

“డ్యూకుగాని నన్ను పోసి మిల్చెను.”

“నీసేవ్వుడు వెంటనే డాక్టరువద్దకు పోనామును లేకున్న పరిభో నుభోన్మన చేసెదమన్న డాక్టరు పలుచవుమును. శుభమైన నాలస్యము చేయుటకు విలులేదు.

ప్రెండిలు నాహుటము చూచుచు నేమియునోయని యతనివైపు చూచెను. ఆమె కేమి చెప్పటకు శక్తిలేకుండుటనుగాంచి మరల నాదెన తీరిగను.

“డాక్టరున కేసును చెప్పినలయును?”

“గొప్పప్రమాద ముకిట జరిగినది. ఆకస్మికముగ నొకయువతి యిరువకుంపటి పైబడినదని చెప్పుము. ఎటువంటిరోగము కందర్బవలసి యున్నదో అనంగతి యతనికి సూచించిన జాలును.”

“ప్రెండిలు వెంటనే యాధలికిరిగెను. నేనెవ్వుడును నాజన్మ మధ్య మున జేయనొల్లనని నారోజున జేయున కపు డుక్రమించితిని. మెల్లగ లేచి మంచమున కిడ్డముగ గట్టినతెర నావలకుదీసి సనసన్నగ మంచము

దరి కరిగితిని."

నిజముగ నామె మరణించినదని నాకు ఊడ యోచెను. తలమీద కొప్పంతయు రక్తముతోతడిసి గట్టిగ పిశచకట్టుకొనిపోయెను. తలచుట్టు నొక తడితువాయి గట్టియుండెను. బహుశః ఘెండిలు ఆకట్టునట్లు కట్టి యుండవలయు. శరీరమంతయు పాలరాతిబొమ్మవలె తెల్లబారి యుండెను.

ఆమె కన్నులు నగము తెరచియుండెను. పెదవులు కొంచెమెడబడి యుండెను. ఆమెవైఖరిజూడగ జీవించులక్షణ మొకటిగూడ నాకు గను పించలేదు. ఆమంచమునమీఁముననే నేలమీద లావుపాటి యిత్తడి పటకారు పడియుండెను. ఈయల్లరిముంకటి కదియె కారణమైయుండునని యూహించి యెదుట మడుచున్న కుంపటిలో దానిని పడవై చితిసి.

లారెన్ను నప్పటిలో కాపాడదలచితిని లేదో దైవమున కెరుక. కాని నాకతనపైమాత్ర మమితమగు సమూహ జనించెను. పాపిష్టి డబ్బు పై నవరిమితమగు పేరాన గలిగియుండుటవలన నతడెంతటి సాహసకృత్య ములనైన చేయుచున్నాడు. కొఱతడియదగిన మహాపాతకసజేసి యతని నీయవస్థకు తెచ్చిన దాబంగారుగనుల కాక్షయె గాని వేరుగాదు. పాపమాచిన్నిది ఆతనికిపాడుపనులన్నిట దోడ్పడుచున్నది. అటునంటి యామె నీదుర్మార్గుడు స్వహస్తమున నింతటిదెబ్బ కొట్టెను. ఇకయేమి చేయడు ?

ఈపాపిష్టి వ్యవహారమున నాపాలుగూడ లేకపోలేదు. లారెన్నున కప్పటి పరిస్థితులలో నిజముచెప్పి యతనిధనకాంక్ష యెట్టికార్యముల నొనరించుచున్నదో నిరూపింపవలయునని బుద్ధివుట్టి సాహసించి యిట్లు నడిచితిని.

నిన్నామె మోసగించిన దనుకొని యామెను చావగొట్టితిని. నిన్నామె మోసగించినది నేనుగాని యామెకాదు. పాపము

నిష్కారణముగ సరపరాధిని నట్లు బాధించితిని. ఆమె నిన్నేమియు మోసగించలేదు. నీవు నిద్రబోవుచుండగా నీ తాళముల నెవరొకచేసిది నేను. రిత్తకాగితముల నమచ్చి నీచేతికిచ్చి నీ పరును తయారు చేసెనది నేను. ఆమె నీచేతికిచ్చిన నుండికవగు నెవరొకచి దాని స్థానమున దొంగకవగు నీకందకేసింప నేను. ఘోర్ముష్టిపలుమును భద్రపరిచి గాపాడుకొన్నది నేను. ఇప్పుడవి సొగ్గుచేసమందున్నది.”

అని ద్వైర్యముగ కేజీన తప్పదము నొప్పుకొంటిని. ఆసమయమున నతనికి భయపడవలసిన యవసరము నాకేమియు గన్పించలేదు. అందువలన సతని కిప్పుటికైన కొంత బుద్ధవచ్చి మంచివాడలో పడు నేమోనుని నిజము వచించితిని మించముమీద నొడలు తెలయక పడి యున్న చూనిర్బాగ్యురాలికి కొంతన్యాయమునగుచ్చితనను సంతస మైన బొందవలయునని నాయూహ.

లా రెన్ను కోపము పట్టజాలక అంతికింతు నప్పటిలో జేయున దంకొ కటి తోచక నానైపు నిదానించిచూచుచు నలచుండెను. దుప్పలత్వము వలన నిలువలేక మరల సోఘామీద కొంగిపోయెను. ఇంతలో తలుపు తెరచుకొని ఫ్రెండిలు లోపల ప్రవేశించి డాక్టరు వచ్చెనని చెప్పెను.

౨౧

డాక్టరు మాకు శ్రోత్రవామ. దగ్గర గానున్న చారీ నెరిసిో ఫ్రెండిలు ఫోనుగో పిలిచెను. అతడప్రక్కనందులో నివసించుచుండుటవలన వేంట కి రాగలిగెను.

ఇప్పటికికూడ నాకాడాక్టరు చూపము కిళ్లకు పటముకట్టినట్లున్నది. అతడు చాల మంచివాడనియు, మనను మిగుల నిర్మలమైనదనియు, గొప్ప యనుభవమును, బహు నెఱుదియు, సామర్థ్యమునుగలవాడనియు అతనిని జూచినతోడనే నాకు స్ఫురించెను. అత డెంతేనియు

నేన హవాత్రుడని అడవిలోని అచ్చని యాచనాడెరుపని నా, అని స్మృత హంస్థలో నడుముగ నతడు చచ్చి పోయిన ప్రతిపక్షమున నున్న డని యెఱిగె న దోచుట.

చిరుగివునో యడలు నతడు నావైపుచూచి పిమ్మట బ్రాచెన్ని దెసటి, అతడేచీకీక్కినొండవలసిని నీయెయి చి యితి అతో "మీకే దియో ప్రాణ దం జరిగినదని వింటి." అని పలికెను.

ప్రెండిలు ద్వారమధ్యమున నిలచుండెను. భయముచే వానిచోడలు పచ్చగాతపోయెను దంత నాలు కొట్టుకొనిపోవుచుండెను.

అంతలో డాక్టరున చెసంజ్ఞచే మించ. దరికి తోకొనిపోయి యెటులనో "ఈమె మా స్నేహితురాలు. అకస్మాత్తుగా నిశునగుటచే మాద పడిపోయినది. తలపై పెద్ద గాయము పడినది." అని చెప్పి వయ గలిగితిని.

"అ. తియేనా? నయి." అని మితి డాక్ట్రప్రమాధమును లేనట్లు నాసూన్యముగి లలిత యూరికుండెను. నాతనిచూచి యాశ్చర్యము గలిగించెను.

చిలక మేమిగులు లెక శివములె భయోత్పాదకముగి పడియున్న యామనిషిని ముట్టుకొని ముఖమువంక నొకగడియసెపు నిధాంచి చూచి తరువాత ప్రెండిలుపైపు తరగి "పెద్దగిన్నె" గిన్నెడు వేడి నీళ్ళను నాలుగైదు తువాల్చెను తనుకొనిరమ్మని నియమించెను. ప్రెండిలు పనిమీద సరిగినపిమ్మట నతడామె కుడిపేరిని పట్టుకొని తనచతి గడియారమువైపు చూచుచుండగనే కనులు చీకటులు గ్రమ్మినట్లయి అంతయు గాఢాంధకారముగ పరిణమించెను. తరువాతి నేమి జరిగెనో నాకు తెలియలేదు. తెలివివచ్చి చూచునరికి నేనొక సోఫామీద పండుకొని పండుకొని కుర్చీలో కూర్చున్నదానిను సోఫాపై నెట్లు పండుకొని పండుకొని యాచనాచిరుకొనుచు డాక్టరువైపు చూచితిని. ఛతిగడి

యారను ను జూచుచు స్తోత్రముచేయు యిట్లునే వట్టి కొని నిలచి యుండెను. ఆతని ప్రక్కనె లాచెక్కు నగము చచ్చి వానివలె నిలచియుండెను.

“ఆమె మరణించినదాకా?” అని యతడడిగెను.

“లేదు లేదు. గర్భము మాత్రము చాల విశేషముగ పోయినది. దేబ్బ సాధానియైనది. కాని కట్టి మాత్రము బానిసేదు. అందువలన యెక్కువరక్తము ప్రవించిరని నాకు తెలుసు తెలిసి డుల వీయకలరా? ఆమెను కొంచె మెత్తవలయున్నది. మీయొద్ద క్రాంతియేమైనదన్న యెడల కొంచెము తెప్పించుచు కామ్రాక్రింద వేడినీళ్ళనీసానునది మీద నొకదుప్పటిగాని, కంబళిగాని కప్పనెడల ఆమెకు కొంత యుపశాంతి కలుగగలదు.” అని యతడెంతగానో మృదుగ జెప్పెను.

పిమ్మట సత్యము ఆ బలజిగురు కావలెనని కోరెను ఇటవో నుతి లేనందున నప్పటికిప్పుడు తానే యొక ప్రాంతమును పర్యవేక్షించి పచ్చని కాగితమును కంబళి వేబ్బడిగిరిన స్థలమును చూచెను. దానివలల లో నంత సిగ్గునెరిగిరి నేనెచ్చటను బాడలేదు

అతడు పోరాటమునకు గూర్తము నొంగుచున్నదని యే నేను తలచుచుంటిని. ఇదిగోనేను తన పాటు నొప్పుకొని మరగాము గూర్చి బహిష్కరణప్రాయము కేవలము ప్రశ్నల నారంభించుననియు ననుకొంటిని. కాని ప్రెండియనకు మాత్ర మెచ్చటలేని దైర్ఘ్యము వచ్చెను. దాక్షయ చెప్పుటయె తడవున సత్యమును పనులను తృప్తికరముగ నిర్వహించుచుండెను.

విషయము పూర్వము కట్టును తొలగించి గాయమును మెల్లగ కడుగ నారంభించెను. అతడు రోగి మెల్లగ కడలి యొక్క మూలము మూర్చిగెను.

“అవును. నేనెఱుగుదును. కొంచెము నొప్పిగానుండును. — నామెను తొలగించి నొప్పి పోయి నియంతట పడెడి వానియగు నుండగలదు.”

అదిగో చూడు చూచితివా? ఆ అదిగో!”

ఆ మన కంఠస్వరమునించుకంతయైన హరించలయుననా కంఠయో కుతూహలముగనున్నది. కాని కంఠస్వరనిరూపణము వ్రాతలో నెట్లు సాధించవచ్చును? మిఁకలమెల్లన, సశితాంశముగ నామె శోదార్పించు పలికిన మా స్వరగాఢోహణానుగోహణవాయుములె యెట్టి రోగితైన తగిలె యుపశమనము గల్గించుగలవు.

లారెన్ను ఆతని శ్రమనుజూచి కండ్లవెంబడి నీళ్లు కార్చుచుండెను. ఛెండిలాతని పిరికితనమును గ్రహించి వెంటనే మరియొక గదిలోనికి తీసికొనిపోయెను.

ఇంతలో మర్చిసనునకు తెలిపవచ్చెను. ప్రాణము మెలమెల్లన ప్రాకుచువచ్చి యామెలో ప్రవేశించుచుండిట్లు నాకుతోచెను. ఆకన్ను లిదివరలోవలె కళానిహీనములుగాక తేజోవంతము లగుచుండెను. ఆమె శరీరచ్ఛాయగూడ మారుచుండెను. పెదవులెరవడనారంభించెను. నాకు గూడ పట్టలేనంత యుఖము వచ్చినది.

“అదిగో! నెను చెప్పలేదా? ఇప్పుడు కొంత సయముగనున్నది. కాదమ్మా? సేకుతగిలినదెట్లు చండాలుడుదెట్లు! ఎట్లుతగిలినదమ్మాఅది!”

మర్చిసను బ్రతికిననుగూడ సైశ్వలహడావిడి మాత్రము తప్పలేదు. ఆమె యేమిప్రత్యుత్తరము లిచ్చునోయని, యాత్రముతో చూచుచుంటిని. మేమందరము చెప్పినదనత్యమనియు, లారెన్ను తన్ను చంపబ్రయ త్నించెననియు, చెప్పట కామె కెట్టి యభ్యంతరమునులేదు. అయిన నామె యెంతో నిజము చెప్పలేదు.

“మీ ఇరిగిందో నాకు జ్ఞాపకమాలేదు.” అని హీనస్వరమున బదులు

అని

అని

అని పడిపోయినట్లు జ్ఞాపకము” అంత ఛాక్లరు

నానైపు తిరిగెను.

“దెబ్బ తగిలివుడు మీరిచట నుండివా?”

“లేదు. నూయన్న నేటియుదయమే నాకు కలురంమెను.”

“అలాగునా! అట్లయిన దెబ్బ నిన్నరాత్రి తగిలినది కాబోలును!”

నేనతని సుఖమునుచూడలేక క్రొక్కకు త్రిప్పుకొంటిని. ఆయన ముసుండపుడేమి యాలోచించుచుండెనో నేను గ్రహించితిని.

“అవును. నిన్నరాత్రియే తగిలినది. మొట్ట నని యంత పెద్ద దెబ్బగ తోచలేదు. అందువలన తామెట్టు కట్టవచ్చునని తలంచిరి గాని సమగ్రుగ కట్టలేకపోయిరి.” అని మరియేమియు చెప్పజాలక నూరకుంటిని. లారెన్ను నేను చెప్పినదాని కంతటికంగీకరించి యూర కుండనో లేక వ్యతిరేకముగ నేమైన చెప్పునోయని జంకి యూరకుంటిని. లారెన్నుజేసిన దుర్మార్గమును కప్పిపుచ్చుచు నిట్లు చెప్పుట స్తోరెన్ను నకు రుచింపదని నాయుద్దేశము. కాని యామెకూడ యదార్థమును గప్పిపుచ్చక వీలులేదు. అవివాహితయగుకన్య అర్ధరాత్రి సమయమున నవివాహితునిమేడపై నుండుట యెవరికైన సంశయాస్పదముగ నుండునని యామెకు తోచకపోదు.

“అవు”నని డాక్టరు తలనూపి యూరకుండెను. ఆమెను వెంటనే “నర్సింగుహోము” నకు తీసికొనిపోవుట మంచిదనియు, ఆమెతో శానాక నగ్నపచటికి వంపనెంచెననియు, గ్గాయమునుకుట్ట వలసి యున్న దనియు, రోగి కొన్ని దినములు విశ్రాంతి తీసుకొనవలె ననియు చెప్పి యత డింటికరిగెను.

స్తోరెన్ను నడుగగా నామె యందుల కంగీకరించెను. పిమ్మటనో యరగంటలో నామె నాదగ్గరనున్న ఆసుపత్రిలో జేర్పితిని.

సావము లారెన్నువిషయము వంధామె చెప్పుచున్న ఆకావ్యమును నేయలేదు.

అమెనానుపత్రికి వంపినపిమ్మట నాయుడావిడి యంతయు తగ్గి నానం గతినిగూర్చి తలపోయసాగితిని. ఈనినిత్రనాటకములో నేను చేసిన చార్యమును లారెస్సెనకు చెప్పిననంగతి జ్ఞాపకమువచ్చెను.

ప్రాద్దున భోజనము లేకుండున ప్రాణిలు నడితేసీరుతెప్పించి త్రాగుచుండగా లారెస్సెచటకువచ్చెను. ఉద్దేశపూర్వకముగ నతడెచటికోపోయి ప్లాంకెన్ ఇకల కరిగినపిమ్మట బ్రతుకు జీవుడా యనుకొని ఈవలకు వచ్చినట్లుండెను. ఇప్పుడాతని ముఖము కొంత వికసించినది. భోజనము చాలవగ కంతరించినది. మొదట నేను వచ్చినపుడు చూచిన ముఖమైఖిలికి యిప్పటి మైఖిలికి చాల భేదము గన్పించుచుండెను.

అతని జూడగనే యాతని దూడగమునంగతి నాకు జ్ఞాపకము వచ్చెను. నేను చేసిన తప్పున కతడింకొకని చంప బ్రయత్నించిన నంగతియు, నేనాయంతము నతనితో ప్రసంగించిన నంగతియు జ్ఞాపకము వచ్చెను. కాని ఇప్పుడే జరిగినగొడవ నంతటివి జూచుచు నన్ని పుడు హింపించుట కతడేమియు బ్రయత్నింపడని యెరుగుదును.

నేనిటు లాలోచించుచుండగా నతడు నాయొద్దకు వచ్చెను. అతని కన్నులయం దేదియో చెప్పలేని బాధ వ్యక్తముగుచుండెను.

“అట్లయిన నీవాయీపనిచేసినది దొంగా? నీ చేసినపనికి వారి పుడు నన్నురితీసి యుండురే?”

నతడిట్లుచెబెను.

“అవధుగలదేమి నీకు నో తెలియెను?” “మెల్లగ పెద్దమనిషిగల నాయునితో ప్రవేశించి యిట్టి దొంగలని చేయవచ్చునా?”

“నియాస్తి నీ కనియని కొంటిచిత్రే.” “అది మనియెనని యాస్తియని నీయూహ?”

తన హక్కుగ బావిలదికొని యాతని యహంకారపు కరువ కాళ్ళములు నాకు నోవలకలించితి. “నాకర్తన” అని నేటనే చెప్పవలయానని నాకు తోచినది. కాని అట్లు చేయుట బెలివితక్కువగ పరిణమించునని యెంచి “అది ఎవ్వర్డు ప్రాటుగాదు” అని చెప్పితిని.

“అలాగూ? మంచి తెలిగలదానివే! నీ తెలినికి చాలా సంతోషించితినికాని దానిసమాత్రము నేటకేతెచ్చి మరల నాకిచ్చివేయుము. లేకున్న—”

“లేకున్న యిట్లెప్పుమీది ప్రయోగించిన పటుకారము నామీద గూడ ప్రయోగించెననికాదు? ఇంకెవరు తేసిన యపరాధమున కింకను బుద్ధిరాలేదు. అప్పుడె నరియొకదాని కుపగ్రమించుచున్నావు. నీవేమిచేసినను సరియె మరల నావల నీకీచు నుద్దేశించలేదు. నీకెంత పయత్నించినను నేను దానిని దాచియుంచినతావు నెఱుగజాలవు. అట్టిప్రయత్నమువలన వృథాప్రయాసము గలుగునేగాని లాభముండదు.”

అనుచునేను చేతులకు తొడగిక్కిన “గ్లాసు”లను సవరించుకొనుచు ఇంటికగుటకు బయలుదేరితిని. రెండడుగులు వేయునప్పటి కతడు హఠాత్తుగ నామీదకువచ్చి నాచేయిపట్టుకొనియెన్న.

“లోర్నా! దైవముఖమును చూచియైన నాకట్టి మోహములేదుట మానవా! ఇతన కంపెనీవ్యవహారములను గూర్చియు, నాకెంత

దుస్థిని గూర్చియు నీకిదివరకె వివరముగ దెలిపియుంటిని. నాకిప్పు డాతాభంగము గలిగించునెడల నేను పూర్తిగ చెడిపోవుట యటుండో మీసాన్నగారుకూడ చెడెదరు.”

“ఎవరినో! ఏటియావలి రావణాధాయను” నమ్మి నీ బంధువులకే నీ వపకారము చేసెదవా? బుద్ధి మంతురాలివిగడ ఆలోచించి చూడుము. ఇంతియెగాక నిను చూచిననాడే పలచితి నని చెప్పినయావు రువుడు నామరూపము లెక్కడను గనబడకుండ పరాయయ్యెను. ఇంకనీకు కనిపించిన నామీదనొట్టు. నీవంటి పిచ్చిమోహ మిదివరకెవ రికిని చూపేళించలేదు. కొలతలను సరిచూచు కొనుటకు నాకా పటము కావలసియున్నది. ఆదీవిలో బంగారు గనులుండు నెడల మంచిదె, కాని యున్నట్లెచటను గోచరించదు.”

“అట్లయిన నీ కెందుకింత శ్రమ?”

“అదినాపని. దానినిగూర్చి నీకెందుకీ ప్రశ్న?”

మర్చిననుకన్య కాపట మెట్లువచ్చెనో లారెన్నునడిగి తెలిసికొన వలయునను కుతూహలము పెచ్చు పెరుగుచుండెను. సంగతి సందర్భ ములనుబట్టి యూహింపగా నాభర్తకును, మరణించిన పురుషునకును ఏదియో దగ్గరసంబంధ ముండవలయునని తోచుచున్నది. నెట్లు యీ సంగతి నీ సరికి గ్రహింపకుండునా?

అట్లాలోచింపగ కొంతసేపటికి నాకొక క్రొత్తయూహ పొడమి నది. మాతండ్రిగారిని వంచించుచున్నదని లారెన్ను నాయెదుట నంత విశేషముగ దూషించుచున్న ప్రాప్తు నతిగూడ మావంటి నాటక పాత్రధారిణియే యేమో? అనగా నాకును మర్చినను వైరుధ్యలుగాగల వాణిని డబ్బిచ్చి లారెన్ను మాచేత నెట్లు నాటకమాడించెనో యటు లనే యూహించెదగూడ నాటకమాడించుచున్నాడని నాకు పూర్తిగ నిశ్చయమయినది. ప్రాప్తునతి కా పటమెవరిదో తెలియనా? తన

కావటముచూపించి లారె వేసి విభాసముగా నన్నగారు లారె స్వకరు చెప్పలేదు. అంతమాటలన్నియు యపార్థములని ఋజువు చేయుట నెట్లాచూయును నన్నగారియెద్దకు వెళ్ళిపోయిన యానాటి హతాదిభిలో నా పాట వికచితులైపోయెను. ఆపటము ప్రాప్తునకు లారె, లారెస్వకరుగారు చెప్పట కేమికారణము? ఎన్నికారణములుండినను దుచ్చును. అది నెట్లు నాలో నీనగరులన్నిటి నేల నెరుకును చెప్పలేదు? నెట్లు నానా విధములకు చెప్పవలయునని కలుమూ యుగయుగ క్లుప్త సప్రాప్తమయ్యెను యూహించుటకు పుట్టెనున్నది.

లారెస్వకరు నన్నపటము నిమ్మల యెన్నినిధముల బ్రతిమాలినను నాకు జాలకలుగలేదు. నిమ్మల పడుటచుండిపై కగిరిగిని. కాని లారెన్నే శుభముదైన నన్ను చువలసివచ్చినను గూడ జరిక నా పటము సహరింకముగాడని నాకు తోచెను. స్వయంతృతాపరాధమువలన విశేష స్వప్నమొంటుమెగాక, ఆ యాశాభంగమువలన దురాశ మరింత పెచ్చుపెరిగి తదుపలబ్ధికై సరహత్య గావించుటకుగూడ సిద్ధ పడి కారాగృహము సందర్శనలన కార్యాకార్య వివేక విహీనుడగు నిషాపరునితో నా కిప్పుడు విరోధము సంభవించింది. కనుక నా ప్రాణములకిక నే నిమిషమందైన నీళ్లు విడవ వలసినదేయని యనుకొంటిని.

౨౨

ఈపటము సహరించుట కన్నయో తంత్రములును, విశ్వప్రయత్నములును జరుగుచున్నవనియు, వాటిలోనే నెటులనో యిరికికొంటి వనియు, యింతటితో ముగియక సీతశ్రమంతయు మిన్ను విరచుకొని మీద పడినట్లు నా మీదపడి నన్నెంతయు బాధించుననియు, కాత్రిందితములు నేను భయపడుచుంటిని. అయిన సంతకంబు చిహ్నము

మూగ ననునిమేషమున నన్న వేధించుచుండిన యనుకూల మింకొకటి యున్నదను సంగతి చదువరులకు జ్ఞాపకముండ వచ్చును.

గ్రీన్విచ్చియందలి 1: వ సెంటు గృహమున నున్నట్లు కెస్సెలతో నా ఫెర్నూద్వీప పటముపై వ్రాసియున్న “నెడ్లు భేజనతి” యెవగు?

ఈరహస్యమును తెలుసుకొను సంతకరకు కంటికి కూరుకురాదు సరికదా డెండముకూడ నూరట నొందదు.

ఆ పేరిదవరకే నా ప్రవచన కుహరమును భేధించుకొని లోపల ప్రవేశించి దానినంతటిని దండవ్యా మానము గావించుచున్నది. అనుక్షణ మగ్నిజ్వాలలతో వ్రాసివలెన నాకంటియెదుట నాకెచ్చిలు గీతలు తాండవమాడుచున్నవి. అట్టి స్థితిలో నావిలాసము నింకొకసారి చూడ వలయుననెడి యదనరమేమియులేకండెను. నాదృష్టి యంతయు గ్రీన్విచ్చి వైపు తిరిగెను. నేనిదివర కెప్పుడును గ్రీన్విచ్చివెళ్లేదేదు. మరకు తెలియ కున్నదేమి? ఏరక్షకభటునైన నడిగి తెలిసికొనవచ్చునని యూహించి వెంటనే యా సమీపమునందున్న పోలీసుస్టేషనున కరిగి గ్రీన్విచ్చినికే వములను తెలిసి కొంటిని. గ్రీన్విచ్చి కరుగుట కనేక దారులున్నవట రిక్షాబండిలో పోవుట కనువైనదారియె యుత్తమముగ నుండునని నేనూహించితిని. కాని దానివలన చాల యెక్కువ ఖర్చగును. ఇప్పటి పరిస్థితులలో వ్యయము సంతేచియు తగ్గించుకొనవలయునను యుద్దేశమున తక్కువఖర్చులో నచటికి చేరుకొను యుపాయము నాలో చించితిని.

ఆ రోజులలో భేమునదిపై పడవనెక్కి గ్రీన్విచ్చి కరుగుట కవకాశ ముండెను.

బిందువలన నానదియై చొరగెను, అనుకూలముగను తోచెను. ధోళువలన నా ప్రముఖులతోచునట్లు ఎవరికైన కొంత విశ్రాంతి యుండ వలెనని నాభిప్రాయము. విశ్రాంతి చాల అవసరమయ్యెను. కాని కేవల

మాలోచనకై యేపనియు జేయనుండ కూర్చుండుటకు నా మనసు గీకరింపకుండెను. అందునల ఓడనయ్యాణము చేయుకెడల రెండును కలసి వచ్చునుగా యని యెంచి వడవనెక్కి గ్రీర్నియ కరుగుటకు నిశ్చయించితిని.

థేస్సునీ జలముల నివసేష్యులును ప్రాతఃకాల మలయానిల వీచికలును సుఖసందర్శనానంది దాహకములగు నాలానాని కరణ జాలములును, ఆయోషలోనే వనభోజికై పుష్పహస్తగులతో బోవుచుండిన బడిసిల్లల కేళీనినోదములును నాశోకభారమును చాలవరకు తగ్గించి మనస్సునకు కొంత యూరట నొనగెను. నీటబడి మరణింతు మేమోయను భయమావంతయులేక నాబాలకు లతినిర్లక్ష్యముగ నాడుకొనుచుండిరి. వారిలో కొందరు తొంటరి పిల్లకాయలు ఓడ కొయ్యలను త్రాళ్ళను పట్టుకొని నీటిలోనికి వేలాడుచుండిరి. ఆ ప్రక్కనే గూరుచుండిన వారి యుపాధ్యాయురాలు నా నెన్నివిధముల మందలించినను వారు వినకుండిరి.

నేను వారితో నాడుకొనునంతటి చిన్నదానను కాకున్నను లేబ్రాయము పూర్తిగ గడచినదానను కానందున వారియాటల జూచుచు నానందించుచుంటిని.

పొగయోడ త్వరితముగ బోవుచున్నను దారిలో నచ్చటచట రేవులలో నాగవలసియుండెను. భేరింగుకానుపద్దను, బ్లాకుప్లయర్ను పద్దను కొంతమంది ప్రయాణికులు వడవ నెక్కిరి. రెండవదానియొద్ద గుంపు విశేషముగనుండెను. ఆ గుంపులో ప్రాప్తునతిగూడ నున్నట్లు కన్పించెను. నిదానించి చూడగ నామెయెయని స్పష్టమయ్యెను.

ప్రాప్తునతి నన్ను చూచులోపల నేనామెను చూడగలిగెననిగడయినకముందు జాగ్రత్తపడవచ్చునని నంతోషము గలిగెను. లేచితిని. తీర్చిదిద్దరుగూడ మనస్సు లొందోళన నొందియుండును.

నన్ను చూడలేకుండుటకై నేను నాదియొక స్థలమూ గరిగి నొచట జనసమూహముమధ్య నిటికి కూర్చుంటిని. ఆ యువాచా: యురాలిలో మెల్లగ న్నే హముచేసి పిల్లల నిండు ముంఁలించితిని. అంబులకు కృత జ్ఞతను తెలుపుచు నామె నాయం దుండగలిగి న్నే సూభా:మున మాట్లాడ నానంభించెను ఆ పిల్లల గామె తోటవిందునకై పెద్దసార్లు నకు తీసికొని పోవుచుండెను. తోటను దైవ పిమ్మట మరొక దూర మావలికరిగి యాచుట్టుప్రక్కల చూడవలె ముఖ్యప్రదేశములను వారికి చూపించవలయునని యామె యుద్దేశము. నన్ను గూడ తనతో రావలసినదని కోరెను. వచ్చెదననిగాని, రానని గాని, ప్రత్యుత్తర మీయకుండ నేను తప్పించుకొనుచుంటిని. ఈ ప్రాప్తునతి యెక్కడి కరుగుచున్నదో? ఆమె యుద్దేశ సేమియో తెలసికొనువరకు నేనే మియు నిశ్చయించుకొనజాలకుంటిని.

ఇంతలో నాపడవ 'తైముహాను' రేవు చేరినది. ఆశరువాత వచ్చురేవే గ్రీన్విచ్చి. తైముహాను రేవులో దిగిన ప్రయాణికులం నామె గూడ నుండునేమోయని పరిశీలించితిని. కాని ఆమె యచట దిగలేదు. అది గ్రహించినపిమ్మట నాకొక కొంటియాలోచనతోచెను. ఆమె గూడ బెల్మారు వీధియందలి 16 వ నెంబరు గృహమునకే యరుగుచున్న దేమో? తానంత జాగరూకతతో నంపిన పటము లారెన్న హస్తములు చాటిపోయినందనియు, మర్చిసను కావ్యవహారములో బెబ్బలు తగిలినవనియు నామెకు తెలియునా?

గ్రీన్విచ్చి రేవు సమీపించినంతనే పద్మలపుస్తకమును, కలమును, చేతివందిలోపడ వేసి యామె తొందరతొందరగ పడవ దిగెను. బడిపిల్లల వీధింపుటలో యువాచా:యురాలికి సహాయముచేయుటవలన నాకు కొంత బాధపడెనని. ఈలోపల నామెచాల దూర మరిగెను. పలను నొకటి కలిసికొనియెదనని యువాచా:యినితో

బెల్లూరువీధి వ్యాపారమువిడచిపెట్టి ప్రాప్తునతివెంట నరుగ నారంభించితిని. ఆమెకంట బడకుండమాత్రము జాగ్రత్తముచుంటిని. కొంత దూరమిగిలెను. యదృశ్యముయ్యెను. నేనుగూడ మలుపుదగ్గరకువచ్చి చూచుచుండగా మె యెచ్చటను గన్పించకుండెను. మలుపుతిరుగుచోట నొక కొట్టెలదుకాణముండెను. అచట ఫలహారములు దొరకునని బల్ల కట్టియుండెను. ఆఱుంటిగోడమీద పురపాలక సంఘమువారు వీధి పేరువ్రాసి యొకబల్ల నతికిముండిరి. దీర్ఘకాలమునుండి యది ధూళి ధూసరితమై యుండుటవలన దానిమీద యక్షరములు స్ఫటముగ గన్పించకుండెను. కొంతసేపు నిదానించిచూడగా నదియె బెల్లూరువీధి యని తెలిసినది.

నేనూహించిన దిప్పటికి మూడువంతులు నిజమైనది. కనుక నీక ప్రాప్తునతి 16 వ నెంబరు గృహమున కరిగియుండుననుటలో సందేహము లేదు.

ఎంతసేపై ననుగూడ నామె మరల బైటకువచ్చునర కచ్చటనే యుండి యాపిమ్మట నంగతి సాదర్భములను విచారింపవలయునని నాకుతోచెను. కాని పనిపాటులులేనిదానినలె సచట దిరుగులాడుచుండిన బాగుగ నుండదనియెంచి కాఫీహలాటేలులోని కరిగితిని.

కాఫీదుకాణమునకు వెనుకప్రక్క మేజాబల్ల యుండెను. వాటి కెదురుగ మరియొకవీధి యుండెను. అదిపెద్దది. దాని ప్రక్కనే బెల్లూరువీధియుండెను. నేను లోనికిరుగుసరికింకెవరును లేనందున నాయిష్టమువచ్చినచోట గూర్చుండుట కనువుగనుండెను.

బెల్లూరు వీధిలోనికి వచ్చుచు బోవుచునుండు వారందరును బాగుగ గన్పించు తావునెంచుకొని యచట గూర్చుంటిని.

నే నెంతయో కాలము నిరీక్షించి చూచితిని. కాని ప్రాప్తునతి వుపరాగమనచిహ్న మేమియు గానరాకుండెను. ఎప్పటికైనను మరల

నా మార్గముననే రావలయుచుగదాయను నమ్మకమున నచట నటులనే కూర్చుంటిని.

నాభోజనము ముగియునప్పటికి ప్రాప్తు మరల ప్రత్యక్షమయ్యెను. నావలకి చూచుచుండిన కిటికీ ప్రక్కనుండియే యామె త్వరితగతి భోవుచుండెను. ఆమె బట్టసినద నాబల్లమీద పడుటనుగాంచి నేనటు చూచితిని. ఇంతలో నుకాణము మీదిగంటమోగెను.

ఆగంట క్రొంగించినది ప్రాప్తునతియేనా? ఏలకాకూడదు? ఘోషముచేయుటకు లోలికి వచ్చునేమో! తప్పకరాక మానదు. ఇంక నేకట్లు తప్పించుకొనవచ్చును? ఆ యింటికొక్క ప్రక్క నొకే తలుపుండెను. నేనా ద్వారములో నుండి తప్పించుకొన బ్రతుక్కించిన యెడల తప్పకుండ నామెకంట బడియుండును.

నాకదివరకు రొట్టెలునిచ్చిన యామెయె తొందరగ జలుపిత్తికొని యావలికరిగి “ఏమికావలె”నని ప్రాప్తునడిగెను.

ఆ ఒదులుపలికించి ప్రాప్తుకంతమెయని నేను గ్రహించితిని.

“16 వ నెంబరు గృహమునందున్న భేజనతికిచట ఖాతా యున్నట్లున్నది. ఆ పద్దు చెల్లుకట్టుట కిచ్చటికి వచ్చితిని.”

“మంచిది. ఎన్నియో వందనములు. కాపము పిల్లదాని కెల్లున్నదమ్మా?

“చాలనయ్యమైవది. నిమ్మళించినదనియె చెప్పవచ్చును. కొంచెము శిరసముగ మాత్రేపడెన్నది. ఆమె బాకీయున్నది వదిలూరు పిల్లింగులు పోలుగు పెన్నిలని వింటిని. నిజమేనా?”

“ఇప్పుడే చూచుకొన్నదను.....

“అవునమ్మో! ఆమె యిహాయవలసిన దంతియే.”

“అప్పుడు నీకుమార్తె లోపలికి వెళ్ళి తీసివెళ్ళు. చిల్లర లెక్క పెట్టి

౫౩

“పాప మామె సంగతి తలచుకొనిన గుండెలు విడిపోవుచున్నవి. చిన్ననాడెభర్తయు ఆమరుచటి దినముననే విసిరూనియు గతించిరి. పాపమొంతయో కష్టము కలిగినది. పై పెచ్చు ఆమెకుగూడజబ్బు! మీరామెకేమైన బంధువులా అమ్మా?”

“లేదు. నేను స్నేహితురాలను. ఇద్దఱు నొకటి రెండు దినము లలో నట్లు మరణించుట విచారకరమైన సంగతికాదని యెవరనగలరు? ఆమెకు కొంత యుపశాంతి కలుగుటకై మరియొక చోటికి తీసికొని పోవలయునని యుద్దేశించుచున్నాను.”

“మీ దయవలన ఆమెయైన బ్రదుకుట కాధారము కలుగును. తప్పకుండ నట్లుచేయును. ఇదిగో మీరసేకు. చాల వందనములు.”

గుండె రాయిచేసుకొని వారి సంభాషణయంతయు నేమరక పను చుంటిని.

“ఏమిగుకమ్మా! రెండు నిమిషములైన పట్టకు. కావలసినంత వేళయున్నది.”

“ఇక్కడ నుండుటకు నాకేమి అభ్యంతరము లేదు గాని రెండు గంటలు స్త్రీమనసు సలచుకొనవలయును. మరి వేళలేదు. అరడజన్ ఓన్ బిన్నిత్తలను మాత్రమిచ్చు. అవి బాగుగ నున్నట్లున్నవి.”

బన్ను లారింటిని లెక్క పెట్టుకొని యామె సంచీలో వేసికొనెను. పిమ్మట సొమ్ముచెల్లించి యావలికరిగెను. బ్రదుకు జీవుడాయని నేను తలయెత్తుకొని గుమ్మమువైపు చూచితిని. ఇంటియామె తలుపు వేసి కొని లోపలి కరిగెను. ప్రాప్టునకు వేళలేకపోవుట నా యదృష్టమేయని సంతసించితిని.

నా మనస్సులోని భారము లితరులకు తెలియకుండుటకో, యమవల్లు చేతులు తెచ్చింటిని బిగియవట్టుకొని యేమీమియో, ఆలోచించుకొనుచు కూర్చుంటిని. నన్ను వివాహమామునికి నెద్దుభోజన క్షిణిక భార్య

యుండుటయెగాక పిల్లగూడ నుండెనట. ఆమాట తలచుకొనునప్పటికి నాహృదయమం దేదియో సునిశితశఃమున పొడిచినట్లు చెప్పరాని వేదన కలిగెను.

అయిన నేనీ విషయము వికను శ్రద్ధతో విచారింపవలయును. ఇంతవరకు నాకు తెలిసిన సమాచార మితరుల మాటలపై నాధారపడి యున్నది. ఈ రెండవభేజునతియెవరో చూచి యామెగడిగి వివరముల నన్నిటిని పూర్తిగా తెలిసికొనవలయునను సిచ్చి నాకు అనుక్షణము పెరుగుచుండెను. భేజు సతులెందఱు డజనులో డొకడవచ్చును. వారి యందరితో నా కెట్టి సంబంధమునులేదు. కాని యీ భేజునతికిని నాకును భర్త యొక్కడే యైనట్లున్నది. ఆసంగతి నిజమగుట కెన్నియో నిదర్శనములున్నవి.

నేనిక నేమి ఫలహారము చేయగోరెదనో తెలిసికొనటకు కాబోలును కొంతసేపయినపిమ్మట దుకాణపుయజమానురాలు తీరుబడిగ నాదగ్గరకు వచ్చెను. ఆమెను జూచినంతనే నాకలయంతయు సతరించి యామెకీయవలయు డబ్బునిచ్చి బయటకు వచ్చితిని.

అప్పుడు నాకు జ్ఞ పకశక్తి కొంచెము తగ్గియుండెను. అంగువలన ఆవీధివివరములంతగా జ్ఞాపకము లేకున్నది. చూచుటకందమైన మేడలు గానరాకున్నను ఇండ్లుమాత్రము పొడవుగను శుభ్రముగను నుండెను. వీధివైపునున్న కిటికీలన్నిటి ముంగటను చూరుచాపలు వ్రేలాడి యుండెను. వీధిద్వారములకుగూడ సటులనే కట్టియుండెను. కాని తిరువులు తీసియుండుటవలన నట్టిశ్చలో సొగసుగ నలంకరించిన మేజు జల్లులును వాటిపై మెరయుచుండిన వివిధాకారముల గిన్నెలును, వాటిలో పచ్చని లతలును చూపరుల కానందము గలిగించుచుండెను. అంత నెంబడు గృహము పైకి చిన్నగుడిసెవలె కన్పించెను. దాని పైభాగము చిన్న తోట యొకటి యుండెను. తోటలోని వివిధములగు

తరులతాదులు వివిధవర్ణముల నలరారుచు వారు. కమ్మమానకు కొత్తగ రంగు వేసినట్లుండెను. దానిమీద “గదులు బాగు కిత్తురు” అని యొక బల్ల కట్టియుండెను. అది చూచి లోపలికరుగుటకు కారణ మొకటి కన్పించినదని సంతసించుచు లోని కరిగితిని.

గంట మ్రోయుచున్నప్పుడు యింటియజమానురాలు బయటికి వచ్చెను. ఆమె శుభ్రముగను లావుగను నుండెనుగాని ఏమాత్రము వయసు గతిందించదానివలె తోచుచుండెను. ఆయుఖమున్న హాస్పదముగ నుండి నర్సులు లోకమందుండెను. ఆమె ధరించిన వస్త్రములనుబట్టియు, నస్తువులను బట్టియు ఆమె వితంతువని స్పష్టమగుచుండెను.

నా వితంతు వేషమును జూచి యామె కసికరముతో నుండినది. నా బోయిన పనిని తెలిసికొన గోరెను.

“అద్దెకిచ్చుట కిక్కడ నేవియో గదులున్నట్లున్నదే?” అని కొంచ మనందర్భముగ నేను ప్రత్యుత్తరమిచ్చితిని.

“అవునమ్మా! ఉన్నవికాని మీ కెప్పుడు కావలయును? ఇంకొక వారము రోజులవరకవి ఖాళీకావు.”

“నాకు కొంచెము తొందరగ కావలసియున్నను వేదీయుండెదను లెందు. ఇప్పుడెవరైన వాటిలో నున్నారాయేమి?”

“వారము రోజులనగా యెంత గిరున నిట్టై తిరిగిపోవును. మీకు కావలయు నెడల వాని నిప్పుడే చూచుకొనవచ్చును. పాపమాచిన్న దిటువంటివాటికభ్యంతరము చెప్పదు. నేనీబల్ల నిప్పుడే కట్టితిని. సాధారణముగా నాగదులు ఖాళీకావు. ఒకరు వెళ్లునరి కింకొకరు సిద్ధముగ నుండురు. కాని ఇందొకరినది చాలరోజులనుండియు నిచటనేయున్నది. ఇటీవలనే పాపమామె కావదపై నాపదలు వచ్చినవి. అందువలన కొంతకాలము స్థాము మార్పుజేయవలెనని యపేక్షించుచున్నది. కాని వెళ్లుట కెంతమాత్రము నిష్పవడకున్నది. ఆమెను విడచివేయుటకు

నాకుగూడ యిష్టమైచేదు. అయినను మనమేమి చేయుగలము? భగవంతుడు దయతలచి యొక మంచి యువతిస్థానమున నింకొకతె సంపాదించెను. పాపము నీకుగూడ నిటీవలనే గొప్పయాపక సంభవి చినట్లున్నది?" అనుచు నా శేషమును జూచి విచారమును సూచించుచుండెను.

"అవును! ఆలాగుననే యిటీవలనే యతడు పరమపదించినాడు." అని మెల్లగ స్వాభావికముగనే కన్పించినట్లు పలికితిని.

"అయ్యో! నేనుమానించినంతయు నయినదా? ఇంత చిన్నదాని కంత వివేకము తగదు. నాభర్తగూడ కాలముచేసి పదునైదు వత్సరములైనది అయినేమి దానిదారివేరు కొన్ని సంవత్సరములపాటు సంసారము చేసినపిమ్మట నతడు మరణించెను. అదియుగాక నీశిడు నావిశిడు. ఎక్కడలేని సముద్రములందును ద్విమృదుచుండెడివాడు. అట్టివారికి మరణము శీఘ్రకాలముగనే సంభవించుచుండును. ఎంతవలదని చెప్పినను నతడు వినెడినాడుకాదు. మా పయనేమిటి? మీకీ గ్రహచారమేమిటి? పాపము నిండుయిరునది యేండ్లయిన దాటినవోలేదో! మీయూడువారిలో పెక్కుమంది కీనరికి పెండ్లియే యైయుండదు. నరియె ఏదయో గతించినదేదో గతించింది. మీరిప్పుడే గదులను చూచెగరనుకొనెదను. కాని భజనతిగారితో కొంచెము మాట్లాడి పచ్చవర కాగెద - ? ఆమె మీకనుకూలముగనే యుండును. సందేహములేదుకాని అయిన—"

"అయ్యో అది యెంతమాట? తప్పకుండ నామెను ముందుగా నెరుగవలసినదే." అని నేనంటిని.

పిమ్మట నామె లోపలి కరిగెను. చెప్పరాని బాధతో నాకు గుండెలు కొట్టుకొనుచుండెను. తలయంతయు విచారపుటూహముతో నెరుగరాదు.

అప్పుడు నాకు దేదో యొక పొరపాటుండవలయునని మళ్లత నెఱిగినాము.

కలుగుచుండెను. ఆశ్చర్యకరమును, అహంకారమునగు తప్పిం
మేనియో జరిగియుండవలయును ఆరెండవశ్లోభాను చూడగనే నా
చిక్కు విడిపోవచ్చును. నిజమేగా నామెను నెట్లు యిట్లునడి పెండ్లి
యాడియుండకు. తాను ప్రేమించిన పురుషు డితరస్త్రీ నెట్లు ప్రేమిం
చునో యెవరైన నూహించగలరా? అట్టి ప్రయత్నము మనసునందెట్టి
హాలాహలశిఖల ప్రజ్వరిల్లి జేయునో అనుభవించిన భార్యల హృదయ
ములకు తెలియవలయును. ఈమెనుగూడ వలచియె పెండ్లియాడియుండు
నెడల నన్నుగూడ ప్రేమించుచున్నట్లు నాటకమాడి యుండవలయును.

అట్టి విపరీత మెక్కడ జరిగిపోయెనోయను యనుమానము పెను
భూతమే నన్ను వేధింపనాగెను. ఈ మహాజ్వాలలయెదుట తక్కిన
యనుమాన లేకకణములు నా మనసునందేమి యుండునో చేయుగలవు?
సోయె. ఏది యెట్లున్నను ఆ నిజా నిజమునను తెలిసికొనుటకెగన నే
నిచటికి వచ్చితిని.

తాను చెప్పినటులనే యింటి యజమానురా లతిశీఘ్రముగ మరల
నాకడకు వచ్చెను.

“అంతయు సనుకూలముగనే యుండగలదు. మీకేవలసతి కావలయు
ననిన, నాప్రకారము చేయుటకు పాపమా భేజా సతి యంగీకరించినది.
మిఠొక గది కావలయునా? రెండు కావలయునా?”

“రెండింటి కెంత బాగుగ?”

“పెద్దదానికి నారమునకు పండ్లెండు పిల్లింగులు. రెండవదానికి
అరుపిల్లింగులు అ గా పనిమనిషి జీతము వగయిరానిట్టి టిఫోగలది
మిఠొకటి కావలెనా, రెండు కావలెనా?”

ఇంతవరకు గ్రీన్విచ్చి చూచిపోవలయునను యుద్దేశముతప్ప వేరొక
యాలోచన యేమియు లేకుండెను. కాని యీమాటలు పలికిన పిమ్మట
నాకస్థితిముగ మదియొక గూఢచన లోచన నన్నదిగిన వారికెవరికి

అందు లారెన్ననకు ముఖ్యముగ కనబడకుండ కొన్ని దినములు నివ
 సించుట మంచిదని యూహించితిని. ఇట బసనేర్పాటు చేసికొనునెడల
 వారి కెవరిని తెలియకుండును. నారెవరు నిటు వచ్చెగరనుమాట కల
 లోనివార్త. ఇంటియజమానురాలిని మంచిచేసుకొనునెడల యిప్పు
 డిచటనున్న ఈ భేజునతి సంగతిని ఆమె భర్తసంగతిని వివరముగ తెలుప
 గలదు. అతియగాన యీ రెండవభేజునతి యుగంతమంతయు నామె
 నడిగి తెలిసికొనుటయే యుత్తమని నాకు స్ఫురించెను. ఈ సంగతులన్ని
 టిని తలపోసికొని “నయ్యె. నాకు రెండుగదులుగూడ కావలయు”నంటిని.

నెట్లు పంపి డబ్బు నా కెంతకాలమువరకు సరిపోవునో, అటుపై
 డబ్బున కేమిచేయవలయునో, ఆచింత నాకప్పుడేమియు లేకపోయెను.
 ఆ యజమానురాలిగో గలిసి గడులను జూచుట యను మిషన్ పై ఆ
 రెండవభేజునతిని జూచుట కరుగునపుడు నాకు కలిగిన భావ పరంపరల
 నక్షరములలో వివరించుటకు నాకుకాదుగదా మరియేరికినిగూడ
 సాధ్యముకాదు. తక్కిన గదులవలె దీనికిని చూచుచాపలు, మధ్యను
 మేజా, దానిమీద గాజుగిన్నెలు వాటిలో లతలు అన్నియు చిత్రముగ
 నలంకరింపబడినవి. అచటి మంచములును కుర్చీలును గుట్టపుజూలుతో
 మనోహరముగ గన్పించుచుండెను. చిట్టిపై నెవరో పుష్పము లతి
 సౌందర్యముగ రచించిరి. గదిలో నమర్చిన పటములు కొలదిగనున్నను
 చూచుట కానందముగ నుండెను. గోడ నొకచోట గడియార
 ముండెను. చీనాగిన్నెలు రెండింటితో దాని కిరువంకల నమర్చిన పుష్ప
 జొంపములు దాని కంద మొనగూర్చుచుండెను. ఆ చీనాగిన్నెల
 నమీషముననే చెజియొక ఛాయాపటము నుండెను.

ఆ ఛాయాపటము లందొకదాని నేను రెండవసారిచూడ నవసరము
 అని నెట్లుచేయని చూచినవెంటనే గుర్తించితిని. దాని
 చిత్రమునకు మోయింపునున్నది. రెండవదెవరో చంటిపిల్లది.

జూలిపోవునేమోమనుచుండు మావేగమున నాగుండెలు కొట్టుకొనసాగెను. నెట్లు ఛాయాపటముకంటె పిల్లవాని ఛాయాపటము నాకెక్కువబాధ గల్గించినాగెను.

ఎంతకూరము! ఎంతకూరము!!

నేనింతగాఢముగ ప్రేమించి పెండ్లియాడిన నానాథుడు నన్నింత మోనగింపదగువా? చన్నేగాక యీరెండవ భేజునతినిగూడ మోన గించెను. నిశ్చయముగ నామె కానంగతియె తెలియదు. తెలిసియె యుండిన నామెయిట్టి యక్రమకార్యమున కంగీకరింపదు. నాతండ్రి ధన వంతుడుగదాయనియెంచి అతనియొద్దనుండి యెటులైన ధనముగ్రహింప నెంచి నెట్లు యీయనందర్శపు తంత్రము పన్నియుండవచ్చును. అయిన నతని ప్రేమలోమాత్ర మెట్టి సంశయమును గన్పించకుండెను. ఎంత స్వాభావికముగ నటించినాడు! ఔరా! పురుషులను నమ్మరాదని యిందువలననే చెప్పెదను.

ఆగది 'యలంకరణనిషయమున నానంబోషమును ప్రకటింప వలయునని యాచుదునని యేవేచియో ప్రశ్నలపడుదును, కావల యునవియు, అక్కరలేనివియునగు వినరముల నేమేమియో చెప్పా చుండెను. అచటి కుగ్గిలు, పరుహలు మొదలగువాటికి వేసియున్న గలీబులన్నియు భేజునతి న్యయముగ తయారుచేసినవియెయనియు, నాకిష్టమునచ్చినయెడల చౌకధరకు వాటినిన్నిటిని కొనుక్కొనవచ్చు ననియు, ఇష్టములేకున్న నాస్వంతనస్తువులను దెచ్చుకొని గది నలంక రించుకొనవచ్చుననియు నామె తెలియబరచెను.

పిమ్మట నామె చిన్నగదితలుపు త్రోసెను. అంత లోపలివంటి యొక బొలిక నీవలి పెద్దగదిలోనికి వచ్చెను. ఆమెకున్నట్లు కొలదిగ రక్తజీలుగలిగి అందముగనున్నను, అశృఘ్నత, ములుగునొడము

బంగారు ఛాయను మెరయుచుండెను. ముఖమునందు స్ఫోటకపుమచ్చలు గాబోలు నంతగనుండుకండిన నందమైనదని చెప్పి యుండును. అట్లని అందవికాగముగ నున్నదనుకొనుటకు వీలులేదు. నామనసుచంద్రాత యార్ద్రము న్నును, ఆమెనుజూడగనే నాకెంతయో జాలికలిగెను. పాపమామె చూచిన్నది. ఈడునకు మించినదుఃఖముల సాలయిపట్లు ఫాలరేఖలు చెప్పకనే చెప్పించుండెను.

ఇంటియామె యాచిన్నదానితో “ఈమెయె ఈగడులను చూడ గోరినది” యనెను.

“మీరుచాల దయగలవారుగనుక నాకట్టిసదుపాయము నొన గూర్చిరి.” అని నేనంటిని.

ఆపిల్ల చిరునగవుచ ప్రత్యుత్తరమిచ్చు ప్రయత్నించెను. కాని దుఃఖసాగరమున దేలుచుముచుచున్న నామెకు నవ్వువచ్చినదికాదు. అదిచూచి నావ్యధయమెంతయో క్షోభనొందెను.

“మీకివి యచుకూలముగ నుండవచ్చును. నే నిచట చాలకాలము నుఖముగ కాలక్షేపము చేసితిని. ఇచటినుండి మరియొకచోటి కరుగుట యనిన నాకు విచారముకలుగుచున్నది. ఈలపుజాయిగారికి నాయం దమితమగు ప్రేమ. నిజముగ నిచటికి వచ్చిననమయము నుండియు నామె మాతల్లిని మరపించినది. మీకుగూడ నటులనే తల్లికంటె నెక్కువై మీరువసరముల నరసి తగినయుపచారము జేయగలదు.”

ఈమె పేను లవుజాయా! మంచిపేరే! ఆమె ప్రవర్తన కెంతయు తగియున్నది.

నానల్లదుమ్మలను జూచి చిన్నది తనదుమ్మల నొకసారి చూచుకొ నున్నది. ఇప్పుడు నామెయున్నకే ధరింపబడినవి. గావున వాటివలన నా పాపమామె ధరించినవో! మాభర్తాజ

ముగ మరణించినాడని నమ్ముకొనియే యానె యీచిత్రములకాల్పి
దుఃఖించుచున్నది. ఆనయమున చుధార్థము పెందించినయెడలనానె
దుఃఖమును చాలవరకు తగ్గించి వాసనగుచును. గాని నాయుబ్బయి
లును కష్టములును మంత సామ్యము చేసియు శైవ యూరకుం
టిని. ఇంతకును నెత్తునుజూచి చాలనములైనది. ఇప్పుడతడు జీవ
ముతో నున్నాడని నే నెట్లు వ్యత్యంక చెప్పగలను? ఏమో యానె
కిటీల మరయేమైన యెక్కున పాపములు తెలిసిన వేమో యెవరు
చెప్పగలను?

“ఈ రెండుగమలును చాలును నాకు చాల అనుకూలముగ నుండ
గలవు. గలీబులను అమ్మివేయునెడల నాటికి వలయు రొక్కము నిచ్చి
తీసికొనెదను.” అని నేపింటిని.

* * * * *

గలీబులధర తీర్మానముపైన పిమ్మట రొక్కమిచ్చి వేసి నాపేరును
ఎల్లిమీరని చెప్పి వారమురోజుల కదై అడ్వాచ్చగానిచ్చి తిరుగువయన
మున కాయత్తమగుచుంటిని. అవసరమువచ్చునెడల నంగతిసందర్భ
ములను చెప్పుటకుగాని, అడుగుటకు గాని నా బంధువులలో పెద్దవారి
పేరొకదానిని చెప్పవలసిందని యింటి యజమానురాలిడిగెను. కాని
యేదియో మాటలనందడిని పెట్టి అందులకు తగిన సమాధానము
నియకుండగనే తప్పించుకొంటిని. నా కచ్చటిలో నలజడి యెక్కువగ
నందుటవలన నేమిచెప్పవచ్చునో ఏమిచెప్పగూడదో నిశ్చయించుకొను
టకు కొంతవిశ్రాంతి కావలసియుండెను.

నే నివ్రదు మూచిన్నిగృహమునకు మరల బోవచ్చునా? కూడదా?

ఈ దుర్భరసమాచారము తెలిసికొనుట, కిప్పటికి రెండువారములు
విచ్చవయ్యిది. అందువలన నీ ప్రవక్తినింతటితో విడచివచ్చుట నాకు

దనుపించెను. నాకు బాధించునట్లుగాని లాభించునదిగాని నేను తెలుసు కొనవలసిన విశేషముకే మున్నది ?

విశేషమున్నను లేకున్నను మనస్సులో మాత్ర మూటకలుగ లేదు. నేనదియో తంత్రములో జిక్కుకొనినట్లు హృదయము సుకోచించు చుండెను. దాని నెవరెవరు పన్నుచున్నారో, ఎందుకుపన్నుచున్నారో, దానిలో నా ప్రమేయ మెంతవరకున్నదో, నాకేమియు బోధపడకుం డెను. ఇతరు లేతంత్రమునం దెట్టి లాభాలాధములున్నవో నాకు తెలి యనే తెలియదు. నా కెంతవరకీ పన్నాగములు బాధించునో దాని నైనను పూర్తిగ తెలసికొంటినా? ఆమాత్రమునైన తెలసికొనకపో యిన నింకెట్లు? ప్రాప్తు మర్చిసను, లాభెన్నుల యంత్రములకును, నా జీవితమునకును, నేదియో సంబంధమున్నట్లు, అడుగడుగునకును స్పష్ట మగుచున్నది. వారిని గురించియిప్పుడు, నా కేమి తెలసినను, అది తెలియనిదానిలోనే లెక్కింపవలయును. వారు నాపిమ్మియు యేమేమి పన్నుగడల పన్నుచున్నారో, నేనువాటిన్నట్లు తప్పించుకొనవలయునో తెలసి కొనజాలనప్పుడు వారిస్వభావము లిట్టివని తెలసిన మాత్రమున లాభమేమి ?

కాని ఏవిషయమునైన పూర్తిగ తెలసికొనుట కింకొకరి సలహా యుండనిది కార్యములేదు. ఈ లవ్వుజాయికి నాపై నెట్టిక్రోధమును లేదు. ఏండ్లు గడపిన దేగాక మంచిలోకానుభవమున్నమనిషి. ఈమెలో స్నేహము చేయనడల నాకేమి పెక్కునంగతుల దెలువగల్గదని నెప్పుడు తలచితిని.

* * * * *

మాకు చిన్న ప్రవాసము చేరుకొంటిని. నివాసమెచ్చటనేర్పా
యిదొకప్పుడు మాకు విషయములో యిదొకప్పుడు నిశ్చయించ

నేక కొన్ని దినములు నేను కొంత యావే... చున్నంత
కార్యక్రమములు చేయుచుకొనుట కొకవారు ప్రోత్సహించినకాశ
ముండవలయునని, అంతకుకీ యింటనే యున్న, ఆ పిమ్మట గ్రీస్వచ్చ
కరిగి అచట ఎల్లీమూరునామ గుం. మావనవిత్తుతువుగ కొన్ని దినములు
గనుపలయుననియు ప్రస్తుత పిమ్మట చేకొంటి. వాడుకా ముసలి
లపుజాయికి ఎల్లీమూరుపై గదికి వచ్చినాడనియు, అంతవేళ
చెడగొట్టరాదని నిశ్చయించుకొనినది.

ఇట్టింత కాలము ఆలోచించుటయె జరిగెను గాన నేను నా మునోజు
లలోపలనే గ్రీన్విచ్చికి ప్రయాణము కావలసవచ్చెను. తానొకటి తల
చిన దై వమింకొకటి తలచునుగదా !

* * * * *

మచ్చిననునకు దేబ్బతగిలిన నాటినుండియు నేను మరిల లారెన్నును
జూడలేదు. కాని లారెన్ను నా సేవకురాలి నెట్లనో వశ్యము చేసికొని
నట్లుండెను. నేనంటిలో తీసినచుయము కనిపెట్టి యొక నాడామె దేనితో
మాగదియందేదియో వెదకుచుండెను. నే నపుడేదియో పనిమీద
లోని కరిగితిని. నన్ను జూచి యామె సంభ్రమ మొంద వడివడిగ నీవ
లకు వచ్చుచుండెను. గదియంతయు నేల పల్లకల్లోలము చేయుచున్నా
వని గద్దరించి యడుగ గా లాంతరు తుడుచు బ్రష్టు యెచటనో యుండి
పోయినదనియు, దానికై వెదకుచున్నాననియు నాకు సమాధానము
చెప్పెను. కాని పొరపాటుననైన నట్టివస్తువు నుంచని తావులనుగూడ
ఆమె యీ సేవమున కెలికియుండెను. అనుమానము గలిగిన మరుక్షణ
ముననే నామెను పనిలో నుండి తొలగించితిని. కాని లారెన్ను ప్రయ
త్నము లంతటితో ముగియలేదు. నే నొకనాడు ఫిన్లేతో గలసి నీసినా
పదార్థమున కరిగి యుంటిని. తిరిగి గృహమున కొచ్చుచున్న తొమ్మిది

వస్తువులన్నయు నెవరో కెట్టికట్టు తొలుమురుగి పడియుండెను. సారు
గులలో నుండవలసిన పుస్తకములు మంచముపై పడియుండెను. మడ
తలుపెట్టి మంచముమీద నుంచిన రథులు, గుప్పలు పెండ్లగుసవి
చంద్రవలదరగ నేలమీద పడియుండెను. కొన్ని పెటములపై నున్న
శ్రేణులు పడగొట్టబడియుండెను.

నేను తీసినమయమున నాయుంటిని దోచుకొనుట కెవరో ప్రయత్నిం
చిరని పోలీసువానికి రిపోర్టు నీయవలయునని యెంచుకొని గాని పోలీసు
పారిశో నెట్టింబంధమును పెట్టుకొనగూడదని మరల తలచితిని.
వారిలో నివేదనకు జరిగిన ప్రసక్తియె జాలు నింక నెట్టితిప్పలును పడ
జాలననుకొని యూరకుంటి. అంతయుగాక యీదొంగతనమునకు
మూలకారణము నా దొంగతనమే కావున తీగెలాగిన దొంగయంతయు
కదలునట్లు మరింతయల్లరి పడుటయె గాని ప్రయోజనమేమియు నుండ
దని యూహించితిని. మరునాడు నేనీవస్తువు లన్నిటిని సదురుకొను
చుండ నెవడో ధూర్తుడు పెరటిదారి నాకస్మికముగ లోల ప్రవే
శించి పూలవర్తకుని యంగడికి నిప్పంటుకొనియెననియు, నావస్తువు
లన్నిటిని వెంటనే బయట పెట్టుకొనినగాని లేకున్న చెడిపోవుననియు
నలజడితో చెప్పెను.

ఆతంత్రమును మోదట నేను గ్రహింపలేకపోతిని. లారెన్సు పన్ను
గడచాల వరకు సఫలమయ్యెను అలజడితో చెప్పుచున్న వానిమాటల
నిజమనుకొని నేను వంటయింటిలోనికి పరుగెత్తితిని. ఆగదిలోనే కిటికీ
మీద తాడుకట్టి పాలచట్టిలో ఘెన్నుద్వీపపటమునుంచిన నంగతి
చేయవలయులకు జ్ఞాపక ముండవచ్చును.

మొదటిభాగము సంపూర్ణము.

౨౩

ఆ యడావిడిలో నేనెచటికి మొట్టమొదట పోవుదునో యని యా దుర్మార్గుడు జాగ్రత్తగా గనిపెట్టుచు డెను. నేను నాని నేమిచూ తిరిగి ప్రశ్నించునదికి నాడు పారిపోయెను.

పూలయ. గడికి నిజముగ నివ్వంటుకొనలేదు. కాని కవరు నాచిన స్థాము నెఱుంగుటకు లారెన్ను మనిషికి కావలయునంత యవకాశ మిచ్చితిని.

మరల వెనుకకువచ్చి ఈలుపులన్నిటిని గట్టిగ గడియలు వేసుకొని, శరీరాంగము లన్నియు వడకిపోవుచుండగ వాటిని కుదుట బరచుకొన బయల్పించుచు నిట్లు విచారింపసాగితిని. తన ప్రయత్నములు తెలిసి నే నిట్లు భయపడుదున లారెన్ని గ్రహించును. మరింత భయపెట్టవల యునని యతడెన్ని పన్నాగమునైన పన్నకమానడు. కనుక నేనా రునకు తెలియకు డ కొంతసామాను పట్టుకొని గ్రీవ్విచ్చి కరుగుట లించిదేమో యని యూహించితిని. లారెన్ను భయము దీరుటకు ను చాలకాల మికర ప్రదేశములుందు కాలక్షేపము చేయవలసి యుండును. చేతిపెట్టెకొ పట్టునామగ్రికో నెక్కువ కాలము గడవల యొకసహృదయముగ నోచెను. పెట్టెలను బట్టుకొనవోవునెడల బయటో నొప్పుము. అందువలన నా ప్రయాణ వింతగుటకు తెలియవచ్చు నని నేనెని నమ్ముటకు న్నిరుదేశము అంతయుగాక యంతటి

శ్రీ గజుడవలసినదని యిరుగు పొరుగు వారలతో జెప్పుట యావశ్యకమని తోచినది పూజకుండివారి కొప్పుగింతమా యనుకొంటిని. కాని యతని భార్యకు లేసిపోని వ్యవహారము లన్నియును కావలయును ఆమె తప్పకుండ నాగుట్టు మట్టుల నరయనెత్తినంతక మానదు. ఫిన్నే కొప్పుగింతమనెన యామెగూడ లారెన్నవలన లాభము నొంది యుండెను. గనుక నాతనిపట్ల మొగమోటమి విడిచి నవర్తింజాలదు. ఇంక నాన్నగారి నిషయము తలచెట్టుట కే నీలులేదుగదా! ఇంక చుట్టు ప్రక్కల వారి నెవరినైన నమ్మవచ్చునో నమ్మగూడో తెలియదు. లారెన్నవారి కేవల నాశలను పెట్టి నారహస్యములను కనుగొనుటకు ప్రయత్నింపక మానను.

నగయె. ఏది యెట్లున్నను నేలవోటు నిడచి మరయుట బుట్టి కరుగక తప్పదు. అట్లు వీవునపుడు అవసరమని తోచిన వస్తువులన్న తీసికొని నెక్కకతప్పదు. ఇంక నేల నరచనరముగ కాలహరణ మొనరించుట ?

నగయెనక శ్రుణుమైన ముందుటకు నామన సంగీతరీతి కుండైన లారెన్ను ముద్రోగియో కుట్రను పన్నులోపల నేసిస్థలము బొందుట పడవొందును. మరియ నశిషిమిచేయునో తెలియదు. అందువల్ల నెత్తని బొగినుండి తప్పించుకొనఁజూయుననిన యిప్పుడే, యీక్షణముననే తప్పించుకొనుట జ్ఞానకరము.

* * * * *

ముఖ్యముగా బట్టించి, మరగొన్న వస్తువులను, కెందుటకు పోలనో

ఆయుర్వేద యోగ ముక్తావళి

గ్రంథకర్త - పండిత శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు.

ఇందులో, కమాయాలూ, చూర్ణాలూ, ఘృతాలూ, తైలాలూ, లేపనాలూ, కజ్జలిబోషణాలూ, పంటబోషణాలూ, అననాలూ, బాష్పాలూ వీటికి సంబంధించిన ముఖ్యయోగాలన్ని నూర్చుబట్టాయి. ఒక్కొక్క బోషణానికి విద్యుద్వైద్యుల వాడుకలో వుండిన ఒక్కొక్క యోగమే పొందుపరచబడ్డది. శ్రీ శాస్త్రిగారు, తమ గంధర్వశాస్త్రంలో బోషణలు తమూరచెయ్యడంలో వీరి సంవత్సరాలుగా అష్టించిన అనుభవం అంతా యిందులో క్రోడీకరించారు. తెనుగుభాషలో, ఇంత వరకూ, ఇంత ఉపయోగకరమైన వైద్యగ్రంథం మరొకటి లేదు. శ్రీ శాస్త్రిగారి గచనామాధుర్యం తెలిసినవారికి వారి జీవ ఎంతసులభం గానూ ఎంత సుఖంగానూ వుంటుందో వేరే చెప్పవక్కరలేదు. 1900 వేల గ్రంథం, కాలికొబైండు. వెల 4-0-0 మాత్రమే.

వైద్య క ప రి భాష

ఇదిన్నీ పండిత శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు రచించినదే.

ఆయుర్వేదవైద్యానికి సంబంధించిన వర్ణనాపదాలు ఎన్నో ఇందులో చక్కగా వివరింపబడ్డాయి. ఇది ఇంత ఉంచుకున్నవారు ఎలాంటి గొప్ప వైద్యగ్రంథం అయినా సుఖపుగా బోధపరుచుకోవచ్చు. ప్రతీ వైద్యునకూ ఇది ముక్తి లీ అగత్యమైనది. అచ్చులో నున్నది.

గృహ ద హ నం

శ్రీ శరచ్చంద్రచటర్జీ బంగాళీమూలం అనుసరించి, సాహిత్య శిరోమణి శ్రీ పిలకా గణపతిశాస్త్రిగారు ఆంధ్రీకరించిన నడల యిది. శరచ్చంద్రుని గొప్ప రచనలలో ఇదొకటి. ఎక్కడి కక్కడే అనేకం కలిగించే ఘట్టా లిందులో ఎన్నో వున్నాయి. రెండు సంపుటాలు 4-0-0 విడిగా, ఒక్కొక్క సంపుటం 2-0-0

జులై మా ప్రచురణములు చేయవద్ద అన్ని బుక్ షాపులలోనూ ఈ ధరలకు దొరుకును.

సరస్వతీ ఇంగ్లీషు - తెలుగు పాకెట్టు డిక్షనరీ

**Saraswathi English-Telugu
POCKET DICTIONARY.**

గ్రేజుకాగితము—665 పేజీలు—సుమారు 17000 ఇంగ్లీషు

పదములకు సులభమగు తెలుగు అర్థములు

బాలబాలికలకు మిక్కిలి యుపయోగకరము

చక్కని క్యాలిగ్రాఫీ, వెల ప్రతి 18 రు 1-8-0

వస్తుగుణప్రకాశిక

పేజీలు 1168

వెల రు 5-0-0

సమస్తమూలికల ఉత్పత్తి స్వరూపములు, రసవీర్యవిపాకము
గుణగుణములు, గొప్ప బౌద్ధయోగములు తెలుగువచనమున అభివర్ణి
బడినవి. నవీనవైద్యకమతము ననుసరించియు గుణములు తెలుపబడిన
ప్రతి యింటను ఉండతగినది. రు 5-0-0. మనీఆర్డరు పంపి దగ్గర రై.
స్టేషన్ పేరు తెలుపునెడల చార్జీలు మేమే భరించి పుస్తకం
పంపుదుము. తెల్లని కాగితము, మంచి క్యాలిగ్రాఫీ.

సంపూర్ణభక్తవిజయము

పేజీలు 840

రాయల్ పైకా

వెల రు 6-0-0

మన ఆంధ్రులెరుగని మహాభక్తుల చరిత్రము లెన్నో యిం
న్నవి. కావుననే యిది సంపూర్ణభక్తవిజయము. హిందూదేశమంతట
తిరుగలేనివారును, అనేకభాషలెరుగనివారును, స్వయముగ మహాభ
క్తులను నేనించి యుండనివారును ఇది చదివిననే భక్తియొక్క సంపూర్ణ
తెలివొనగలరు. దళసరి తెల్లని కాగితాలు. క్యాలిగ్రాఫీ. రు 6-0-
ముందే పంపి రైలు స్టేషన్ పేరు తెలుపువారికి ఖర్చులు మేమే భరిం
పుస్తకం పంపెదము.

సరస్వతీ పబ్లికేషన్స్, రాజమండ్రి, అని వ్రాయవలెను.

ఈ పుస్తకములు పేరుపడ్డ అన్ని బుక్ షాపులలోను ఈ ధరలకు దొరుకును.

